

2025/40

22.1.2025

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2025/40

af 19. december 2024

om emballage og emballageaffald, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904 og om ophævelse af direktiv 94/62/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er behov for, at produkter emballeres på passende vis for at være beskyttede og lette at transportere fra det sted, hvor de produceres, til det sted, hvor de anvendes eller forbruges. Forebyggelse af hindringer på det indre marked for emballage er afgørende for et velfungerende indre marked for produkter. Fragmenterede regler og vage krav medfører usikkerhed og yderligere omkostninger for erhvervsdrivende.
- (2) Kommissionens (Eurostats) statistikker over emballageaffald for perioden 2010-2021 indikerer, at der anvendes store mængder primære råstoffer (nye materialer) i emballage. 40 % af den plast og 50 % af det papir, der anvendes i Unionen, anvendes til emballage, og emballage tegner sig for 36 % af det kommunale faste affald. De store og konstant stigende mængder emballage, der genereres, samt lave genbrugs- og indsamlingsniveauer og begrænset genanvendelse udgør betydelige hindringer for opnåelse af en kulstoffattig cirkulær økonomi. Derfor bør der i denne forordning fastsættes regler, der omfatter hele emballagens livscyklus, som bidrager til et velfungerende indre marked ved at harmonisere nationale foranstaltninger, og som samtidig forebygger og mindsker de negative virkninger af emballage og emballageaffald på miljøet og menneskers sundhed. Ved at fastsætte foranstaltninger i overensstemmelse med affaldshierarkiet fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽³⁾ (»affaldshierarki«) bør denne forordning bidrage til omstillingen til en cirkulær økonomi.
- (3) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF ⁽⁴⁾ fastsættes krav til emballage, som vedrører sammensætningen af emballage og dens mulighed for genbrug og nyttiggørelse (»væsentlige krav til emballage«) samt mål for nyttiggørelse og genanvendelse for medlemsstaterne.
- (4) Kommissionen anbefalede i sin kvalitetskontrol fra 2014 af direktiv 94/62/EF tilpasninger af de væsentlige krav til emballage, som blev betragtet som et vigtigt redskab til at opnå bedre miljøpræstationer for emballage, for at gøre disse krav mere konkrete og lettere at håndhæve og for at styrke dem.
- (5) I overensstemmelse med den europæiske grønne pagt, der er fastsat i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019, gives der i den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi for et renere og mere konkurrencedygtigt Europa, der er fastsat i Kommissionens meddelelse af 11. marts 2020, tilsagn om at skærpe de væsentlige krav til emballage med henblik på at gøre al emballage genbrugelig eller genanvendelig inden udgangen af 2030 og om at

⁽¹⁾ EUT C 228 af 29.6.2023, s. 114.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 24. april 2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 16. december 2024.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

overveje andre foranstaltninger til at nedbringe overemballage og emballageaffald, fremme, at emballage designes med henblik på genbrug og genanvendelighed, mindske kompleksiteten af materialer til emballage og indføre krav om genanvendt indhold i plastemballage. Handlingsplanen for den cirkulære økonomi understreger også behovet for at nedbringe madspild. Kommissionen forpligter sig til at vurdere gennemførligheden af EU-dækkende mærkning, der letter korrekt sortering af emballageaffald ved kilden.

- (6) Plast er det mest kulstofintensive materiale til emballage, og med hensyn til anvendelse af fossile brændsler er genanvendelse af plastaffald omkring fem gange bedre end forbrænding med energiudnyttelse. Som anført i EU-strategien for plast i en cirkulær økonomi, der er fastsat i Kommissionens meddelelse af 16. januar 2018, afgives der i handlingsplanen for den cirkulære økonomi tilsagn om at øge udbredelsen af genanvendt plast og bidrage til en mere bæredygtig anvendelse af plast. Unionens budget og ordningen for egne indtægter bidrager til at reducere forureningen fra plastemballageaffald. Med Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 ⁽⁵⁾ blev der fra den 1. januar 2021 indført et nationalt bidrag, som er proportionalt med mængden af ikkegenanvendt plastemballageaffald i hver medlemsstat. Disse egne indtægter indgår i incitamenterne til at mindske forbruget af engangsplast, fremme genanvendelse og sætte skub i den cirkulære økonomi.
- (7) Rådet understregede i sine konklusioner om en cirkulær og grøn genopretning, der blev vedtaget den 11. december 2020, at revisionen af direktiv 94/62/EF bør ajourføre og fastlægge mere konkrete, effektive og let gennemførlige bestemmelser med henblik på at fremme bæredygtig emballage på det indre marked og minimere emballages kompleksitet for at fremme økonomisk bæredygtige løsninger, forbedre emballages genbrugelighed og genanvendelighed samt minimere problematiske stoffer i materiale til emballage, navnlig i materialer til fødevareemballage. Rådet understregede også, at revisionen af direktiv 94/62/EF ligeledes bør fastsætte bestemmelser om mærkning af emballage på en letforståelig måde for at oplyse forbrugerne om emballages genanvendelighed og om, hvor emballageaffald bør bortskaffes for at lette genanvendelse.
- (8) Europa-Parlamentet gentog i sin beslutning af 10. februar 2021 om den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi ⁽⁶⁾ målet om, at al emballage kan genbruges eller genanvendes på økonomisk levedygtig vis inden udgangen af 2030, og opfordrede Kommissionen til at forelægge et lovgivningsforslag om revision af direktiv 94/62/EF, som omfatter foranstaltninger til og mål for affaldsreduktion og ambitiøse væsentlige krav med henblik på at reducere overemballage, herunder inden for e-handel, forbedre genanvendeligheden og minimere kompleksiteten af emballage, øge genanvendt indhold, udfase farlige og skadelige stoffer samt fremme genbrug.
- (9) Denne forordning supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1781 ⁽⁷⁾, hvor emballage ikke behandles som en specifik produktkategori. Det bør dog erindres, at det er muligt, at der i delegerede retsakter vedtaget på grundlag af forordning (EU) 2024/1781 fastsættes yderligere eller mere detaljerede krav til emballage for specifikke produkter, navnlig i forbindelse med emballageminimering, hvor design eller redesign af produkter kan føre til emballage med mindre miljøvirkninger.
- (10) Denne forordning bør finde anvendelse på al emballage, der bringes i omsætning i Unionen, og på alt emballageaffald, uanset emballagetype eller anvendt materiale. Af hensyn til den juridiske klarhed bør definitionen af emballage i direktiv 94/62/EF omstruktureres, uden at substansen ændres. Salgsemballage, multipakemballage og transportemballage bør defineres særskilt. Overlapning af terminologi bør undgås. Salgsemballage svarer i denne forordning derfor til primæremballage, multipakemballage til sekundær emballage og transportemballage til tertiær emballage.
- (11) Bægre, fødevarebeholdere, madpakkeposer eller andre artikler, der kan opfylde en emballagefunktion, bør ikke betragtes som emballage, hvis de er designet og bestemt til at blive solgt uden indhold af den endelige distributør. Sådanne artikler bør kun betragtes som emballage, hvis de er designet og bestemt til at blive påfyldt på salgsstedet, i hvilket tilfælde de bør betragtes som »serviceemballage«, eller solgt af den endelige distributør indeholdende føde- og drikkevarer, forudsat at de opfylder en emballagefunktion.

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424 af 15.12.2020, s. 1).

⁽⁶⁾ EUT C 465 af 17.11.2021, s. 11.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1781 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter, om ændring af direktiv (EU) 2020/1828 og forordning (EU) 2023/1542 og om ophævelse af direktiv 2009/125/EF (EUT L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

- (12) Definitionen af primærproduktionsemballage bør ikke indebære, at flere produkter betragtes som emballage i henhold til denne forordning. Indførelsen af denne definition og dens anvendelse i definitionen af »producent« bør sikre, at den fysiske eller juridiske person, der gør denne type emballage tilgængelig for første gang, betragtes som producenten i henhold til denne forordning og ikke de virksomheder i den primære sektor, f.eks. landbrugere, som anvender denne type emballage.
- (13) En artikel, der udgør en integreret del af et produkt, og som er nødvendig for at indeholde, støtte eller bevare dette produkt i hele dets levetid, og hvor alle denne artikels elementer er bestemt til anvendelse, forbrug eller bortskaffelse sammen, bør ikke betragtes som emballage, da dens funktionalitet er uløseligt forbundet med, at den udgør en del af produktet. I lyset af forbrugernes adfærd i forbindelse med bortskaffelse af te- og kaffeposer samt enkeltserveringsenheder til kaffe- eller tesystemer, som i praksis bortskaffes sammen med restproduktet og således forurener komposterbare strømme og genanvendelsesstrømme, bør disse specifikke artikler imidlertid behandles som emballage. Denne tilgang er i overensstemmelse med målet om at øge den særskilte indsamling af bioaffald som krævet i artikel 22 i direktiv 2008/98/EF og sikrer sammenhæng med hensyn til finansielle og operationelle forpligtelser vedrørende udtjente produkter. Maling, farve, fernis, lak og klæbemidler, der er påført direkte på et produkt, bør ikke betragtes som emballage. Mærker, der er hængt direkte eller anbragt på et produkt, herunder selvklæbende mærker anbragt på frugt og grøntsager, bør dog betragtes som emballage, da selve mærket til forskel fra limen på mærket ikke er klæbemiddel. Hvis et givet materiale kun udgør en ubetydelig del af en emballageenhed og under ingen omstændigheder mere end 5 % af emballageenhedens samlede masse, bør en sådan emballageenhed desuden ikke betragtes som kompositemballage. Definitionen af kompositemballage i denne forordning bør ikke fritage engangsemballage, der delvist er fremstillet af plast, uanset tærskelniveauet, fra kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/904⁽⁸⁾.
- (14) Emballage bør kun bringes i omsætning, hvis den opfylder de bæredygtighedskrav og mærkningskrav, der er fastsat i eller i henhold til denne forordning. Emballage bør anses for at være bragt i omsætning, når den for første gang er gjort tilgængelig på EU-markedet, dvs. er blevet leveret af fabrikanten eller importøren med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag. Emballage, der allerede er bragt i omsætning på EU-markedet før anvendelsesdatoen for de relevante krav og befinder sig på distributørers, herunder detailhandlers og grossisters, lagre, bør således ikke skulle opfylde de bæredygtigheds- og mærkningskrav, der er fastsat i eller i henhold til denne forordning.
- (15) I overensstemmelse med affaldshierarkiet og med livscyklustankegangen om at opnå det bedste samlede miljøresultat bør foranstaltningerne i denne forordning have til formål at reducere mængden af emballage, der bringes i omsætning, med hensyn til volumen og vægt, for at forebygge generering af emballageaffald, navnlig gennem emballageminimering, undladelse af emballage, hvor den ikke er nødvendig, og øget genbrug af emballage. Desuden bør foranstaltningerne i denne forordning have til formål at øge brugen af genanvendt indhold i emballage, navnlig i plastemballage, hvor brugen af genanvendt indhold er meget lille, ved at styrke genanvendelsessystemer af høj kvalitet og derved øge genanvendelsesraterne for al emballage og forbedre kvaliteten af de deraf følgende sekundære råmaterialer, samtidig med at andre former for nyttiggørelse og endelig bortskaffelse reduceres.
- (16) I overensstemmelse med affaldshierarkiet, hvori bortskaffelse af affald ved deponering er den mindst foretrukne løsning, bør foranstaltningerne i denne forordning sigte mod at nedbringe mængden af emballageaffald, der deponeres.
- (17) Emballage bør designes, fremstilles og markedsføres på en måde, der tillader, at den genbruges så mange gange som muligt eller genanvendelse af høj kvalitet, og at dens indvirkning på miljøet minimeres i løbet af hele dens livscyklus og livscyklussen for de produkter, som den var designet til. For at nå dette mål bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for så vidt angår fastsættelsen af et minimumsantal rotationer for genbrugsemballage i de emballageformater, som hyppigst anvendes til genbrug.
- (18) I overensstemmelse med målene i handlingsplanen for den cirkulære økonomi og Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2020 »En kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje – På vej mod et giftfrit miljø« (»kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje«), og for at sikre en forsvarlig forvaltning af kemikalier i hele deres livscyklus og omstilling til en giftfri og cirkulær økonomi og i betragtning af emballages relevans i dagligdagen er det nødvendigt, at denne forordning håndterer indvirkningen af emballage på menneskers sundhed, miljøet og

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/904 af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (EUT L 155 af 12.6.2019, s. 1).

bæredygtigheden generelt i emballagens samlede livscyklus, herunder cirkularitet, som skyldes tilstedeværelse af problematiske stoffer i hele emballagens livscyklus, fra fremstilling til brug og udtjent emballage, herunder affaldshåndtering.

- (19) Under hensyntagen til videnskabelige og teknologiske fremskridt bør emballage designes og fremstilles på en sådan måde, at indholdet af visse tungmetaller og andre problematiske stoffer i sammensætningen heraf begrænses. Som anført i kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje skal problematiske stoffer anvendes mindst muligt og i størst muligt omfang erstattes, og der skal foretages en udfasning af de mest skadelige stoffer til ikkevæsentlige samfundsmæssige anvendelsesformål, navnlig i forbrugerprodukter. I overensstemmelse hermed bør problematiske stoffer som bestanddele i materiale til emballage eller i emballagekomponenter anvendes mindst muligt med det formål at sikre, at emballage og materialer fra genanvendt emballage, ikke har nogen negativ virkning på menneskers sundhed eller miljøet i hele deres livscyklus.
- (20) Perfluoralkyl- og polyfluoralkylstoffer (PFAS) er en gruppe af tusindvis af syntetiske kemikalier, som bruges i vid udstrækning i Unionen samt i resten af verden i en lang række anvendelser. Med hensyn til mængden af PFAS er materiale og emballage bestemt til kontakt med fødevarer en af de mest relevante sektorer. Alle PFAS, der er omfattet af denne forordning, er enten meget persistente i sig selv eller nedbrydes til meget persistente PFAS i miljøet. Når man specifikt ser på de effektparametre for menneskers sundhed, der anses for at være mest bekymrende, når mennesker eksponeres herfor i lang tid, dvs. carcinogenicitet, mutagenicitet, reproduktionstoksicitet, herunder virkninger på eller via amning, og specifik målorgantoksicitet, har et stort antal PFAS en klassificering for mindst ét af disse effektparametre. Baseret på PFAS' fysiske egenskaber, navnlig deres persistens, sammen med visse PFAS' identificerede virkninger på sundheden udgør PFAS en fare for miljøet og menneskers sundhed.
- (21) PFAS i materialer bestemt til kontakt med fødevarer vil uundgåeligt føre til, at mennesker eksponeres for PFAS. Idet der ikke er fastsat en tærskelværdi for farer forbundet med PFAS, er eksponering for PFAS fra materialer bestemt til kontakt med fødevarer en uacceptabel risiko for menneskers sundhed. PFAS bør derfor begrænses i emballage bestemt til kontakt med fødevarer. For at undgå overlapning med de begrænsninger for anvendelse af PFAS, der er fastsat i andre EU-retsakter, bør Kommissionen foretage en evaluering med henblik på at vurdere behovet for at ændre eller ophæve den begrænsning af PFAS i emballage bestemt til kontakt med fødevarer, der er fastsat i denne forordning.
- (22) Bisphenol A (BPA) er en kemisk forbindelse, som anvendes til fremstilling af materialer, der kommer i kontakt med fødevarer, såsom genanvendelige køkkenartikler af plast eller indvendig belægning i dåser, hovedsagelig som et beskyttende lag. Eksponering for BPA, som kan forekomme ved migration af BPA til føde- og drikkevarer og efterfølgende forbruges indtagelse, kan udgøre en risiko for forbrugere selv på et lavt niveau ifølge en vurdering, der blev offentliggjort i 2023 af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA).
- (23) I lyset af den igangværende procedure for BPA i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt Kommissionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004⁽⁹⁾ om materialer bestemt til kontakt med fødevarer, forventes der at blive vedtaget en begrænsning af anvendelse af BPA inden udgangen af 2024. Når begrænsningen af anvendelse af BPA er vedtaget, vil den finde anvendelse på al fødevaremballage og på andre materialer bestemt til kontakt med fødevarer med en generel overgangsperiode på 18 måneder.
- (24) I overensstemmelse med EU's handlingsplan »Mod nulforurening for vand, luft og jord« som indeholdt i Kommissionens meddelelse af 12. maj 2021 bør Unionens politikker baseres på princippet om, at den forebyggende indsats bør gennemføres ved kilden. I kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje understreger Kommissionen, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006⁽¹⁰⁾ og (EF) nr. 1272/2008⁽¹¹⁾ bør styrkes som en hjørnesten i reguleringen af kemikalier i Unionen, og at forordningerne bør suppleres med sammenhængende tilgange til vurdering og håndtering af kemikalier i eksisterende sektorspecifik ret. Stoffer

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer og om ophævelse af direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 4).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

i emballage og i emballagekomponenter er derfor begrænsede ved kilden og er primært omhandlet i forordning (EF) nr. 1907/2006 i overensstemmelse med de regler og procedurer, der er fastsat i nævnte forordnings afsnit VIII, for at beskytte menneskers sundhed og miljøet i alle faser af stoffers livscyklus, herunder affaldsfasen. Det bør således erindres, at forordning (EF) nr. 1907/2006 finder anvendelse på vedtagelse eller ændring af begrænsninger for stoffer, der fremstilles med henblik på anvendelse eller anvendes ved fremstilling af emballage eller emballagekomponenter, samt for omsætning af stoffer, der forekommer i emballage eller emballagekomponenter. For så vidt angår emballage, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1935/2004, bør det erindres, at nævnte forordning sigter mod at sikre et højt beskyttelsesniveau for forbrugere af emballerede fødevarer. Desuden er det muligt, at stoffer i emballage, i emballagekomponenter eller i emballageaffald også er omfattet af begrænsninger fastsat i andre EU-retsakter såsom begrænsninger og forbud, der er indført for persistente organiske miljøgifte i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1021 ⁽¹²⁾.

- (25) Ud over de begrænsninger, der gælder for materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer, og som er fastsat i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 og i forordning (EF) nr. 1935/2004, bør de eksisterende begrænsninger for bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom i emballage eller emballagekomponenter opretholdes af hensyn til sammenhængen.
- (26) Betingelser for undtagelser vedrørende koncentrationerne af bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom i emballage eller emballagekomponenter er fastsat i Kommissionens afgørelse 2001/171/EF ⁽¹³⁾ og 2009/292/EF ⁽¹⁴⁾, som er vedtaget i medfør af direktiv 94/62/EF, og bør opretholdes i henhold til denne forordning. For at tage hensyn til den tekniske og videnskabelige udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter imidlertid delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår sænkning af koncentrationerne for disse metaller fastsat i denne forordning eller fastsættelsen af, på hvilke betingelser summen af koncentrationerne af disse metaller ikke finder anvendelse på genanvendte materialer eller på produktcyklusser inden for en lukket og kontrolleret kæde eller på visse emballagetyper eller emballageformater. Med udgangspunkt i kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje bør samme koncentrationer for farlige stoffer principielt gælde for nye og genanvendte materialer. Der kan dog være særtilfælde, hvor dette princip må fraviges. Disse særtilfælde, der berettiger til andre koncentrationer for genanvendte materialer end for primære råstoffer, bør baseres på en konkret analyse. Når Kommissionen ændrer de eksisterende undtagelser vedrørende koncentrationerne af bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom, bør den tage hensyn til dette princip.
- (27) Uden at dette berører begrænsningen med hensyn til PFAS, bør denne forordning ikke give mulighed for at indføre begrænsninger for anvendelse af stoffer af hensyn til kemikaliesikkerheden eller fødevarerikkerheden, medmindre der er en uacceptabel risiko for menneskers sundhed eller miljøet, herunder, men ikke begrænset til, de begrænsninger for bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom, der allerede er fastsat på grundlag af direktiv 94/62/EF, og som bør opretholdes i denne forordning, da sådanne begrænsninger er omhandlet i andre EU-retsakter. Denne forordning bør ikke desto mindre også tillade begrænsning, primært af andre årsager end kemikaliesikkerhed eller fødevarerikkerhed, for stoffer, der forekommer i emballage og emballagekomponenter eller anvendes i deres fremstillingsprocesser, og som har negativ indvirkning på emballagens bæredygtighed, navnlig for så vidt angår dens cirkularitet, især genbrugs- eller genanvendelsesprocesser.
- (28) Emballage, der er designet til genanvendelse, når den er blevet til emballageaffald, er en af de mest effektive måder at forbedre emballagens cirkularitet på og øge genanvendelsesraterne for emballage og brugen af genanvendt indhold i emballage. Industrien – gennem frivillige brancheordninger – og nogle medlemsstater har fastsat kriterier for emballagedesign til genanvendelse for en række emballageformater med henblik på graduering af bidrag for udvidet producentansvar. For at forebygge hindringer på det indre marked og give industrien lige vilkår og med henblik på at fremme emballages bæredygtighed er det vigtigt at fastsætte obligatoriske krav vedrørende emballages genanvendelighed ved at harmonisere kriterierne for og metoden til vurdering af emballages genanvendelighed

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1021 af 20. juni 2019 om persistente organiske miljøgifte (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 45).

⁽¹³⁾ Kommissionens beslutning 2001/171/EF af 19. februar 2001 om betingelserne for undtagelse af glasemballage fra de grænseværdier for tungmetaller, der er fastsat i direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (EFT L 62 af 2.3.2001, s. 20).

⁽¹⁴⁾ Kommissionens beslutning 2009/292/EF af 24. marts 2009 om betingelserne for, at plastkasser og -paller kan undtages fra de bestemmelser om koncentrationsniveauer for tungmetaller, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (EUT L 79 af 25.3.2009, s. 44).

baseret på metoden til design til genanvendelse på EU-plan. For at opfylde det mål, der er fastsat i handlingsplanen for den cirkulære økonomi, om, at al emballage bør kunne genanvendes på økonomisk levedygtig vis senest i 2030, bør genanvendelig emballage designes til materialegenanvendelse og, når den bliver til affald, kunne indsamles særskilt, sorteres i særlige affaldsstrømme, uden at det påvirker genanvendeligheden af andre affaldsstrømme, og genanvendes i stor målestok. Emballages genanvendelighed bør udtrykkes i ydeevneklasse for genanvendelighed fastsat på grundlag af kriterier for design til genanvendelse fra 2030 og på grundlag af både kriterier for design til genanvendelse og for genanvendelse i stor målestok fra 2035 for emballagekategorierne opført i bilag II og udtrykt i klasse A, B eller C. Emballage i disse klasser bør betragtes som genanvendelig og dermed kunne bringes i omsætning. Emballage under klasse C bør anses for at være teknisk ikkegenanvendelig, og omsætning af sådan emballage bør begrænses. Emballage bør dog først opfylde nævnte kriterier fra den 1. januar 2030 for at give de erhvervsdrivende tilstrækkelig tid til at tilpasse sig. Fra den 1. januar 2038 bør emballage mindst være klasse B for at kunne bringes i omsætning.

- (29) Definitionen af materialegenanvendelse i denne forordning bør supplere definitionerne af genanvendelse og materialenyttiggørelse, der er fastsat i direktiv 2008/98/EF. Materialegenanvendelse bevarer ressourcerne i omløb i materialeøkonomien og bør derfor ikke omfatte biologisk affaldsbehandling. Definitionen af materialegenanvendelse bør ikke påvirke beregningen af de genanvendelsesmål, der er fastsat for medlemsstaterne i henhold til denne forordning. Disse mål og beregningen heraf er baseret på definitionen af »genanvendelse«, der er fastsat i direktiv 2008/98/EF.
- (30) Genanvendelse af høj kvalitet indebærer, at de genanvendte materialer, baseret på deres bevarede tekniske karakteristika, er af en tilsvarende eller bedre kvalitet sammenlignet med det oprindelige materiales kvalitet og kan anvendes til emballage eller lignende anvendelser som erstatning for primære råstoffer. Det genanvendte materiale kan genanvendes flere gange. For at gøre det muligt at producere genanvendte råmaterialer af høj kvalitet er indsamling af korrekt sorteret emballageaffald afgørende. Forskellen på materialegenanvendelse og genanvendelse af høj kvalitet er, at materiale til emballage ved materialegenanvendelse genanvendes til materialer, mens materiale til emballage ved genanvendelse af høj kvalitet genanvendes til materialer af en sådan kvalitet, at de pågældende materialer kan anvendes inden for samme kvalitetsklasse til emballage eller til andre formål, hvor kvaliteten af det genanvendte materiale bevares.
- (31) Den omstændighed, at der er foretaget en vurdering af design til genanvendelse, sikrer ikke i sig selv, at emballage genanvendes i praksis. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastlægge en ensartet metode og en sporbarhedsmekanisme, der sikrer, at emballageaffald reelt genanvendes i stor målestok baseret på etablerede state-of-the-art-processer for særskilt indsamling og på etablerede sorterings- og genanvendelsesprocesser, som er blevet demonstreret og bevist i et driftsmiljø. Som følge heraf bør der fra 2035 foretages en ny vurdering på grundlag af mængden, dvs. vægten, af det materiale, der reelt genanvendes, for hver af emballagekategorierne efter den metode og i overensstemmelse med de tærskler, der er fastsat i denne forordning. Tærsklerne for genanvendelse i stor målestok bør fastsættes under hensyntagen til det mål for årlig mængde genanvendt materiale, der er fastsat i denne forordning. Medlemsstaterne forventes senest i 2030 allerede at have indberettet de første data om mængden af genanvendt emballageaffald efter emballagekategori med henblik på overvågning til Kommissionen. Producenterne, i tilfælde af individuel opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, de producentansvarsorganisationer, der har fået overdraget opfyldelse af disse forpligtelser, eller de operatører, der håndterer emballageaffald, hvor offentlige myndigheder er ansvarlige for at tilrettelægge håndtering af emballageaffald, bør sikre, at emballageaffald indsamles særskilt, sorteres og genanvendes i installeret infrastruktur ved brug af etablerede processer, som er blevet demonstreret og bevist i et driftsmiljø, og bør give fabrikanten al den tekniske dokumentation, der påviser, at emballage genanvendes i stor målestok.
- (32) For at fastsætte harmoniserede regler for emballagedesign med henblik på at sikre, at emballage kan genanvendes, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen for så vidt angår fastsættelsen af kriterier for design til genanvendelse og ydeevneklasser for genanvendelighed, fastsættelsen af hvordan der foretages præstationsvurdering af genanvendelighed, og hvordan resultatet heraf udtrykkes, fastsættelsen af en beskrivelse for hver emballagekategori af betingelserne for overholdelse af deres respektive ydeevneklasser for genanvendelighed, fastsættelsen af en ramme for graduering af finansielle bidrag, som producenter skal betale for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, samt ændring af de tilhørende bilag til denne forordning
- (33) For at stimulere innovation inden for emballage bør emballage med innovative egenskaber, der medfører en betydelig forbedring af emballagens kernefunktion og har påviselige miljømæssige fordele, indrømmes en yderligere

frist til at opfylde genanvendelighedskravene. De innovative egenskaber bør begrundes, navnlig vedrørende anvendelsen af nye materialer, og der bør redegøres for den planlagte fastlæggelse af en fremgangsmåde for genanvendelse i den tekniske dokumentation, der ledsager emballagen. Disse oplysninger bør bl.a. anvendes til om nødvendigt at ændre gennemførelsesretsakterne om kriterier for design til genanvendelse. Erhvervsdrivende bør også underrette Kommissionen og den kompetente myndighed, inden innovativ emballage bringes i omsætning.

- (34) For at beskytte menneskers og dyrs sundhed og sikkerhed bør genanvendelighedskravene på grund af de emballerede produkters art og de dermed forbundne krav ikke være obligatoriske for indre emballage i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF⁽¹⁵⁾ og med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/6⁽¹⁶⁾, som er i direkte kontakt med et lægemiddel, samt ydre emballage som defineret i disse lovgivningsmæssige retsakter i tilfælde, hvor sådan emballage er nødvendig for at opfylde specifikke krav for at bevare lægemidlets kvalitet. Desuden bør genanvendelighedskravene ikke være obligatoriske for kontaktfølsom plastemballage til medicinsk udstyr, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745⁽¹⁷⁾, kontaktfølsom plastemballage til medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746⁽¹⁸⁾, kontaktfølsom plastemballage til fødevarer bestemt til spædbørn og småbørn og fødevarer til særlige medicinske formål, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 609/2013⁽¹⁹⁾, eller for emballage, der anvendes til transport af farligt gods i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF⁽²⁰⁾. Salgsemballage fremstillet af letvægtstræ, kork, tekstil, gummi, keramik eller porcelæn bør også fritages, da disse materialer bringes i omsætning i meget små mængder, dvs. at hver kategori udgør mindre end 1 % af vægten af den emballage, der bringes i omsætning på EU-markedet. Forpligtelsen til at betale finansielle bidrag i overensstemmelse med det udvidede producentansvar bør ikke omfattes af denne fritagelse.
- (35) Nogle medlemsstater træffer foranstaltninger for at fremme emballages genanvendelighed gennem graduering af bidrag for udvidet producentansvar. Sådanne initiativer på nationalt plan kan skabe reguleringsmæssig usikkerhed for erhvervsdrivende, navnlig erhvervsdrivende, der leverer emballage i flere medlemsstater. Samtidig er graduering af bidrag for udvidet producentansvar et effektivt økonomisk instrument til at tilskynde til et mere bæredygtigt emballagedesign, der fører til lettere genanvendelighed af emballage, samtidig med at det indre markeds funktion forbedres. Det er derfor nødvendigt at harmonisere kriterierne for graduering af bidrag for udvidet producentansvar på grundlag af den ydeevneklasse for genanvendelighed, der er opnået gennem vurderingen af genanvendelighed uden at fastsætte faktiske beløb for sådanne bidrag. Da kriterierne bør relateres til kriterierne for emballages genanvendelighed, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage sådanne harmoniserede kriterier og samtidig fastsætte detaljerede kriterier for design til genanvendelse for hver emballagekategori.
- (36) For at sikre emballagens cirkularitet bør emballage designes og fremstilles på en sådan måde, at det i højere grad er muligt at erstatte primære råstoffer med genanvendte materialer. Øget brug af genanvendte materialer støtter udviklingen af den cirkulære økonomi med velfungerende markeder for genanvendte materialer, mindsker omkostningerne, afhængigheden og de negative miljøpåvirkninger i forbindelse med anvendelse af primære råstoffer og sikrer en mere ressourceeffektiv anvendelse af materialer. I forhold til de forskellige materialer til emballage har plastemballage det laveste input af genanvendt materiale. For at løse disse problemer på den mest hensigtsmæssige måde er det nødvendigt at øge udbredelsen af genanvendt plast ved at fastsætte obligatoriske mål for genanvendt

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/6 af 11. december 2018 om veterinærlægemidler og om ophævelse af direktiv 2001/82/EF (EUT L 4 af 7.1.2019, s. 43).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr, om ændring af direktiv 2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 1223/2009 og om ophævelse af Rådets direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik og om ophævelse af direktiv 98/79/EF og Kommissionens afgørelse 2010/227/EU (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 176).

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 609/2013 af 12. juni 2013 om fødevarer bestemt til spædbørn og småbørn, fødevarer til særlige medicinske formål og kosterstatning til vægtkontrol og om ophævelse af Rådets direktiv 92/52/EØF, Kommissionens direktiv 96/8/EF, 1999/21/EF, 2006/125/EF og 2006/141/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/39/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 41/2009 og (EF) nr. 953/2009 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 35).

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13).

indhold i plastemballage på forskellige niveauer afhængigt af kontaktfølsomheden⁽²¹⁾ af forskellige anvendelser af plastemballage og ved at sikre, at disse mål bliver bindende senest i 2030. For gradvist at sikre emballagens cirkularitet bør der fra 2040 gælde højere mål.

- (37) Papirmateriale fra papirmasseprocessen bør ikke anses for at være omfattet af definitionen af plast i denne forordning.
- (38) For at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers og dyrs sundhed i overensstemmelse med EU-retten og for at undgå enhver risiko for forsyningssikkerheden eller for sikkerheden ved lægemidler og medicinsk udstyr bør visse typer plastemballage undtages fra forpligtelsen til at have et minimumsindhold af genanvendt materiale. Disse typer plastemballage er indre emballage som defineret i direktiv 2001/83/EF og i forordning (EU) 2019/6, kontaktfølsom plastemballage til medicinsk udstyr, der er omfattet af forordning (EU) 2017/745, kontaktfølsom emballage til medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik, der er omfattet af forordning (EU) 2017/746, kontaktfølsom plastemballage til fødevarer alene bestemt til spædbørn og småbørn og kontaktfølsom plastemballage til fødevarer til særlige medicinske formål, der er omfattet af forordning (EU) nr. 609/2013. Denne undtagelse bør også gælde for ydre emballage til humanmedicinske lægemidler og veterinærlægemidler som defineret i forordning (EU) 2019/6 og direktiv 2001/83/EF i tilfælde, hvor emballagen skal opfylde specifikke krav for at bevare lægemidlets kvalitet.
- (39) For at nå målene for integration af genanvendt indhold i henhold til denne forordning, bør Kommissionen senest tre år efter denne forordnings ikrafttræden offentliggøre en revurdering af det teknologiske udviklingsstadium og miljøpræstationerne for biobaseret plastemballage og, hvor det er relevant, forelægge et lovgivningsforslag med bæredygtighedskrav og -mål.
- (40) For at forebygge hindringer på det indre marked og sikre en effektiv gennemførelse af denne forordning bør erhvervsdrivende sikre, at alle plastdele i emballage indeholder en vis minimumsprocentdel af genanvendt indhold, der er nyttiggjort fra plastaffald fra forbrugsleddet, pr. emballagetype og -format som omhandlet i denne forordning, beregnet som et gennemsnit pr. fabrik og år.
- (41) Anvendelse af fabrikken som beregningsgrundlag giver emballagefabrikanten en vis fleksibilitet med hensyn til at nå minimumsprocentdelen af genanvendt indhold. Fabrik bør forstås som kun ét industrielt anlæg, hvor der fremstilles emballage.
- (42) Der bør være et incitament for erhvervsdrivende til at øge indholdet af genanvendt materiale i emballages plastdel. En måde at opnå dette på er at sikre gradueret af bidrag for udvidet producentansvar baseret på procentdelen af genanvendt indhold i emballage. Bidragsgradueringen bør i sådanne tilfælde baseres på fælles regler for beregning og verifikation af indholdet af genanvendt materiale i sådan emballage. I denne forbindelse bør medlemsstaterne have mulighed for at opretholde eksisterende systemer, der giver forudgående og rimelig adgang til genanvendt materiale, for at opfylde minimumsmålene for genanvendt indhold, forudsat at systemerne er i overensstemmelse med denne forordning. Desuden bør der gives prioriteret adgang til markedspriserne for genanvendte materialer, og mængden af genanvendelige materialer, som der gives prioriteret adgang til, bør svare til mængden af emballage, som den erhvervsdrivende gør tilgængelig på den pågældende medlemsstats område inden for en nærmere fastsat tidsramme.
- (43) Kommissionen bør tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af reglerne for beregning og verifikation af procentdelen af genanvendt indhold, som stammer fra nyttiggørelse af plastaffald fra forbrugsleddet, beregnet pr. emballagetype og -format som et gennemsnit pr. fabrik og år, samtidig med, at der tages hensyn til genanvendelsesprocessens miljøpåvirkning, og med henblik på fastlæggelse af formatet for teknisk dokumentation.

⁽²¹⁾ Kontaktfølsom emballage vedrører plastemballage til produkter omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer (EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 4), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF (EUT L 229 af 1.9.2009, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59), forordning (EU) 2017/745, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/4 af 11. december 2018 om fremstilling, markedsføring og anvendelse af foderlægemidler, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 183/2005 og ophævelse af Rådets direktiv 90/167/EØF (EUT L 4 af 7.1.2019, s. 1), forordning (EU) 2019/6, direktiv 2001/83/EF, direktiv 2008/68/EF.

- (44) For at skabe et indre marked for genanvendelse af høj kvalitet af plast og anvendelse af sekundære råmaterialer bør alle plastdele i emballage, der bringes i omsætning, indeholde en vis minimumsprocentdel af genanvendt indhold, der er nyttiggjort fra plastaffald fra forbrugsleddet, pr. emballagetype og -format som omhandlet i denne forordning, beregnet som et gennemsnit pr. fabrik og år. Emballagetype bør forstås som den dominerende polymer, som en emballage er fremstillet af, mens emballageformat bør forstås som en bestemt emballageenheds størrelse og form.
- (45) Det er af flere grunde nødvendigt med et højt beskyttelsesniveau for miljøet og menneskers sundhed, navnlig med hensyn til niveauet for emissioner til luft, vand og jord. For det første er klimaændringer et globalt fænomen, der ikke har nogen grænser, og virkningerne heraf er ikke direkte forbundet med kilden til drivhusgasemissionerne: Lande med lave drivhusgasemissioner kan opleve virkninger af klimaændringer, som ikke står i forhold til deres individuelle bidrag til de globale drivhusgasemissioner. For det andet er vandsystemer indbyrdes forbundne, f.eks. via havstrømme, og tidligere erfaringer viser, at forurening, herunder plastaffaldsforurening, der finder sted i én del af verden, i stor udstrækning kan brede sig til andre have og kontinenter. For det tredje kan emissioner til jorden ikke kun have lokale, men også grænseoverskridende virkninger, navnlig når disse emissioner går ind i vandløb. Fremme af anvendelse af genanvendt indhold i plastemballage er baseret på den forudsætning, at selve det genanvendte indhold er produceret på en miljømæssigt bæredygtig måde, således at CO₂-fodaft trykket reduceres, og den cirkulære økonomi fremmes. Med henblik herpå er det nødvendigt at indføre visse sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at den måde, hvorpå genanvendt indhold opnås, ikke udligner de miljømæssige fordele ved at anvende sådant genanvendt indhold i efterfølgende plastemballage. Det er derfor nødvendigt at håndtere de relaterede miljøproblemer på en ikkediskriminerende måde for så vidt angår både indenlandsk produceret og importeret plastemballage. Med henblik herpå bør import til Unionen være underlagt tilsvarende betingelser med hensyn til emissioner og særskilt indsamling og bæredygtighedskriterier for genanvendelsesteknologier.
- (46) Særskilt indsamling af plastaffald er afgørende, da den har direkte positiv indvirkning på indsamlingsraten, kvaliteten af det indsamlede materiale og kvaliteten af de genanvendelige materialer. Den muliggør genanvendelse af høj kvalitet og fremmer udbredelse af sekundære råmaterialer af høj kvalitet. Bevægelse i retning af et »genanvendelsessamfund« bidrager til at undgå generering af affald og tilskynder til anvendelse af affald som en ressource, samtidig med at det undgås at fastlåse ressourcer på de lavere niveauer i affaldshierarkiet, hvilket har skadelige virkninger på miljøet og tilsidesætter en miljømæssigt forsvarlig håndtering af affald. Særskilt indsamling forhindrer også, at farligt og ikkefarligt affald blandes, hvorved sikkerheden ved affald og overførsel heraf sikres, og forurening undgås, som fastsat i internationale regler såsom Baselkonventionen af 22. marts 1989 om kontrol med grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelse heraf⁽²²⁾, De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982⁽²³⁾, konventionen om forhindring af havforurening ved dumpning af affald og andre stoffer, udfærdiget i London den 29. december 1972, og protokollen hertil fra 1996 samt bilag V til den internationale konvention af 2. november 1973 om forebyggelse af forurening fra skibe (MARPOL), som ændret ved protokollen fra 1978 hertil.
- (47) Desuden har drøftelser på internationalt plan på forskellige møder i det mellemstatslige forhandlingsudvalg med henblik på at udarbejde et internationalt juridisk bindende instrument om plastforurening, herunder i havmiljøet, inden for rammerne af De Forenede Nationers Miljøprogram (»INC om plastforurening«) på internationalt plan vist, at der er behov for at intensivere indsatsen vedrørende særskilt indsamling af plast for at begrænse miljøpåvirkningerne heraf og fremme den cirkulære økonomi med henblik på at forebygge generering af affald og mindske misbrug af naturressourcer. De viste også de kontraherende parter vilje til at vedtage foranstaltninger i denne retning. I henhold til konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande⁽²⁴⁾, udfærdiget i Genève den 14. november 1979, skal parterne i nævnte konvention beskytte miljøet mod luftforurening og bestrebe sig på at begrænse og i videst muligt omfang gradvis at formindske og forhindre luftforurening, herunder grænseoverskridende luftforurening over store afstande. I henhold til konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer⁽²⁵⁾, udfærdiget i Helsinki den 17. marts 1992, skal parterne træffe foranstaltninger til at forebygge, bekæmpe og begrænse eventuelle grænseoverskridende virkninger af vandforurening. I overensstemmelse med Rioerklæringen fra 1992 fra De Forenede Nationers konference om miljø og udvikling bør forurenere principielt bære omkostningerne ved forurening. Industrielle aktiviteter såsom genanvendelse af plast bør derfor ledsages af foranstaltninger til forebyggelse og reduktion af forurening.

⁽²²⁾ EFT L 39 af 16.2.1993, s. 3.

⁽²³⁾ EFT L 179 af 23.6.1998, s. 3.

⁽²⁴⁾ EFT L 171 af 27.6.1981, s. 13.

⁽²⁵⁾ EFT L 186 af 5.8.1995, s. 44.

- (48) Miljømålet om at tilskynde til anvendelse af materialer, der er nyttiggjort fra plastaffald fra forbrugsleddet, kræver, at genanvendelse af plast sker på en måde, der minimerer den deraf følgende forurening. Sker dette ikke, vil de industrielle forurenende stoffer, der udledes i forbindelse med genanvendelse, reducere eller fjerne den miljømæssige merværdi, som opnås ved at fremme brug af genanvendt plast. Der bør udarbejdes bæredygtighedskriterier med hensyn til genanvendelsesteknologier for plastaffald fra forbrugsleddet. De bør sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet og menneskers sundhed, navnlig med hensyn til niveauet for emissioner til luft, vand og jord samt ressourceeffektivitet. Med henblik herpå bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår fastsættelsen af bæredygtighedskriterier for plastgenanvendelsesteknologier. Genanvendelse bør i overensstemmelse hermed foregå på en miljømæssigt forsvarlig måde, der fører til genanvendelsesprocesser og -produkter af høj kvalitet og sikrer høje standarder for genanvendelsessektoren. Ved at sikre et passende niveau for bæredygtighed i genanvendelsesteknologien og dermed det genanvendelige materiale bliver det en miljømæssigt ansvarlig foranstaltning at tilskynde til anvendelse af genanvendt indhold i plastemballage. Drøftelserne på møderne i INC om plastforurening understregede også betydningen af at sikre, at genanvendelsesteknologier fungerer på en miljømæssigt forsvarlig måde.
- (49) Metoden til vurdering, verifikation og certificering, herunder gennem tredjepartsrevision, af ækvivalensen af de regler, der anvendes, hvis genanvendt indhold, som er nyttiggjort fra plastaffald fra forbrugsleddet, genanvendes eller indsamles i et tredjeland, bør sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet og menneskers sundhed, navnlig med hensyn til niveauet for emissioner til luft, vand og jord, under hensyntagen til behovet for at sikre, at genanvendelse foregår på en miljømæssigt forsvarlig måde, muligheden for at sikre genanvendelse af høj kvalitet, niveauet for kvalitetsstandarderne for genanvendelsessektoren og ressourceeffektivitetsniveauet. Sådanne overvejelser er afgørende for at opnå ressourcers cirkularitet og dermed lægge mindre pres på begrænsede naturressourcer. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastlægge denne metode.
- (50) Materialer, der er bestemt til kontakt med fødevarer, og som indeholder genanvendt plast, skal opfylde kravene i Kommissionens forordning (EU) 2022/1616 ⁽²⁶⁾, som omfatter krav til genanvendelsesteknologier. Med hensyn til plastemballage, med undtagelse af emballage fremstillet af polyethylenterephthalat (PET), er det hensigtsmæssigt at revurdere tilgængeligheden af passende genanvendelsesteknologier for sådan emballage i tilstrækkelig god tid inden datoen for anvendelse af de relaterede krav til genanvendt indhold. Denne vurdering bør også omfatte status for godkendelse i henhold til de relevante EU-regler og installation i praksis af sådan teknologi. På grundlag af denne vurdering kan der være behov for at fravige kravene til genanvendt indhold for den specifikke kontaktfølsomme plastemballage eller for at ændre listen over undtagelser fastsat i denne forordning. Med henblik herpå bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF.
- (51) For at tage hensyn til de risici, der er forbundet med en mulig utilstrækkelig forsyning af specifikt plastaffald til genanvendelse, som kan føre til uforholdsmæssig høje priser eller negative virkninger på sundhed, sikkerhed og miljø, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen for så vidt angår midlertidig justering af minimumsprocentdelene af genanvendt indhold, der er nyttiggjort fra plastaffald fra forbrugsleddet. Ved evalueringen af begrundelsen for en sådan delegeret retsakt bør Kommissionen vurdere velbegrundede anmodninger fra fysiske og juridiske personer.
- (52) For andre materialer end plast, f.eks. glas eller aluminium, er tendensen til at erstatte primære råmaterialer med genanvendte materialer dokumenteret og forventes at fortsætte på grund af udviklingen i det retlige og økonomiske miljø og forbrugernes forventninger. Kommissionen bør ikke desto mindre nøje overvåge brugen af genanvendt indhold i andre materialer til emballage end plast og bør vurdere, om det er hensigtsmæssigt at foreslå indførelse af yderligere foranstaltninger, herunder fastsættelse af mål, med henblik på at øge brugen af genanvendt indhold i anden emballage end plastemballage.
- (53) Bioaffaldsstrømmen er ofte forurenet med konventionel plast, og materialegenanvendelsesstrømmene er ofte forurenet med komposterbar plast. Denne krydskontaminering fører til spild af ressourcer og sekundære råmaterialer af lavere kvalitet og bør forebygges ved kilden. I lyset af dette problem bør medlemsstaterne angive, hvilken affaldshåndtering der er hensigtsmæssig på deres område for komposterbar emballage. Da den korrekte bortskaffelsesmetode for komposterbar plastemballage bliver stadig mere forvirrende for forbrugerne, er det berettiget og nødvendigt at fastsætte klare og fælles regler for brug af komposterbar plastemballage, der kun kræver, at den bruges, når det er en klar fordel for miljøet eller menneskers sundhed. Dette er især tilfældet, når brug af

⁽²⁶⁾ Kommissionens forordning (EU) 2022/1616 af 15. september 2022 om materialer og genstande af genanvendt plast bestemt til kontakt med fødevarer og om ophævelse af forordning (EF) nr. 282/2008 (EUT L 243 af 20.9.2022, s. 3).

komposterbar emballage bidrager til indsamling eller bortskaffelse af bioaffald, f.eks. i forbindelse med produkter, hvor adskillelse af indhold og emballage er særligt kompleks, såsom tebreve.

- (54) Med henblik på begrænsede anvendelser af emballage af bionedbrydelige plastpolymerer er der en påviselig miljømæssig fordel ved at bruge komposterbar emballage i komposteringsanlæg, herunder anaerobe nedbrydningsanlæg under kontrollerede forhold. Hvis en medlemsstat anvender artikel 22, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2008/98/EF, og der er passende affaldsindsamlingsordninger og affaldsbehandlingsinfrastrukturer til rådighed i denne medlemsstat, bør der desuden være fleksibilitet for denne medlemsstat til at beslutte, om den vil tillade tilgængeliggørelse på sit område for første gang af komposterbar emballage til enkeltserveringsenheder til kaffe- eller tesystemer eller systemer til andre drikkevarer, der består af andet materiale til emballage end metal, og meget lette plastbæreposer, letvægtsplastbæreposer og tilgængeliggørelse på sit område for første gang af anden emballage, som var underlagt krav om at være komposterbar inden datoen for denne forordnings anvendelse. For at undgå forvirring blandt forbrugerne om den korrekte bortskaffelsesmetode og i betragtning af de miljømæssige fordele ved kulstofcirkularitet bør al anden emballage indgå i materialelegenanvendelse, og designet af sådan emballage bør sikre, at emballagen ikke påvirker genanvendeligheden af andre affaldsstrømme.
- (55) Derudover bør bionedbrydeligt affald ikke føre til forekomst af forurenende stoffer i den producerede kompost. Kravene i harmoniseret standard EN 13432:2000 »Emballage – Krav til emballage, som kan genanvendes ved kompostering og bionedbrydning – Prøvningsmetoder og evalueringskriterier for endelig godkendelse af emballage« bør revideres med hensyn til komposteringstid, tilladte forureningsniveauer og begrænsninger i forhold til frigivelse af mikroplast for at gøre det muligt at forarbejde disse materialer i bioaffaldsbehandlingsanlæg på passende vis. Desuden bør der i Unionen fastlægges en lignende standard for hjemmekompostering.
- (56) Som beskrevet i EU-politikrammen for bioplast, biologisk nedbrydelig plast og komposterbar plast, jf. Kommissionens meddelelse af 30. november 2022, indebærer overholdelse af standarderne for industriel kompostering ikke nedbrydning under hjemmekompostering. Ved industriel kompostering er de nødvendige betingelser høje temperaturer og høje fugtighedsniveauer. Ved hjemmekompostering, som foretages af privatpersoner, herunder i lokalsamfund, afhænger de faktiske betingelser i høj grad af lokale klimaforhold og forbrugerpraksis. Derfor risikerer biologisk nedbrydning ved hjemmekompostering at blive langsommere end industriel kompostering eller ikke at blive fuldført. Navnlig bør hjemmekompostering af plastemballage kun overvejes til særlige formål og i forbindelse med særlige lokale forhold under tilsyn af de relevante myndigheder.
- (57) Hvis det er berettiget og hensigtsmæssigt som følge af den teknologiske og reguleringsmæssige udvikling, der påvirker bortskaffelse af komposterbar plast, og på særlige betingelser, som sikrer, at brug af sådanne materialer er til gavn for miljøet og menneskers sundhed, bør Kommissionen, hvis det er relevant, forelægge et lovgivningsforslag om ændring af listen over emballage, der må være komposterbar.
- (58) For at lette overensstemmelsesvurdering vedrørende krav i henhold til denne forordning til komposterbar emballage er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om en formodning om overensstemmelse for komposterbar emballage, der er i tråd med harmoniserede standarder, som er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012⁽²⁷⁾. Ved afgørelsen af, om formodningen finder anvendelse, bør der tages hensyn til detaljerede tekniske specifikationer for disse krav i overensstemmelse med den seneste videnskabelige og teknologiske udvikling. Parametrene, herunder komposteringstider og tilladte niveauer for forurenende stoffer, bør afspejle de faktiske forhold i biobehandlingsanlæg, herunder anaerobe nedbrydningsprocesser. Den nuværende standard for industriel kompostering kan ikke anvendes som grundlag for en formodning om overensstemmelse, da det er nødvendigt at revidere denne standard og erstatte den af en ajourført udgave. Indtil der foreligger en ny eller ajourført harmoniseret standard, kan den nuværende standard dog anvendes som vejledning. Hvad angår hjemmekomposterbar emballage, bør Kommissionen anmode om, at der udarbejdes EN-standardisering, alt efter hvad der er relevant.

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

- (59) Al emballage, der er bestemt til at komme i kontakt med fødevarer, eller som allerede er i kontakt med fødevarer, herunder komposterbar emballage, skal opfylde kravene i forordning (EF) nr. 1935/2004. Hvor det er relevant, bør det være muligt at anvende den dokumentation og de oplysninger, der kræves i henhold til EU-retsakter om materialer bestemt til kontakt med fødevarer, som en del af de oplysninger og den dokumentation, der kræves i henhold til nærværende forordning.
- (60) Emballage bør designes på en sådan måde, at dens volumen og vægt minimeres og genanvendelse muliggøres, samtidig med at den bevarer sin evne til at opfylde emballagens funktioner. Fabrikanten bør vurdere emballagen i forhold til de ydeevnekriterier, der er anført i denne forordning. I lyset af formålene med denne forordning om at reducere produktionen af emballage og genereringen af emballageaffald og forbedre emballages cirkularitet på hele det indre marked er det hensigtsmæssigt at supplere og præcisere de nuværende kriterier yderligere og at skærpe dem. Listen over ydeevnekriterier for emballage som anført i harmoniseret standard EN 13428:2004 »Emballage – Krav til fremstilling og sammensætning – Emballageminimering« bør derfor ændres. Indtil der foreligger en ny eller ajourført harmoniseret standard, kan den eksisterende standard EN 13428:2004 dog anvendes. Selv om markedsføring og forbrugeraccept fortsat er relevante for emballagedesign, bør de ikke være en del af ydeevnekriterier, der i sig selv begrundet en forøgelse af emballages vægt og volumen. Dette bør dog ikke kompromittere produktspecifikationerne for håndværks- og industriprodukter samt fødevarer og landbrugsprodukter, der er registreret og beskyttet i henhold til EU's ordning for beskyttelse af geografiske betegnelser som led i Unionens mål om at beskytte kulturarven og traditionel knowhow, herunder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽²⁸⁾ for vin, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 ⁽²⁹⁾ for spiritus eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2411 ⁽³⁰⁾ for håndværks- og industriprodukter, eller som er omfattet af kvalitetsordninger omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1143 ⁽³¹⁾. Det bør heller ikke kompromittere emballagedesign, der er beskyttet i henhold til EU-retten eller national ret om design eller varemærker eller internationale aftaler med retsvirkning i en af medlemsstaterne. Det er kun berettiget at undtage sådan emballage, i det omfang de nye regler om emballageminimering påvirker emballagens form på en sådan måde, at varemærket ikke længere kan adskille den varemærkede vare fra varer fra en anden virksomhed, og designet ikke længere kan bevare sine nye og individuelle karakteristika. For at undgå risiko for misbrug bør undtagelsen kun finde anvendelse på varemærke- og designrettigheder, der er beskyttet før den 11. februar 2025. På den anden side kan genanvendelighed, brug af genanvendt indhold og genbrug af emballage berettiget en forøgelse af emballagens vægt eller volumen og bør føjes til ydeevnekriterierne. Emballage med dobbeltvægge, falske bunde og andre egenskaber, der kun har til formål at øge produktets opfattede volumen, bør ikke bringes i omsætning, da en sådan emballage ikke opfylder kravet om emballageminimering. Samme regel bør gælde for overflødig emballage, der ikke er nødvendig for at sikre emballagefunktionalitet.
- (61) For at opfylde emballageminimeringskravene bør der lægges særlig vægt på at begrænse det tomme rum i multipak- og transportemballage, herunder e-handelsemballage.
- (62) For at lette overensstemmelsesvurdering vedrørende kravene i henhold til denne forordning om emballageminimering er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om en formodning om overensstemmelse for emballage, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1025/2012, med henblik på at angive detaljerede tekniske specifikationer for disse krav og fastsætte målbare designkriterier, herunder, hvis det er relevant, maksimumsgrænser for vægt eller tomme rum for specifikke emballageformater samt standarddesign for emballage, der opfylder emballageminimeringskravene.
- ⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).
- ⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 af 17. april 2019 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, brugen af betegnelser for spiritus i præsentation og mærkning af andre fødevarer, beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus, brugen af landbrugsethanol og landbrugsdestillater i alkoholholdige drikkevarer samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 110/2008 (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 1).
- ⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2411 af 18. oktober 2023 om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og om ændring af forordning (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/1753 (EUT L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).
- ⁽³¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1143 af 11. april 2024 om geografiske betegnelser for vin, spiritus og landbrugsprodukter samt garanterede traditionelle specialiteter og fakultative kvalitetsudtryk for landbrugsprodukter, om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013, (EU) 2019/787 og (EU) 2019/1753 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1151/2012 (EUT L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).

- (63) For at fremme cirkularitet og bæredygtig anvendelse af emballage bør der tilskyndes til brug af genbrugsemballage og genbrugssystemer. Med henblik herpå er det nødvendigt at præcisere begrebet genbrugsemballage og sikre, at det ikke kun er knyttet til emballagedesign, men også til etablering af genbrugssystemer, der opfylder minimumskraverne i denne forordning. Emballagedesign bør muliggøre det størst mulige antal rotationer og fortsat opfylde sikkerheds-, kvalitets- og hygiejnekraverne ved tømning, aflæsning, genpåfyldning eller genpålæsning. For at lette overensstemmelsesvurdering vedrørende kravene i henhold til denne forordning om genbrugsemballage er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om en formodning om overensstemmelse for emballage, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1025/2012, med henblik på at angive detaljerede tekniske specifikationer i henhold til nævnte forordning og fastlægge kriterier og formater for genbrugsemballage, herunder minimumsantal ture eller rotationer, standarddesign samt krav til genbrugssystemer, herunder hygiejnekrav.
- (64) Det er nødvendigt at informere forbrugere og sætte dem i stand til at bortskaffe emballageaffald på hensigtsmæssig vis. Med henblik herpå er det hensigtsmæssigt at etablere et harmoniseret mærkningssystem baseret på materialesammensætningen af emballage til affaldssortering og ledsaget af tilsvarende mærker på affaldsbeholdere. Behovet for, at et sådant harmoniseret mærkningssystem er genkendeligt for alle borgere uanset deres omstændigheder, såsom alder og sprogkunderskaber, bør være en vejledende faktor for mærkernes design. Et sådant system kan skabes ved brug af piktogrammer med minimal brug af sprog. Sådanne design vil også bidrage til at minimere de udgifter til oversættelse, der ellers ville skulle afholdes.
- (65) Sortering er et vigtigt skridt for at sikre, at emballages cirkularitet øges. Der bør tilskyndes til forbedring af sorteringskapaciteter, navnlig gennem teknologiske innovationer, for at muliggøre mere effektiv sortering og dermed råmaterialer af bedre genanvendelseskvalitet.
- (66) For at gøre det lettere for forbrugerne at sortere og bortskaffe emballageaffald bør der indføres et system med harmoniserede symboler, som skal anbringes på både emballage og affaldsbeholdere, således at forbrugerne kan matche symbolerne med henblik på bortskaffelse. Symbolerne bør muliggøre en hensigtsmæssig affaldshåndtering, da de bør give forbrugerne oplysninger om den pågældende emballages komposteringssegenskaber. Sådanne oplysninger bør navnlig forhindre forvirring for forbrugerne vedrørende komposterbar emballage, som ikke i sig selv er egnet til hjemmekompostering, men kun er komposterbar under industrielt kontrollerede forhold. Oplysningerne bør derfor forhindre, at komposterbar emballage henkastes i naturen. Denne tilgang vil forbedre den særskilte indsamling af emballageaffald, føre til genanvendelse af højere kvalitet og har til hensigt at indføre en vis grad af harmonisering af indsamlingssystemerne for emballageaffald på det indre marked. Det er også nødvendigt at harmonisere de symboler, der er knyttet til de obligatoriske pant- og retursystemer, som indføres efter denne forordnings ikrafttræden. Medlemsstaterne bør have mulighed for at kræve, at der anvendes sådanne harmoniserede mærker på emballage, der er omfattet af pant- og retursystemer, som er oprettet i henhold til national ret inden denne forordnings ikrafttræden. Da transportemballage ikke indsamles gennem kommunale affaldsindsamlings-systemer, bør anvendelse af disse symboler ikke være obligatorisk for transportemballage med undtagelse af e-handelsemballage.
- (67) Mærkning af genanvendt indhold i emballage bør ikke være obligatorisk, da denne oplysning ikke er afgørende for at sikre korrekt behandling af udtjent emballage. Fabrikanten vil dog skulle opfylde målene for genanvendt indhold i denne forordning, og de vil kunne ønske at angive disse oplysninger på deres emballage for at informere forbrugerne om genanvendt indhold i emballagen. For at sikre, at sådanne oplysninger formidles på en harmoniseret måde i hele Unionen, bør der indføres et harmoniseret mærke til angivelse af genanvendt indhold.
- (68) Mærkning af indhold af biobaseret plast i emballage bør heller ikke være obligatorisk, da der er en række betingelser, som biobaseret plast skal opfylde for at sikre bæredygtighed, og der er behov for mere videnskabelig dokumentation for at sikre, at anvendelse af biobaseret plast i hele dens livscyklus er i overensstemmelse med principperne for cirkulær økonomi fastsat i Kommissionens meddelelse af 30. november 2022 om en EU-politikramme for bioplast, biologisk nedbrydelig plast og komposterbar plast. Fabrikanten vil dog kunne ønske at angive disse oplysninger på deres emballage for at informere forbrugerne om indholdet af biobaseret plast i emballagen. For at sikre, at sådanne oplysninger formidles på en harmoniseret måde i hele Unionen, bør der indføres et harmoniseret mærke til angivelse af indholdet af biobaseret plast.

- (69) For så vidt angår genbrugsemballage bør sådan emballage for at informere slutbrugerne om genbrugelighed, tilgængelighed af genbrugssystemer og placering af indsamlingskanaler være forsynet med en QR-kode eller en anden standardiseret åben digital databærer, der giver sådanne oplysninger. QR-koden eller databæreren bør indeholde oplysninger, der letter sporing og beregning af ture og rotationer, eller et gennemsnitligt skøn, hvis sådanne beregninger ikke er mulige. Dette mærke bør være frivillig for åbne genbrugssystemer, der ikke har en systemoperatør. Genbrugelig salgsemballage bør desuden være tydeligt identificeret på salgsstedet.
- (70) Der bør ikke være mange forskellige mærker på emballage. For at undgå dette, hvis andre EU-retsakter kræver, at oplysninger om et emballeret produkt er digitalt tilgængelige via en databærer, bør de oplysninger, der er påkrævet i henhold til denne forordning for emballagen og i henhold til en anden EU-retsakt for det emballerede produkt, være tilgængelige via samme databærer. Denne databærer bør opfylde kravene i denne forordning eller anden gældende EU-ret. Hvis det emballerede produkt er omfattet af forordning (EU) 2024/1781 eller anden EU-ret, der kræver et digitalt produktpas, bør dette digitale produktpas navnlig også anvendes til at give de relevante oplysninger i henhold til nærværende forordning. Hvis emballage indeholder problematiske stoffer, bør den mærkes ved hjælp af en standardiseret åben digital mærkningsteknologi som fastsat i gennemførelsesretsakter vedtaget af Kommissionen. Disse oplysninger bør sikre, at affaldsoperatører har adgang til relevante oplysninger om emballagens kemiske sammensætning med henblik på at fastlægge den mest hensigtsmæssige affaldshåndteringsløsning i overensstemmelse med affaldshierarkiet og dermed fremme emballagens cirkularitet.
- (71) For at bidrage til at nå målene i denne forordning bør forbrugere beskyttes mod vildledende og forvirrende oplysninger om egenskaberne ved emballage og den korrekte behandling af udtjent emballage, som der er indført harmoniserede mærker for i henhold til denne forordning. Det bør være muligt at identificere emballage, der er omfattet af ordningen for udvidet producentansvar, ved et tilsvarende symbol på hele det område, hvor ordningen finder anvendelse, for at angive, at producenten opfylder sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar. En sådan identifikation bør opnås alene ved hjælp af en QR-kode eller en anden standardiseret åben digital mærkningsteknologi. Dette symbol bør være klart og utvetydigt for forbrugerne med hensyn til emballagens genanvendelighed.
- (72) Emballage, der er omfattet af obligatoriske pant- og retursystemer, bør være forsynet med et mærke, der oplyser forbrugerne om, at emballagen er omfattet af det pågældende system, og at emballagen derfor bør indsamles via specifikke indsamlingskanaler, som de nationale myndigheder har godkendt til dette formål. Dette mærke bør være et harmoniseret EU-mærke, der er fastlagt af Kommissionen. Medlemsstaterne bør have mulighed for at kræve, at der anvendes sådanne harmoniserede mærker på emballage, der er omfattet af pant- og retursystemer, som er oprettet i henhold til national ret inden denne forordnings ikrafttræden.
- (73) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF⁽³²⁾ fungerer som et »sikkerhedsnet«, der sikrer et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i alle sektorer og supplerer mere detaljerede krav i sektorspecifik eller produktspecifik EU-ret, medmindre der er uoverensstemmelse mellem nævnte direktiv og andre EU-regler vedrørende specifikke aspekter af urimelig handelspraksis, i hvilket tilfælde sidstnævnte bør have forrang i forbindelse med disse specifikke aspekter. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/825⁽³³⁾ fastsætter, at anvendelse af et frivilligt bæredygtighedsmærke, som ikke opfylder visse krav, udgør urimelig handelspraksis.
- (74) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af mærkningskravene bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på yderligere at forbedre affaldssorteringen, fastlægge metoden til identifikation af emballages materialesammensætning og til identifikation af problematiske stoffer ved hjælp af standardiserede åbne digitale teknologier og fastsætte et harmoniseret mærke og specifikationer og format for mærkningskravene til emballage og affaldsbeholdere i denne forordning. Ved udarbejdelsen af disse specifikationer bør Kommissionen begrænse sproglige elementer mest muligt og tage hensyn til videnskabelige eller andre tilgængelige tekniske oplysninger, herunder relevante internationale standarder. Der bør i designet af den harmoniserede mærkning af emballage, der er omfattet af et pant- og retursystem, tages hensyn til eventuelle

⁽³²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 («direktivet om urimelig handelspraksis») (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

⁽³³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/825 af 28. februar 2024 om ændring af direktiv 2005/29/EF og 2011/83/EU for så vidt angår styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling gennem bedre beskyttelse mod urimelig praksis og gennem bedre oplysning (EUT L, 2024/825, 6.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj>).

variationer mellem medlemsstaterne i størrelsen af den opkrævede pant. I betragtning af det nye system bør Kommissionens beslutning 97/129/EF⁽³⁴⁾ ophæves fra den 12. august 2028, og dens indhold bør indarbejdes i gennemførelsesretsakten.

- (75) Erhvervsdrivende bør sikre, at emballage opfylder kravene i denne forordning. De bør træffe passende foranstaltninger for at sikre en sådan opfyldelse i forhold til deres respektive roller i forsyningskæden med henblik på at sikre fri bevægelighed for emballage på det indre marked og forbedre dens bæredygtighed.
- (76) Fabrikanten er med sin detaljerede viden om design- og fremstillingsprocessen den, der bedst kan stå for overensstemmelsesvurderingen i medfør af denne forordning. Overensstemmelsesvurderingen i henhold til denne forordning bør derfor fortsat alene være fabrikantens ansvar.
- (77) Det bør sikres, at leverandører af emballage eller materiale til emballage giver fabrikanten al den information og dokumentation, der er nødvendig for, at fabrikanten kan påvise, at emballagen og materialet til emballage opfylder kravene. Denne information og dokumentation bør gives enten på papir eller i elektronisk form.
- (78) For at sikre det indre markeds funktion er det nødvendigt at sørge for, at emballage fra tredjelande, der indføres på EU-markedet, er i overensstemmelse med denne forordning, uanset om den importeres som selvstændig emballage eller i tilknytning til et emballeret produkt. Det er navnlig nødvendigt at sikre, at fabrikanten har gennemført passende overensstemmelsesvurderingsprocedurer for denne emballage. Importører bør derfor sikre, at den emballage, som de bringer i omsætning, opfylder disse krav, og at den af fabrikanten udarbejdede dokumentation er til rådighed for inspektion foretaget af de kompetente nationale myndigheder.
- (79) Når en importør bringer emballage i omsætning, bør vedkommende på emballagen anføre sit navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt sin postadresse og, hvor de foreligger, elektroniske kommunikationsmidler, hvorigennem denne kan kontaktes. Der bør fastsættes undtagelser i tilfælde, hvor emballagen ikke tillader sådanne anførelser.
- (80) Da distributøren gør emballage tilgængelig på markedet, efter at den er bragt i omsætning af fabrikanten eller importøren, bør distributøren handle med fornøden omhu for så vidt angår de gældende krav i denne forordning. Distributøren bør også sikre, at vedkommendes håndtering af emballagen ikke indvirker negativt på emballagens opfyldelse af disse krav.
- (81) Da distributører og importører er tæt på markedspladsen og spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre, at emballage opfylder kravene, bør de inddrages i de markedsovervågningsopgaver, der udføres af de kompetente nationale myndigheder, og bør være parate til at deltage aktivt ved at give disse myndigheder alle nødvendige oplysninger om den pågældende emballage.
- (82) Enhver importør eller distributør, der enten bringer emballage i omsætning under sit eget navn eller varemærke eller ændrer emballage, der allerede er bragt i omsætning, på en måde, der kan påvirke overensstemmelsen med denne forordning, bør anses for at være fabrikanten og påtage sig ansvaret for fabrikantens forpligtelser.
- (83) Sikring af emballages sporbarhed i hele forsyningskæden letter markedsovervågningsmyndighedernes opgave med at spore erhvervsdrivende, der har bragt emballage, som ikke opfylder kravene, i omsætning eller gjort sådan emballage tilgængelig på markedet. Erhvervsdrivende bør derfor være forpligtede til at opbevare oplysningerne om deres transaktioner i en vis periode.
- (84) Problemet med generering af affald på grund af overemballage kan ikke løses fuldt ud ved at fastsætte forpligtelser vedrørende emballagedesign. For visse emballagetyper bør erhvervsdrivende, som fylder eller på anden vis anvender sådan emballage, pålægges forpligtelser til at reducere andelen af tomt rum. I forbindelse med multipak-, transport- og e-handelsemballage, der anvendes til levering af produkter til endelige distributører eller slutbrugere, bør andelen af tomt rum ikke overstige 50 %. Denne forpligtelse bør ikke finde anvendelse på genbrugsemballage. I overensstemmelse med affaldshierarkiet og for at fremme emballageinnovation med henblik på at reducere emballageaffald bør det være muligt for erhvervsdrivende, der anvender salgsemballage som e-handelsemballage, at blive fritaget fra denne forpligtelse. For at sikre ensartede betingelser for beregning af andelen af tomt rum bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastlægge metoden for denne beregning.

⁽³⁴⁾ Kommissionens beslutning 97/129/EF af 28. januar 1997 om fastlæggelse af identifikationssystemet for emballagematerialer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (EFT L 50 af 20.2.1997, s. 28).

- (85) For at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau på det indre marked samt et højt niveau for fødevarerikkerhed og fødevarerhygiejne og for at lette opfyldelsen af målene for forebyggelse af emballageaffald bør nødvendig eller undgåelig emballage ikke bringes i omsætning. En liste over sådanne emballageformater findes i denne forordning. Kommissionen bør offentliggøre retningslinjer med henblik på mere detaljeret at redegøre for denne liste, herunder ved at give eksempler på emballage og vejledning om fritagelserne fra begrænsningerne.
- (86) For at fremme målet om emballages cirkularitet og bæredygtig anvendelse af emballage er det nødvendigt at begrænse risikoen for, at emballage, der markedsføres som genbrugsemballage, ikke genbruges i praksis, og at sikre, at forbrugerne returnerer genbrugsemballage. Dette gøres mest hensigtsmæssigt ved at forpligte erhvervsdrivende, der anvender genbrugsemballage, til at sikre, at der etableres et genbrugssystem, således at sådan emballage kan cirkulere, indgå i en rotation og anvendes gentagne gange. For at maksimere fordelene ved sådanne systemer bør der fastsættes minimumskrav til åbne og lukkede genbrugssystemer. Bekræftelse af genbrugsemballages overensstemmelse med et genbrugssystem bør også indgå i den tekniske dokumentation for sådan emballage. Genbrugssystemer kan variere i størrelse og geografisk dækning og spænde fra mindre lokale systemer til større systemer, der kan omfatte én eller flere medlemsstaters område.
- (87) Genbrugsemballage skal være sikker for brugerne. Erhvervsdrivende, der tilbyder deres produkter i genbrugsemballage, bør derfor sikre, at inden genbrugsemballage anvendes igen, gøres den til genstand for en rekonditioneringsproces, for hvilken der bør fastsættes krav.
- (88) Genbrugsemballage bliver til affald som omhandlet i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98/EF, når indehaveren bortskaffer den, agter at bortskaffe den eller er forpligtet til at bortskaffe den. Genbrugsemballage, der er genstand for en rekonditioneringsproces, betragtes normalt ikke som affald.
- (89) For at tilskynde til affaldsforebyggelse bør »genpåfyldning« indføres som et nyt begreb. Genpåfyldning bør forstås som en specifik affaldsforebyggelsesforanstaltning, der bidrager til og er nødvendig for opfyldelsen af forebyggelsesmålene i denne forordning.
- (90) Hvis erhvervsdrivende tilbyder produkter, der kan købes ved genpåfyldning, bør de sikre, at deres genpåfyldningsstationer opfylder visse krav for at sikre forbrugernes sundhed og sikkerhed. Hvis forbrugere anvender deres egne beholdere, bør erhvervsdrivende i denne forbindelse give oplysninger om betingelserne for sikker genpåfyldning og anvendelse af disse beholdere. For at tilskynde til genpåfyldning bør erhvervsdrivende ikke levere emballage, som er gratis, eller emballage, som ikke indgår i et pant- og retursystem, på genpåfyldningsstationer. Erhvervsdrivende bør fritages for ansvar for fødevarerikkerhedsproblemer, der kan opstå som følge af anvendelse af beholdere, som forbrugere medbringer.
- (91) For at reducere den stigende andel af engangsemballage og de voksende mængder emballageaffald, der genereres, er det nødvendigt at fastsætte kvantitative mål for genbrug af emballage i sektorer, som vurderes at have det største potentiale for reduktion af emballageaffald, nemlig føde- og drikkevarer som takeaway, hårde hvidevarer og transportemballage. Dette er vurderet på grundlag af faktorer såsom eksisterende genbrugssystemer, nødvendigheden af emballering og muligheden for at opfylde funktionskravene med hensyn til pakning, ryddelighed, sundhed, hygiejne og sikkerhed. Der er også taget hensyn til forskelle i produkterne og deres produktions- og distributionssystemer. Ved gennemførelsen af sådanne mål bør der tages hensyn til de miljømæssige fordele, der opnås gennem et produkts fulde livscyklus. Fastsættelsen af målene forventes at støtte innovation og øge andelen af genbrugsemballage og genpåfyldningsløsninger. Engangsplastemballage til føde- og drikkevarer, der påfyldes og indtages på salgssteder i HORECA-sektoren, bør ikke være tilladt. Forbrugere bør altid have mulighed for at købe føde- og drikkevarer som takeaway i genbrugsbeholdere eller i forbrugernes egne beholdere på betingelser, der ikke er mindre gunstige end de betingelser, som gælder for føde- og drikkevarer, der tilbydes i engangsemballage. Erhvervsdrivende, der sælger føde- eller drikkevarer som takeaway, bør give forbrugerne mulighed for at købe føde- eller drikkevarer i deres egne beholdere og mulighed for at købe føde- og drikkevarer i genbrugsemballage.
- (92) Medlemsstaterne bør på visse betingelser have mulighed for at fritage erhvervsdrivende fra genbrugsforpligtelserne i en periode på fem år, som kan forlænges. Disse betingelser bør være baseret på høje genanvendelsesrater og gældende affaldsforebyggelsesrater i den medlemsstat, som indrømmer fritagelse, herunder en første mellemliggende affaldsforebyggelsesrate på 3 % senest i 2028, samt de erhvervsdrivendes vedtagelse af en virksomhedsplan for forebyggelse og genanvendelse af affald.

- (93) For emballage, der er omfattet af begrænsningerne for anvendelse af visse emballageformater i henhold til denne forordning, til transportmidler, der bevæger sig på tværs af grænserne, og hvor der findes cateringtjenester om bord, såsom luftfartøjer, fly, tog, krydstogtskibe, færger, yachter og både, bør der ved omsætning af emballage forstås rejse med denne emballage til eller inden for Unionen. Rejse inden for Unionen bør forstås som en situation, hvor et transportmiddel afgår fra og ankommer til et bestemmelsessted i Unionen.
- (94) For at øge deres effektivitet og sikre ligebehandling af erhvervsdrivende bør genbrugsmålene gælde for erhvervsdrivende. I tilfælde af genbrugsmål for drikkevarer bør genbrugsmålene gælde for endelige distributører, der gør drikkevarer i salgsemballage tilgængelige for forbrugere. Visse drikkevarer, der betragtes som fordærvelige, fordi de er følsomme over for mikrobiologisk nedbrydning forårsaget af bakterier eller gær, har behov for særlig aseptisk teknologi for at beskytte dem mod nedbrydning, samtidig med at de bevarer en lang holdbarhed. Derfor bør mælk og andre fordærvelige drikkevarer være fritaget fra forpligtelsen til at opfylde emballagegenbrugsmålene. Målene bør beregnes som en procentdel af det salg, den volumen eller den vægt, der sælges i genbrugsemballage i et genbrugssystem eller i tilfælde af transportemballage som en procentdel af antal anvendelser. Målene bør være materialeneutrale. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af genbrugsmålene bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår metoden til beregning heraf.
- (95) I visse tilfælde er anvendelse af engangsemballageformater til transport ikke nødvendig, da der findes en lang række velfungerende genbrugelige alternativer. For at sikre, at sådanne alternativer anvendes på en effektiv måde, bør erhvervsdrivende, når de transporterer produkter mellem forskellige lokaliteter hos den samme erhvervsdrivende eller mellem den erhvervsdrivende og tilknyttede virksomheder eller partnervirksomheder, pålægges kun at anvende genbrugelig transportemballage i forbindelse med emballageformater såsom paller, foldbare plastbokse, plastkasser, mellemstore beholdere til bulkvarer, både hårde/faste og bløde/fleksible, eller tromler. Denne forpligtelse bør af samme grunde gælde for erhvervsdrivende, der transporterer produkter inden for én medlemsstat. For visse typer transport- eller salgsemballage er genbrugelige alternativer ikke en mulighed. Dette er tilfældet for papkasser, hvor antallet af rotationer er meget lavt, og for emballage, der anvendes til visse kontaktfølsomme produkter, som kræver særlig vask mellem anvendelser. Sådant emballage bør derfor fritages fra forpligtelsen til at opfylde genbrugsmålene for transportemballage og salgsemballage, som anvendes til transport af produkter.
- (96) Det kan være en udfordring for mindre erhvervsdrivende at nå målene for genbrug og genpåfyldning. Visse erhvervsdrivende bør derfor være fritaget fra forpligtelsen til at opfylde målene for genbrug af emballage, hvis de bringer emballage under et vis volumen i omsætning og opfylder definitionen af mikrovirksomhed i Kommissionens henstilling 2003/361/EF⁽³⁵⁾ som gældende den 11. februar 2025, eller hvis en endelig distributør har et salgsareal under en vis arealgrænse. Med henblik herpå bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af tærsklen for salgsareal, fastsættelse og præcisering af de nærmere betingelser og indberetningskrav, der skal anvendes på de endelige distributørers puljeordninger, ændring af den størrelsesmæssige tærskel for fritagelsen af erhvervsdrivende og fastsættelse af yderligere fritagelser for visse andre erhvervsdrivende eller specifikke emballageformater, der er omfattet af genbrugs- eller genpåfyldningsmålene, i tilfælde af særlige økonomiske begrænsninger eller alvorlige hygiejne-, fødevarer- eller miljøproblemer, der forhindrer opfyldelse af disse mål.
- (97) For at gøre det muligt at kontrollere opfyldelsen af genbrugsmålene er det nødvendigt, at de respektive erhvervsdrivende indberetter til de kompetente myndigheder. Erhvervsdrivende bør indberette de relevante data for hvert kalenderår fra kalenderåret 2030. Medlemsstaterne bør gøre disse data offentligt tilgængelige.
- (98) Da erhvervsdrivende kan have flere forskellige emballageformater, bør opfyldelsen af genbrugsmålene beregnes ud fra den samlede mængde fødevarer eller drikkevarer, som er gjort tilgængelige på markedet, med henvisning til det samlede antal salgsenheder eller til vægten af fødevarer eller volumen af drikkevarer, alt efter hvad der er relevant.
- (99) I betragtning af det fortsat høje forbrug af plastbæreposer, den ineffektive udnyttelse af ressourcer og risikoen for, at de henkastes som affald, er det hensigtsmæssigt at opretholde bestemmelser, der tager sigte på at opnå en varig reduktion af forbruget af plastbæreposer som allerede fastsat i direktiv 94/62/EF som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/720⁽³⁶⁾. I betragtning af de nuværende divergerende tilgange og

⁽³⁵⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

⁽³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/720 af 29. april 2015 om ændring af direktiv 94/62/EF med henblik på at mindske forbruget af letvægtsplastbæreposer (EUT L 115 af 6.5.2015, s. 11).

begrænsede indberetningskrav vedrørende plastbæreposer er det vanskeligt at vurdere, om de forbrugsbegrænsende foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet, har nået målet om en »varig« reduktion af forbruget af sådanne poser, og om de ikke har øget forbruget af andre typer plastbæreposer. Det er derfor nødvendigt at harmonisere en definition af varig reduktion af forbruget af plastbæreposer og fastsætte et fælles mål samt indføre nye indberetningskrav.

- (100) I lyset af resultaterne af evalueringsundersøgelsen af plastbæreposer fra 2021 med titlen »Scoping study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive, Part II, Implementation of the Plastic Bags Directive« er det nødvendigt at træffe yderligere foranstaltninger for at reducere forbruget af letvægtsplastbæreposer og vurdere mulige substitutionsvirkninger med meget lette plastbæreposer og tykkere plastbæreposer på over 50 mikron.
- (101) Da der er stor sandsynlighed for, at meget lette plastbæreposer på under 15 mikron bliver til affald og medvirker til havforurening, bør der træffes foranstaltninger til at begrænse omsætningen heraf, undtagen til strengt nødvendige anvendelser. Disse plastposer bør ikke bringes i omsætning som emballage til fødevarer i løs vægt, undtagen af hygiejniske årsager eller til emballering af våde fødevarer i løs vægt som f.eks. rå kød, fisk eller mejeriprodukter.
- (102) For at opnå en varig reduktion af forbruget af letvægtsplastbæreposer på medlemsstaternes område bør de kunne vedtage foranstaltninger, der omfatter forbud mod disse typer plastbæreposer, gennemførelse af nationale reduktionsmål, opretholdelse eller indførelse af økonomiske instrumenter samt andre markedsføringsrestriktioner, forudsat at disse foranstaltninger er forholdsmæssige og ikkediskriminerende. Sådanne foranstaltninger kan variere afhængigt af miljøpåvirkningen af letvægtsplastbæreposer, når de nyttiggøres eller bortskaffes, deres komposterings-egenskaber, deres holdbarhed eller den specifikke tilsigtede brug heraf. Forudsat at de mål, der i denne forordning er fastsat for plastbæreposer, nås, bør det være muligt for medlemsstaterne at gennemføre bestemmelserne om disse poser ved hjælp af aftaler mellem de kompetente myndigheder og de berørte erhvervssektorer.
- (103) En reduktion af brugen af plastbæreposer bør ikke føre til, at de erstattes med poser af andre materialer til emballage. Kommissionen bør overvåge brugen af andre materialer til emballage og foreslå et mål og, hvis det er relevant, foranstaltninger til reduktion af forbruget af sådanne materialer til emballage.
- (104) For at sikre en effektiv og harmoniseret anvendelse af de bæredygtighedskrav, der er fastsat i eller i medfør af denne forordning, bør opfyldelsen af disse krav måles ved hjælp af pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder, der tager hensyn til de mest avancerede alment anerkendte metoder.
- (105) For at sikre, at der ikke er handelshindringer på det indre marked, bør kravene vedrørende emballagers bæredygtighed, herunder vedrørende problematiske stoffer i emballage, komposterbar emballage, emballageminimering, genbrugsemballage og genbrugssystemer harmoniseres på EU-plan. For at lette overensstemmelsesvurdering vedrørende sådanne krav, herunder metoder til prøvning, målinger eller beregninger, er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om en formodning om overensstemmelse for emballage og emballerede produkter, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1025/2012, med henblik på at angive detaljerede tekniske specifikationer for disse krav.
- (106) I mangel af harmoniserede standarder bør fælles specifikationer anvendes som en alternativ løsning for at lette fabrikanters forpligtelse til at opfylde bæredygtighedskrav, for eksempel hvis der er unødige forsinkelser i forbindelse med udarbejdelse af en harmoniseret standard. Det bør desuden være muligt at anvende fælles specifikationer, hvis Kommissionen har begrænset eller tilbagetrukket referencerne til relevante harmoniserede standarder i overensstemmelse med artikel 11, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1025/2012. Overholdelse af fælles specifikationer vedtaget af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter bør også give anledning til en formodning om overensstemmelse.
- (107) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af fælles specifikationer bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at fastlægge, ændre eller ophæve fælles specifikationer for kravene vedrørende bæredygtighed, mærkning og genbrugssystemer og vedtage metoder til prøvning, måling eller beregning.

Kommissionen bør tage hensyn til relevante organers og ekspertgruppers synspunkter og konsultere alle relevante interessenter, når den udarbejder udkastene til gennemførelsesretsakter.

- (108) For at sikre sammenhæng med anden EU-ret bør overensstemmelsesvurderingsproceduren være det interne produktionskontrolmodul i denne forordning baseret på modulerne i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF⁽³⁷⁾.
- (109) Det bør ikke angives i CE-mærkning på emballage, at emballagen opfylder kravene i denne forordning, men kun, at det emballerede produkt er i overensstemmelse med gældende EU-produktret, hvis det er relevant. Ifølge EU-produktretten skal CE-mærkning vedrørende produkter således typisk anbringes enten på selve produktet eller på dets emballage. Krav om, at det i CE-mærkning på emballage skal angives, at kravene i denne forordning er opfyldt, kan føre til forvirring og misforståelser med hensyn til, om mærkningen omhandler selve emballagen eller det emballerede produkt, og i sidste ende til usikkerhed om det pågældende emballerede produkts faktiske sikkerhed og overensstemmelse.
- (110) Et produkts emballages opfyldelse af kravene i denne forordning bør dokumenteres ved EU-overensstemmelseserklæringen.
- (111) Fabrikanter bør udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring for at give oplysninger om emballages overensstemmelse med denne forordning. Det er muligt, at fabrikanter også skal udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring i henhold til anden EU-ret. For at sikre adgang til oplysninger med henblik på markedsovervågning bør der udarbejdes en enkelt EU-overensstemmelseserklæring for alle relevante EU-retsakter. For at mindske den administrative byrde for erhvervsdrivende bør det være muligt, at denne enkelte EU-overensstemmelseserklæring består af et dossier med relevante individuelle overensstemmelseserklæringer.
- (112) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020⁽³⁸⁾ fastlægger en ramme for markedsovervågning af produkter og for kontrol af produkter fra tredjelande. Nævnte forordning bør finde anvendelse på emballage, der er omfattet af nærværende forordning, for at sikre, at emballage, som er omfattet af fri bevægelighed for varer inden for Unionen, opfylder krav, der giver et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser såsom menneskers sundhed, sikkerhed og miljøet.
- (113) Affaldshåndteringen i Unionen bør forbedres for at beskytte, bevare og forbedre miljøkvaliteten, beskytte menneskers sundhed, sikre en forsigtig, effektiv og rationel udnyttelse af naturressourcerne, fremme den cirkulære økonomis principper, styrke anvendelsen af vedvarende energi, øge energieffektiviteten, mindske Unionens afhængighed af importerede ressourcer, skabe nye økonomiske muligheder og bidrage til konkurrenceevne på lang sigt. En mere effektiv ressourceanvendelse vil også medføre betydelige nettobesparelser for Unionens virksomheder, offentlige myndigheder og forbrugere og samtidig reducere de samlede årlige drivhusgasemissioner.
- (114) På trods af emballageminimeringskravene og målene i direktiv 94/62/EF er genereringen af emballageaffald steget i absolutte tal og pr. indbygger, og tendenserne tyder på et yderligere kraftigt fald i genbrug og genpåfyldning af emballage, som forstærkes af det voksende forbrug af mad- og drikkevarer på farten og e-handel. I takt med udviklingen inden for produkter, materialer og forbrugsmønstre har der været en betydelig stigning i brugen af engangsemballage, navnlig engangsplastprodukter. Dette hænger sammen med detailhandelslandskabet med større distributionsnet og fremstilling og emballering af produkter på højhastighedspakkelinjer, hvilket udover et kombineret nedadgående tryk på markedet for genbrug og genpåfyldning.
- (115) For at overvåge og kontrollere, at producenter og producentansvarsorganisationer opfylder forpligtelserne i forbindelse med udvidet producentansvar vedrørende indsamling og behandling af affald fra deres produkter, er det nødvendigt, at medlemsstaterne udpeger en eller flere kompetente myndigheder.
- (116) For at sikre, at medlemsstaterne gennemfører målene for affaldsforebyggelse og genanvendelse bedre, mere rettidigt og mere ensartet, og for at foregribe eventuelle svagheder i gennemførelsen bør der opretholdes et system med rapporter med tidlig varsling, så mangler kan opdages, og foranstaltninger træffes, før fristerne for at opfylde målene

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82).

⁽³⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).

udløber. En udvidelse af dette system, som i henhold til direktiv 94/62/EF omfatter opfyldelse af genanvendelsesmål, bør også omfatte mål for reduktion af emballageaffald, som medlemsstaterne skal opfylde senest i 2030, 2035 og 2040.

- (117) Da håndtering af emballage og emballageaffald er et vigtigt element i affaldshåndtering generelt, bør medlemsstaterne afsætte et særskilt kapitel til dette spørgsmål i deres affaldshåndteringsplaner, der udarbejdes i forbindelse med opfyldelsen af forpligtelsen fastsat i direktiv 2008/98/EF. Foranstaltningerne til forebyggelse og genbrug af affald bør medtages i de affaldsforebyggelsesprogrammer, der kræves i henhold til direktiv 2008/98/EF. De pågældende kapitler bør medtages i affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesprogrammerne i forbindelse med den næste regelmæssige evaluering heraf som krævet i henhold til direktiv 2008/98/EF eller tidligere.
- (118) Denne forordning bygger på de regler og generelle principper for affaldshåndtering, der er fastsat i direktiv 2008/98/EF.
- (119) Affaldsforebyggelse er den mest effektive metode til at forbedre ressourceeffektiviteten og mindske affalds miljøpåvirkning. Det er derfor vigtigt, at erhvervsdrivende træffer passende foranstaltninger for at reducere genereringen af affald ved at eliminere overemballage og brug af bestemte emballageformater, ved at forlænge emballages levetid, ved at redesigne produkter eller salgsstrategier, således at ingen eller mindre emballage kan anvendes, herunder salg i løs vægt, og ved at skifte fra engangsemballage til genbrugsemballage.
- (120) For at opnå en ambitiøs og varig reduktion af den samlede generering af emballageaffald bør mål for forebyggelse af affald fastsættes for den reduktion af emballageaffald pr. indbygger, der skal nås senest i 2030. Opfyldelse af et mål om en reduktion på 5 % af emballageaffald senest i 2030 i forhold til 2018 bør medføre en samlet absolut reduktion på ca. 19 % i gennemsnit i Unionen i 2030 i forhold til referencescenariet for 2030. For at sikre, at reduktionsindsatsen fortsætter efter 2030, bør der for 2035 fastsættes et reduktionsmål på 10 % i forhold til 2018; dette skønnes at reducere emballageaffaldet med 29 % i forhold til referencescenariet for 2035. Der bør også fastsættes et yderligere reduktionsmål på 15 % i forhold til 2018 for 2040; dette skønnes at reducere emballageaffaldet med 37 % i forhold til referencescenariet for 2040. For at støtte medlemsstaterne i at nå målene for forebyggelse af emballageaffald bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastsætte en korrektionsfaktor for at tage højde for stigningen eller faldet i turisme i forhold til referenceåret 2018. Da generering af kommercielt og industrielt emballageaffald ikke er knyttet til husholdningers forbrug, kan målene for forebyggelse af affald pr. indbygger ikke som sådan finde anvendelse på kommercielt og industrielt emballageaffald. Medlemsstater, der har indført forskellige systemer for håndtering af husholdningsemballageaffald på den ene side og industrielt og kommercielt emballageaffald på den anden side, bør være i stand til at bevare deres særlige karakteristika.
- (121) Det bør være muligt for medlemsstaterne at nå målene for forebyggelse af affald ved økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger for at skabe incitamenter til at anvende affaldshierarkiet, herunder foranstaltninger, der skal gennemføres gennem ordninger for udvidet producentansvar, ved fremme af etablering og effektiv drift af genbrugssystemer samt ved tilskyndelse af erhvervsdrivende til at tilbyde slutbrugere yderligere muligheder for genpåfyldning. Sådanne foranstaltninger bør vedtages parallelt med og som supplement til andre foranstaltninger i henhold til denne forordning, der tager sigte på at reducere emballage og emballageaffald, såsom krav om emballageminimering, genbrugsmål og genpåfyldningsforpligtelser, volumnetærskler og foranstaltninger til at opnå en varig reduktion af forbruget af letvægtsplastbæreposer. Medlemsstaterne bør under overholdelse af de almindelige bestemmelser i TEUF, og idet de handler i overensstemmelse med denne forordning, kunne vedtage bestemmelser, der er mere vidtgående end de minimumsmål for forebyggelse af affald, der er fastsat i denne forordning. Når medlemsstaterne gennemfører sådanne foranstaltninger, bør de være opmærksomme på risikoen for et skift fra tungere til lettere materialer til emballage og bør prioritere foranstaltninger, der minimerer denne risiko.
- (122) For at gennemføre princippet om, at forureneren betaler, jf. artikel 191, stk. 2, i TEUF, bør forpligtelserne vedrørende håndtering af emballageaffald pålægges producenter. Med henblik herpå bygger denne forordning på kravene vedrørende udvidet producentansvar i direktiv 2008/98/EF for at sikre, at ordningen for udvidet producentansvar dækker de fulde affaldshåndteringsomkostninger ved emballage, og for at understøtte passende kontrol fra de kompetente myndigheders side. Denne forordning har til formål klart at definere én producent pr. emballageenhed, hvad enten det drejer sig om tom emballage eller emballage, der indeholder produkter. Som hovedregel bør producenten være den erhvervsdrivende, der som fabrikant, importør eller distributør etableret i en medlemsstat gør emballerede produkter tilgængelige fra denne medlemsstats område og på samme område. Dette

omfatter ethvert tilbud om distribution, forbrug eller anvendelse, der kan føre til faktisk levering. Hvis en virksomhed køber et emballeret produkt fra en anden medlemsstat end den, hvor virksomheden er beliggende, eller fra et tredjeland og leverer dette emballerede produkt i den medlemsstat, hvor den er beliggende, bør denne virksomhed således betragtes som producenten, da den er den første virksomhed, som gør det emballerede produkt tilgængeligt på den pågældende medlemsstats område. Med hensyn til onlineplatforme bør det oprindelige tilbud om et produkt betragtes som tilgængeliggørelse i producentdefinitionens forstand. For at minimere enhver unødvendig administrativ byrde for små virksomheder, som påfylder transportemballage, primærproduktionsemballage eller serviceemballage, hvad enten det er som engangsemballage eller som genbrugsemballage, på salgsstedet, bør producenten dog være den fabrikant, distributør eller importør af sådan emballage, der gør emballagen tilgængelig for første gang fra medlemsstatens område, da denne erhvervsdrivende er den, der bedst kan opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar.

- (123) På den anden side kan producenten også, når emballage eller et emballeret produkt gennem aftaler om fjernsalg gøres direkte tilgængeligt til slutbrugeren, være etableret i en anden medlemsstat eller i et tredjeland. I sådanne tilfælde bør producenten, hvis vedkommende er etableret i en anden medlemsstat, udpege en bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar i den medlemsstat, hvor slutbrugeren befinder sig. Hvis producenten er etableret i et tredjeland, bør medlemsstaterne også kunne fastsætte, at det er obligatorisk at udpege en bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar for at undgå risikoen for unddragelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar. For at sikre overholdelse af princippet om, at forureneren betaler, og i forbindelse med overholdelse af udvidet producentansvar, er det nødvendigt at opnå vished om, hvilken type producent der er ansvarlig for emballageaffald, navnlig når der er tale om »logistikvirksomheder«. Logistikvirksomheder er virksomheder, der modtager importerede varer fra tredjelande, og som udfører håndteringsaktiviteter i forbindelse med de importerede varer (f.eks. udpakning og ompakning til mindre formater eller mængder for at efterkomme kundernes anmodninger), inden de sender varerne til kunder, uanset om det er i samme eller en anden medlemsstat, med hele, en del af eller uden den originale transportemballage. I sådanne tilfælde bør der identificeres en producent for den originale transportemballage, som kommer fra et tredjeland, forbliver i logistikvirksomheden og bliver til affald i Unionen. Logistikvirksomheden vil typisk ikke være ejer af varerne, men bør betragtes som producent med hensyn til den emballage, der kommer fra et tredjeland, og som den håndterer i forbindelse med sin aktivitet.
- (124) Ud over de omkostninger, der pålægges producenter i henhold til denne forordning og i henhold til direktiv 2008/98/EF, bevarer medlemsstaterne muligheden for at dække de nødvendige omkostninger som følge af aktiviteter til renhold, herunder transport og efterfølgende behandling af emballageaffald, der forekommer i henkastet affald, som en del af de fulde emballageaffaldshåndteringsomkostninger, som bør dækkes af udvidet producentansvar. Disse omkostninger bør ikke være højere, end hvad der er nødvendigt for, at disse tjenester kan ydes på en omkostningseffektiv måde, og bør fastsættes på gennemsigtig og ikkediskriminerende måde mellem de berørte aktører.
- (125) For at kontrollere, at producenter opfylder deres finansielle og organisatoriske forpligtelser til at sikre håndtering af affald fra emballage, som de for første gang gør tilgængelig på en medlemsstats område, eller fra emballerede produkter, som de udpakker uden at være slutbrugere, er det nødvendigt, at et register over producenter oprettes og forvaltes af den kompetente myndighed i hver medlemsstat, og at producenter forpligtes til at lade sig registrere.
- (126) Producentregistreringskravene bør i videst muligt omfang harmoniseres i Unionen for at lette registrering, navnlig fordi producenter gør emballage tilgængelig i forskellige medlemsstater. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af registreringskravene bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastlægge formatet for registrering i og indberetning til registret og præcisering af detaljeringsgraden af data, der skal fremlægges, og de emballagetyper og materialekategorier, som skal omfattes af de indgivne oplysninger.
- (127) I overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, er det afgørende, at producenter, herunder e-handelsaktører, der bringer emballage og emballerede produkter i omsætning på EU-markedet, eller som udpakker emballerede produkter uden at være slutbrugere, påtager sig ansvaret for håndtering af denne emballage og disse emballerede produkter, når de er udtjente. Ordninger for udvidet producentansvar skal som fastsat i direktiv 94/62/EF være indført senest den 31. december 2024, da de er det mest hensigtsmæssige middel til at opnå dette og kan have positiv miljøpåvirkning, fordi de mindsker genereringen af emballageaffald og øger indsamlingen og genanvendelsen af emballageaffald. Der er store forskelle på den måde, hvorpå ordninger for udvidet producentansvar er oprettet, og deres effektivitet og omfanget af producenters ansvar. Reglerne om udvidet producentansvar fastlagt i direktiv 2008/98/EF bør derfor generelt finde anvendelse på ordninger for udvidet producentansvar for producenter i henhold til denne forordning og suppleres med yderligere specifikke bestemmelser, hvor dette er nødvendigt og hensigtsmæssigt. For at lette særskilt indsamling af emballageaffald bør producenter for eksempel finansiære mærkning af affaldsbeholdere. En sådan forpligtelse vil være

i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, og de generelle minimumskrav for ordninger for udvidet producentansvar, der er oprettet i henhold til direktiv 2008/98/EF.

- (128) Hvad angår forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, er denne forordning *lex specialis* i forhold til direktiv 2008/98/EF. Det betyder, at bestemmelserne vedrørende udvidet producentansvar i denne forordning bør have forrang frem for eventuelle modstridende bestemmelser i nævnte direktiv. Dette princip vedrører for eksempel krav om producentregistrering, graduering af bidrag for udvidet producentansvar og indberetning.
- (129) Ud over det harmoniserede krav til genanvendelighed i forbindelse med graduering af producenters finansielle bidrag, som skal fastsættes i delegerede retsakter, der vedtages i overensstemmelse med denne forordning, bør medlemsstaterne kunne anvende andre kriterier såsom genanvendt indhold, genbrugelighed, forekomst af farlige stoffer eller andre kriterier i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF.
- (130) Producenter bør kunne opfylde forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar kollektivt gennem producentansvarsorganisationer, der påtager sig ansvaret på deres vegne. Producenter eller producentansvarsorganisationer bør være underlagt medlemsstaternes godkendelse, og de bør blandt andet dokumentere, at de har finansielle midler til at dække de omkostninger, der er forbundet med udvidet producentansvar. Medlemsstaterne bør ved fastsættelse af administrative og proceduremæssige regler for godkendelse af producenter med hensyn til individuel overholdelse og producentansvarsorganisationer med hensyn til kollektiv overholdelse kunne differentiere processerne for individuelle producenter og producentansvarsorganisationer for at begrænse den administrative byrde for individuelle producenter. Medlemsstaterne kan godkende flere producentansvarsorganisationer, da konkurrence mellem dem kan føre til større forbrugerfordele. Den kompetente myndighed bør af producenter eller de producentansvarsorganisationer, der har fået overdraget opfyldelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, kunne opkræve omkostningsbaserede og forholdsmæssige gebyrer for godkendelsesproceduren vedrørende opfyldelse af disse forpligtelser.
- (131) I tilfælde, hvor det bidrag for udvidet producentansvar, der opkræves af en producentansvarsorganisation, kategoriseres som offentlige indtægter, som det er tilfældet med en statsdrevet producentansvarsorganisation, bør medlemsstaterne for at følge de budgetregler, der kræver, at offentlige indtægter er baseret på nøjagtige data, kunne kræve, at producenter indgiver oplysningerne til indberetning til den kompetente myndighed, som er ansvarlig for registret, mere end én gang om året. Da statsdrevne producentansvarsorganisationer ikke har fuldmagt fra en repræsenteret producent, bør kravene i denne forordning vedrørende sådanne fuldmagter ikke finde anvendelse.
- (132) Denne forordning bør angive, hvordan forpligtelserne vedrørende erhvervsdrivendes sporbarhed fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065⁽³⁹⁾, herunder artikel 30, stk. 2 og 3, deri, skal anvendes på udbydere af onlineplatforme, der giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med producenter, der tilbyder emballage til forbrugere, der befinder sig i Unionen, i forbindelse med de registre over producenter, som oprettes i henhold til nærværende forordning. Med henblik på nærværende forordning bør enhver producent, uanset om producenten er etableret i en medlemsstat eller et tredjeland, som tilbyder emballage ved aftaler om fjernsalg direkte til forbrugere i en medlemsstat, betragtes som værende omfattet af definitionen af erhvervsdrivende i forordning (EU) 2022/2065. For at forhindre, at udbydere af onlineplatforme ikke opfylder deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, bør det præciseres, hvordan udbydere af onlineplatforme bør opfylde disse forpligtelser med hensyn til de registre over emballageproducenter, som oprettes i henhold til nærværende forordning. Hvis udbydere af onlineplatforme, som er omfattet af anvendelsesområdet for kapitel III, afdeling 4, i forordning (EU) 2022/2065, giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med producenter, bør de i denne forbindelse i overensstemmelse med forordning (EU) 2022/2065, og før de tillader producenter at bruge deres tjenester, indhente oplysninger fra disse producenter om deres overholdelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar i nærværende forordning. Reglerne om sporbarhed for erhvervsdrivende, der sælger emballage online, er omfattet af håndhævelsesreglerne i forordning (EU) 2022/2065.
- (133) Lignende uønskede situationer med manglende opfyldelse af forpligtelser kan opstå i forbindelse med udbydere af distributionstjenester. Denne forordning sigter mod at forhindre en sådan manglende opfyldelse af forpligtelser ved hjælp af en tilgang, der svarer til tilgangen i forordning (EU) 2022/2065 for så vidt angår udbydere af onlineplatforme.

⁽³⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1).

- (134) Det register over producenter, der oprettes i henhold til denne forordning, skal betragtes som et offentligt register med henblik på forordning (EU) 2022/2065. Derfor bør udbydere af onlineplatforme, der giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med producenter, gøre deres bedste for at vurdere, om oplysningerne fra de berørte producenter er pålidelige og fuldstændige, navnlig ved at anvende eller kontrollere frit tilgængelige officielle onlinedatabaser og onlinegrænseflader eller ved at anmode de pågældende erhvervsdrivende om at fremlægge troværdig dokumentation i overensstemmelse med forordning (EU) 2022/2065. For så vidt angår offentligt tilgængelige data i registret over producenter kræver det at »gøre sit bedste« som omhandlet i artikel 30, stk. 2, første afsnit, i forordning (EU) 2022/2065 sædvanligvis verifikation af de oplysninger, som en producent har givet, i forhold til de offentligt tilgængelige data i registret over producenter. Dette gælder navnlig, hvis en medlemsstat har oprettet en onlinegrænseflade til automatiseret dataafstemning i overensstemmelse med nærværende forordning.
- (135) Finansielle bidrag, der pålægges producenter i henhold til denne forordning i tillæg til de omkostninger, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 4, litra a), i direktiv 2008/98/EF, bør ikke berøre eventuelle frivillige aftaler mellem onlinemarkedspladser og producenter, hvor onlinemarkedspladser på vegne af producenter ved skriftlig fuldmagt giver samtykke til at acceptere alle eller nogle af disse omkostninger.
- (136) Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til gennemførelse af udvidet producentansvar og fastsætte regler om særskilt indsamling af emballageaffald og regler om mærkning af affaldsbeholdere, hvor denne forordning ikke fastsætter fuld harmonisering af disse foranstaltninger og regler. Det bør desuden være muligt for medlemsstaterne at fastsætte yderligere krav til gennemførelse af udvidet producentansvar i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF og denne forordning, forudsat at sådanne foranstaltninger ikke skaber hindringer på det indre marked. Denne forordning regulerer ikke, hvilken erhvervsdrivende der er ansvarlig for indsamling af emballageaffald, eller andre nationale kontraktlige ordninger for indsamling af emballageaffald.
- (137) Medlemsstaterne bør etablere retur- og indsamlingssystemer for emballageaffald, således at emballageaffald kanaliseres til det mest hensigtsmæssige affaldshåndteringsalternativ i overensstemmelse med affaldshierarkiet. Systemerne bør være åbne for deltagelse af alle interesserede parter, navnlig erhvervsdrivende og offentlige myndigheder. Systemerne bør etableres under hensyntagen til miljøet og forbrugernes sundhed, sikkerhed og hygiejne. Retur- og indsamlingssystemer bør også være tilgængelige og bør kunne anvendes til emballage fra importerede produkter i henhold til ikkediskriminerende bestemmelser.
- (138) Nogle medlemsstater kan allerede have indført særskilte affaldsindsamlings- og genanvendelsessystemer, som danner grundlag for relevante nationale godkendelser og kontraktlige ordninger, ved gennemførelsen af artikel 7 i direktiv 94/62/EF i national ret. Disse medlemsstater bør fortsat kunne anvende disse systemer, forudsat at de gennemfører forpligtelserne i henhold til denne forordning korrekt.
- (139) Medlemsstaterne bør også træffe foranstaltninger til fremme af genanvendelse, der opfylder kvalitetsstandarderne for brug af genanvendte materialer i relevante sektorer. Denne forpligtelse er særlig relevant i betragtning af den minimumsprocentsats, der er fastsat for genanvendt indhold i plastemballage.
- (140) Indsamling af emballage er et afgørende skridt, når det drejer sig om at sikre emballagens cirkularitet og sikre et stærkt marked for sekundære råmaterialer. Indførelsen af en obligatorisk indsamlingsrate skaber et incitament til at udvikle effektive og målrettede indsamlingssystemer på nationalt plan og tilsigter at øge mængden af affald, der sorteres og potentielt genanvendes.
- (141) Det er påvist, at velfungerende pant- og retursystemer sikrer en meget høj indsamlingsrate og genanvendelse af høj kvalitet, navnlig for flasker og dåser til drikkevarer. For at støtte opfyldelsen af det mål for særskilt indsamling af engangsplastflasker til drikkevarer, der er fastsat i direktiv (EU) 2019/904, øge indsamlingsraterne yderligere og opnå genanvendelse af højere kvalitet for drikkevarebeholdere af metal bør medlemsstaterne indføre pant- og retursystemer. Disse systemer vil bidrage til at øge udbuddet af sekundære råmaterialer af god kvalitet, der egner sig til genanvendelse i lukkede kredsløb, og reducere mængden af drikkevarebeholdere, der henkastet som affald.
- (142) Pant- og retursystemer bør være obligatoriske for engangsplastflasker til drikkevarer og drikkevarebeholdere af metal. Medlemsstaterne kan også beslutte at medtage anden emballage til andre produkter eller fremstillet af andre materialer i disse systemer, navnlig engangsglasflasker af glas. Medlemsstaterne bør sikre, at pant- og retursystemer for engangsemballageformater, navnlig for engangsglasflasker til drikkevarer, også er tilgængelige for genbrugsemballage, hvis det er teknisk og økonomisk muligt. De bør også overveje at indføre pant- og retursystemer for genbrugsemballage. Medlemsstaterne bør under overholdelse af de almindelige bestemmelser i TEUF, og idet de handler i overensstemmelse med denne forordning kunne vedtage bestemmelser, der er mere vidtgående end de minimumskrav, der er fastsat i denne forordning, såsom opkrævning af pant på salgsstedet i tilfælde af indtagelse på hotel- og restaurationssteder eller en forpligtelse for alle endelige distributører til at acceptere den pantbærende

emballage uanset det materiale til emballage og emballageformat, som de distribuerer, eller deres salgsareal.

- (143) Denne forordning bør tage hensyn til de mange forskellige pant- og retursystemer, der findes i Unionen, og sikre, at teknologisk udvikling af disse systemer ikke hindres, så længe de opfylder kravene og kriterierne for at øge indsamlingsraterne og sikre genanvendelse af bedre kvalitet.
- (144) I betragtning af produkternes art og forskellene i deres produktions- og distributionssystemer bør pant- og retursystemer dog ikke være obligatoriske for emballage til vin, aromatiserede vinprodukter og produkter svarende til vin, spiritus samt mælk og mejeriprodukter opført i bilag I, del XVI, til forordning (EU) nr. 1308/2013. Medlemsstaterne kan dog indføre pant- og retursystemer, der omfatter sådan drikkevareemballage og også anden drikkevare- og ikkedrikkevareemballage.
- (145) Senest den 1. januar 2029 bør alle pant- og retursystemer for engangsplastflasker til drikkevarer og engangsmetalbeholdere til drikkevarer opfylde de generelle minimumskrav, der er fastsat i denne forordning, med undtagelse af pant- og retursystemer, der er etableret inden denne forordnings ikrafttræden, og som opfylder målet på 90 % særskilt indsamling senest den 1. januar 2029. Disse krav vil bidrage til at sikre større sammenhæng og højere returrater i medlemsstaterne. De er fastlagt på grundlag af interessentsynspunkter, ekspertanalyser og bedste praksis fra de eksisterende pant- og retursystemer. Kravene er udformet således, at de giver mulighed for innovation, samtidig med at de giver en vis fleksibilitet til tilpasning til lokale forhold.
- (146) Medlemsstater med regioner med stor grænseoverskridende handel bør sikre, at pant- og retursystemer giver mulighed for indsamling af emballage fra pant- og retursystemer i de pågældende medlemsstater på udpegede indsamlingssteder, og bør bestræbe sig på at gøre det muligt at returnere pant.
- (147) Medlemsstater, der i 2026 har opnået en indsamlingsrate på 80 % for de tilsigtede emballagetyper uden et pant- og retursystem, bør kunne anmode om ikke at indføre et pant- og retursystem.
- (148) Medlemsstaterne bør kunne vælge at indføre et pant- og retursystem på subnationalt plan under hensyntagen til relevante nationale administrative opdelinger og oversøiske territoriers særlige situation, så længe de påviser en sådan ordnings miljømæssige og økonomiske resultater, og at den er i fuld overensstemmelse med den indsamlingsrate på 90 % for engangsplastflasker til drikkevarer og drikkevarebeholdere af metal, der er fastsat i denne forordning.
- (149) Som en specifik foranstaltning til forebyggelse af generering af emballageaffald bør medlemsstaterne aktivt tilskynde til genbrugs- og genpåfyldningsløsninger. De bør støtte etablering af genbrugs- og genpåfyldningssystemer og overvåge deres funktion og overholdelse af hygiejnestandarder. Medlemsstaterne tilskyndes til også at træffe andre foranstaltninger såsom indførelse af pant- og retursystemer for genbrugsemballageformater, anvendelse af økonomiske incitamenter eller fastsættelse af krav til endelige distributører om at gøre en vis procentdel af andre produkter end dem, der er omfattet af genbrugsmål og genpåfyldningsforpligtelser, tilgængelige i genbrugsemballage eller gennem genpåfyldning, forudsat at sådanne krav ikke vil føre til fragmentering af det indre marked og skabelse af handelshindringer.
- (150) Kravene til indsamling, sortering, omfordeling til påfyldere og rengøring er helt forskellige for pant- og retursystemer til engangsemballage og for pantbaserede genbrugssystemer. Derfor bør minimumskravene til pant- og retursystemer ikke gælde for pantbaserede genbrugssystemer. I stedet bør der gælde særlige krav til genbrugssystemer.
- (151) Direktiv 94/62/EF blev ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/852⁽⁴⁰⁾, hvori der fastsættes genanvendelsesmål, som medlemsstaterne skal nå senest i 2025 og 2030. Disse mål og reglerne for beregning heraf bør bibeholdes. I erkendelse af de enkelte medlemsstaters forskellige udgangspunkter med hensyn til genanvendelsesmål, og selv om der i denne forordning foreslås foranstaltninger, der letter opfyldelse af disse mål, bør det stadig være muligt at udskyde fristerne for opfyldelse af 2030-genanvendelsesmålene på visse betingelser. Kommissionen bør dog have beføjelse til at forkaste en revideret gennemførelsesplan, som en medlemsstat har forelagt.

⁽⁴⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/852 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 141).

- (152) I henhold til direktiv 94/62/EF skal Kommissionen revidere 2030-genanvendelsesmålene for emballage med henblik på at opretholde eller, hvis det er relevant, forhøje dem. Det er imidlertid endnu ikke hensigtsmæssigt at ændre de mål, der er fastsat for 2030, da det er dokumenteret, at nogle medlemsstater stadig har vanskeligt ved at nå de eksisterende mål. Der bør derfor indføres foranstaltninger, som tilskynder fabrikanter til at bringe emballage, der er mere genanvendelig, i omsætning og dermed hjælper medlemsstaterne med at nå genanvendelsesmålene. Fremover bør der indberettes mere detaljerede data om genanvendelsesstrømme for emballage og emballageaffald til Kommissionen. Indberetning af disse data vil gøre det muligt for Kommissionen at revidere målene med mulighed for at opretholde eller forhøje dem. For at tage hensyn til virkningen af de foranstaltninger, der har til formål at forbedre emballagens genanvendelighed, bør revisionen ikke finde sted før den planlagte generelle evaluering af denne forordning, dvs. syv år efter dens ikrafttræden. I forbindelse med denne revision bør der også lægges vægt på muligheden for at indføre nye mål på et mere detaljeret grundlag end de nuværende mål.
- (153) Beregning af genanvendelsesmål bør baseres på vægten af det emballageaffald, der tilføres i genanvendelsesprocessen. Medlemsstaterne bør sikre pålidelighed og nøjagtighed af de data, der indsamles om genanvendt emballageaffald. Som hovedregel bør den faktiske måling af vægten af emballageaffald, der skal medregnes som genanvendt, finde sted på det tidspunkt, hvor emballageaffaldet kommer ind i genanvendelsesprocessen. For at begrænse den administrative byrde bør medlemsstaterne ikke desto mindre på strenge betingelser og som fravigelse af hovedreglen kunne fastsætte vægten af genanvendt emballageaffald på grundlag af en måling af resultatet af enhver sorteringsoperation korrigeret ved, at der tages hensyn til de gennemsnitlige tabsrater før affaldet kommer ind i genanvendelsesprocessen. Tab af materialer, der finder sted, før affaldet kommer ind i genanvendelsesprocessen, f. eks. som følge af sortering eller andre forberedende operationer, bør ikke medtages i de mængder af affald, der indberettes som genanvendt. Sådanne tab kan fastslås på grundlag af elektroniske registre, tekniske specifikationer, detaljerede regler for beregning af gennemsnitlige tabsrater for forskellige affaldsstrømme eller andre tilsvarende foranstaltninger. Medlemsstaterne bør medtage oplysninger om sådanne foranstaltninger i de kvalitetskontrolberetninger, der ledsager de data, som de forelægger Kommissionen om genanvendelse af affald. De gennemsnitlige tabsrater bør fortrinsvis fastsættes på niveauet for de enkelte sorteringsanlæg og bør være knyttet til de vigtigste forskellige affaldstyper, de forskellige kilder (såsom husholdninger eller erhverv), de forskellige indsamlingsordninger og de forskellige typer af sorteringsprocesser. Gennemsnitlige tabsrater bør kun anvendes i tilfælde, hvor andre pålidelige data ikke er tilgængelige, navnlig i forbindelse med overførsel og eksport af affald. Materialers eller stoffers vægttab som følge af fysiske eller kemiske omdannelsesprocesser, der indgår i den genanvendelsesproces, hvorved emballageaffald rent faktisk omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, bør ikke trækkes fra vægten af det affald, der indberettes som genanvendt.
- (154) Når beregning af genanvendelsesraten anvendes på aerob eller anaerob behandling af bionedbrydeligt emballageaffald, kan den affaldsmængde, der undergår aerob eller anaerob behandling, betragtes som genanvendt, forudsat at denne behandling skaber output, der skal anvendes som et genanvendt produkt, materiale eller stof. Selv om outputet fra en sådan behandling som oftest er kompost eller afgasset biomasse, kan andet output også tages i betragtning, forudsat at det indeholder sammenlignelige mængder af genanvendt indhold i forhold til mængden af det behandlede bionedbrydelige emballageaffald. I andre tilfælde bør omforarbejdning af bionedbrydeligt emballageaffald til materialer, der skal anvendes som brændsler eller andre midler til energifremstilling, som bortskaffes, eller som skal anvendes i en proces, der har samme formål som anden nyttiggørelse af affald end genanvendelse, ikke medregnes som bidrag til opfyldelse af genanvendelsesmålene, hvilket er i overensstemmelse med definitionen af genanvendelse.
- (155) Når emballageaffaldsmaterialer ophører med at være affald som følge af en forberedende proces forud for den egentlige omforarbejdningsproces, bør de medregnes som genanvendte, forudsat de er beregnet til efterfølgende omforarbejdning til produkter, materialer eller stoffer, uanset om det er til deres oprindelige formål eller andre formål. Materialer, der er ophørt med at være affald, og som skal anvendes som brændsler eller andre midler til energifremstilling, der opfyldes eller bortskaffes, eller som skal anvendes i en operation, der har samme formål som anden nyttiggørelse af affald end genanvendelse, bør ikke medregnes i opfyldelsen af genanvendelsesmålene.
- (156) Når Kommissionen fastlægger metoden til beregning og verifikation af procentdelen af genanvendt indhold, bør den vurdere de tilgængelige genanvendelsesteknologier under hensyntagen til deres økonomiske resultater og miljøpræstationer, herunder kvaliteten af outputet, tilgængeligheden af affaldet, den energi, der er behov for, og drivhusgasemissioner samt andre relevante miljøpåvirkninger. Kommissionen bør også tage hensyn til sådanne teknologiers potentiale til at blive anvendt til vildledende miljøanprisninger.
- (157) Anprisninger af emballageegenskaber, for hvilke der er fastsat retlige krav i denne forordning, såsom genanvendelighed, niveauet for genanvendt indhold og genbrugelighed, bør kun fremsættes vedrørende emballageegenskaber, som overstiger de gældende minimumskrav, der er fastsat i denne forordning, og

i overensstemmelse med de metoder og regler, der er fastsat i henhold til denne forordning. Sådanne anprisninger bør også specificere, hvorvidt de vedrører emballageenheden, en del af emballageenheden eller al emballage, som den erhvervsdrivende har bragt i omsætning.

- (158) Medlemsstaterne bør have ret til at medregne genanvendelse af metaller, der er udskilt efter forbrænding af affald, i forhold til den andel af emballageaffald, som forbrændes, forudsat at de genanvendte metaller opfylder bestemte kvalitetskriterier fastlagt i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1004 ⁽⁴¹⁾.
- (159) I forbindelse med emballageaffald, der eksporteres fra Unionen til genanvendelse, finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 ⁽⁴²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1157 ⁽⁴³⁾ anvendelse.
- (160) Da genbrug indebærer, at der ikke bringes ny emballage i omsætning, bør genbrugelig salgsemballage, der bringes i omsætning, og træemballage, som repareres med henblik på genbrug, tages i betragtning med henblik på opnåelse af de respektive mål for genanvendelse af emballage. Medlemsstaterne bør kunne benytte denne mulighed til at beregne justerede genanvendelsesmål ved at medregne højst 5 procentpoint af den gennemsnitlige andel i de forudgående tre år af genbrugelig salgsemballage, der er bragt i omsætning for første gang og genbrugt inden for et genbrugssystem.
- (161) Producenter og producentansvarsorganisationer bør aktivt medvirke til at give oplysninger til slutbrugere, navnlig forbrugere, om forebyggelse og håndtering af emballageaffald. Disse oplysninger bør omfatte tilgængelighed af genbrugsordninger for emballage, betydning af mærker på emballage og andre anvisninger om bortskaffelse af emballageaffald. Producenter og producentansvarsorganisationer bør også oplyse forbrugere om, at emballage, der er mærket som komposterbar, betyder, at emballagen er komposterbar under industrielt kontrollerede forhold i bioaffaldsbehandlingsanlæg og ikke er egnet til hjemmekompostering. Emballage bør ikke henkastes som affald. Producenter bør også oplyse, at slutbrugere spiller en vigtig rolle i at sikre en miljømæssigt optimal håndtering af emballageaffald. Ved formidling af oplysninger til alle slutbrugere og indberetning om emballage bør der anvendes moderne informationsteknologier. Oplysningerne bør formidles enten på traditionel vis, f.eks. via plakater både indendørs og udendørs og via kampagner i sociale medier, eller på mere innovative måder, f.eks. gennem elektronisk adgang til websteder via QR-koder, der er anbragt på emballagen.
- (162) Særskilt indsamling uden for hjemmet er et vigtigt element med henblik på at øge indsamlingsraterne for emballage og forbedre emballages cirkularitet. Medlemsstaterne og erhvervsdrivende bør kunne træffe særlige foranstaltninger til særskilt indsamling uden for hjemmet, der er tilpasset, hvor forbrugerne befinder sig, og deres vaner.
- (163) Medlemsstaterne bør give Kommissionen oplysninger om opfyldelsen af genanvendelsesmålene for hvert kalenderår. For at evaluere effektiviteten af foranstaltningerne til at mindske forbruget af letvægtsplastbæreposer bør der også indberettes data om forbruget af meget lette plastbæreposer, letvægtsplastbæreposer, tykke plastbæreposer og af meget tykke plastbæreposer for at gøre det muligt at vurdere, om forbruget af disse poser er steget som reaktion på reduktionsforanstaltningerne rettet mod letvægtsplastbæreposer. For at gøre det muligt at vurdere, om de obligatoriske pant- og retursystemer, som medlemsstaterne skal indføre, er effektive, eller om medlemsstaternes fritagelser fra forpligtelsen til at indføre disse systemer er berettigede, er det vigtigt at indhente oplysninger gennem medlemsstaternes indberetninger om den særskilte indsamlingsrate for emballage, der er omfattet af forpligtelsen til at indføre pant- og retursystemer.
- (164) For at fastlægge metoden til vurdering af genanvendelse i stor målestok bør medlemsstaterne også hvert år indberette data om mængden af genanvendt emballageaffald pr. emballagekategori og mængden af emballage, som for første gang er gjort tilgængelig på medlemsstaternes område, eller som er udpakket af en producent som ikke er en slutbruger, pr. emballagekategori. Kommissionen bør aggregere disse data og offentliggøre dem for at overvåge den årlige udvikling i emballageaffald genanvendt i stor målestok.

⁽⁴¹⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1004 af 7. juni 2019 om fastsættelse af regler for beregningen, verifikationen og rapportering af data om affald i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2012)2384 (EUT L 163 af 20.6.2019, s. 66).

⁽⁴²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

⁽⁴³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1157 af 11. april 2024 om overførsel af affald og om ændring af forordning (EU) nr. 1257/2013 og (EU) 2020/1056 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L, 2024/1157, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1157/oj>).

- (165) Medlemsstaterne bør elektronisk indberette data til Kommissionen og forelægge den en kvalitetskontrolberetning. Desuden bør data om genanvendelsesmål ledsages af en beretning, som beskriver de foranstaltninger, der er truffet for at etablere et effektivt system for kvalitetskontrol og sporbarhed af emballageaffald.
- (166) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af indberetningsforpligtelserne bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at fastsætte regler for beregning og verifikation af data om opfyldelse af genanvendelsesmålene, særskilte indsamlingsrater for emballage, der er omfattet af et pant- og retursystem, og data, der er nødvendige for at fastlægge metoden til vurdering af genanvendelse i stor målestok. Denne gennemførelsesretsakt bør også indeholde metoden for bestemmelse af mængden af genereret emballageaffald samt fastlægge et format for indberetning af data. Den bør endvidere fastlægge metoden til beregning af årligt forbrug af letvægtsplastbæreposer pr. indbygger og et format for indgivelse af disse data, da dataene er nødvendige for at støtte overvågningen og den fulde gennemførelse af de væsentlige krav vedrørende plastbæreposer, navnlig for at sikre opdelte og obligatoriske data om forskellige kategorier af plastbæreposer. Denne gennemførelsesretsakt bør erstatte Kommissionens beslutning 2005/270/EF ⁽⁴⁴⁾ og Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/896 ⁽⁴⁵⁾.
- (167) For at bidrage til, at medlemsstaterne og Kommissionen kan overvåge gennemførelsen af målene i denne forordning, bør medlemsstaterne oprette emballagedatabaser og sikre, at disse databaser fungerer godt.
- (168) En effektiv håndhævelse af bæredygtighedskravene er afgørende for at sikre fair konkurrence og for at sikre, at denne forordnings forventede fordele og bidrag til opfyldelsen af Unionens klima-, energi- og cirkularitetsmål opnås. Derfor bør de kompetente myndigheder bestræbe sig på at foretage kontrol af nøjagtigheden af mindst en del af EU-overensstemmelseserklæringerne hvert år. Forordning (EU) 2019/1020 om fastlæggelse af en horisontal ramme for markedsovervågning og kontrol af produkter, der indføres på EU-markedet, bør finde anvendelse på emballage, for hvilken der er fastsat bæredygtighedskrav i henhold til nærværende forordning. Markedsovervågningsmekanismerne i forordning (EU) 2019/1020 fastsætter krav til markedsovervågning vedrørende markedsføring af produkter og fastlægger beskyttelsesmekanismer til kontrol af overholdelsen af nærværende forordning for så vidt angår emballage, der bringes i omsætning.
- (169) Emballage bør kun bringes i omsætning, hvis den ikke udgør en kendt risiko for miljøet og menneskers sundhed. Med henblik på en fokuseret markedsovervågningsindsats bør emballage, som udgør en risiko, i denne forordning defineres som emballage, der ved ikke at opfylde et bæredygtighedskrav, eller fordi en ansvarlig erhvervsdrivende ikke opfylder et bæredygtighedskrav, kan skade miljøet eller andre samfundsinteresser, der er beskyttet af de pågældende krav.
- (170) Der bør være en procedure, hvorved berørte parter underrettes om påtænkte foranstaltninger vedrørende emballage, der udgør en risiko. Den bør også gøre det muligt for markedsovervågningsmyndighederne i medlemsstaterne i samarbejde med de relevante erhvervsdrivende at skride til handling på et tidligt tidspunkt med hensyn til sådan emballage. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at afgøre, om nationale foranstaltninger vedrørende produkter, der ikke opfylder kravene, er berettigede. Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, når det er bydende nødvendigt i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende beskyttelse af miljøet eller menneskers sundhed.
- (171) Markedsovervågningsmyndighederne bør have ret til at kræve, at erhvervsdrivende iværksætter korrigerende tiltag, hvis det konstateres, enten at emballage ikke opfylder bæredygtigheds- og mærkningskravene, eller at erhvervsdrivende har overtrådt andre regler om at bringe emballage i omsætning eller gøre den tilgængelig på markedet. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af kravet om, at erhvervsdrivende skal iværksætte korrigerende tiltag, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at træffe afgørelse om, hvorvidt en national foranstaltning er berettiget.

⁽⁴⁴⁾ Kommissionens beslutning 2005/270/EF af 22. marts 2005 om fastlæggelse af de skemaer, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald skal benyttes i forbindelse med databasesystemet (EUT L 86 af 5.4.2005, s. 6).

⁽⁴⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/896 af 19. juni 2018 om fastlæggelse af metoden til beregning af det årlige forbrug af letvægtsplastbæreposer og om ændring af beslutning 2005/270/EF (EUT L 160 af 25.6.2018, s. 6).

- (172) I tilfælde af bekymringer vedrørende menneskers sundhed bør markedsovervågningsmyndigheden ikke evaluere en risiko for menneskers eller dyrs sundhed, der hidrører fra materiale til emballage, hvis det overføres til materialet til emballages emballerede indhold, men bør advare de myndigheder, der har kompetence til at foretage kontrol af denne risiko og er udpeget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625⁽⁴⁶⁾, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 eller (EU) 2019/6 eller direktiv 2001/83/EF.
- (173) Offentlige udbud tegner sig for 14 % af Unionens BNP. For at bidrage til målene om opnåelse af klimaneutralitet, forbedring af energi- og ressourceeffektiviteten og omstilling til en cirkulær økonomi, der beskytter folkesundheden og biodiversiteten, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på, hvor det er relevant, at kræve, at ordregivende myndigheder og enheder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU⁽⁴⁷⁾ og 2014/25/EU⁽⁴⁸⁾ tilpasser deres offentlige udbud til specifikke obligatoriske minimumskrav til grønne offentlige udbud, som skal fastsættes i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til denne forordning. Sammenlignet med en frivillig tilgang bør obligatoriske krav maksimere den indvirkning, som offentlige midler har med hensyn til at øge efterspørgslen efter emballage med bedre resultater. Kravene bør være gennemsigtige, objektive og ikkediskriminerende. Medlemsstaterne bør kunne henvise til tekniske specifikationer, udvælgelseskriterier eller betingelser vedrørende kontraktgennemførelse i deres krav til offentlige udbud, og det bør ikke være nødvendigt, at disse krav er kumulative. Ordregivende myndigheder og enheder bør under overholdelse af de almindelige bestemmelser i TEUF, og idet de handler i overensstemmelse med denne forordning, kunne vedtage bestemmelser, som er mere vidtgående end de minimumskrav til grønne offentlige udbud, der er fastsat i denne forordning.
- (174) For at beskytte det indre markeds funktion og skabe lige konkurrencevilkår er det nødvendigt at sikre, at emballage fra tredjelande, der indføres på EU-markedet, er i overensstemmelse med denne forordning, uanset om den importeres som selvstændig emballage eller i tilknytning til et emballeret produkt. Det er navnlig nødvendigt at sikre, at fabrikanter har gennemført passende overensstemmelsesvurderingsprocedurer for den pågældende emballage. Samarbejde på markedet mellem markedsovervågningsmyndigheder og erhvervsdrivende bør prioriteres. Selv om interventioner kan vedrøre enhver emballage, der indføres på EU-markedet, bør interventioner foretaget af myndigheder, som er udpeget i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1020, derfor primært fokusere på emballage, der er omfattet af forbudsforanstaltninger truffet af markedsovervågningsmyndigheder. Hvis markedsovervågningsmyndighederne træffer sådanne forbudsforanstaltninger, og foranstaltningerne ikke er begrænset til det nationale område, bør de meddele de myndigheder, der er udpeget til at kontrollere emballage, som indføres på EU-markedet, de oplysninger, der er nødvendige for at identificere sådan emballage, som ikke opfylder kravene, ved grænserne, herunder oplysninger om de emballerede produkter og de erhvervsdrivende, for at muliggøre en risikobaseret tilgang for produkter, der indføres på EU-markedet. I sådanne tilfælde vil toldmyndighederne sigte mod at identificere og standse denne emballage ved grænserne.
- (175) For at optimere og lette kontrolprocessen ved Unionens ydre grænser er det nødvendigt at muliggøre automatiseret dataoverførsel mellem informations- og kommunikationssystemet for markedsovervågning (ICSMS) og toldsystemer. Der bør skelnes mellem to forskellige dataoverførsler i betragtning af deres respektive formål. For det første bør forbudsforanstaltninger truffet af markedsovervågningsmyndigheder efter identifikation af emballage, der ikke opfylder kravene, meddeles toldmyndighederne fra ICSMS til brug for myndigheder, der er udpeget til at foretage kontrol ved de ydre grænser, med henblik på at identificere emballage, som bør være omfattet af en sådan forbudsforanstaltning. Det elektroniske toldrisikoforvaltningssystem, der er fastsat i artikel 36 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447⁽⁴⁹⁾, bør anvendes til disse første dataoverførsler, uden at dette berører en

⁽⁴⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevarer- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1).

⁽⁴⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

⁽⁴⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

⁽⁴⁹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).

eventuel fremtidig udvikling af toldrisikoforvaltningsmiljøet. For det andet vil sagsstyring, når toldmyndighederne identificerer emballage, der ikke opfylder kravene, blandt andet være nødvendig for at overføre meddelelsen om suspenderingen, markedsovervågningsmyndighedernes konklusion og resultatet af de tiltag, som toldmyndighederne har iværksat. EU's kvikskrankemiljø på toldområdet støtter disse andre dataoverførsler mellem ICSMS og nationale toldsystemer.

- (176) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af forbindelsen til kommunikation mellem markedsovervågningsmyndighederne og toldmyndighederne bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at angive procedureregler og nærmere enkeltheder i gennemførelsesordningerne, herunder funktionaliteter, dataelementer og databehandling, samt reglerne for behandling af personoplysninger, fortrolighed og dataansvar for denne forbindelse.
- (177) Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, er det navnlig vigtigt, at den gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽⁵⁰⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter. Ved udarbejdelsen af disse delegerede retsakter bør Kommissionen tage hensyn til videnskabelige eller andre tilgængelige tekniske oplysninger, herunder relevante internationale standarder.
- (178) De gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ved denne forordning bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽⁵¹⁾.
- (179) For at sikre, at produktkravene i direktiv (EU) 2019/904 kan overvåges og håndhæves, og at de er underlagt passende markedsovervågning, bør forordning (EU) 2019/1020 ændres for at medtage direktiv (EU) 2019/904 i sit anvendelsesområde. Bestemmelserne om krav vedrørende indhold af genanvendt plast i plastflasker til drikkevarer pr. 1. januar 2030 og de hertil svarende indberetningsforpligtelser bør udgå af direktiv (EU) 2019/904, da dette spørgsmål udelukkende reguleres ved nærværende forordning.
- (180) Ved denne forordning fastsættes almindelige bestemmelser, der gælder for al emballage. Visse engangsplastprodukter omfattet af direktiv (EU) 2019/904, f.eks. plastbæreposer, drikkebægre og fødevarer- og drikkevarebeholdere, herunder flasker, betragtes imidlertid som emballage. Direktiv (EU) 2019/904 er *lex specialis* i forhold til denne forordning. I tilfælde af konflikt mellem direktiv (EU) 2019/904 og denne forordning bør direktiv (EU) 2019/904 have forrang inden for sit anvendelsesområde. Direktiv (EU) 2019/904 pålægger medlemsstaterne at træffe foranstaltninger til reduktion af forbruget af visse engangsplastprodukter, herunder markedsføringsrestriktioner. Sådanne markedsføringsrestriktioner bør finde anvendelse og have forrang frem for eventuelle modstridende bestemmelser i denne forordning. Denne forordning fastsætter en begrænsning for omsætning af plastprodukter, der er opført på listen i bilag V, punkt 3, hertil, mens direktiv (EU) 2019/904 gør det muligt for medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger for at opnå reduktion af forbruget af disse engangsplastprodukter. Da nationale gennemførelsesforanstaltninger i henhold til direktiv (EU) 2019/904 kan være mindre restriktive end et forbud mod at bringe i omsætning, bør denne forordning have forrang for direktiv (EU) 2019/904 for så vidt angår sådanne produkter, der er omfattet af definitionen af emballage, for øge reduktionen af engangsplastemballage og reducere mængden af engangsplastemballage i miljøet. Som følge heraf bør det ikke være muligt for medlemsstaterne at vedtage en fritagelse fra forbuddet i direktiv (EU) 2019/904 mod at bringe emballage fremstillet af ekspanderet polystyren i omsætning. For at afspejle dette bør direktiv (EU) 2019/904 ændres i overensstemmelse hermed.
- (181) Da denne forordning ikke regulerer genanvendt indhold i nogen plastdel af emballage før den 1. januar 2030, bør bestemmelserne om kravene vedrørende genanvendt indhold til plastdrikkeflasker i direktiv (EU) 2019/904 fortsat være gældende indtil denne dato.
- (182) For at øge offentlighedens tillid til emballage, der bringes i omsætning, navnlig med hensyn til opfyldelse af bæredygtighedskrav, bør erhvervsdrivende, som bringer emballage, der ikke opfylder kravene, i omsætning, eller som ikke opfylder deres forpligtelser, pålægges sanktioner. Det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne i national ret fastsætter sanktioner for manglende overholdelse af denne forordning, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

⁽⁵⁰⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽⁵¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (183) I henhold til artikel 19, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) skal medlemsstaterne tilvejebringe den nødvendige adgang til domstolsprøvelse for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten, herunder medlemsstaternes domstole. Medlemsstaterne bør i denne forbindelse sikre, at berørte personer såsom fysiske eller juridiske personer, der har klaget over eller indberettet en emballages, uanset om det er som selvstændig emballage eller i tilknytning til et emballeret produkt, eller et emballeret produkts påståede manglende overholdelse af denne forordning, har adgang til klage og domstolsprøvelse i overensstemmelse med de forpligtelser, som medlemsstaterne har aftalt som parter i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet⁽⁵²⁾, udfærdiget i Århus den 25. juni 1998 («Århuskonventionen»).
- (184) Kommissionen bør foretage en evaluering af denne forordning. I henhold til punkt 22 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning bør denne evaluering baseres på de fem kriterier effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og EU-merværdi og bør danne grundlag for konsekvensanalyser af mulige yderligere foranstaltninger. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om gennemførelsen af denne forordning og dens indvirkning på den miljømæssige bæredygtighed af emballage og det indre markeds funktion.
- (185) Det er nødvendigt at give erhvervsdrivende tilstrækkelig tid til at tilpasse deres drift for at opfylde deres forpligtelser og opfylde kravene i denne forordning. Det er ligeledes nødvendigt at give medlemsstaterne tilstrækkelig tid til at træffe administrative foranstaltninger vedrørende de kompetente myndigheders tilrettelæggelse af godkendelsesprocedurer, samtidig med at kontinuiteten for erhvervsdrivende bevarer, og at etablere den administrative infrastruktur, der er nødvendig for anvendelsen af denne forordning. Anvendelsen af denne forordning bør derfor udskydes til en dato, hvor disse forberedelser med rimelighed kan være afsluttet. Der bør lægges særlig vægt på at lette mikrovirksomheders og små og mellemstore virksomheders (SMV'er) opfyldelse af deres forpligtelser og krav i henhold til denne forordning, herunder gennem vejledning fra Kommissionen for at lette erhvervsdrivendes opfyldelse med fokus på SMV'er.
- (186) For at opfylde disse forpligtelser og etablere en ambitiøs, men harmoniseret ramme for emballage er det nødvendigt at vedtage en forordning, der fastsætter krav til emballage i hele dens livscyklus. Direktiv 94/62/EF bør derfor ophæves.
- (187) Direktiv 94/62/EF bør ophæves med virkning fra den dato, fra hvilken denne forordning finder anvendelse. Af hensyn til en gnidningsløs overgang og kontinuitet, indtil Kommissionen vedtager nye regler i henhold til denne forordning, og for at sikre kontinuitet i anvendelsen af ordningen for Unionens egne indtægter med hensyn til egne indtægter baseret på ikkegenanvendt plastemballageaffald bør visse forpligtelser i henhold til nævnte direktiv vedrørende mærkning, genanvendelsesmål og overførsel af data til Kommissionen dog fortsat gælde i en vis periode.
- (188) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre den miljømæssige bæredygtighed for emballage og sikre fri bevægelighed for emballage på det indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Denne forordning fastsætter krav til emballage i hele dens livscyklus vedrørende miljømæssig bæredygtighed og mærkning, der skal opfyldes, inden emballagen bringes i omsætning. Den fastsætter også krav til udvidet producentansvar, forebyggelse af emballageaffald såsom reduktion af unødvendig emballage og genbrug eller genpåfyldning af emballage

⁽⁵²⁾ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.

samt indsamling og behandling, herunder genanvendelse, af emballageaffald.

2. Denne forordning bidrager til et velfungerende indre marked ved at harmonisere nationale foranstaltninger vedrørende emballage og emballageaffald for at undgå handelshindringer og forvridning og begrænsning af konkurrencen i Unionen og samtidig forebygge eller mindske de negative virkninger af emballage og emballageaffald på miljøet og menneskers sundhed på grundlag af et højt miljøbeskyttelsesniveau.

3. Denne forordning bidrager til omstillingen til en cirkulær økonomi og til at opnå klimaneutralitet senest i 2050, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119⁽⁵³⁾, ved at fastsætte foranstaltninger i overensstemmelse med affaldshierarkiet fastsat i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF («affaldshierarki»).

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på al emballage, uanset hvilket materiale der anvendes, og på alt emballageaffald, uanset om sådan emballage anvendes i eller sådan emballageaffald stammer fra industrien, anden fremstillingsvirksomhed, detailhandel eller distribution, kontorer, servicesektoren eller husholdninger.

2. Denne forordning berører ikke bestemmelserne i direktiv 2008/98/EF for så vidt angår håndtering af farligt affald, og den berører heller ikke EU-reguleringsmæssige krav til emballage, f.eks. kravene til sikkerhed, kvalitet, beskyttelse af sundhed og hygiejne i forbindelse med emballerede produkter, og transportkrav. Hvis denne forordning er i strid med direktiv 2008/68/EF, har direktiv 2008/68/EF dog forrang.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- 1) »emballage«: en artikel, uanset hvilket materiale den er fremstillet af, der er beregnet til at blive brugt af en erhvervsdrivende til pakning, beskyttelse, håndtering, levering eller præsentation af produkter til en anden erhvervsdrivende eller til en slutbruger, og som kan opdeles i emballageformat ud fra dens funktion, materiale og design, herunder:
 - a) en artikel, der er nødvendig for at indeholde, støtte eller bevare et produkt i hele dets levetid uden at udgøre en integreret del af produktet, og som er bestemt til anvendelse, forbrug eller bortskaffelse sammen med produktet
 - b) en komponent i og et supplerende element til en artikel omhandlet i litra a), som er integreret i artiklen
 - c) et supplerende element til en artikel omhandlet i litra a), der er hængt direkte på produktet eller anbragt på produktet, og som opfylder en emballagefunktion uden at være en integreret del af produktet, og som er bestemt til anvendelse, forbrug eller bortskaffelse sammen med produktet
 - d) en artikel, der er designet og bestemt til at blive påfyldt på salgsstedet med henblik på udlevering af produktet, og som også benævnes »serviceemballage«
 - e) en engangsartikel, der sælges og påfyldes eller er designet og bestemt til at blive påfyldt på salgsstedet, og som opfylder en emballagefunktion
 - f) en gennemtrængelig te- eller kaffepose eller en pose til andre drikkevarer eller systemers enkeltserveringsenheder, der opblødes ved brug, som indeholder te, kaffe eller andre drikkevarer, og som er beregnet til anvendelse og bortskaffelse sammen med produktet

⁽⁵³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 («den europæiske klimalov») (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

- g) et systems ikkegennemtrængelige enkeltserveringsenhed til te, kaffe eller andre drikkevarer, der er beregnet til anvendelse i en maskine, og som anvendes og bortskaffes sammen med produktet
- 2) »affald«: affald som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98/EF; genbrugsemballage, der sendes til rekonditionering, betragtes ikke som affald
- 3) »takeawayemballage«: serviceemballage, der på bemandede salgssteder fyldes med drikkevarer eller tilberedte fødevarer, som er emballeret med henblik på transport og umiddelbar indtagelse et andet sted, uden at der behøves yderligere tilberedning, og som typisk indtages fra emballagen
- 4) »primærproduktionsemballage«: en artikel designet og bestemt til anvendelse som emballage til uforarbejdede produkter fra primærproduktion som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽⁵⁴⁾
- 5) »salgsemballage«: emballage udformet på en sådan måde, at den udgør en salgsenhed bestående af produkter og emballage til slutbrugeren på salgsstedet
- 6) »multipakemballage«: emballage udformet på en sådan måde, at den udgør en samling af et vist antal salgsenheder på salgsstedet, uanset om denne samling af salgsenheder sælges som sådan til slutbrugeren, eller om den tjener til at lette opfyldning af hylder på salgsstedet eller til at skabe en lager- eller distributionsenhed, og som kan fjernes fra produktet, uden at dette ændrer produktets egenskaber
- 7) »transportemballage«: emballage, der er udformet på en sådan måde, at håndtering og transport af en eller flere salgsenheder eller en samling af salgsenheder lettes for at forhindre skade på produktet forårsaget af håndtering og transport, men som ikke omfatter vej-, jernbane-, skibs- og luftfragtcontainere
- 8) »e-handelsemballage«: transportemballage, der anvendes til levering af produkter i forbindelse med onlinesalg eller andre former for fjernsalg til en slutbruger
- 9) »gøre tilgængelig på markedet«: enhver levering af emballage, uanset om den er tom eller indeholder et produkt, med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag
- 10) »bringe i omsætning«: første tilgængeliggørelse af emballage, uanset om den er tom eller indeholder et produkt, på EU-markedet
- 11) »gøre tilgængelig på en medlemsstats område«: enhver levering af emballage, uanset om den er tom eller indeholder et produkt, med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på en medlemsstats område som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag
- 12) »erhvervsdrivende«: fabrikanten, leverandøren, importøren, distributøren, den bemyndigede repræsentant, den endelige distributør og udbyderen af distributionstjenester
- 13) »fabrikant«: enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller emballage eller et emballeret produkt, dog således at:
- a) hvis en fysisk eller juridisk person får emballage eller et emballeret produkt designet eller fremstillet under sit eget navn eller varemærke, uanset om et andet varemærke er synligt på emballagen eller på det emballerede produkt, forstås ved »fabrikant« denne fysiske eller juridiske person, jf. dog litra b)
- b) hvis en fysisk eller juridisk person, der får emballagen eller det emballerede produkt designet eller fremstillet under sit eget navn eller varemærke, falder ind under definitionen af mikrovirksomhed i henstilling 2003/361/EF som gældende den 11. februar 2025, og den fysiske eller juridiske person, som leverer emballagen til den fysiske eller juridiske person, der får emballage designet eller fremstillet under sit eget navn eller varemærke, befinder sig i samme medlemsstat, forstås ved »fabrikant« den fysiske eller juridiske person, der leverer emballagen

⁽⁵⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

- 14) »aftale om fjernsalg«: en aftale om fjernsalg som defineret i artikel 2, nr. 7), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU ⁽⁵⁵⁾
- 15) »producent«: enhver fabrikant, importør eller distributør, for hvem, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder aftaler om fjernsalg, et af følgende forhold gør sig gældende:
- a) fabrikanten, importøren eller distributøren er etableret i en medlemsstat og tilgængeliggør fra denne medlemsstats område og på dette samme område for første gang transportemballage, serviceemballage eller primærproduktionsemballage, hvad enten det er som engangsemballage eller som genbrugsemballage, eller
 - b) fabrikanten, importøren eller distributøren er etableret i en medlemsstat og tilgængeliggør fra denne medlemsstats område og på dette samme område for første gang produkter emballeret i andre emballager end dem, der er omhandlet i litra a), eller
 - c) fabrikanten, importøren eller distributøren er etableret i en medlemsstat eller i et tredjeland og tilgængeliggør på en anden medlemsstats område for første gang transportemballage, serviceemballage eller primærproduktionsemballage, hvad enten det er som engangsemballage eller som genbrugsemballage, direkte til slutbrugere, eller
 - d) fabrikanten, importøren eller distributøren er etableret i en medlemsstat eller i et tredjeland og tilgængeliggør på en anden medlemsstats område for første gang produkter, der er emballeret i anden emballage end emballage omhandlet i litra c), direkte til slutbrugere, eller
 - e) fabrikanten, importøren eller distributøren er etableret i en medlemsstat og udpakker emballerede produkter uden at være en slutbruger, medmindre en anden person er producenten som defineret i litra a), b), c) eller d).
- 16) »leverandør«: enhver fysisk eller juridisk person, der leverer emballage eller materiale til emballage til en fabrikant
- 17) »importør«: enhver fysisk eller juridisk person etableret i Unionen, der bringer emballage fra et tredjeland i omsætning
- 18) »distributør«: enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, bortset fra fabrikanten eller importøren, der gør emballage tilgængeligt på markedet
- 19) »bemyndiget repræsentant«: enhver fysisk eller juridisk person etableret i Unionen, der har modtaget en skriftlig fuldmagt fra en fabrikant til at handle på fabrikantens vegne i forbindelse med specifikke opgaver vedrørende fabrikantens forpligtelser i henhold til denne forordning
- 20) »bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i den medlemsstat, hvor en producent for første gang gør emballage eller emballerede produkter tilgængelige på medlemsstatens område, eller hvor producenten udpakker emballerede produkter uden at være en slutbruger, bortset fra den medlemsstat eller det tredjeland, hvor producenten er etableret, og som er udpeget af producenten i overensstemmelse med artikel 8a, stk. 5, tredje afsnit, i direktiv 2008/98/EF til at opfylde denne producents forpligtelser i henhold til denne forordnings kapitel VIII
- 21) »endelig distributør«: en fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, der leverer emballerede produkter, herunder gennem genbrug, eller produkter, som kan købes via genpåfyldning, til en slutbruger
- 22) »forbruger«: enhver fysisk person, der ikke handler som led i sit erhverv, sin forretning eller sin profession
- 23) »slutbruger«: enhver fysisk eller juridisk person, der er bosiddende eller etableret i Unionen, og til hvem et produkt er gjort tilgængeligt enten som forbruger eller som erhvervsmæssig slutbruger som led i dennes industrielle eller erhvervsmæssige aktiviteter, og som ikke gør dette produkt yderligere tilgængeligt på markedet i den leverede form

⁽⁵⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

- 24) »kompositemballage«: en emballageenhed, der består af to eller flere forskellige materialer, som udgør en del af vægten af det primære materiale til emballagen, og som ikke kan adskilles ved håndkraft og derfor udgør en enkelt integreret enhed, medmindre et af materialerne udgør en ubetydelig del af emballageenheden og under alle omstændigheder højst 5 % af emballageenhedens samlede masse, bortset fra mærker, fernis, maling, farve, klæbemidler og lak; dette berører ikke direktiv (EU) 2019/904
- 25) »emballageaffald«: enhver emballage eller ethvert materiale til emballage, der er affald, bortset fra restprodukter
- 26) »forebyggelse af emballageaffald«: foranstaltninger, der træffes, før emballage eller materiale til emballage er blevet til emballageaffald, og som reducerer mængden af emballageaffald, således at der kræves mindre eller ingen emballage til at indeholde, beskytte, håndtere, levere eller præsentere produkter, herunder foranstaltninger vedrørende genbrug af emballage og foranstaltninger til forlængelse af emballages levetid, inden den bliver til affald
- 27) »genbrug«: enhver operation, hvor genbrugsemballage bruges igen flere gange til samme formål, som den er udformet til
- 28) »engangsemballage«: emballage, der ikke er genbrugsemballage
- 29) »rotation«: omløb, som genbrugsemballage gennemløber fra det tidspunkt, hvor den bringes i omsætning sammen med det produkt, som den er beregnet til at indeholde, beskytte, håndtere, levere eller præsentere, til det tidspunkt, hvor den er klar til at blive genbrugt inden for et genbrugssystem, med henblik på at den igen kan leveres til slutbrugere sammen med et andet produkt
- 30) »tur«: overførsel af emballage fra påfyldning eller pålæsning til tømning eller aflæsning som led i en rotation eller særskilt
- 31) »genbrugssystem«: de organisatoriske, tekniske eller finansielle ordninger, der sammen med incitamentet muliggør genbrug i et lukket eller åbent genbrugssystem, såsom et pant- og retursystem, som sikrer, at emballage indsamles med henblik på genbrug
- 32) »rekonditionering«: enhver operation opført på listen i bilag VI, del B, der er nødvendig for at gøre genbrugsemballage funktionsdygtig igen med henblik på genbrug
- 33) »genpåfyldning«: en proces, hvorved en beholder, der opfylder en emballagefunktion, og som enten ejes af en slutbruger eller købes af en slutbruger på den endelige distributørs salgssted, påfyldes af slutbrugeren eller af den endelige distributør med et eller flere produkter, som slutbrugeren køber af den endelige distributør
- 34) »genpåfyldningsstation«: et sted, hvor en endelig distributør udbyder produkter, der kan købes ved genpåfyldning, til slutbrugere
- 35) »HORECA-sektoren«: overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed i henhold til NACE rev. 2 – statistisk nomenklatur for økonomiske aktiviteter
- 36) »salgsareal«: det areal, som er afsat til udstilling af varer, der udbydes til salg, til betaling af sådanne varer og til kunders færden og ophold, men som ikke omfatter arealer, der ikke er tilgængelige for offentligheden, såsom lagerarealer, eller andre arealer, hvor der ikke udstilles produkter, såsom parkeringspladser; i forbindelse med e-handelsemballage betragtes lager- og forsendelsesareal som salgsareal
- 37) »design til genanvendelse«: det design af emballage, herunder individuelle emballagekomponenter, der sikrer emballagens genanvendelighed ved brug af etablerede indsamlings-, sorterings- og genanvendelsesprocesser demonstreret og bevist i et driftsmiljø
- 38) »genanvendelighed«: emballages forenelighed med håndtering og behandling af affald gennem design baseret på særskilt indsamling, sortering i særskilte strømme, genanvendelse i stor målestok og brug af genanvendte materialer til at erstatte primære råstoffer
- 39) »emballageaffald genanvendt i stor målestok«: emballageaffald, der er indsamlet særskilt, sorteret og genanvendt i installeret infrastruktur ved brug af etablerede processer demonstreret og bevist i et driftsmiljø, som på EU-plan sikrer en årlig mængde genanvendt materiale for hver emballagekategori opført i bilag II, tabel 2, der er lig med eller større

end 30 % for træ og 55 % for alle andre materialer; det omfatter emballageaffald, der eksporteres fra Unionen med henblik på affaldshåndtering, og som kan anses for at opfylde kravene i artikel 53, stk. 11

- 40) »materialegenanvendelse«: enhver nyttiggørelsesoperation, hvorved affaldsmaterialer oparbejdes til materialer eller stoffer, hvad enten det er til det oprindelige eller andre formål, bortset fra biologisk affaldsbehandling, oparbejdning af organisk materiale, energiudnyttelse og oparbejdning til materialer, der skal anvendes til brændsel eller til opfyldningsoperationer
- 41) »genanvendelse af høj kvalitet«: enhver genanvendelsesproces, der frembringer genanvendte materialer, hvis kvalitet svarer til de oprindelige materials kvalitet baseret på bevarede tekniske karakteristika, og som anvendes som erstatning for primære råstoffer til emballage eller andre anvendelser, hvor kvaliteten af det genanvendte materiale bevares
- 42) »emballagekategori«: en kombination af materiale og specifikt emballagedesign, som er bestemmende for genanvendelighed under hensyntagen til de mest avancerede etablerede indsamlings-, sorterings- og genanvendelsesprocesser demonstreret og bevist i et driftsmiljø, og som er relevant for definitionen af kriterierne for design til genanvendelse
- 43) »integreret komponent«: en emballagekomponent, uanset om den er af samme materiale som eller adskiller sig fra emballageenhedens hoveddel, som er integreret i emballageenheden og dens funktion, som ikke behøver at være adskilt fra emballageenhedens hoveddel for at sikre emballageenhedens funktionalitet, og som typisk bortskaffes samtidig med emballageenhedens hoveddel, selv om den ikke nødvendigvis bortskaffes ved samme bortskaffelsesmetode
- 44) »særskilt komponent«: en emballagekomponent, uanset om den er af samme materiale eller et andet materiale end emballageenhedens hoveddel, som adskiller sig fra emballageenhedens hoveddel, som skal adskilles fuldstændigt og permanent fra emballageenhedens hoveddel, og som typisk bortskaffes før og adskilt fra emballageenhedens hoveddel, herunder emballagekomponenter, der kan adskilles fra hinanden blot ved mekanisk påvirkning under transport eller sortering
- 45) »emballageenhed«: en enhed, herunder eventuelle integrerede eller særskilte komponenter, der som helhed har en emballagefunktion, såsom pakning, beskyttelse, håndtering, levering, opbevaring, transport eller præsentation af produkter, og omfatter uafhængige enheder af multipak- eller transportemballage, hvis de bortskaffes inden ankomst til salgsstedet
- 46) »innovativ emballage«: en form for emballage, der er fremstillet ved brug af nye materialer, som fører til en betydelig forbedring af af emballagens funktioner, herunder pakning, beskyttelse, håndtering eller levering af produkter, og til overordnet set påviselige miljømæssige fordele, med undtagelse af emballage, der er resultatet af ændring af eksisterende emballage med det hovedformål at forbedre præsentationen af produkter og markedsføringen
- 47) »sekundære råmaterialer«: materialer, der er blevet underkastet enhver nødvendig kontrol og sortering, er fremkommet ved genanvendelsesprocesser og kan erstatte primære råstoffer
- 48) »plastaffald fra forbrugsleddet«: affald, som er plast og er genereret af plastprodukter, som er blevet bragt i omsætning eller leveret til distribution, forbrug eller anvendelse i et tredjeland som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag
- 49) »kontaktfølsom emballage«: emballage, der er bestemt til at blive anvendt til produkter, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003⁽⁵⁶⁾, (EF) nr. 1935/2004, (EF) nr. 767/2009⁽⁵⁷⁾, (EF) nr. 1223/2009⁽⁵⁸⁾, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746, (EU) 2019/4⁽⁵⁹⁾ eller (EU) 2019/6 eller af direktiv 2001/83/EF,

⁽⁵⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer (EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29).

⁽⁵⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF (EUT L 229 af 1.9.2009, s. 1).

⁽⁵⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59).

⁽⁵⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/4 af 11. december 2018 om fremstilling, markedsføring og anvendelse af foderlægemidler, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2005 og ophævelse af Rådets direktiv 90/167/EØF (EUT L 4 af 7.1.2019, s. 1).

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF ⁽⁶⁰⁾ eller 2008/68/EF, eller til produkter som defineret i artikel 1 og 2 i Kommissionens afgørelse (EU) 2023/1809 ⁽⁶¹⁾

- 50) »komposterbar emballage«: emballage, der nedbrydes biologisk under industrielt kontrollerede forhold, eller som er i stand til at undergå biologisk nedbrydning under sådanne forhold, herunder gennem anaerob nedbrydning, men ikke nødvendigvis i et hjemmekomposteringsmiljø, om nødvendigt kombineret med fysisk behandling, hvilket til sidst resulterer i omdannelse af emballagen til kuldioxid eller, uden tilstedeværelse af ilt, methan og mineralske salte, biomasse og vand, og som ikke hindrer eller er til fare for særskilt indsamling samt komposteringsprocessen og den anaerobe nedbrydningsproces
- 51) »hjemmekomposterbar emballage«: emballage, der kan nedbrydes biologisk under ikkekontrollerede forhold, som ikke er komposteringsanlæg i industriel skala, og hvor komposteringsprocessen udføres af privatpersoner med det formål at fremstille kompost til eget brug
- 52) »plast«: et materiale bestående af en polymer som omhandlet i artikel 3, nr. 5), i forordning (EF) nr. 1907/2006, hvortil der kan være tilsat tilsætningsstoffer eller andre stoffer, og som kan fungere som strukturel hovedbestanddel i emballage, med undtagelse af naturlige polymerer, der ikke er kemisk modificerede
- 53) »biobaseret plast«: plast fremstillet af biologiske ressourcer såsom biomasseråmaterialer, organisk affald eller biprodukter, uanset om platen er bionedbrydelig eller ikkebionedbrydelig
- 54) »engangsplastflasker til drikkevarer«: drikkeflasker opført i del F i bilaget til direktiv (EU) 2019/904
- 55) »plastbæreposer«: bæreposer med eller uden hank fremstillet af plast, som udleveres til forbrugere på salgsstedet for produkter
- 56) »letvægtsplastbæreposer«: plastbæreposer med en vægtykkelse på mindre end 50 mikron
- 57) »meget lette plastbæreposer«: plastbæreposer med en vægtykkelse på mindre end 15 mikron
- 58) »tykke plastbæreposer«: plastbæreposer med en vægtykkelse på mellem 50 og 99 mikron
- 59) »meget tykke plastbæreposer«: plastbæreposer med en vægtykkelse på mere end 99 mikron
- 60) »affaldsbeholdere«: beholdere, der anvendes til oplagring og indsamling af affald, f.eks. beholdere, spande og poser
- 61) »pant«: et fastsat beløb, der ikke er en del af prisen på et emballeret eller påfyldt produkt, og som opkræves fra slutbrugeren ved køb af et sådant emballeret eller påfyldt produkt, som er omfattet af et pant- og retursystem i en given medlemsstat, og som kan indløses, når slutbrugeren eller en anden person returnerer den pantbærende emballage til et indsamlingssted etableret til dette formål
- 62) »pant- og retursystem«: et system, hvor slutbrugeren afkræves pant ved køb af et emballeret eller påfyldt produkt omfattet af dette system, og tilbagebetales, når den pantbærende emballage returneres gennem en af de indsamlingskanaler, som de nationale myndigheder har godkendt til dette formål
- 63) »teknisk specifikation«: et dokument, der foreskriver tekniske krav, som et produkt, en proces eller en tjeneste skal opfylde
- 64) »harmoniseret standard«: en standard som defineret i artikel 2, nr. 1), litra c), i forordning (EU) nr. 1025/2012

⁽⁶⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud (EFT L 183 af 12.7.2002, s. 51).

⁽⁶¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2023/1809 af 14. september 2023 om fastsættelse af EU-miljømærkekriterier for absorberende hygiejneprodukter og for genanvendelige menstruationskopper (EUT L 234 af 22.9.2023, s. 142).

- 65) »overensstemmelsesvurdering«: en proces for påvisning af, om bæredygtigheds-, sikkerheds-, mærknings- og oplysningskravene i denne forordning vedrørende emballage er opfyldt
- 66) »producentansvarsorganisation«: en juridisk enhed, der finansielt eller finansielt og operationelt tilrettelægger opfyldelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på vegne af flere producenter
- 67) »livscyklus«: de på hinanden følgende og indbyrdes forbundne faser for emballages levetid bestående af anskaffelse af råvarer eller frembringelse ud fra naturlige ressourcer, forbehandling, fremstilling, oplagring, distribution, brug, reparation, genbrug og bortskaffelse
- 68) »emballage, der udgør en risiko«: emballage, der ved ikke at opfylde et krav, som er fastsat i eller i henhold til denne forordning, bortset fra kravene i artikel 62, stk. 1, kan skade miljøet, sundheden eller andre samfundsinteresser, der er beskyttet af dette krav
- 69) »emballage, der udgør en alvorlig risiko«: emballage, som udgør en risiko, for hvilken graden af den relevante manglende overensstemmelse eller den dermed forbundne skade på grundlag af en vurdering anses for at kræve hurtig indgriben fra markedsovervågningsmyndighederne, herunder tilfælde, hvor virkningerne af den manglende overensstemmelse ikke er umiddelbare
- 70) »onlineplatform«: onlineplatform som defineret i artikel 3, litra i), i forordning (EU) 2022/2065
- 71) »offentlige kontrakter«: offentlige kontrakter som defineret i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2014/24/EU eller som omhandlet i direktiv 2014/25/EU, alt efter hvad der er relevant.

Definitionerne af henholdsvis »affaldshåndtering«, »indsamling«, »særskilt indsamling«, »behandling«, »forberedelse med henblik på genbrug«, »genanvendelse« og »ordning for udvidet producentansvar« i artikel 3, nr. 9), 10), 11), 14), 16), 17) og 21), i direktiv 2008/98/EF finder anvendelse.

Definitionerne af henholdsvis »markedsovervågning«, »markedsovervågningsmyndighed«, »udbyder af distributionstjenester«, »korrigerende tiltag«, »risiko«, »tilbagekaldelse« og »tilbagetrækning« i artikel 3, nr. 3), 4), 11), 16), 18), 22) og 23), i forordning (EU) 2019/1020 finder anvendelse.

Definitionerne af henholdsvis »problematiske stoffer« og »databærer« i artikel 2, nr. 27) og 29), i forordning (EU) 2024/1781 finder anvendelse.

2. Bilag I indeholder en vejledende liste over artikler, der falder ind under definitionen af emballage i denne artikels stk. 1, første afsnit, nr. 1).

Artikel 4

Fri bevægelighed

1. Emballage må kun bringes i omsætning, hvis den opfylder kravene i denne forordning.
2. Medlemsstaterne må ikke forbyde, begrænse eller hindre, at emballage, der opfylder bæredygtigheds-, mærknings- og oplysningskravene i eller i henhold til artikel 5-12, bringes i omsætning.
3. Hvis medlemsstaterne vælger at opretholde eller indføre nationale bæredygtighedskrav eller oplysningskrav ud over dem, der er fastsat i denne forordning, må disse krav ikke stride mod kravene i denne forordning, og medlemsstaterne må ikke forbyde, begrænse eller hindre, at emballage, der overholder denne forordning, bringes i omsætning på grund af manglende overensstemmelse med disse nationale krav.
4. Medlemsstaterne må ikke hindre, at der på messer, udstillinger og lignende arrangementer forevises emballage, som ikke overholder denne forordning, såfremt det ved synlig skiltning er klart anført, at sådan emballage ikke overholder denne forordning og ikke er til salg, før den er bragt i overensstemmelse hermed.

KAPITEL II
BÆREDYGTIGHEDSKRAV

Artikel 5

Krav til stoffer i emballage

1. Emballage, der bringes i omsætning, skal fremstilles således, at forekomsten og koncentrationen af problematiske stoffer som bestanddele af materialet til emballage eller af emballagekomponenterne minimeres, herunder med hensyn til deres forekomst i emissioner fra og resultater af affaldshåndtering såsom sekundære råmaterialer, aske eller andre materialer til endelig bortskaffelse og til den negative indvirkning på miljøet på grund af mikroplast.

2. Kommissionen overvåger indholdet af problematiske stoffer i emballage og emballagekomponenter og træffer, hvor det er relevant, relevante opfølgingsforanstaltninger.

Senest den 31. december 2026 udarbejder Kommissionen bistået af Det Europæiske Kemikalieagentur en rapport om forekomst af problematiske stoffer i emballage og emballagekomponenter for at fastslå, i hvilken udstrækning de har negativ indvirkning på genbrug og genanvendelse af materialer eller påvirker kemikaliesikkerheden. Rapporten kan indeholde en liste over problematiske stoffer, der forekommer i emballage og emballagekomponenter, og angive, i hvilket omfang de kan udgøre en uacceptabel risiko for menneskers sundhed og miljøet.

Kommissionen forelægger rapporten for Europa-Parlamentet, Rådet og det udvalg, der er omhandlet i denne forordnings artikel 65, med en redegørelse for resultaterne i den og overvejer passende opfølgingsforanstaltninger, herunder:

- a) for problematiske stoffer i materialer til emballage, der primært påvirker menneskers sundhed eller miljøet, anvendelse af de procedurer, der er omhandlet i artikel 68, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1907/2006, med henblik på vedtagelse af nye begrænsninger
- b) for problematiske stoffer, der har negativ indvirkning på genbrug og genanvendelse af materialer i den emballage, hvori de forekommer, fastlæggelse af begrænsninger som led i kriterier for design til genanvendelse i overensstemmelse med denne forordnings artikel 6, stk. 4.

Hvis en medlemsstat finder, at et stof har negativ indvirkning på genbrug og genanvendelse af materialer i den emballage, hvori det forekommer, meddeler den senest den 31. december 2025 Kommissionen og Det Europæiske Kemikalieagentur sådanne oplysninger og henviser til relevante risikovurderinger eller andre relevante data, hvis de foreligger.

3. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om at overveje i henhold til artikel 6, stk. 4, litra a), at begrænse anvendelsen af problematiske stoffer, der potentielt har negativ indvirkning på genbrug og genanvendelse af materialer i emballage, hvori de forekommer, af andre grunde end dem, der primært vedrører disse stoffers kemikaliesikkerhed. Medlemsstaterne lader sådanne anmodninger ledsage af en rapport, der dokumenterer stoffernes identitet og anvendelse, og en beskrivelse af, hvordan stoffernes anvendelse i emballage hindrer genanvendelse af andre årsager end dem, der primært vedrører kemikaliesikkerhed. Kommissionen vurderer anmodningen og forelægger resultaterne af denne vurdering for det udvalg, der er omhandlet i artikel 65.

4. Uden at det berører begrænsningerne for kemikalier fastsat i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 eller, hvor det er relevant, begrænsningerne og de særlige foranstaltninger vedrørende materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer i forordning (EF) nr. 1935/2004, må summen af koncentrationerne for bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom fra stoffer, der forekommer i emballage eller emballagekomponenter, ikke overskride 100 mg/kg.

5. Fra den 12. august 2026 må emballage bestemt til kontakt med fødevarer ikke bringes i omsætning, hvis den indeholder per- og polyfluoralkylstoffer (PFAS) i en koncentration, der er lig med eller over følgende grænseværdier, for så vidt omsætning af emballage, der indeholder en sådan koncentration af PFAS, ikke er forbudt i henhold til en anden EU-retsakt:

- a) 25 ppb for ethvert PFAS som målt med målrettet PFAS-analyse (polymer PFAS udelukket fra kvantificering)
- b) 250 ppb for summen af PFAS målt som summen af målrettet PFAS-analyse, hvor det er relevant med forudgående nedbrydning af prækursorer (polymer PFAS udelukket fra kvantificering), og

- c) 50 ppm for PFAS (herunder polymer PFAS); hvis den samlede mængde fluor overstiger 50 mg/kg, skal fabrikanten, importøren eller downstreambrugeren som defineret i henholdsvis artikel 3, nr. 9), 11) og 13), i forordning (EF) nr. 1907/2006 efter anmodning forelægge fabrikanten eller importøren som defineret i henholdsvis nærværende forordnings artikel 3, stk. 1, nr. 13) og 17), dokumentation for den mængde fluor, der måles som indhold af enten PFAS eller ikke-PFAS med henblik på, at de udarbejder teknisk dokumentation som omhandlet i bilag VII til nærværende forordning.

Ved »PFAS« forstås ethvert stof, der indeholder mindst ét fuldt fluoriseret methyl- eller methylencarbonatom (CF_3 - eller $-\text{CF}_2$ - uden H/Cl/Br/I fastgjort til det), bortset fra stoffer, der kun indeholder følgende strukturelle elementer: CF_3 -X eller $\text{X}-\text{CF}_2$ -X', hvor X = -OR eller -NRR' og X' = methyl ($-\text{CH}_3$), methylen ($-\text{CH}_2$ -), en aromatisk gruppe, en carbonylgruppe ($-\text{C}(\text{O})-$), $-\text{OR}$ », $-\text{SR}$ » eller $-\text{NR}''\text{R}'''$, og hvor R/R'/R''/R''' er et hydrogen (-H), methyl ($-\text{CH}_3$), methylen ($-\text{CH}_2$ -), en aromatisk gruppe eller en carbonylgruppe ($-\text{C}(\text{O})-$).

Senest den 12. august 2030 foretager Kommissionen en evaluering for at vurdere behovet for at ændre eller ophæve dette stykke for at undgå overlappinger med begrænsninger af eller forbud mod anvendelse af PFAS, der er fastsat i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1935/2004, (EF) nr. 1907/2006 eller (EU) 2019/1021.

6. Det skal påvises i den tekniske dokumentation udarbejdet i overensstemmelse med bilag VII, at kravene i denne artikels stk. 4 og 5 er opfyldt.

7. For at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64 med henblik på at ændre denne forordning for at sænke summen af koncentrationer af bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom fra stoffer, der forekommer i emballage eller emballagekomponenter omhandlet i nærværende artikels stk. 4.

8. For at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64 med henblik på at supplere denne forordning for at fastsætte, på hvilke betingelser summen af de i nærværende artikels stk. 4 nævnte koncentrationer ikke finder anvendelse på genanvendte materialer eller på produktcyklusser inden for en lukket og kontrolleret kæde, samt fastsætte, hvilke emballagetyper eller emballageformater baseret på emballagekategorierne opført i bilag II, tabel 1, til denne forordning der er fritaget fra kravene i nævnte stykke. Sådanne delegerede retsakter skal være berettigede på grundlag af en konkret analyse, tidsbegrænsede, fastsætte passende mærknings- og oplysningskrav og indeholde krav om regelmæssig indberetning for at sikre, at fritagelsen regelmæssigt tages op til revision. Delegerede retsakter vedtaget i overensstemmelse med nærværende stykke må kun vedtages for at ændre undtagelser fastsat i beslutning 2001/171/EF og 2009/292/EF.

9. Senest den 12. august 2033 foretager Kommissionen en evaluering for at vurdere, om denne artikel og de kriterier for design til genanvendelse, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, har bidraget tilstrækkeligt til at minimere forekomsten og koncentrationen af problematiske stoffer som bestanddele af materialer til emballage.

Artikel 6

Genanvendelig emballage

1. Al emballage, der bringes i omsætning, skal være genanvendelig.
2. Emballage betragtes som genanvendelig, hvis den opfylder følgende betingelser:
 - a) den er designet til materialegenanvendelse, som muliggør anvendelse af de deraf følgende sekundære råmaterialer, der er af tilstrækkelig kvalitet sammenlignet med det oprindelige materiale til, at de kan bruges til at erstatte primære råstoffer i overensstemmelse med stk. 4, og
 - b) når den bliver til affald, kan den indsamles særskilt i overensstemmelse med artikel 48, stk. 1 og 5, sorteres i specifikke affaldsstrømme, uden at det påvirker genanvendeligheden af andre affaldsstrømme, og genanvendes i stor målestok på grundlag af den metode, der er fastsat i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5.

Emballage, som er i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til stk. 4, anses for at opfylde betingelsen fastsat i nærværende stykkes første afsnit, litra a).

Emballage, som er i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til stk. 4, og de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til stk. 5, anses for at opfylde betingelserne fastsat i nærværende stykkes første afsnit.

Dette stykkes første afsnit, litra a), finder anvendelse fra den 1. januar 2030 eller 24 måneder fra datoen for ikrafttrædelsen af de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til stk. 4, første afsnit, alt efter hvilken dato der er den seneste.

Dette stykkes første afsnit, litra b), finder anvendelse fra den 1. januar 2035 eller, for så vidt angår kravet til genanvendelse i stor målestok, fra den 1. januar 2035 eller fem år fra datoen for ikrafttrædelsen af de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til stk. 5, alt efter hvilken dato der er den seneste.

3. Fabrikanter vurderer emballages genanvendelighed på grundlag af de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 4, og de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 5. Emballages genanvendelighed udtrykkes i ydeevneklasse for genanvendelighed A, B eller C som beskrevet i bilag II, tabel 3.

Emballage må fra den 1. januar 2030 eller 24 måneder fra ikrafttrædelsen af de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 4, alt efter hvilken dato der er den seneste, ikke bringes i omsætning, medmindre den er genanvendelig i klasse A, B eller C som beskrevet i bilag II, tabel 3, jf. dog denne artikels stk. 10.

Emballage må fra den 1. januar 2038 ikke bringes i omsætning, medmindre den er genanvendelig i klasse A eller B som beskrevet i bilag II, tabel 3, jf. dog denne artikels stk. 10.

4. Senest den 1. januar 2028 vedtager Kommissionen efter at have taget standarder udarbejdet af de europæiske standardiseringsorganisationer i betragtning delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64 for at supplere denne forordning ved at fastsætte:

- a) kriterier for design til genanvendelse og ydeevneklasser for genanvendelighed baseret på bilag II, tabel 3, og de parametre, der er opført i bilag II, tabel 4, for emballagekategorierne opført i bilag II, tabel 1; kriterierne for design til genanvendelse og ydeevneklasserne for genanvendelighed udarbejdes på grundlag af det dominerende materiale og skal
 - i) tage hensyn til, om emballageaffald kan adskilles i forskellige materialestømme til genanvendelse, sorteres og genanvendes, således at de deraf følgende sekundære råmaterialer er af tilstrækkelig kvalitet sammenlignet med det oprindelige materiale og kan bruges til at erstatte primære råstoffer til emballage eller andre anvendelser, hvor kvaliteten af det genanvendte materiale bevares, hvis det er muligt
 - ii) tage højde for etablerede indsamlings- og sorteringsprocesser demonstreret og bevist i et driftsmiljø og omfatte alle emballagekomponenter
 - iii) tage hensyn til tilgængelige genanvendelsesteknologier og deres økonomiske resultater og miljøpræstationer, herunder outputkvalitet, tilgængelighed af affald, nødvendig energi og drivhusgasemissioner
 - iv) identificere, hvis det er relevant, problematiske stoffer, der har negativ indvirkning på genbrug og genanvendelse af materialer i den emballage, hvor de forekommer
 - v) hvis det er relevant, pålægge begrænsninger for forekomst af problematiske stoffer eller grupper af sådanne stoffer i emballage eller emballagekomponenter af årsager, der ikke primært vedrører kemikaliesikkerhed; sådanne begrænsninger kan også benyttes til at mindske uacceptable risici for menneskers sundhed eller miljøet, uden at dette berører begrænsningerne for kemikalier fastsat i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 eller, hvor det er relevant, begrænsningerne og de særlige foranstaltninger vedrørende materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer i forordning (EF) nr. 1935/2004
- b) hvordan der foretages præstationsvurdering af genanvendelighed, og hvordan resultatet heraf udtrykkes i ydeevneklasser for genanvendelighed pr. emballageenhed, hvad angår vægtning, herunder materialespecifikke kriterier og sorteringseffektivitet, for at afgøre, om emballage skal betragtes som genanvendelig i henhold til stk. 2
- c) en beskrivelse for hver emballagekategori opført i bilag II, tabel 1, af betingelserne for overholdelse af deres respektive ydeevneklasser for genanvendelighed
- d) en ramme for graduering af finansielle bidrag, som producenter skal betale for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar fastsat i artikel 45, stk. 1, på grundlag af emballages ydeevneklasser for genanvendelighed.

Når Kommissionen vedtager de delegerede retsakter, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, tager den hensyn til resultaterne af vurderingen, hvis en sådan foreligger, foretaget i henhold til artikel 5, stk. 2.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64 med henblik på at ændre bilag II, tabel 1, for at tilpasse tabellen til den videnskabelige og tekniske udvikling inden for materiale- og produktdesign og inden for infrastruktur for indsamling, sortering og genanvendelse. I disse delegerede retsakter kan Kommissionen fastsætte kriterier for design til genanvendelse for yderligere emballagekategorier eller til at oprette underkategorier inden for kategorierne opført i bilag II, tabel 1.

Erhvervsdrivende skal opfylde nye eller ajourførte kriterier for design til genanvendelse inden for tre år efter datoen for den relevante delegerede retsakts ikrafttræden.

5. Senest den 1. januar 2030 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter:

a) metoden til vurdering af genanvendelse i stor målestok pr. emballagekategori opført i bilag II, tabel 2, som supplerer bilag II, tabel 3, med tærskler for vurdering af genanvendelse i stor målestok, og som om nødvendigt ajourfører de overordnede ydeevneklasser for genanvendelighed beskrevet i bilag II, tabel 3; denne metode skal mindst bygge på følgende elementer:

- i) mængden af emballage pr. emballagekategori opført i bilag II, tabel 2, der bringes i omsætning i Unionen som helhed og i hver medlemsstat
- ii) mængden af genanvendt emballageaffald som beregnet ved beregningspunktet i overensstemmelse med den gennemførelsesretsakt, der vedtages i henhold til artikel 56, stk. 7, litra a), pr. emballagekategori opført i bilag II, tabel 2, i Unionen som helhed og i hver medlemsstat

b) sporbarhedsmekanismen, der sikrer, at emballage genanvendes i stor målestok.

Den i litra b) omhandlede sporbarhedsmekanisme skal mindst bygge på følgende elementer:

- i) teknisk dokumentation, der henviser til mængden af indsamlet emballageaffald, som sendes til sorterings- og genanvendelsesanlæg
- ii) en verifikationsproces, der gør det muligt for fabrikanter at indhente de nødvendige data fra downstreamoperatører for at sikre, at emballage genanvendes i stor målestok.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 65, stk. 2.

De i dette stykkes første afsnit omhandlede data skal stilles til rådighed og være let tilgængelige for offentligheden.

6. Kommissionen vurderer detaljeringsgraden af data, der skal indberettes med henblik på metoden til genanvendelighed i stor målestok. Hvis det er relevant, vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64 for at ændre bilag II, tabel 2, og bilag XII, tabel 3, for at tilpasse dem til den tekniske og videnskabelige udvikling.

7. Senest i 2035 kan Kommissionen på grundlag af udviklingen i sorterings- og genanvendelsesteknologier revidere de minimumstærskler for emballage, der skal betragtes som genanvendt i stor målestok, og, hvis det er relevant, fremsætte et lovgivningsforslag om revision af tærsklerne.

8. 18 måneder fra datoen for ikrafttrædelsen af de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til nærværende artikels stk. 4, og de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til nærværende artikels stk. 5, gradueres de finansielle bidrag, som producenter betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar som fastsat i artikel 45, i overensstemmelse med ydeevneklasserne for genanvendelighed som nærmere beskrevet i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til nærværende artikels stk. 4, og de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til nærværende artikels stk. 5, med henblik på at øge emballages genanvendelighed.

For så vidt angår finansielle bidrag, som producenter betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar som fastsat i artikel 45 med hensyn til emballage omhandlet i nærværende artikels stk. 11, litra g), tager medlemsstaterne hensyn til den tekniske gennemførlighed og økonomiske levedygtighed af genanvendelse af denne emballage.

9. Det skal påvises i den tekniske dokumentation for emballage som fastsat i bilag VII, at kravene i denne artikels stk. 2 og 3 er opfyldt.

Hvis en emballageenhed omfatter integrerede komponenter, skal vurderingen af overensstemmelse med kriterierne for design til genanvendelse og med kravene om genanvendelse i stor målestok omfatte alle integrerede komponenter. Der foretages en særskilt vurdering for integrerede komponenter, som kan blive adskilt fra hinanden som følge af mekanisk påvirkning under transport eller sortering.

Hvis en emballageenhed omfatter særskilte komponenter, foretages vurderingen af overensstemmelse med kravene til design til genanvendelse og med kravene om genanvendelse i stor målestok separat for de enkelte særskilte komponenter.

Alle komponenter i en emballageenhed skal være forenelige med de etablerede indsamlings-, sorterings- og genanvendelsesprocesser demonstreret og bevist i et driftsmiljø og må ikke være til hinder for, at emballageenhedens hoveddel kan genanvendes.

10. Uanset stk. 2 og 3 kan innovativ emballage, der ikke opfylder kravene i henhold til stk. 2, fra den 1. januar 2030 gøres tilgængelig på markedet i op til fem år efter udgangen af det kalenderår, hvor den blev bragt i omsætning.

Hvis der gøres brug af denne fravigelse, underretter den erhvervsdrivende den kompetente myndighed, inden den innovative emballage bringes i omsætning, og inkluderer alle tekniske detaljer, der påviser, at emballagen er innovativ emballage. Denne underretning skal indeholde en tidsplan for opfyldelse af kravene vedrørende genanvendelse i stor målestok med hensyn til indsamling og genanvendelse af den innovative emballage. Oplysningerne gøres tilgængelige for Kommissionen og de nationale myndigheder, der udfører markedsovervågning.

Hvis den kompetente myndighed anser, at emballagen ikke er innovativ emballage, skal den erhvervsdrivende opfylde de eksisterende kriterier for design til genanvendelse.

Hvis den kompetente myndighed anser emballagen for at være innovativ emballage, giver den Kommissionen meddelelse herom.

Kommissionen vurderer anmodninger fra kompetente myndigheder vedrørende emballages innovative karakter og ajourfører eller vedtager nye delegerede retsakter i henhold til denne artikels stk. 4, alt efter hvad der er relevant.

Kommissionen overvåger indvirkningen af den fravigelse, der er omhandlet i første afsnit, på mængden af emballage, der bringes i omsætning. Kommissionen forelægger, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag med henblik på at ændre nævnte afsnit.

Medlemsstaterne tilstræber løbende at forbedre infrastrukturer for indsamling og sortering af innovativ emballage med forventede miljømæssige fordele.

11. Denne artikel finder ikke anvendelse på følgende:

- a) indre emballage i overensstemmelse med artikel 1, nr. 23), i direktiv 2001/83/EF og i artikel 4, nr. 25), i forordning (EU) 2019/6
- b) kontaktfølsom emballage til medicinsk udstyr, som er omfattet af forordning (EU) 2017/745
- c) kontaktfølsom emballage til medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik, som er omfattet af forordning (EU) 2017/746
- d) ydre emballage som defineret i artikel 1, nr. 24), i direktiv 2001/83/EF og i artikel 4, nr. 26), i forordning (EU) 2019/6 i tilfælde, hvor sådan emballage er nødvendig for at opfylde specifikke krav for at bevare et lægemiddels kvalitet
- e) kontaktfølsom emballage til modermælkserstatninger, tilskudsblandinger, forarbejdede fødevarer baseret på cerealer, babymad og fødevarer til særlige medicinske formål som defineret i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 609/2013
- f) emballage, der anvendes til transport af farligt gods i overensstemmelse med direktiv 2008/68/EF
- g) salgsemballage fremstillet af letvægtstræ, kork, tekstil, gummi, keramik, porcelæn eller voks; stk. 8 finder dog anvendelse på sådan emballage.

12. Senest den 1. januar 2035 tager Kommissionen undtagelserne i henhold til stk. 11 op til revision under hensyntagen til som minimum udviklingen i sorterings- og genanvendelsesteknologier og praktiske erfaringer, som erhvervsdrivende og medlemsstaterne har gjort. På dette grundlag vurderer Kommissionen hensigtsmæssigheden af videreførelse af disse undtagelser og forelægger, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag.

Artikel 7

Minimumsindhold af genanvendt materiale i plastemballage

1. Senest den 1. januar 2030 eller tre år fra datoen for ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i dennes artikels stk. 8, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal alle plastdele af emballage, som bringes i omsætning, indeholde følgende minimumsprocentdel af genanvendt indhold, der er nyttiggjort fra plastaffald fra forbrugsleddet, pr. emballagetype og -format som omhandlet i bilag II, tabel 1, beregnet som et gennemsnit pr. fabrik og år:

- a) 30 % for kontaktfølsom emballage fremstillet af polyethylenterephthalat (PET) som hovedbestanddel, undtagen engangsplastflasker til drikkevarer
- b) 10 % for kontaktfølsom emballage fremstillet af andre plastmaterialer end PET, undtagen engangsplastflasker til drikkevarer
- c) 30 % for engangsplastflasker til drikkevarer
- d) 35 % for anden plastemballage end den, der er omhandlet i dette stykkes litra a), b) og c).

2. Senest den 1. januar 2040 skal alle plastdele af emballage, der bringes i omsætning, indeholde følgende minimumsprocentdel af genanvendt indhold, der er nyttiggjort fra plastaffald fra forbrugsleddet, pr. emballagetype og -format som omhandlet i bilag II, tabel 1, beregnet som et gennemsnit pr. fabrik og år:

- a) 50 % for kontaktfølsom emballage fremstillet af PET som hovedbestanddel, undtagen engangsplastflasker til drikkevarer
- b) 25 % for kontaktfølsom emballage fremstillet af andre plastmaterialer end PET, undtagen engangsplastflasker til drikkevarer
- c) 65 % for engangsplastflasker til drikkevarer
- d) 65 % for anden plastemballage end den, der er omhandlet i dette stykkes litra a), b) og c).

3. Med henblik på denne artikel skal genanvendt indhold nyttiggøres fra plastaffald fra forbrugsleddet, der:

- a) er indsamlet i Unionen i henhold til denne forordning eller de nationale regler til gennemførelse af direktiv 2008/98/EF og (EU) 2019/904, alt efter hvad der er relevant, eller som er indsamlet i et tredjeland i overensstemmelse med standarder for særskilt indsamling for at fremme genanvendelse af høj kvalitet svarende til de standarder, der er omhandlet i denne forordning og direktiv 2008/98/EF og (EU) 2019/904, alt efter hvad der er relevant, og
- b) hvis det er relevant, er genanvendt i et anlæg beliggende i Unionen, på hvilket Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU ⁽⁶²⁾ finder anvendelse, eller som er genanvendt i et anlæg beliggende i et tredjeland, for hvilket der gælder regler om forebyggelse og reduktion af emissioner til luft, vand og jord i tilknytning til genanvendelsesprocesser, og disse regler svarer til dem, der vedrører emissionsgrænser og miljøpræstationsniveauer, som er fastsat i overensstemmelse med direktiv 2010/75/EU, og som finder anvendelse på et anlæg, der er beliggende i Unionen og udfører samme aktivitet; denne betingelse finder kun anvendelse i tilfælde, hvor disse grænser og niveauer ville finde anvendelse på et anlæg, der er beliggende i Unionen og udfører samme aktivitet som et tilsvarende anlæg, der er beliggende i tredjelandet.

4. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på følgende:

- a) indre emballage som defineret i artikel 1, nr. 23), i direktiv 2001/83/EF og i artikel 4, nr. 25), i forordning (EU) 2019/6
- b) kontaktfølsom plastemballage til medicinsk udstyr, udstyr bestemt udelukkende til forskningsbrug og udstyr bestemt til afprøvning, som er omfattet af forordning (EU) 2017/745

⁽⁶²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

- c) kontaktfølsom plastemballage til medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik, som er omfattet af forordning (EU) 2017/746
- d) ydre emballage som defineret i artikel 1, nr. 24), i direktiv 2001/83/EF og i artikel 4, nr. 26), i forordning (EU) 2019/6 i tilfælde, hvor sådan emballage er nødvendig for at opfylde specifikke krav for at bevare et lægemiddels kvalitet
- e) komposterbar plastemballage
- f) emballage, der anvendes til transport af farligt gods i overensstemmelse med direktiv 2008/68/EF
- g) kontaktfølsom plastemballage til fødevarer, som kun er bestemt til spædbørn og småbørn, og til fødevarer til særlige medicinske formål og emballage til drikkevarer og fødevarer, der typisk anvendes til småbørn som omhandlet i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 609/2013
- h) emballage til forsyninger, komponenter og indre emballagekomponenter med henblik på fremstilling af lægemidler omfattet af direktiv 2001/83/EF og veterinærlægemidler omfattet af forordning (EU) 2019/6, hvor sådan emballage er nødvendig for, at der er overensstemmelse med et lægemiddels kvalitetsstandarder.

5. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på:

- a) plastemballage, der er bestemt til kontakt med fødevarer, hvis mængden af genanvendt indhold udgør en trussel mod menneskers sundhed og resulterer i, at emballerede produkter ikke er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1935/2004
- b) enhver plastdel, der udgør mindre end 5 % af hele emballageenhedens samlede vægt.

6. Fabrikanter eller importører påviser i de tekniske oplysninger vedrørende emballage omhandlet i bilag VII, at kravene i denne artikels stk. 1 og 2 er opfyldt.

7. De finansielle bidrag, som producenter betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar som omhandlet i artikel 45, kan gradueres på grundlag af procentdelen af genanvendt indhold, der anvendes i emballage. En sådan graduering skal tage hensyn til bæredygtighedskriterierne for genanvendelsesteknologier og miljøomkostningerne forbundet med genanvendt indhold.

8. Senest den 31. december 2026 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastlægger metoden til beregning og verifikation af procentdelen af genanvendt indhold, der er nyttiggjort fra plastaffald fra forbrugsleddet og genanvendt og indsamlet i Unionen i overensstemmelse med betingelserne i denne artikels stk. 3, samt formatet for den tekniske dokumentation, der er omhandlet i bilag VII. Med henblik herpå tager Kommissionen hensyn til anvendelse af de deraf følgende sekundære råmaterialer, der er af tilstrækkelig kvalitet sammenlignet med det oprindelige materiale til, at de kan anvendes til at erstatte primære råstoffer. Verifikationsmetoden kan omfatte en forpligtelse til at foretage uafhængige tredjepartsrevisioner for fabrikanter af genanvendt indhold i Unionen og af plastemballage, der bringes i omsætning som en salgsenhed adskilt fra andre produkter, for at sikre, at betingelserne i denne artikels stk. 3 og i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til denne artikels stk. 9, er opfyldt.

Når Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakterne, vurderer den de tilgængelige genanvendelsesteknologier under hensyntagen til deres økonomiske resultater og miljøpræstationer, herunder outputkvalitet, tilgængelighed af affald, nødvendig energi og drivhusgasemissioner samt andre relevante miljøpåvirkninger.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 65, stk. 2.

9. Senest den 31. december 2026 vedtager Kommissionen på grundlag af den vurdering, der er omhandlet i stk. 8, andet afsnit, delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64 for at supplere denne forordning med bæredygtighedskriterier for plastgenanvendelsesteknologier.

Med henblik på denne artikel skal genanvendt indhold nyttiggøres fra plastaffald fra forbrugsleddet, der er genanvendt i enten:

- a) anlæg beliggende i Unionen, der anvender genanvendelsesteknologier, som opfylder sådanne bæredygtighedskriterier, der er fastlagt i henhold til dette stykke, eller
- b) anlæg beliggende i et tredjeland, som anvender genanvendelsesteknologier i overensstemmelse med standarder svarende til de bæredygtighedskriterier, der er udarbejdet i henhold til de delegerede retsakter.

10. Senest den 31. december 2026 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger metoden til vurdering, verifikation og certificering, herunder gennem tredjepartsrevision, af ækvivalensen af de regler, der anvendes, hvis det genanvendte indhold, der er nyttiggjort fra plastaffald fra forbrugsleddet, genanvendes eller indsamles i et tredjeland. Vurderingen skal tage hensyn til standarderne for beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed, herunder standarder for at sikre, at genanvendelse foregår på en miljømæssigt forsvarlig måde, og standarder for genanvendelse af høj kvalitet, f.eks. for ressourceeffektivitet, og kvalitetsstandarder for genanvendelsessektorerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 65, stk. 2.

11. Senest den 1. januar 2029 eller 24 måneder fra datoen for ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 8, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal beregningen og verifikationen af procentdelen af genanvendt indhold i emballage i henhold til stk. 1 være i overensstemmelse med reglerne i den gennemførelsesretsakt, der vedtages i henhold til stk. 8.

12. Senest den 1. januar 2028 vurderer Kommissionen behovet for fravigelser af de minimumsprocentdele af genanvendt indhold, der er fastsat i stk. 1, litra b) og d), for specifik plastemballage, eller revisionen af listen over undtagelser i stk. 4 for specifik plastemballage.

Hvis egnede genanvendelsesteknologier til genanvendelse af plastemballage ikke er godkendt i henhold til de relevante EU-regler eller ikke findes i tilstrækkeligt omfang i praksis, idet der tages hensyn til eventuelle sikkerhedsrelaterede krav, navnlig vedrørende kontaktfølsom plastemballage, herunder fødevareremballage, tillægges Kommissionen på grundlag af den i dette stykkes første afsnit omhandlede vurdering beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64 med henblik på at ændre denne forordning for:

a) at fastsætte fravigelser af anvendelsesområdet, tidspunktet eller niveauet for den minimumsprocentdel, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1, litra b) og d), for specifik plastemballage, og

b) hvis det er relevant, at ændre listen over undtagelser i nærværende artikels stk. 4.

13. Gør manglen på eller uforholdsmæssigt høje priser på specifik genanvendt plast det uforholdsmæssigt vanskeligt at overholde de minimumsprocentdele af genanvendt indhold, der er fastsat i denne artikels stk. 1 og 2, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 64 med henblik på at ændre disse stykker ved at justere minimumsprocentdelene i overensstemmelse hermed. Ved evalueringen af, om en sådan justering er hensigtsmæssig, vurderer Kommissionen anmodninger fra fysiske eller juridiske personer, der skal ledsages af relevante oplysninger og data om markedssituationen for plastaffald fra forbrugsleddet og den bedste tilgængelige dokumentation vedrørende de dermed forbundne risici for menneskers eller dyrs sundhed, for fødevarersikkerheden eller for miljøet. Kommissionen vedtager kun en sådan delegeret retsakt i ekstraordinære tilfælde, hvor der vil være alvorlige negative virkninger for menneskers eller dyrs sundhed, fødevarerforsyningsikkerheden eller miljøet.

14. Senest den 12. februar 2032 forelægger Kommissionen under hensyntagen til udviklingen i den mest avancerede teknologi og de praktiske erfaringer, som erhvervsdrivende og medlemsstaterne har gjort, en rapport med en gennemgang af gennemførelsen af 2030-minimumsprocentdelene for genanvendt indhold, der er fastsat i stk. 1, og en evaluering af, i hvilket omfang disse procentdele fører til løsninger, der fremmer bæredygtig emballage, og som er effektive og lette at gennemføre, hvorvidt det kan lade sig gøre at nå 2040-minimumsprocentdelene på grundlag af erfaringerne med at nå 2030-minimumsprocentdelene og udviklingen i omstændighederne, hvorvidt det er relevant at opretholde de undtagelser og fravigelser, der er fastsat i denne artikel, og hvorvidt det er nødvendigt eller relevant at fastsætte nye minimumsprocentdele for genanvendt indhold. Denne rapport ledsages, hvis det er relevant, af et lovgivningsforslag om ændring af denne artikel, navnlig 2040-minimumsprocentdelene for genanvendt indhold.

15. Senest den 12. februar 2032 revurderer Kommissionen situationen med hensyn til brug af genanvendte materialer til emballage i anden emballage end plast, vurderer på dette grundlag, om det er hensigtsmæssigt at træffe foranstaltninger eller fastsætte mål for at øge brugen af genanvendt indhold i sådan anden emballage, og forelægger, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag.

Artikel 8

Biobaserede råmaterialer i plastemballage

1. Senest den 12. februar 2028 revurderer Kommissionen det teknologiske udviklingsstade og miljøpræstationerne for biobaseret plastemballage under hensyntagen til de bæredygtighedskriterier, der er fastsat i artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽⁶³⁾.

⁽⁶³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

2. På grundlag af den revurdering, der er omhandlet i stk. 1, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag med henblik på at:

- a) fastsætte bæredygtighedskrav for biobaserede råmaterialer i plastemballage
- b) fastlægge mål for at øge anvendelsen af biobaserede råmaterialer i plastemballage
- c) indføre mulighed for at nå de mål, der er fastsat i denne forordnings artikel 7, stk. 1 og 2, ved at anvende biobaserede plastråmaterialer i stedet for genanvendt indhold, som er nyttiggjort fra plastaffald fra forbrugsleddet, såfremt egnede genanvendelsesteknologier til emballage bestemt til kontakt med fødevarer, der opfylder kravene i forordning (EU) 2022/1616, ikke er tilgængelige
- d) ændre, hvis det er relevant, definitionen af biobaseret plast i artikel 3, stk. 1, nr. 53).

Artikel 9

Komposterbar emballage

1. Uanset artikel 6, stk. 1, gælder, at hvor emballage omhandlet i artikel 3, stk. 1, nr. 1), litra f), og selvklebende mærker anbragt på frugt og grøntsager bringes i omsætning, skal denne emballage og disse selvklebende mærker senest den 12. februar 2028 være forenelige med standarden for kompostering under industrielt kontrollerede forhold i biobehandlingsanlæg og skal, hvor medlemsstaterne kræver det, være forenelige med de standarder for hjemmekompostering, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 6.

2. Uanset artikel 6, stk. 1, kan medlemsstaterne, hvis de tillader, at affald med tilsvarende bionedbrydeligheds- og komposterbarhedsegenskaber som bioaffald i henhold til artikel 22, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF indsamles sammen med bioaffald, og der er passende affaldsindsamlingsordninger og affaldsbehandlingsinfrastruktur til rådighed til at sikre, at komposterbar emballage indgår i håndteringen af bioaffaldsstrømme, kræve, at følgende emballage kun gøres tilgængelig på deres område for første gang, hvis emballagen er komposterbar:

- a) emballage, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, nr. 1), litra g), bestående af andet materiale end metal, meget lette plastbæreposer og letvægtsplastbæreposer
- b) anden emballage end den, der er omhandlet i nærværende stykkes litra a), for hvilken en medlemsstat allerede har krævet, at den er komposterbar inden anvendelsesdatoen for denne forordning.

3. Senest den 12. februar 2028 skal anden emballage end den, der er omhandlet i stk. 1 og 2, herunder emballage fremstillet af bionedbrydelige plastpolymerer og andre bionedbrydelige materialer, være designet til materialegen anvendelse i overensstemmelse med artikel 6, uden at det påvirker genanvendeligheden af andre affaldsstrømme.

4. Det skal påvises i de tekniske oplysninger vedrørende emballage omhandlet i bilag VII, at kravene i denne artikels stk. 1, 2 og 3 er opfyldt.

5. Kommissionen kan analysere, om anden emballage bør medtages i denne artikels stk. 1 eller stk. 2, litra a), hvis det er begrundet og hensigtsmæssigt ud fra den teknologiske og reguleringsmæssige udvikling, som påvirker bortskaffelse af komposterbar emballage, og på de betingelser, der er fastsat i bilag III, og kan, hvis det er relevant, fremsætte et lovgivningsforslag.

6. Senest den 12. februar 2026 anmoder Kommissionen de europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde eller ajourføre harmoniserede standarder, der fastlægger nærmere tekniske specifikationer for kravene til komposterbar emballage. Kommissionen bør i denne forbindelse anmode om, at der i overensstemmelse med den seneste videnskabelige og teknologiske udvikling tages hensyn til parametre såsom retentionstid, temperaturer og omrøring, som afspejler de faktiske forhold i forbindelse med hjemmekompost og bioaffaldsbehandlingsanlæg, herunder anaerobe nedbrydningsprocesser. Kommissionen skal anmode om, at disse standarder omfatter verifikation af, at komposterbar emballage, der undergår biologisk nedbrydning, med forbehold af de specificerede parametre til sidst resulterer i omdannelse til kuldioxid eller, i mangel af ilt, methan og mineralske salte, biomasse og vand.

Senest den 12 februar 2026 anmoder Kommissionen også de europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde harmoniserede standarder, der fastlægger nærmere tekniske specifikationer for kravene til hjemmekomposterbarhed af emballage omhandlet i stk. 1.

Artikel 10

Emballageminimering

1. Senest den 1. januar 2030 sikrer fabrikanter eller importører, at emballage, der bringes i omsætning, designes således, at dens vægt og volumen reduceres til det minimum, der er nødvendigt for at sikre dens funktionalitet, under hensyntagen til den form og det materiale, som emballagen er fremstillet af.

2. Fabrikanter eller importører sikrer, at emballage, der ikke opfylder de ydeevnekriterier, som er fastsat i bilag IV til denne forordning, og emballage med egenskaber, der kun har til formål at øge produktets opfattede volumen, herunder dobbelte vægge, falske bunde og unødvendige lag, ikke bringes i omsætning, medmindre:

a) emballagedesignet er beskyttet af et EF-design i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002⁽⁶⁴⁾ eller af mønsterrettigheder, der er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF⁽⁶⁵⁾, herunder internationale aftaler med retsvirkning i en af medlemsstaterne, eller emballagens form er et varemærke, der er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001⁽⁶⁶⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436⁽⁶⁷⁾, herunder varemærker registreret i henhold til internationale aftaler med retsvirkning i en af medlemsstaterne, designrettighederne og varemærkerne er beskyttet inden den 11. februar 2025, og anvendelsen af kravene i henhold til denne artikel ville påvirke emballagedesignet på en sådan måde, at det ville forandre dets nyhedsværdi eller dets individuelle karakter, eller ville påvirke varemærket på en sådan måde, at varemærket ikke længere kan adskille det mærkede produkt fra produkter fra andre virksomheder, eller

b) det emballerede produkt eller den emballerede drikkevare er omfattet af en geografisk betegnelse, der er beskyttet i henhold til EU-retten, f.eks. i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår vin, forordning (EU) 2019/787 for så vidt angår spiritus eller forordning (EU) 2023/2411 for så vidt angår håndværks- og industriprodukter, eller er omfattet af en kvalitetsordning som omhandlet i forordning (EU) 2024/1143.

3. Senest den 12. februar 2027 anmoder Kommissionen de europæiske standardiseringsorganisationer om, alt efter hvad der er relevant, at udarbejde eller ajourføre harmoniserede standarder, der fastlægger metoden til beregning og måling af opfyldelse af kravene vedrørende emballageminimering i henhold til denne forordning. For de mest almindelige emballagetyper og -formater bør sådanne standarder angive passende maksimumgrænser for vægt og volumen og, hvor det er relevant, vægtykkelse og maksimalt tomt rum.

4. Opfyldelse af kravene i denne artikels stk. 1 og 2 skal påvises i den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VII, som skal indeholde følgende elementer:

a) en redegørelse for de tekniske specifikationer, standarder og betingelser, der er anvendt til at vurdere emballagen i forhold til de ydeevnekriterier og den metode, der er fastsat i bilag IV

b) for hvert af disse ydeevnekriterier identifikation af designkrav, der er til hinder for en yderligere reduktion af emballagens vægt eller volumen

c) alle prøvningsresultater, undersøgelser eller andre relevante kilder såsom modellering og simuleringer, der er anvendt til at vurdere emballagens nødvendige minimumsvolumen eller -vægt.

For genbrugsemballage tages der ved vurderingen af opfyldelse af kravene i denne artikels stk. 1 hensyn til genbrugsemballages egenskaber og først og fremmest kravene i artikel 11.

Artikel 11

Genbrugsemballage

1. Emballage, der bringes i omsætning fra den 11. februar 2025, betragtes som genbrugelig, hvis den opfylder alle følgende krav:

⁽⁶⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1).

⁽⁶⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 om retlig beskyttelse af mønstre (EFT L 289 af 28.10.1998, s. 28).

⁽⁶⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1).

⁽⁶⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 336 af 23.12.2015, s. 1).

- a) den er udtænkt, designet og bragt i omsætning med det formål at blive genbrugt flere gange
 - b) den er udtænkt og designet med henblik på at gennemgå så mange rotationer som muligt under normalt forudsigelige anvendelsesbetingelser
 - c) den opfylder gældende krav vedrørende forbrugersundhed, sikkerhed og hygiejne
 - d) den kan tømmes eller aflæsses, uden at der forvoldes skade på en sådan måde, at den ikke fortsat kan fungere og genbruges
 - e) den kan tømmes, aflæsses, genpåfyldes eller genlastes, samtidig med at det emballerede produkts kvalitet og sikkerhed opretholdes, og de gældende sikkerheds- og hygiejnekrav, herunder fødevarerikkerhedskrav, opfyldes
 - f) den kan rekonditioneres i overensstemmelse med bilag VI, del B, samtidig med at den bevarer sin evne til at opfylde sin tilsigtede funktion
 - g) den giver mulighed for at anbringe mærker og give oplysninger om produktets egenskaber og om selve emballagen, herunder alle relevante anvisninger og oplysninger til sikring af produktets sikkerhed, korrekte anvendelse, sporbarhed og holdbarhed
 - h) den kan tømmes, aflæsses, genpåfyldes eller genlastes uden risiko for de involverede personers sundhed og sikkerhed, og
 - i) den opfylder de specifikke krav til genanvendelig emballage, jf. artikel 6, således at den kan genanvendes, når den bliver til affald.
2. Senest den 12. februar 2027 vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 64 for at supplere denne forordning ved at fastsætte et minimumsantal for rotationerne for genbrugsemballage med henblik på nærværende artikels stk. 1, litra b), for de emballageformater, som hyppigst anvendes til genbrug, under hensyntagen til hygiejnekrav og andre krav såsom logistik.
3. Det skal påvises i de tekniske oplysninger vedrørende emballagen omhandlet i bilag VII, at kravene i denne artikels stk. 1 er opfyldt.

KAPITEL III

MÆRKNINGS- OG OPLYSNINGSKRAV

Artikel 12

Mærkning af emballage

1. Fra den 12. august 2028 eller 24 måneder fra datoen for ikrafttrædelsen af de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 6 eller 7, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal emballage, der bringes i omsætning, forsynes med et harmoniseret mærke, som giver oplysninger om emballagens materialesammensætning, for at lette sortering for forbrugerne. Mærket skal være baseret på piktogrammer og skal være letforståelig, herunder for personer med handicap. For emballage omhandlet i artikel 9, stk. 1, og, hvis det er relevant, emballage omhandlet i artikel 9, stk. 2, skal mærket angive, at materialet er komposterbart, at det ikke er egnet til hjemmekompostering, og at komposterbar emballage ikke må henkastes i naturen. Med undtagelse af e-handelsemballage finder denne forpligtelse ikke anvendelse på transportemballage eller på emballage, der er omfattet af et pant- og retursystem.

Emballage, der bringes i omsætning, og som indeholder problematiske stoffer, skal mærkes ved hjælp af standardiserede åbne digitale mærkningsteknologier i overensstemmelse med den metode, der er omhandlet i stk. 7, andet afsnit.

Ud over det harmoniserede mærke, der er omhandlet i dette stykke, kan erhvervsdrivende på emballagen anbringe en QR-kode eller en anden type standardiseret åben digital databærer, der indeholder oplysninger om bestemmelsesstedet for hver enkelt komponent i emballagen, for at lette sortering for forbrugerne.

Emballage, der er omfattet af pant- og retursystemer som omhandlet i artikel 50, stk. 1, skal forsynes med et klart og utvetydigt mærke. Ud over et nationalt mærke kan emballage forsynes med et harmoniseret farvemærke, der er fastsat i den relevante gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 6. Medlemsstaterne kan kræve, at emballage, som er omfattet af pant- og retursystemer, forsynes med dette harmoniserede farvemærke, forudsat at dette ikke fører til forvriddninger på det indre marked eller handelshindringer for produkter fra andre medlemsstater.

2. Genbrugsemballage, der bringes i omsætning fra den 12. februar 2029 eller 30 måneder fra datoen for ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til stk. 6, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal være forsynet med et mærke, som oplyser brugerne om, at emballagen er genbrugelig. Yderligere oplysninger om genbrugelighed, herunder tilgængelighed af et lokalt, nationalt eller EU-omspændende genbrugssystem og oplysninger om indsamlingssteder, skal være til rådighed gennem en QR-kode eller en anden type standardiseret åben digital databærer, der letter sporing af emballage og beregning af ture og rotationer eller, hvis en sådan beregning ikke er mulig, et gennemsnitligt skøn. Genbrugelig salgsemballage skal desuden være tydeligt identificeret og adskilt fra engangsemballage på salgsstedet.

3. Uanset denne artikels stk. 2 finder kravet om at være forsynet med et mærke og en QR-kode eller en anden type standardiseret åben digital databærer ikke anvendelse på åbne genbrugssystemer, der ikke har en systemoperatør, i overensstemmelse med bilag VI.

4. Hvis emballage, som er omfattet af artikel 7, bringes i omsætning fra den 12. august 2028 eller 24 måneder fra datoen for ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 6, alt efter hvilken dato der er den seneste, og er forsynet med et mærke, der giver oplysninger om andelen af genanvendt indhold, skal dette mærke og, hvor det er relevant, QR-koden eller en anden type standardiseret åben digital databærer opfylde specifikationerne i den relevante gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 6 og være baseret på den metode, der er fastsat i henhold til artikel 7, stk. 8. Hvis emballage er forsynet med et mærke, der giver oplysninger om andelen af biobaseret plastindhold, skal dette mærke opfylde specifikationerne i den relevante gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 6.

5. Mærker omhandlet i stk. 1, 2 og 4 og QR-koden eller en anden type standardiseret åben digital databærer omhandlet i stk. 2 skal anbringes, påtrykkes eller indgraveres på emballagen på en synlig, letlæselig og holdbar måde, således at de ikke let kan fjernes. Oplysningerne på eller i dem skal også være tilgængelige for slutbrugere inden køb af produkter ved onlinesalg. Hvis en sådan anbringelse, påtrykning eller indgravering ikke er mulig eller hensigtsmæssig på grund af emballagens art og størrelse, anbringes mærket, QR-koden eller den anden standardiserede åbne digitale databærer på multipakemballagen. Hvis selv dette ikke er muligt eller hensigtsmæssigt på grund af emballagens art og størrelse, eller hvis det er relevant at give sårbare grupper, navnlig synshæmmede, ikkediskriminerende adgang til oplysninger, skal oplysningerne gives gennem en enkelt elektronisk læsbar kode eller en anden type databærer.

Oplysningerne på de i stk. 1, 2 og 4 omhandlede mærker og i QR-koden eller en anden type standardiseret åben digital databærer gøres tilgængelige på et eller flere sprog, der er letforståelige for slutbrugerne, som fastsat af den medlemsstat, hvor emballagen skal gøres tilgængelig på markedet.

Hvis oplysninger gives elektronisk i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 4, gælder følgende krav:

- a) Der må kun indsamles tilstrækkelige og relevante personoplysninger med det begrænsede formål at give brugeren adgang til relevante overholdelsesoplysninger omhandlet i denne artikels stk. 1, 2 og 4 for så vidt angår artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽⁶⁸⁾.
- b) Oplysningerne må ikke vises sammen med andre oplysninger bestemt til salgs- eller markedsføringsformål.

Hvor EU-ret kræver, at oplysninger om et emballeret produkt skal gives via en databærer, anvendes en enkelt databærer til at give de påkrævede oplysninger for det emballerede produkt og for emballagen, og begge skal let kunne skelnes fra hinanden.

⁽⁶⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

6. Senest den 12. august 2026 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af et harmoniseret mærke og specifikationer for mærkningskrav og -formater, herunder gennem digitale midler, for mærkning af emballage, jf. denne artikels stk. 1, 2 og 4. Ved udarbejdelsen af disse gennemførelsesretsakter tager Kommissionen hensyn til de særlige forhold for kompositemballage. Ved udarbejdelsen af det harmoniserede mærke for emballage, der er omfattet af pant- og retursystemer, jf. artikel 50, stk. 2, tager Kommissionen hensyn til eventuelle variationer i den pant, som medlemsstaterne opkræver. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 65, stk. 2.

7. Senest den 12. august 2026 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af metoden til identifikation af emballages materialesammensætning omhandlet i stk. 1 ved hjælp af standardiserede åbne digitale mærkningsteknologier, herunder for kompositemballage og integrerede eller særskilte komponenter i emballage.

Senest den 1. januar 2030 vedtager Kommissionen også gennemførelsesretsakter for at fastlægge metoden til identifikation af problematiske stoffer ved hjælp af standardiserede åbne digitale mærkningsteknologier. Denne metode skal sikre, at mærkningen som minimum omfatter navnet på og koncentrationen af et problematisk stof, der forekommer i hvert materiale i en emballageenhed.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 65, stk. 2.

8. Uden at det berører krav vedrørende andre harmoniserede EU-mærker, må erhvervsdrivende ikke levere eller vise mærker, mærkater, symboler eller påskrifter, der kan vildlede eller forvirre forbrugere eller andre slutbrugere med hensyn til bæredygtighedskravene til emballage, andre emballageegenskaber eller muligheder for håndtering af emballageaffald, og for hvilke der er fastsat krav om harmoniseret mærkning i denne forordning. Kommissionen vedtager, hvis det er relevant, retningslinjer for at præcisere aspekter, der kan vildlede eller forvirre forbrugere eller andre slutbrugere.

9. Senest den 12. februar 2027 kan emballage, der er omfattet af en ordning for udvidet producentansvar, identificeres på hele området i de medlemsstater, hvor denne ordning eller dette system finder anvendelse. En sådan identifikation må kun opnås ved hjælp af et tilsvarende symbol i en QR-kode eller en anden standardiseret åben digital mærkningsteknologi for at angive, at producenten opfylder sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar. Dette symbol skal være klart og utvetydigt og må ikke vildlede forbrugere eller andre slutbrugere med hensyn til emballages genanvendelighed eller genbrugelighed.

10. Emballage, der er omfattet af et andet pant- og retursystem end det, der er omhandlet i artikel 50, stk. 1, kan i henhold til national ret identificeres ved hjælp af et tilsvarende symbol på hele det område, hvor ordningen eller systemet finder anvendelse. Dette symbol skal være klart og utvetydigt og må ikke vildlede forbrugere eller andre slutbrugere med hensyn til emballages genanvendelighed og genbrugelighed i de medlemsstater, hvor den skal returneres. Medlemsstaterne må ikke forbyde anbringelse af mærker vedrørende pant- og retursystemer, der er indført i andre medlemsstater.

11. Denne artikel finder ikke anvendelse på indre og ydre emballage som defineret i forordning (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 og (EU) 2019/6 samt direktiv 2001/83/EF, hvis der ikke er plads på emballagen på grund af andre mærkningskrav som defineret i disse lovgivningsmæssige EU-retsakter, eller hvis mærkning af emballagen kan bringe sikker anvendelse af humanmedicinske lægemidler eller af veterinærlægemidler i fare.

12. Emballage som omhandlet i stk. 1, 2 og 4, som fremstilles i Unionen eller importeres inden de frister, der er fastsat i nævnte stykker, og som ikke opfylder kriterierne i disse stykker, kan gøres tilgængelig på markedet indtil 3 år fra datoen for ikrafttrædelsen af de mærkningskrav, der er fastsat i nævnte stykker.

Artikel 13

Mærkning af affaldsbeholdere til indsamling af emballageaffald

1. Senest den 12. august 2028 eller 30 måneder fra vedtagelsen af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 2, alt efter hvilken dato der er den seneste, sikrer medlemsstaterne, at harmoniserede mærker, der muliggør særskilt indsamling af hver materialespecifik del af emballageaffald, som skal bortskaffes i særskilte beholdere, anbringes, påtrykkes eller indgraveres på alle affaldsbeholdere til indsamling af emballageaffald på en synlig, letlæselig og uudslettelig måde. En beholder til emballageaffald kan være forsynet med mere end ét mærke. Denne forpligtelse gælder ikke for beholdere, der er omfattet af pant- og retursystemer.

2. Senest den 12. august 2026 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af harmoniserede mærker og specifikationer for mærkningskrav og -formater for mærkning af de beholdere, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. Når Kommissionen udarbejder disse gennemførelsesretsakter, tager den hensyn til de særlige forhold for de indsamlingssystemer, der er etableret i medlemsstaterne, samt de særlige forhold for kompositemballage. Mærkningen af beholdere skal svare til mærkningen af emballage som omhandlet i artikel 12, stk. 6, med undtagelse af mærkning af emballage, der er omfattet af pant- og retursystemer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 65, stk. 2.

Artikel 14

Miljøanprisninger

Miljøanprisninger som defineret i artikel 2, litra o), i direktiv 2005/29/EF vedrørende emballageegenskaber, for hvilke der er fastsat retlige krav i denne forordning, kan fremsættes i forbindelse med emballage, der bringes i omsætning, hvis de opfylder følgende krav:

- a) anprisningerne fremsættes kun for emballageegenskaber, som overstiger de gældende minimumskrav, der er fastsat i denne forordning, i overensstemmelse med de kriterier, metoder og beregningsregler, som er fastsat deri, og
- b) anprisningerne specificerer, hvorvidt de vedrører emballageenheden, en del af emballageenheden eller al emballage, som den erhvervsdrivende har bragt i omsætning.

Det skal påvises i den tekniske dokumentation vedrørende emballagen som fastsat i bilag VII til denne forordning, at kravene i denne artikel er opfyldt.

KAPITEL IV

ALMINDELIGE FORPLIGTELSE

Artikel 15

Fabrikanters forpligtelser

1. Fabrikanter må kun bringe emballage i omsætning, som er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12.

2. Inden fabrikanter bringer emballage i omsætning, gennemfører de den i artikel 38 omhandlede overensstemmelsesvurderingsprocedure, eller får en sådan gennemført på deres vegne, og udarbejder den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VII.

Når emballages overensstemmelse med de gældende krav er blevet dokumenteret ved den i artikel 38 omhandlede overensstemmelsesvurderingsprocedure, udarbejder fabrikanter en EU-overensstemmelseserklæring i overensstemmelse med artikel 39.

3. Fabrikanter opbevarer den i bilag VII omhandlede tekniske dokumentation og EU-overensstemmelseserklæringen som følger:

- a) i tilfælde af engangsemballage: i fem år fra den dato, hvor emballagen blev bragt i omsætning
- b) i tilfælde af genbrugsemballage: i ti år fra den dato, hvor emballagen blev bragt i omsætning.

4. Fabrikanter sikrer, at der er indført procedurer, så serieproduktion af emballage til stadighed er i overensstemmelse med denne forordning. Fabrikanter tager i fornødent omfang hensyn til ændringer i emballagedesign eller -egenskaber samt ændringer i harmoniserede standarder, fælles tekniske specifikationer eller andre tekniske specifikationer, som der er henvist til for at erklære emballages overensstemmelse, eller som anvendes til at verificere dens overensstemmelse. Hvis fabrikanter konstaterer, at emballagens overensstemmelse kan være berørt, foretager de en fornyet vurdering efter overensstemmelsesvurderingsproceduren omhandlet i artikel 38 eller får en sådan vurdering foretaget på deres vegne.

5. Fabrikanter sikrer, at emballagen er forsynet med et type-, parti- eller serienummer eller et andet element, hvorved den kan identificeres, eller, hvis dette på grund af emballagens størrelse eller art ikke er muligt, at de krævede oplysninger fremgår af et dokument, der ledsager det emballerede produkt.

6. Fabrikanten anfører på emballagen eller i en QR-kode eller anden databærer deres navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt en postadresse og, hvor de foreligger, elektroniske kommunikationsmidler, hvorigennem de kan kontaktes. Hvis dette ikke er muligt, gives de krævede oplysninger som en del af oplysningerne via QR-koden eller en anden type standardiseret åben digital databærer som omhandlet i artikel 12, stk. 1, 2, 4 eller 5, eller i et dokument, der ledsager det emballerede produkt. Postadressen skal angive ét enkelt sted, hvor fabrikanten kan kontaktes.

7. Fabrikanten sikrer, at oplysninger, der gives i overensstemmelse med stk. 5 og 6, er klare, forståelige og letlæselige og ikke erstatter, tilslører eller kan forveksles med oplysninger, der skal gives i henhold til andre EU-retsakter om mærkning af emballerede produkter.

8. Fabrikanten, der finder eller har grund til at tro, at emballage, som de har bragt i omsætning fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, ikke er i overensstemmelse med et eller flere af de gældende krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, træffer omgående de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe den pågældende emballage i overensstemmelse eller trække den tilbage eller tilbagekalde den, alt efter hvad der er relevant. Fabrikanten underretter omgående markedsovervågningsmyndigheden i den medlemsstat, hvor de har gjort emballagen tilgængelig, om den formodede manglende overensstemmelse og om de truffede afhjælpende foranstaltninger.

9. Uanset denne artikels stk. 8 finder forpligtelsen til at bringe emballage, som anses for ikke at være i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, i overensstemmelse eller tilbagetrække eller tilbagekalde den, ikke anvendelse på genbrugsemballage, der er bragt i omsætning før den 11. februar 2025.

10. Efter en national myndigheds begrundede anmodning giver fabrikanten alle oplysninger og al dokumentation, der er nødvendige for at påvise, at emballage opfylder de krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, herunder teknisk dokumentation på et eller flere for denne myndighed letforståelige sprog. Disse oplysninger og denne dokumentation gives i elektronisk form og efter anmodning i papirform. De relevante dokumenter stilles til rådighed inden for ti dage efter modtagelse af anmodningen fra den nationale myndighed. Fabrikanten samarbejder med den nationale myndighed om ethvert tiltag, der iværksættes for at afhjælpe tilfælde af manglende opfyldelse af de krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12.

11. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på specialfremstillet transportemballage til konfigurerbart medicinsk udstyr og medicinske systemer, der er beregnet til anvendelse inden for industri og sundhedspleje.

12. Hvis den fysiske eller juridiske person, der får emballage designet eller fremstillet under eget navn eller varemærke, falder ind under definitionen af mikrovirksomhed i henstilling 2003/361/EF som gældende den 11. februar 2025, og den fysiske eller juridiske person, som leverer emballage til den fysiske eller juridiske person, der får emballage designet eller fremstillet under eget navn eller varemærke, befinder sig i Unionen, betragtes den fysiske eller juridiske person, som leverer emballagen, som fabrikant med henblik på denne artikel.

Artikel 16

Oplysningsforpligtelser for leverandører af emballage eller materialer til emballage

1. Leverandører giver fabrikanten alle oplysninger og al dokumentation, der er nødvendige for, at fabrikanten kan påvise, at emballage og materialer til emballage opfylder kravene i denne forordning, herunder den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VII og krævet i eller i henhold til artikel 5-11, på et eller flere for fabrikanten letforståelige sprog. Disse oplysninger og denne dokumentation gives enten i papirform eller i elektronisk form.

2. Hvor det er relevant, skal den dokumentation og de oplysninger, der kræves i henhold til de EU-retsakter, som finder anvendelse på kontaktfølsom emballage, indgå i de oplysninger og den dokumentation, der skal gives til fabrikanten i henhold til stk. 1.

Artikel 17

Bemyndigede repræsentanter

1. En fabrikant kan ved skriftlig fuldmagt udpege en bemyndiget repræsentant.

2. En bemyndiget repræsentant udfører de opgaver, der er anført i den fuldmagt, som er modtaget fra fabrikanten. Fuldmagten skal sætte den bemyndigede repræsentant i stand til at gøre mindst følgende:

a) at opbevare EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation, så den står til rådighed for de nationale markedsovervågningsmyndigheder som følger:

- i) for så vidt angår engangsemballage: i fem år fra den dato, hvor emballagen blev bragt i omsætning, og
 - ii) for så vidt angår genbrugsemballage: i ti år fra den dato, hvor emballagen blev bragt i omsætning
- b) at samarbejde med de kompetente nationale myndigheder på deres anmodning om eventuelle foranstaltninger, der træffes med hensyn til tilfælde af manglende overensstemmelse for den emballage, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt
- c) efter en kompetent national myndigheds begrundede anmodning at give denne myndighed alle oplysninger og al teknisk dokumentation, der er nødvendige for at påvise, at emballage opfylder kravene, på et eller flere for denne myndighed letforståelige sprog
- d) efter anmodning fra en kompetent national myndighed at stille relevante dokumenter til rådighed inden for ti dage efter modtagelsen af en sådan anmodning
- e) at bringe fuldmagten til ophør, hvis fabrikanten handler i strid med sine forpligtelser i henhold til denne forordning.

Forpligtelserne i artikel 15, stk. 1, og forpligtelsen til at udarbejde den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VII og krævet i eller i henhold til artikel 5-11 må ikke være en del af den bemyndigede repræsentants fuldmagt.

Artikel 18

Importørers forpligtelser

1. Importører må kun bringe emballage i omsætning, der er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12.
2. Inden emballage bringes i omsætning, sikrer importører:
 - a) at den i artikel 38 omhandlede overensstemmelsesvurderingsprocedure er blevet gennemført af fabrikanten, og at fabrikanten har udarbejdet den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VII og krævet i eller i henhold til artikel 5-11
 - b) at emballagen er mærket i overensstemmelse med artikel 12
 - c) at emballagen er ledsaget af de krævede dokumenter, og
 - d) at fabrikanten har opfyldt kravene i artikel 15, stk. 5 og 6.

Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at emballage ikke er i overensstemmelse med de gældende krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, må importøren først bringe emballagen i omsætning, når den er blevet bragt i overensstemmelse.

3. Importører anfører på emballagen deres navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt en postadresse og, hvor de foreligger, elektroniske kommunikationsmidler, hvorigennem de kan kontaktes. Hvis det ikke er muligt at anføre disse oplysninger på emballagen, skal de krævede oplysninger gives via en standardiseret åben digital databærer som omhandlet i artikel 12 eller i et dokument, der ledsager det emballerede produkt.
4. Importører sikrer, at de oplysninger, der gives i henhold til stk. 3, er klare, forståelige og letlæselige og ikke erstatter, tilslører eller kan forveksles med oplysninger, der skal gives i henhold til andre EU-retsakter om mærkning af emballerede produkter.
5. Importører sikrer, at mens emballage hører under deres ansvar, uanset om den er tom eller indeholder et produkt, bringer opbevarings- eller transportbetingelserne ikke dens overensstemmelse med de gældende krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, i fare.
6. Importører, der finder eller har grund til at tro, at emballage, som de har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med de gældende krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, træffer omgående de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe denne emballage i overensstemmelse eller trække den tilbage eller tilbagekalde den, alt efter hvad der er relevant. Importører underretter omgående markedsovervågningsmyndighederne i de medlemsstater, hvor de har gjort emballage tilgængelig, om formodet manglende overensstemmelse og om de trufne afhjælpende foranstaltninger.

7. Importører opbevarer en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen, så den står til rådighed for markedsovervågningsmyndighederne, og sikrer, at den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VII og krævet i eller i henhold til artikel 5-11 kan stilles til rådighed for disse myndigheder efter anmodning som følger:

- a) for så vidt angår engangsemballage: i fem år fra den dato, hvor emballagen blev bragt i omsætning, og
- b) for så vidt angår genbrugsemballage: i ti år fra den dato, hvor emballagen blev bragt i omsætning.

8. Efter en national myndigheds begrundede anmodning giver importører denne myndighed alle oplysninger og al dokumentation, der er nødvendige for at påvise, at emballage, herunder teknisk dokumentation, opfylder de gældende krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, på et eller flere for denne myndighed letforståelige sprog. Disse oplysninger og denne dokumentation gives i elektronisk form og efter anmodning i papirform. De pågældende dokumenter stilles til rådighed inden for ti dage efter modtagelse af anmodningen fra den nationale myndighed.

9. Importører samarbejder med den kompetente nationale myndighed om ethvert tiltag, der iværksættes for at afhjælpe tilfælde af manglende opfyldelse af de krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12.

Artikel 19

Distributørers forpligtelser

1. Når distributører gør emballage tilgængelig på markedet, handler de med fornøden omhu med hensyn til kravene i denne forordning.

2. Før distributører gør emballage tilgængelig på markedet, kontrollerer de, at:

- a) producenten, som er omfattet af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar for emballagen, er registreret i det producentregister, der er omhandlet i artikel 44
- b) emballagen er mærket i overensstemmelse med artikel 12, og
- c) fabrikanten og importøren har opfyldt kravene i henholdsvis artikel 15, stk. 5 og 6, og artikel 18, stk. 3.

3. Hvis en distributør finder eller har grund til at tro, at emballage, før denne gør den tilgængelig på markedet, ikke opfylder de krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, eller at fabrikanten eller importøren ikke opfylder kravene i henholdsvis artikel 15, stk. 5 og 6, og artikel 18, stk. 3, må distributøren ikke gøre emballagen tilgængelig på markedet, før den er blevet bragt i overensstemmelse med kravene, eller før fabrikanten eller importøren opfylder kravene.

Distributører sikrer, at mens emballagen, uanset om den er tom eller indeholder et produkt, hører under deres ansvar, bringer opbevarings- eller transportbetingelserne ikke dens overensstemmelse med de krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, i fare.

4. Oplysninger, der videregives af producenter, må ikke anvendes af distributører til andet formål end at kontrollere, at de gældende krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, er opfyldt. Navnlig er misbrug fra distributørers side af sådanne oplysninger til kommercielle formål forbudt.

5. Distributører, der finder eller har grund til at tro, at emballage, som de har gjort tilgængelig på markedet sammen med et emballeret produkt, ikke er i overensstemmelse med de gældende krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, sikrer, at der træffes de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe den pågældende emballage i overensstemmelse eller trække den tilbage eller tilbagekalde den, alt efter hvad der er relevant.

Distributører underretter omgående markedsovervågningsmyndighederne i de medlemsstater, hvor de har gjort emballage tilgængelig, om formodet manglende overensstemmelse og om de trufne afhjælpende foranstaltninger.

6. Efter en national myndigheds begrundede anmodning giver distributører denne myndighed alle oplysninger og al dokumentation, som de har adgang til, og som er relevante for at påvise, at emballagen opfylder de gældende krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, på et eller flere for denne myndighed letforståelige sprog. Disse oplysninger og denne dokumentation gives i elektronisk form og efter anmodning i papirform.

Distributører samarbejder med den nationale myndighed om ethvert tiltag, der iværksættes for at afhjælpe tilfælde af manglende opfyldelse af de krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12.

Artikel 20

Forpligtelser for udbydere af distributionstjenester

Udbydere af distributionstjenester sikrer, at forholdene under oplagring, håndtering og emballering, adressering eller forsendelse for emballagen, som de håndterer, uanset om den er tom eller indeholder et produkt, ikke bringer emballagens overensstemmelse med de krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, i fare.

Artikel 21

Tilfælde, hvor fabrikanters forpligtelser finder anvendelse på importører og distributører

Når en importør eller distributør bringer emballage i omsætning under eget navn eller varemærke eller ændrer emballage, som allerede er bragt i omsætning, på en måde, der kan påvirke overensstemmelsen med de relevante krav i denne forordning, betragtes denne importør eller distributør som fabrikant med henblik på denne forordning og er underlagt samme forpligtelser som fabrikanter i henhold til artikel 15.

Hvis en importør eller distributør som omhandlet i første afsnit falder ind under definitionen af mikrovirksomhed i henstilling 2003/361/EF som gældende den 11. februar 2025, og den fysiske eller juridiske person, der leverer emballage til importøren eller distributøren, befinder sig i Unionen, betragtes den fysiske eller juridiske person, der leverer emballage, som fabrikant med henblik på artikel 15.

Artikel 22

Identifikation af erhvervsdrivende

1. Erhvervsdrivende skal efter anmodning give markedsovervågningsmyndighederne oplysninger om følgende:
 - a) identiteten af enhver erhvervsdrivende, som har leveret emballage eller emballerede produkter til dem
 - b) identiteten af enhver erhvervsdrivende, som de har leveret emballage eller emballerede produkter til.
2. Erhvervsdrivende skal kunne fremlægge de i stk. 1, litra a), omhandlede oplysninger som følger:
 - a) for så vidt angår engangsemballage: i fem år fra den dato, hvor de leverede eller fik leveret emballagen
 - b) for så vidt angår genbrugsemballage: i ti år fra den dato, hvor de leverede eller fik leveret genbrugsemballagen.

Artikel 23

Oplysningsforpligtelser for operatører, der håndterer emballageaffald

Operatører, der håndterer emballageaffald, giver hvert år de kompetente myndigheder de oplysninger om emballageaffald, der er anført i bilag XII, tabel 3, til denne forordning, bortset fra oplysninger om emballage gjort tilgængelig på medlemsstatens område for første gang, via det eller de elektroniske registre i overensstemmelse med artikel 35, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF.

Operatører, der håndterer emballageaffald, giver hvert år, i tilfælde af individuel opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, producenter eller, i tilfælde af kollektiv opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, den producentansvarsorganisation, der har fået overdraget opfyldelsen af disse forpligtelser, alle oplysninger, der er nødvendige for at opfylde oplysningsforpligtelserne i artikel 44, stk. 10.

Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med national ret fastsætte, at hvis offentlige myndigheder er ansvarlige for tilrettelæggelse af håndtering af emballageaffald, skal operatører, der håndterer emballageaffald, hvert år give sådanne offentlige myndigheder alle oplysninger, der er nødvendige for at opfylde oplysningsforpligtelserne i artikel 44, stk. 10, eller andre midler til at supplere det eller de elektroniske registre i overensstemmelse med artikel 35, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF.

KAPITEL V

ERHVERVSDRIVENDES FORPLIGTELSE TIL AT REDUCERE EMBALLAGE OG EMBALLAGEAFFALD

Artikel 24

Forpligtelser i forbindelse med overemballering

1. Senest den 1. januar 2030 eller tre år fra ikrafttrædelsen af de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til stk. 2, alt efter hvilken dato der er den seneste, sikrer erhvervsdrivende, som fylder multipakemballage, transportemballage eller e-handelsemballage, at den maksimale andel af tomt rum udtrykt i procent er 50 %.

2. Senest den 12. februar 2028 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter for at fastlægge metoden til beregning af andel af tomt rum, jf. stk. 1. Denne metode skal tage hensyn til de særlige egenskaber ved emballage, der skal anbringes i et tomt rum, som er stort nok til at opfylde gældende retlige krav eller til at beskytte produktet, f.eks. navnlig emballerede produkter med uregelmæssig form, emballage, der indeholder mere end én salgsemballage eller ét produkt, emballage, som indeholder flydende produkter, emballerede produkter, hvis indhold let kan beskadiges, og emballerede produkter, som kan beskadiges af større produkter på grund af deres små dimensioner, samt den plads, der mindst skal være for at kunne anbringe forsendelsesmærker på transportemballage.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 65, stk. 2.

3. Med henblik på beregningen af andelen i stk. 1 gælder:

- a) Ved tomt rum forstås forskellen mellem multipakemballages, transportemballages eller e-handelsemballages samlede volumen og salgsemballages volumen heri.
- b) Ved andel af tomt rum forstås forholdet mellem det tomme rum som defineret i litra a) og multipakemballages, transportemballages eller e-handelsemballages samlede volumen.

Rum fyldt med fyldmaterialer såsom papirstrimler, luftpuder, bobleplast, flamingofyld, skumfyld, træuld, polystyren eller styrofoam betragtes som tomt rum.

4. Senest den 12. februar 2028 sikrer erhvervsdrivende, der påfylder salgsemballage, at tomt rum reduceres til det minimum, der er nødvendigt for at sikre emballagens funktionalitet, herunder produktbeskyttelse. Ved andel af tomt rum i salgsemballage forstås forskellen mellem salgsemballagens samlede indre volumen og det emballerede produkts volumen.

Med henblik på at vurdere overholdelse af dette stykke betragtes rum fyldt med fyldmaterialer, såsom papirstrimler, luftpuder, bobleplast, flamingofyld, skumfyld, træuld, polystyren eller styrofoam, som tomt rum.

For salgsemballage til produkter, der kan falde sammen under transport, eller hvor der kræves frirum for at beskytte en fødevare, eller andre produkter, der har disse egenskaber, gælder følgende:

- a) Overholdelse af dette stykke vurderes ud fra påfyldningsniveauet på påfyldningstidspunktet.
- b) Luft mellem eller inden i emballerede fødevarer eller beskyttelsesgasser betragtes ikke som tomt rum.

5. Erhvervsdrivende, der anvender salgsemballage som e-handelsemballage eller anvender genbrugsemballage i et genbrugssystem, er fritaget for forpligtelsen i denne artikels stk. 1. De skal dog sikre, at denne salgsemballage opfylder kravene i artikel 10.

6. Senest den 12. februar 2032 tager Kommissionen andelen af tomt rum omhandlet i stk. 1 samt fritagelserne i stk. 5 op til revision og vurderer muligheden for at fastsætte andele af tomt rum for salgsemballage, navnlig for legetøj, kosmetik, gør det selv-sæt og elektroniske produkter.

Artikel 25

Begrænsninger for anvendelse af visse emballageformater

1. Fra den 1. januar 2030 må erhvervsdrivende ikke bringe emballage i omsætning i de formater og til de anvendelser, der er anført i bilag V.
2. Uanset artikel 4, stk. 2, kan medlemsstaterne opretholde begrænsninger vedtaget før den 1. januar 2025 vedrørende omsætning af emballage i de formater og til de anvendelser, der er anført i bilag V, men som er fremstillet af materialer, der ikke er anført i bilag V.
3. Denne artikels stk. 1 berører ikke anvendelsen af artikel 9, stk. 2, litra b).
4. Uanset denne artikels stk. 1 kan medlemsstaterne tillade mikrovirksomheder som defineret i henstilling 2003/361/EF som gældende den 11. februar 2025 at bringe emballage i omsætning i de formater og til de anvendelser, der er anført i bilag V, punkt 3, til denne forordning hvis det er påvist, at det ikke er teknisk muligt at undlade at anvende sådan emballage eller at få adgang til den infrastruktur, der er nødvendig for, at et genbrugssystem kan fungere.
5. Senest den 12. februar 2032 vurderer Kommissionen de positive miljøpåvirkninger af begrænsningerne og fravigelserne og fritagelserne fra disse begrænsninger og tager hensyn til tilgængeligheden af alternative emballageløsninger, der opfylder de sikkerheds- og hygiejnekrav, som gælder for kontaktfølsom emballage. På grundlag af denne vurdering reviderer Kommissionen med henblik på at reducere mængden af emballageaffald denne artikel og bilag V for at tilpasse dem til den tekniske og videnskabelige udvikling. På grundlag af denne revision vurderer Kommissionen, om det er hensigtsmæssigt at fastsætte nye begrænsninger for brug af bestemte emballageformater, og om det er relevant at opretholde de fravigelser og fritagelser, der er fastsat i denne artikel, og forelægger, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag.
6. Senest den 12. februar 2027 offentliggør Kommissionen i samråd med medlemsstaterne og Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet retningslinjer, der redegør nærmere for bilag V, herunder eksempler på omfattede emballageformater, og eventuelle fritagelser fra begrænsningerne, og som indeholder en ikkeudtømmende liste over frugter og grøntsager, der er udelukket fra bilag V, punkt 2.

Artikel 26

Forpligtelser i forbindelse med genbrugsemballage

1. Erhvervsdrivende, der for første gang gør genbrugsemballage tilgængelig på en medlemsstats område, sikrer, at der i denne medlemsstat findes et genbrugssystem for den pågældende emballage, som omfatter et incitament til at sikre indsamling af emballagen, og som opfylder kravene i bilag VI. Disse erhvervsdrivende skal betragtes som overholdende dette stykke, når de gør brug af eksisterende genbrugssystemer, der allerede er indført i medlemsstaterne.
2. En beskrivelse af systemets opfyldelse af kravene i henhold til denne artikels stk. 1 udarbejdes som en del af den tekniske dokumentation for genbrugsemballage, der skal fremlægges i henhold til artikel 11, stk. 3. Med henblik herpå anmoder fabrikanten om relevante skriftlige bekræftelser fra systemdeltagere, jf. bilag VI.

Artikel 27

Forpligtelse i forbindelse med genbrugssystemer

1. Erhvervsdrivende, der gør brug af genbrugsemballage, skal deltage i et eller flere genbrugssystemer og sikre, at de genbrugssystemer, som genbrugsemballagen kan genbruges inden for, opfylder kravene i bilag VI, del A.
2. Erhvervsdrivende, der gør brug af genbrugsemballage, skal sikre, at denne emballage rekonditioneres i overensstemmelse med bilag VI, del B, inden de igen udbyder den til brug for slutbrugere.

3. Erhvervsdrivende, der gør brug af genbrugsemballage, kan udpege en tredjepart til at være ansvarlig for et eller flere gensidige genbrugssystemer.

Hvis erhvervsdrivende har udpeget en tredjepart som omhandlet i første afsnit, opfyldes forpligtelserne i denne artikel af denne tredjepart på deres vegne.

4. Erhvervsdrivende, der gør brug af genbrugsemballage i lukkede genbrugssystemer i overensstemmelse med kravene i bilag VI, skal returnere emballagen til et eller flere af de indsamlingssteder, der er udpeget af systemdeltagerne og godkendt af systemoperatøren.

Artikel 28

Forpligtelser i forbindelse med genpåfyldning

1. Erhvervsdrivende, som tilbyder mulighed for at købe produkter gennem genpåfyldning, oplyser slutbrugere om følgende (»reglerne om genpåfyldning«):

- a) hvilke typer beholdere der kan anvendes til at købe de tilbudte produkter gennem genpåfyldning
- b) hygiejnestandarder for genpåfyldning
- c) slutbrugerens ansvar med hensyn til sundhed og sikkerhed i forbindelse med brug af de beholdere, der er omhandlet i litra a).

Reglerne om genpåfyldning ajourføres regelmæssigt og vises enten tydeligt på salgsstedet eller gives på anden måde til slutbrugerne.

2. Erhvervsdrivende, som tilbyder mulighed for at købe produkter gennem genpåfyldning, sikrer, at genpåfyldningsstationer opfylder de krav, der er fastsat i bilag VI, del C, og eventuelle krav fastsat i andre EU-retsakter for salg af produkter gennem genpåfyldning.

3. Erhvervsdrivende, som tilbyder mulighed for at købe produkter gennem genpåfyldning, sikrer, at hvis der udbydes emballage eller beholdere til slutbrugere på genpåfyldningsstationer, leveres denne emballage og disse beholdere ikke gratis, hvis de ikke opfylder kravene i bilag VI, eller leveres som en del af et pant- og retursystem.

4. Erhvervsdrivende kan afvise at genpåfylde en beholder leveret af slutbrugere, hvis slutbrugerne ikke overholder de regler om genpåfyldning, som de erhvervsdrivende har oplyst om i henhold til stk. 1, navnlig hvis de erhvervsdrivende anser beholderen for at være uhygiejnisk eller uegnet til salg af føde- eller drikkevarer. Erhvervsdrivende er ikke ansvarlige for hygiejne- eller fødevarer sikkerhedsproblemer, der opstår som følge af brug af slutbrugerens beholdere.

5. Fra den 1. januar 2030 bestræber endelige distributører med et salgsareal på over 400 m² sig på at afsætte 10 % af dette salgsareal til genpåfyldningsstationer for både fødevarer og ikkefødevarer.

Artikel 29

Genbrugsmål

1. Fra den 1. januar 2030 sikrer erhvervsdrivende, der anvender transportemballage eller salgsemballage, som anvendes til transport af produkter, herunder til produkter, der distribueres via e-handel, på Unionens område i form af paller, foldbare plastkasser, kasser, bakker, plastkasser, mellemstore beholdere til bulkvarer, spande, tromler og cylindere af enhver størrelse eller ethvert materiale, herunder fleksible formater eller palleindpakning eller remme til stabilisering og beskyttelse af produkter, som anbringes på paller under transporten, at mindst 40 % af denne emballage samlet set er genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem.

Fra den 1. januar 2040 bestræber disse erhvervsdrivende sig på at anvende mindst 70 % af den emballage, der er omhandlet i første afsnit, i et genbrugeligt format i et genbrugssystem.

2. Fra den 1. januar 2030, og uanset denne artikels stk. 1, sikrer erhvervsdrivende, der anvender transportemballage eller salgsemballage, som anvendes til transport af produkter i de former, der er anført i denne artikels stk. 1, på Unionens område mellem forskellige lokaliteter, hvor de erhvervsdrivende udfører deres aktiviteter, eller mellem en hvilken som helst

af de lokaliteter, hvor de erhvervsdrivende udfører deres aktiviteter, og lokaliteterne for enhver anden tilknyttet virksomhed eller partnervirksomhed som defineret i artikel 3 i bilaget til henstilling 2003/361/EF som gældende den 11. februar 2025, at denne emballage kan genbruges i et genbrugssystem.

3. Fra den 1. januar 2030, og uanset stk. 1, sikrer erhvervsdrivende, der anvender transportemballage eller salgsemballage, som anvendes til transport af produkter, herunder til produkter, der distribueres via e-handel, i de former, der er anført i stk. 1, med henblik på at levere produkter til en anden erhvervsdrivende i samme medlemsstat, at denne emballage kan genbruges i et genbrugssystem.

4. Forpligtelserne i stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på transportemballage eller salgsemballage

a) der anvendes til transport af farligt gods i overensstemmelse med direktiv 2008/68/EF

b) der anvendes til transport af store maskiner, udstyr og råvarer, hvis emballage er særligt designet med henblik på at opfylde de individuelle krav for den erhvervsdrivende, der afgav bestillingen

c) i fleksibelt format, der anvendes til transport, og som er i direkte kontakt med fødevarer og foder som defineret i artikel 2 og artikel 3, nr. 4), i forordning (EF) nr. 178/2002 eller med fødevareingredienser som defineret i artikel 2, stk. 2, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 ⁽⁶⁹⁾

d) i form af papkasser.

5. Fra den 1. januar 2030 sikrer erhvervsdrivende, der anvender multipakemballage i form af kasser, undtagen af pap, uden på salgsemballagen til at gruppere et bestemt antal produkter for at skabe en lager- eller distributionsenhed, at mindst 10 % af denne emballage er genbrugsemballage, som indgår i et genbrugssystem.

Fra den 1. januar 2040 bestræber erhvervsdrivende sig på at anvende mindst 25 % af den emballage, der er omhandlet i første afsnit, i genbrugeligt format i et genbrugssystem.

6. Fra den 1. januar 2030 sikrer endelige distributører, der gør alkoholholdige og ikkealkoholholdige drikkevarer tilgængelige for forbrugerne på en medlemsstats område, at mindst 10 % af disse produkter gøres tilgængelige i genbrugsemballage i et genbrugssystem.

Fra den 1. januar 2040 bestræber erhvervsdrivende sig på at gøre mindst 40 % af de produkter, der er omhandlet i første afsnit, tilgængelige i genbrugsemballage i et genbrugssystem.

Endelige distributører sikrer, at emballerede produkter, der er fremstillet under deres eget mærke, bidrager på et rimeligt og forholdsmæssigt grundlag til opfyldelsen af målene i dette stykke

7. Målene i stk. 6 finder ikke anvendelse på:

a) drikkevarer, der er meget letfordærlige som omhandlet i artikel 24 i forordning (EU) nr. 1169/2011, og mælk og mejeriprodukter, der er anført i bilag I, del XVI, til forordning (EU) nr. 1308/2013, og hertil svarende mejeriprodukter henhørende under kode 2202 99 11 og 2202 99 15 i den kombinerede nomenklatur (KN) i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽⁷⁰⁾

b) kategorier af vinavlsprodukter, der er anført i bilag VII, del II, punkt 1, 3-9, 11, 12, 15, 16 og 17, til forordning (EU) nr. 1308/2013

⁽⁶⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

⁽⁷⁰⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

- c) aromatiserede vinprodukter som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 ⁽⁷¹⁾
- d) produkter svarende til vinprodukter og aromatiserede vinprodukter, der er fremstillet af andre frugter end druer og af grøntsager og andre gærede drikkevarer henhørende under KN-kode 2206 00
- e) alkoholbaserede spiritusholdige drikkevarer, der svarer til KN-pos. 2208.

8. Senest den 12. februar 2027 offentliggør Kommissionen i samråd med medlemsstaterne retningslinjer for de typer produkter, der er omfattet af stk. 6 og 7.

9. Endelige distributører som omhandlet i stk. 6 tilbagetager gratis al genbrugsemballage af samme type, form og størrelse som den emballage, som de har gjort tilgængelig på markedet, inden for rammerne af dette specifikke genbrugssystem på salgsstedet og sikrer, at denne emballage nyttiggøres og returneres i hele distributionskæden. Endelige distributører sikrer, at slutbrugere kan returnere emballagen på det sted, hvor den faktiske overdragelse af sådan emballage finder sted, eller i nærheden heraf. Endelige distributører udbetaler fuldt ud tilknyttet pant eller underretter om returnering af emballagen i overensstemmelse med reglerne for forvaltning i det specifikke genbrugssystem, således at enhver tilknyttet pant kan udbetales, alt efter hvad der er relevant.

10. Hvis en endelig distributør i et givet kalenderår har et salgsareal på højst 100 m², er denne endelige distributør fritaget fra forpligtelsen til at opfylde målene i stk. 6 i dette kalenderår. På grundlag af de særlige betingelser for endelig distribution og visse fremstillingssektorer, selv på nationalt plan, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64 med henblik på at ændre tærsklen for salgsareal.

11. Medlemsstaterne kan fritage endelige distributører fra forpligtelsen til at opfylde målene i stk. 6, hvis deres salgsareal er beliggende på en ø med en befolkning på under 2 000 indbyggere.

Medlemsstaterne kan også fritage endelige distributører fra forpligtelsen til at opfylde målene i stk. 6, hvis deres salgsareal er beliggende i en kommune med en befolkningstæthed på under 54 personer pr. km²; målene i stk. 6 finder dog anvendelse på endelige distributører med et salgsareal i befolkningskoncentrationer med over 5 000 indbyggere.

Hvis en endelig distributør, der er fritaget i henhold til første eller andet afsnit, sælger produkter omhandlet i stk. 6 i genbrugsemballage, sørger vedkommende for tilbagetagelse af en sådan emballage i overensstemmelse med stk. 9. Hvis den endelige distributør, der er fritaget i henhold til første eller andet afsnit, har mere end ét salgsareal, og kun ét eller kun nogle af disse arealer er beliggende på en sådan ø eller i en sådan kommune, beregnes de relevante drikkevarer, der er gjort tilgængelige på en medlemsstats område i sådanne salgsarealer, ikke med henblik på at opfylde målene i stk. 6.

12. Medlemsstaterne kan tillade, at endelige distributører opretter puljer med henblik på at opfylde deres forpligtelser fastsat i stk. 6, forudsat at hver pulje:

- a) højst udgør 40 % af markedsandelen for den relevante drikkevarekategori
- b) består af højst fem endelige distributører, og
- c) kun omfatter drikkevarekategorier, som er gjort tilgængelige på en medlemsstats område af alle puljemedlemmer.

Betingelsen i litra b) finder ikke anvendelse, hvis de endelige distributører driver virksomhed under samme mærkenavn.

Hvis en medlemsstat tillader, at endelige distributører opretter puljer i henhold til første afsnit, giver hver pulje medlemsstatens kompetente myndighed mindst følgende oplysninger:

- a) de endelige distributører, der indgår i puljen, og
- b) den endelige distributør, der er udpeget som puljeadministrator og kontaktpunkt.

Medlemsstaterne kan kræve, at der gives yderligere oplysninger, for så vidt det er nødvendigt for håndhævelsen af forpligtelserne i henhold til stk. 6 sammenholdt med nærværende stykke.

⁽⁷¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 af 26. februar 2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 14).

Endelige distributører sikrer, at deres puljeordninger overholder artikel 101 og 102 i TEUF. Med forbehold af den almene gyldighed af Unionens konkurrenceregler for sådanne puljer sikrer alle medlemmer af en pulje navnlig, at der hverken deles andre data eller udveksles andre oplysninger, herunder vedrørende data om fremtidigt salg, inden for rammerne af deres puljeordninger end de oplysninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 30, stk. 2.

Senest den 1. januar 2028 vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64 for at supplere denne forordning ved at fastsætte og præcisere de nærmere betingelser og indberetningskrav, der skal anvendes på de i dette stykke omhandlede puljeordninger, under hensyntagen til arten og mængden af emballage, som hver endelig distributør bringer i omsætning hvert kalenderår, og det sted, hvor de endelige distributører er beliggende.

13. Erhvervsdrivende er fritaget fra forpligtelsen til at opfylde målene i denne artikel i et kalenderår, hvis de i løbet af dette kalenderår:

- a) har gjort højst 1 000 kg emballage tilgængelig på en medlemsstats område, og
- b) falder ind under definitionen af mikrovirksomhed i henstilling 2003/361/EF som gældende den 11. februar 2025.

På grundlag af de særlige betingelser for endelig distribution og for visse fremstillingssektorer, herunder på nationalt plan, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64 med henblik på at ændre tærsklen i dette stykkes litra a).

14. Medlemsstaterne kan i en periode på fem år fritage erhvervsdrivende fra forpligtelserne i henhold til denne artikel på følgende betingelser:

- a) den medlemsstat, der indrømmer fritagelsen, når 5 procentpoint over de mål for genanvendelse af emballageaffald pr. materiale, som skal nås senest i 2025, og forventes at nå 5 procentpoint over 2030-målet ifølge rapporten, som Kommissionen offentliggør tre år før denne dato
- b) den medlemsstat, der indrømmer fritagelsen, er på vej til at nå de relevante mål for forebyggelse af affald fastsat i artikel 43 og kan påvise, at den har reduceret genereret emballageaffald pr. indbygger med mindst 3 % i 2028 i forhold til genereret emballageaffald pr. indbygger i 2018, og
- c) de erhvervsdrivende har vedtaget en virksomhedsplan for forebyggelse og genanvendelse af affald, der bidrager til at nå målene for forebyggelse og genanvendelse af affald i henholdsvis artikel 43 og 52.

Denne periode på fem år kan forlænges af medlemsstaten, forudsat at alle betingelserne er opfyldt.

15. På de betingelser, der er fastsat i artikel 51, kan en medlemsstat fastsætte mål for erhvervsdrivende, som er mere vidtgående end de minimumsmål, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1, 2, 3, 5 og 6, i det omfang sådanne højere mål er nødvendige for, at medlemsstaten kan nå et eller flere af målene i artikel 43.

16. På de betingelser, der er fastsat i artikel 51, kan en medlemsstat fastsætte mål for erhvervsdrivende med hensyn til drikkevarer, der er gjort tilgængelige i salgsemballage, som ikke er omfattet af nærværende artikels stk. 6, hvis disse yderligere mål er nødvendige for, at medlemsstaten kan nå et eller flere af målene i artikel 43.

17. De mål, der er fastsat i eller i henhold til denne artikel, beregnes for en periode på et kalenderår.

18. For at tage hensyn til de seneste videnskabelige og økonomiske data og den seneste videnskabelige og økonomiske udvikling tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64 for at supplere denne forordning ved at fastlægge:

- a) fritagelser for erhvervsdrivende ud over dem, der er fastsat i denne artikel, på grund af særlige økonomiske begrænsninger, som en specifik sektor er stødt på i forbindelse med opfyldelsen af målene i denne artikels stk. 1, 2, 3, 5 og 6
- b) fritagelser for bestemte emballageformater, der er omfattet af målene i denne artikels stk. 1, 2, 3, 5 og 6, hvis hygiejne- og fødevarer sikkerhedsproblemer forhindrer opfyldelsen af disse mål
- c) fritagelser for bestemte emballageformater, der er omfattet af målene i denne artikels stk. 1, 2, 3, 5 og 6, hvis miljøproblemer forhindrer opfyldelsen af disse mål.

19. Senest den 1. januar 2034 forelægger Kommissionen under hensyntagen til udviklingen i den mest avancerede teknologi og de praktiske erfaringer, som erhvervsdrivende og medlemsstaterne har gjort, en rapport med en gennemgang af gennemførelsen af 2030-målene, der er fastsat i denne artikel. I denne rapport evaluerer den, herunder set ud fra en livscyklusvurdering af engangs- og genbrugsemballage, følgende:

- a) i hvilket omfang 2030-målene har ført til løsninger, der fremmer bæredygtig emballage, og som er effektive og lette at gennemføre
- b) hvorvidt det kan lade sig gøre at nå 2040-målene på grundlag af erfaringerne med at nå 2030-målene og udviklingen i omstændighederne
- c) hvorvidt det er relevant at opretholde de fritagelser og fravigelser, der er fastsat i denne artikel, og
- d) om det er nødvendigt eller relevant at fastsætte nye mål for genbrug og genpåfyldning i andre emballagekategorier.

Kommissionens rapport skal omfatte en konsekvensanalyse for beskæftigelsen. Rapporten ledsages, hvis det er relevant, af et lovgivningsforslag om ændring af denne artikel, navnlig 2040-målene. Senest i december 2032 indgiver medlemsstaterne data om konsekvensanalysen for beskæftigelsen til Kommissionen med hensyn til gennemførelsen af genbrugsmålene på deres nationale område. Inden medlemsstaterne indgiver dataene til Kommissionen, orienterer og hører medlemsstaterne de nationale arbejdsmarkedsparter, som repræsenterer arbejdstagere og arbejdsgivere i de sektorer, der er omfattet af målene for emballagegenbrug.

Artikel 30

Regler for beregning af, om genbrugsmålene er nået

1. Med henblik på at påvise, at målene fastsat i artikel 29, stk. 1 og 5, er nået, beregner erhvervsdrivende, der anvender emballagen, for hvert mål særskilt følgende:

- a) antal tilsvarende enheder af enhver af de emballageformater opført i artikel 29, stk. 1 eller 5, alt efter hvad der er relevant, som udgør genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem, og som de har anvendt i et kalenderår
- b) antal tilsvarende enheder af enhver af de emballageformater opført i artikel 29, stk. 1 eller 5, alt efter hvad der er relevant, bortset fra dem, der er angivet i nærværende stykkes litra a), som de har anvendt i et kalenderår.

2. Med henblik på at påvise, at målene fastsat i artikel 29, stk. 6, og artikel 33 er nået, beregner en endelig distributør, der gør sådanne produkter tilgængelige for forbrugere på en medlemsstats område, for hvert mål særskilt følgende:

- a) samlet antal salgsenheder eller samlet volumen drikkevarer i genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem, og som er gjort tilgængelige på en medlemsstats område i et kalenderår
- b) samlet antal salgsenheder eller samlet volumen drikkevarer, som er gjort tilgængelige på en medlemsstats område i anden emballage end den, der er omhandlet i litra a), i et kalenderår.

3. Kommissionen vedtager senest den 30. juni 2027 gennemførelsesretsakter, som fastsætter metoden til beregningen af de genbrugsmål, der er fastsat i artikel 29.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 65, stk. 2.

4. Forpligtelsen til at påvise, at de genbrugsmål, der er fastsat i artikel 29, er nået, finder anvendelse fra den 1. januar 2030 eller 18 måneder fra datoen for den i nærværende artikels stk. 3 omhandlede gennemførelsesretsakts ikrafttræden, alt efter hvilken dato der er den seneste.

*Artikel 31***Indberetning til de kompetente myndigheder om genbrugsmål**

1. Erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 29, stk. 1-8, forelægger en beretning med data om opnåelsen af de genbrugsmål, der er fastsat i artikel 29, for hvert kalenderår for den kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 40.
2. Den i stk. 1 omhandlede beretning forelægges senest seks måneder fra udgangen af det indberetningsår, for hvilket dataene er indsamlet.
3. Første indberetningsår vedrører kalenderåret 2030.
4. De kompetente myndigheder indfører elektroniske systemer, hvorigennem data indberettes, og angiver de formater, der skal anvendes.
5. De kompetente myndigheder kan anmode erhvervsdrivende om at tilvejebringe enhver yderligere oplysning, der er nødvendig for at sikre de indberettede datas pålidelighed.
6. Medlemsstaterne offentliggør den beretning, der er omhandlet i stk. 1.
7. Senest den 12. februar 2027 opretter Kommissionen et europæisk observationsorgan for genbrug. Observationsorganet skal være ansvarligt for overvågning af gennemførelsen af foranstaltningerne i denne forordning, indsamle data om genbrugspraksis og bidrage til udviklingen af bedste praksis på genbrugsområdet.

*Artikel 32***Genpåfyldningsforpligtelse for takeawaysektoren**

1. Senest den 12. februar 2027 skal:
 - a) endelige distributører, der udøver forretningsaktivitet i HORECA-sektoren, og som gør varme eller kolde drikkevarer i takeawayemballage tilgængelige på en medlemsstats område, oprette et system, hvor forbrugere kan medbringe deres egen beholder med henblik på påfyldning
 - b) endelige distributører, der udøver forretningsaktivitet i HORECA-sektoren, og som gør tilberedte fødevarer i takeawayemballage tilgængelige på en medlemsstats område, oprette et system, hvor forbrugere kan medbringe deres egen beholder med henblik på påfyldning.
2. Hvis forbrugere medbringer deres egen beholder med henblik på påfyldning, tilbyder de i stk. 1 omhandlede endelige distributører dem produkterne til højst samme pris og på betingelser, der ikke er mindre favorable end ved salg af en salgsenhed, der består af samme produkt og engangsemballage.

Endelige distributører oplyser forbrugere på salgsstedet gennem tydeligt synlige og læselige informationstavler eller -skilte om muligheden for at få produkter i en genopfyldelig beholder, der medbringes af forbrugeren.

*Artikel 33***Forpligtelse til genbrugstilbud i takeawaysektoren**

1. Senest den 12. februar 2028 giver endelige distributører, der udøver forretningsaktivitet i HORECA-sektoren, og som gør varme eller kolde drikkevarer eller tilberedte fødevarer i takeawayemballage tilgængelige på en medlemsstats område, forbrugere mulighed for at modtage produkterne i genbrugsemballage, der indgår i et genbrugssystem.
2. Endelige distributører skal oplyse forbrugere på salgsstedet gennem tydeligt synlige og læselige informationstavler eller -skilte om muligheden for at modtage produkter i genbrugsemballage.
3. Endelige distributører skal tilbyde produkterne, der påfyldes i genbrugsemballage, til højst samme pris og på betingelser, der ikke er mindre favorable end en salgsenhed, der består af det samme produkt og engangsemballage.

4. Endelige distributører er fritaget fra anvendelse af denne artikel, hvis de falder ind under definitionen af mikrovirksomheder i henstilling 2003/361/EF som gældende den 11. februar 2025.
5. Fra 2030 bestræber endelige distributører sig på at tilbyde 10 % af produkter til salg i genbrugsemballageformat.
6. På de betingelser, der er fastsat i artikel 51, kan medlemsstaterne fastsætte mål for erhvervsdrivende, som er mere vidtgående end det minimumsmål, der er fastsat i nærværende artikels stk. 5, i det omfang højere mål er nødvendige for, at medlemsstaterne kan nå et eller flere af målene i artikel 43.

KAPITEL VI

PLASTBÆREPOSER

Artikel 34

Plastbæreposer

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at opnå varig reduktion af forbruget af letvægtsplastbæreposer på deres område.

En varig reduktion anses for at være opnået, hvis det årlige forbrug ikke overstiger 40 letvægtsplastbæreposer pr. indbygger eller et tilsvarende mål i vægt senest den 31. december 2025 og derefter senest den 31. december hvert år.

2. De foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe for at nå målet i stk. 1, skal tage hensyn til miljøpåvirkningen fra letvægtsplastbæreposer, når de fremstilles, genanvendes eller bortskaffes, og deres komposteringsegenskaber, holdbarhed eller specifikke tilsigtede brug. Sådanne foranstaltninger kan uanset artikel 4 omfatte markedsføringsrestriktioner, forudsat at de er forholdsmæssige og ikkediskriminerende.

3. Ud over foranstaltningerne i henhold til denne artikels stk. 1 og 2 kan medlemsstaterne træffe foranstaltninger såsom økonomiske instrumenter og nationale reduktionsmål for så vidt angår alle former for plastbæreposer uanset vægtykkelse i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af TEUF.

4. Medlemsstaterne kan fra de forpligtelser, der er fastsat i stk. 1, undtage meget lette plastbæreposer, som er nødvendige af hygiejnehensyn eller anvendes som salgsemballage til fødevarer i løs vægt for at forebygge fødevarespild.

5. Senest den 12. februar 2032 udarbejder Kommissionen en rapport om andre materialer til emballage end dem, der er omhandlet i stk. 1 og 2, som kan have mere skadelig indvirkning på miljøet end letvægtsplastbæreposer, og forelægger, hvor det er relevant, et lovgivningsforslag med fastsættelse af reduktionsmål og foranstaltninger til at nå disse mål.

KAPITEL VII

EMBALLAGES OVERENSSTEMMELSE

Artikel 35

Metoder til prøvning, måling og beregning

Med henblik på at opfylde og kontrollere emballages opfyldelse af de krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, 24 og 26, udføres prøver, målinger og beregninger ved anvendelse af pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder, som tager hensyn til alment anerkendte state-of-the-art-metoder, og hvis resultater anses for at have lille usikkerhed.

Artikel 36

Overensstemmelsesformodning

1. Metoder til prøvning, måling eller beregning omhandlet i artikel 35, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele deraf, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes at være i overensstemmelse med de krav, der er omfattet af disse standarder eller dele deraf, jf. nævnte artikel.
2. Hvis metoder til prøvning, måling eller beregning som omhandlet i denne artikels stk. 1 udføres af overensstemmelsesvurderingsorganer, der er akkrediteret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 ⁽⁷²⁾, formodes de at være i overensstemmelse med kravene i denne artikels stk. 1.
3. Emballage, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele heraf, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes at være i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, 24 og 26, og som er omfattet af disse standarder eller dele heraf.

Artikel 37

Fælles specifikationer

1. Emballage, som er i overensstemmelse med de fælles specifikationer, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, eller dele deraf, formodes at være i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, 24 og 26, for så vidt som disse krav er omfattet af disse fælles specifikationer eller dele deraf.
2. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter fastsætte fælles specifikationer for de krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, 24 og 26, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Enten:
 - i) er der ingen reference til harmoniserede standarder, der dækker de relevante krav, der er fastsat i eller i henhold til denne forordnings artikel 5-12, 24 og 26, og som er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1025/2012, og en sådan reference forventes ikke at blive offentliggjort inden for en rimelig frist, eller
 - ii) opfylder den eksisterende standard ikke de krav, som anmodningen skal dække, og
 - b) Kommissionen har i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1025/2012 anmodet en eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde eller revidere en harmoniseret standard for de krav, der er fastsat i eller i henhold til nærværende forordnings artikel 5-12, 24 og 26, og enten er:
 - i) anmodningen ikke blevet accepteret af nogen af de europæiske standardiseringsorganisationer, som anmodningen er rettet til, eller
 - ii) anmodningen er blevet accepteret af mindst én af de europæiske standardiseringsorganisationer, som anmodningen er rettet til, men de anmodede harmoniserede standarder:
 - er ikke vedtaget inden for den frist, der er fastsat i anmodningen
 - er ikke i overensstemmelse med anmodningen, eller
 - er ikke i fuld overensstemmelse med de krav, som de skal dække.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 65, stk. 2.

3. Inden Kommissionen udarbejder et udkast til gennemførelsesretsakt som omhandlet i denne artikels stk. 2, underretter den det udvalg, der er omhandlet i artikel 22 i forordning (EU) nr. 1025/2012, om, at den anser betingelserne i nærværende artikels stk. 2 for at være opfyldt.

⁽⁷²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

4. Hvis en europæisk standardiseringsorganisation vedtager en harmoniseret standard og foreslår Kommissionen den harmoniserede standard med henblik på offentliggørelse af en reference hertil i *Den Europæiske Unions Tidende*, vurderer Kommissionen den harmoniserede standard i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1025/2012. Når en sådan reference til en harmoniseret standard er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, ophæver Kommissionen de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, eller dele heraf, som omfatter de samme krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, 24 og 26.

5. Hvis en medlemsstat eller Europa-Parlamentet finder, at en fælles specifikation ikke fuldt ud lever op til de krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, 24 og 26, underretter den Kommissionen herom og giver den en udførlig forklaring. Kommissionen vurderer den udførlige forklaring og kan, hvis det er hensigtsmæssigt, ændre den gennemførelsesretsakt, som fastlægger den pågældende fælles specifikation.

Artikel 38

Overensstemmelsesvurderingsprocedure

Vurdering af emballages overensstemmelse med de krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, foretages efter proceduren i bilag VII.

Artikel 39

EU-overensstemmelseserklæring

1. Det skal af en EU-overensstemmelseserklæring fremgå, at det er dokumenteret, at de krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, er opfyldt.

2. EU-overensstemmelseserklæringen skal følge den modelstruktur, der er fastsat i bilag VIII, indeholde de elementer, som er anført i modulet i bilag VII, og løbende ajourføres. Den affattes på eller oversættes til et eller flere sprog, der kræves af den medlemsstat, hvor emballage bringes i omsætning eller gøres tilgængelig på markedet.

3. Hvis emballage eller et emballeret produkt er omfattet af mere end én EU-retsakt, der kræver en EU-overensstemmelseserklæring, udfærdiges der, hvis det er relevant, en enkelt EU-overensstemmelseserklæring for alle sådanne EU-retsakter. Denne erklæring skal anføre de pågældende EU-retsakter og deres offentliggørelseshenvisninger. Erklæringen kan omfatte et dossier bestående af alle de relevante enkelte EU-overensstemmelseserklæringer.

4. Ved at udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring står en fabrikant inde for, at emballagen opfylder de krav, der er fastsat i denne forordning.

5. De kompetente myndigheder bestræber sig på at kontrollere nøjagtigheden af mindst en del af overensstemmelseserklæringerne hvert år vurderet efter en risikobaseret tilgang og træffer nødvendige foranstaltninger i tilfælde af manglende overensstemmelse, f.eks. tilbagetrækning fra markedet af produkter, der ikke opfylder kravene.

KAPITEL VIII

HÅNTERING AF EMBALLAGE OG EMBALLAGEAFFALD

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 40

Kompetent myndighed

1. Medlemsstaterne udpeger en eller flere kompetente myndigheder, der skal have ansvaret for gennemførelse og håndhævelse af de forpligtelser, der er fastsat i dette kapitel og i artikel 6, stk. 10, artikel 29, stk. 1-7 og 9, og artikel 30-34.

2. Medlemsstaterne fastsætter nærmere bestemmelser om den eller de kompetente myndigheders organisation og drift, herunder administrative og proceduremæssige regler for:

- a) registrering af producenter i overensstemmelse med artikel 44
- b) tilrettelæggelse og overvågning af indberetningskravene i henhold til artikel 44, stk. 7 og 8
- c) tilsyn med gennemførelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar i overensstemmelse med artikel 45
- d) godkendelse af opfyldelse af udvidet producentansvar i overensstemmelse med artikel 47
- e) tilrådgivningsstillelse af oplysninger i overensstemmelse med artikel 56.

3. Senest den 12. juli 2025 meddeler medlemsstaterne Kommissionen navne og adresser på de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 1. Medlemsstaterne meddeler uden unødigt ophold Kommissionen eventuelle ændringer af disse kompetente myndigheders navne eller adresser.

Artikel 41

Rapport med tidlig varsling

1. Kommissionen udarbejder i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur rapporter om fremskridtene med hensyn til opnåelsen af de mål, der er fastsat i artikel 43 og 52, senest tre år før hver frist, der er fastsat i nævnte artikler.
2. Rapporterne omhandlet i stk. 1 skal omfatte følgende:
 - a) et skøn over, hvorvidt hver medlemsstat har nået målene
 - b) en liste over medlemsstater, som er i fare for ikke at nå målene inden for de pågældende frister, ledsaget af passende henstillinger til de berørte medlemsstater
 - c) eksempler på bedste praksis i Unionen, som kan give vejledning i at gøre fremskridt hen imod opnåelse af målene.

Artikel 42

Affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer

1. Medlemsstaterne medtager i de affaldshåndteringsplaner, der kræves i medfør af artikel 28 i direktiv 2008/98/EF, et særligt kapitel om håndtering af emballage og emballageaffald, herunder foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordnings artikel 48, 50 og 52.
2. Medlemsstaterne medtager i de affaldsforebyggelsesprogrammer, der kræves i medfør af artikel 29 i direktiv 2008/98/EF, et særligt kapitel om forebyggelse af emballage, emballageaffald og emballage henkastet som affald, herunder foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordnings artikel 43 og 51.

Afdeling 2

Affaldsforebyggelse

Artikel 43

Forebyggelse af emballageaffald

1. Hver medlemsstat reducerer mængden af genereret emballageaffald pr. indbygger i forhold til mængden af genereret emballageaffald pr. indbygger i 2018 som indberettet til Kommissionen i overensstemmelse med beslutning 2005/270/EF med mindst:
 - a) 5 % senest i 2030
 - b) 10 % senest i 2035

c) 15 % senest i 2040.

2. For at støtte medlemsstaterne i at nå målene for forebyggelse af emballageaffald, der er fastsat i denne artikels stk. 1, fastsætter Kommissionen senest den 12. februar 2027 ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til artikel 56, stk. 7, litra c), en korrektionsfaktor for at tage højde for stigningen eller faldet i turisme i forhold til basisåret 2018. Denne korrektionsfaktor baseres på raten af genereret emballageaffald pr. turist og variationen i antallet af turister i forhold til basisåret 2018 og skal tage hensyn til potentialet for reduktion af emballageaffald forbundet med turisme.

3. Uden at det berører stk. 1 og 4, kan medlemsstater, der allerede har indført særskilte systemer for håndtering af på den ene side emballageaffald fra husholdninger og på den anden side industrielt og kommercielt emballageaffald, beholde disse systemer.

4. Ved opfyldelsen af målene i stk. 1 bestræber hver medlemsstat sig på at reducere mængden af genereret plastemballageaffald.

5. I tillæg til de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, gennemfører medlemsstaterne i overensstemmelse med de overordnede mål i Unionens affaldspolitik og for at nå målene i denne artikel foranstaltninger, der sigter mod at forebygge generering af emballageaffald og minimere emballages miljøpåvirkning. Sådanne foranstaltninger kan omfatte anvendelse af økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger for at skabe incitament til at anvende affaldshierarkiet såsom de foranstaltninger, der er omhandlet i bilag IV og IVa til direktiv 2008/98/EF, eller andre passende instrumenter og foranstaltninger, herunder incitament fastsat via ordninger for udvidet producentansvar, og forpligtelser for producenter eller producentansvarsorganisationer til at vedtage affaldsforebyggelsesplaner. Foranstaltningerne skal være forholdsmæssige og ikkediskriminerende og udformes på en sådan måde, at handelshindringer og konkurrenceforvridninger undgås. Sådanne foranstaltninger må ikke føre til et skift til lettere materiale til emballage, der anvendes for at opfylde målet om reduktion af emballageaffald.

6. Med henblik på denne artikels stk. 5 og med forbehold af artikel 16, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184⁽⁷³⁾ tilskynder medlemsstaterne restauranter, kantiner, barer, caféer og cateringtjenester til, hvis det er tilgængeligt, at servere postevand gratis eller mod et lavt servicegebyr til deres kunder i emballage, der kan genbruges eller genpåfyldes.

7. Med henblik på stk. 5 kan medlemsstaterne indføre foranstaltninger til forebyggelse af emballageaffald, som overstiger de minimumsmål, der er fastsat i stk. 1, samtidig med at de handler i overensstemmelse med denne forordning.

8. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne senest den 31. december 2025 anmode Kommissionen om at anvende et andet basisår end 2018 til beregning af målene i stk. 1. Hvis en medlemsstat indgiver en sådan anmodning kan Kommissionen, uden at det berører stk. 5 og 7, tillade medlemsstaten at anvende et sådant andet basisår til at beregne målene i stk. 1, på betingelse af at medlemsstaten fremlægger velunderbygget dokumentation for:

a) en betydelig stigning i emballageaffald i løbet af det år, som medlemsstaten anmoder om at anvende som basisår til at beregne målene i stk. 1

b) at den betydelige stigning i emballageaffald, der er påvist i henhold til litra a), kun skyldes ændringer i indberetningsprocedurerne

c) at den betydelige stigning i emballageaffald, der er påvist i henhold til litra a), ikke skyldes øget forbrug, og

d) bedre sammenlignelighed af data mellem medlemsstaterne.

9. Senest den 12. februar 2032 reviderer Kommissionen de mål, der er fastsat i stk. 1, og vurderer behovet for at medtage specifikke mål for visse materialer til emballage. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet ledsaget af et lovgivningsforslag, hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt.

⁽⁷³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184 af 16. december 2020 om kvaliteten af drikkevand (EUT L 435 af 23.12.2020, s. 1).

Afdeling 3

Producentregister og udvidet producentansvar

Artikel 44

Producentregister

1. Hver medlemsstat opretter inden for 18 måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af den første gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 44, stk. 14, et nationalt register, som skal benyttes til at overvåge, at producenter opfylder kravene i dette kapitel.

Hvert nationalt register skal indeholde link til andre nationale registre over producenters websteder for i alle medlemsstater at lette registrering af producenter eller bemyndigede repræsentanter for udvidet producentansvar.

2. Producenter er forpligtet til at lade sig registrere i det i denne artikels stk. 1 omhandlede register i hver medlemsstat, hvor de for første gang gør emballage eller emballerede produkter tilgængelige på medlemsstatens område, eller hvor de udpakker emballerede produkter uden at være slutbrugere, ved at indgive en ansøgning om registrering til den kompetente myndighed med ansvar for registret i hver af disse medlemsstater. Hvis en producent har overdraget opfyldelsen på sine vegne af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar til en producentansvarsorganisation i henhold til artikel 46, stk. 1, opfyldes forpligtelserne i nærværende artikel af denne organisation, medmindre andet er angivet af den medlemsstat, hvor registret er oprettet.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at forpligtelserne i denne artikel på vegne af producenter på grundlag af en skriftlig fuldmagt kan opfyldes af en bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar.

4. Producenter må ikke gøre emballage eller emballerede produkter tilgængelige på en medlemsstats område for første gang, eller udpakke emballerede produkter uden at være slutbrugere, hvis de eller, hvis det er relevant, i overensstemmelse med artikel 45 deres bemyndigede repræsentanter for udvidet producentansvar ikke er registreret i denne medlemsstat.

5. En ansøgning om registrering skal indeholde de oplysninger, der skal gives i overensstemmelse med bilag IX, del A. En medlemsstat kan anmode producenter om at fremlægge yderligere oplysninger eller dokumenter, hvis sådanne oplysninger eller dokumenter er nødvendige for at overvåge og sikre overholdelse af denne forordning og af de regler, som den pågældende medlemsstat har vedtaget i henhold til artikel 40, stk. 2.

6. Hvis en bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar repræsenterer mere end én producent, anfører denne i tillæg til oplysningerne i henhold til stk. 5 navn og kontaktoplysninger for hver af de producenter, som denne repræsenterer, særskilt.

7. En producent eller, hvis det er relevant, en producents bemyndigede repræsentant for udvidet producentansvar eller producentansvarsorganisationen som fastsat i national ret i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 og 3 indgiver senest den 1. juni for hvert fulde forudgående kalenderår de oplysninger, der er anført i bilag IX, del B, punkt 1, til den kompetente myndighed med ansvar for registret.

Medlemsstaterne kan kræve, at de oplysninger, der indgives i henhold til dette stykke, revideres og certificeres af uafhængige revisorer under tilsyn af de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 40, stk. 1, på grundlag af eventuelle nationale standarder.

8. Hvis en producent, der for første gang har gjort en mængde emballage, herunder emballage til brug for emballerede produkter, på mindre end 10 ton tilgængelig på en medlemsstats område i løbet af ét kalenderår, eller hvor en producent som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 15), litra e), udpakker en mængde emballage på mindre end 10 ton i løbet af ét kalenderår, indgiver producenten, eller, hvis det er relevant, producentens bemyndigede repræsentant for udvidet producentansvar eller en producentansvarsorganisation som fastsat i national ret i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 og 3, senest den 1. juni for hvert fulde forudgående kalenderår de oplysninger, der er anført i bilag IX, del B, punkt 2, til den kompetente myndighed med ansvar for registret.

Uanset første afsnit kan en medlemsstat for et bestemt kalenderår fastsætte en lavere maksimumtærskel end den, der er omhandlet i første afsnit, hvis medlemsstaten ellers ikke ville have tilstrækkelige nøjagtige data til at:

- a) opfylde indberetningsforpligtelserne i henhold til artikel 56, stk. 1 og 2, i det pågældende kalenderår, og
- b) sikre, at databasen i henhold til artikel 57 er fuldstændig og indeholder dataene i henhold til artikel 56, stk. 2, litra a).

9. Hvis det er nødvendigt af budgetmæssige årsager, kan en medlemsstat kræve, at en producent hvert kvartal indgiver de oplysninger, der er anført i bilag IX, del B, punkt 1 og 2, til den kompetente myndighed med ansvar for registret.

10. I tilfælde af individuel opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar indberetter producenter, i tilfælde af kollektiv opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar indberetter producentansvarsorganisationer, der har fået overdraget opfyldelse af disse forpligtelser, og i tilfælde af at genbrugssystemer opfylder forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, indgiver genbrugssystemoperatører årligt de oplysninger, der er fastsat i bilag IX, del B, punkt 3, til den kompetente myndighed for hvert forudgående kalenderår.

Hvis offentlige myndigheder i henhold til national ret er ansvarlige for at tilrettelægge håndtering af emballageaffald, kan medlemsstaterne fastsætte, at disse myndigheder skal indgive de oplysninger, der er fastsat i bilag IX, del B, punkt 3.

11. Den kompetente myndighed, der er ansvarlig for registret:

- a) modtager ansøgninger om registrering som omhandlet i stk. 2 via et elektronisk databehandlingssystem, som angives nærmere på den kompetente myndigheds websted
- b) tillader registreringer af producenter og tildeler et registreringsnummer inden for en periode på højst 12 uger fra det tidspunkt, hvor alle de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 5 og 6, er indgivet
- c) kan fastsætte nærmere bestemmelser om registreringskrav og -proces uden at tilføje væsentlige krav ud over de krav, der er fastsat i stk. 5 og 6
- d) kan opkræve omkostningsbaserede og forholdsmæssige gebyrer af producenter for behandling af ansøgninger om registrering som omhandlet i stk. 2
- e) modtager og overvåger de oplysninger, der indgives i henhold til stk. 7 og 8.

12. En producent eller, hvis det er relevant, producentens bemyndigede repræsentant for udvidet producentansvar eller en producentansvarsorganisation underretter uden unødigt ophold den kompetente myndighed om enhver ændring i oplysningerne indeholdt i registreringen og om eventuelt endeligt ophør af tilgængeliggørelsen for første gang på en medlemsstats område af den emballage eller det emballerede produkt, der er omhandlet i registreringen. En producent slettes fra registret tre år fra udgangen af det kalenderår, hvor producentens registrering ophører, hvis producenten er ophørt med at eksistere som producent.

13. Medlemsstaterne sikrer, at listen over registrerede producenter er let tilgængelig, offentligt tilgængelig og gratis, uden at dette berører bevarelsen af fortrolighed af forretningsmæssig følsomme oplysninger i overensstemmelse med relevant EU-ret og national ret. Listen over registrerede producenter skal være maskinlæsbar, kunne sorteres og være søgbar og overholde åbne standarder for tredjeparters anvendelse.

14. Kommissionen vedtager senest den 12. februar 2026 gennemførelsesretsakter, der fastlægger et format for registrering i og indberetning til registret og præciserer detaljeringsgraden af data, der skal fremlægges, og de emballagetyper og materialekategorier, som skal omfattes af de indgivne oplysninger.

Formatet for indgivelse af oplysninger i henhold til denne artikel skal være interoperabelt, baseret på åbne standarder og maskinlæsbare data og skal kunne overføres via et interoperabelt dataudvekslingsnet uden leverandørfastlåsning.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 65, stk. 2.

Artikel 45

Udvidet producentansvar

1. Producenter har udvidet producentansvar i henhold til de ordninger, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 8 og 8a i direktiv 2008/98/EF og med denne afdeling for emballage, herunder emballage til emballerede produkter, som de for første gang gør tilgængelige på en medlemsstats område, eller som de udpakker uden at være slutbrugere.

2. Ud over de omkostninger, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 4, litra a), i direktiv 2008/98/EF, skal de finansielle bidrag, som producenter betaler, dække følgende omkostninger:

- a) omkostninger ved mærkning af affaldsbeholdere til indsamling af emballageaffald som omhandlet i denne forordnings artikel 13, og
- b) omkostninger ved gennemførelse af undersøgelser af sammensætning af indsamlet blandet kommunalt affald i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/595⁽⁷⁴⁾ og i henhold til de gennemførelsesretsakter, der skal vedtages i henhold til nærværende forordnings artikel 56, stk. 7, litra a), hvis disse gennemførelsesretsakter fastsætter en forpligtelse til at foretage sådanne undersøgelser.

De omkostninger, der skal dækkes, fastsættes på en gennemsigtig, proportional, ikkediskriminerende og effektiv måde.

3. En producent omhandlet i artikel 3, stk. 1, nr. 15), litra c) og d), udpeger ved skriftlig fuldmagt en bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar i hver medlemsstat, hvor producenten for første gang gør emballage eller emballerede produkter tilgængelige, bortset fra den medlemsstat, hvor producenten er etableret. Medlemsstaterne kan fastsætte, at producenter, der er etableret i tredjelande, ved skriftlig fuldmagt skal udpege en bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar, når de første gang gør emballage eller emballerede produkter tilgængelige på medlemsstaternes område.

4. Med henblik på overholdelse af artikel 30, stk. 1, litra d) og e), i forordning (EU) 2022/2065 indhenter udbydere af onlineplatforme, som er omfattet af anvendelsesområdet for nævnte forordnings kapitel III, afdeling 4, og som giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med producenter, følgende oplysninger fra producenter, som tilbyder emballage eller emballerede produkter til forbrugere, der befinder sig i Unionen, før de giver disse producenter tilladelse til at anvende deres tjenester:

- a) oplysninger om registrering af de producenter, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 44, i den medlemsstat, hvor forbrugerne befinder sig, og producentens registreringsnummer eller -numre i dette register
- b) en selvcertificering fra producenten, der bekræfter, at denne kun udbyder emballage, for hvilken kravene om udvidet producentansvar i denne artikels stk. 1, 2 og 3 er opfyldt i den medlemsstat, hvor forbrugerne befinder sig.

Hvis en producent sælger sine produkter via en onlinemarkedsplads, kan udbyderen af onlineplatformen på grundlag af en skriftlig fuldmagt opfylde de forpligtelser, der er fastsat i denne artikels stk. 2, på vegne af producenten.

5. En medlemsstat kan fastsætte, at hvor der foretages automatiseret dataafstemning med det nationale register i den pågældende medlemsstat, finder den anvendelse med henblik på verifikation af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, litra a) og b).

6. Efter at have modtaget de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, og inden producenter får mulighed for at anvende udbyderens tjenester, gør udbyderen af onlineplatformen sit bedste for at vurdere, om de modtagne oplysninger er fuldstændige og pålidelige.

7. Producenter, der udbyder emballage eller emballerede produkter til forbrugere, der befinder sig i Unionen, giver udbydere af distributionstjenester de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels, stk. 4, litra a) og b), på tidspunktet for indgåelsen af kontrakten mellem udbyderen af distributionstjenester og producenten om enhver af de tjenester, der er omhandlet i artikel 3, nr. 11), i forordning (EU) 2019/1020.

⁽⁷⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/595 af 16. marts 2023 om skemaet til opgørelsen vedrørende egne indtægter baseret på ikkegeanvendt plastemballageaffald i henhold til Rådets forordning (EU, Euratom) 2021/770 (EUT L 79 af 17.3.2023, s. 151).

8. Efter at have modtaget de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 7, og på tidspunktet for indgåelsen af kontrakten mellem udbyderen af distributionstjenester og producenten om enhver af de tjenester, der er omhandlet i artikel 3, nr. 11), i forordning (EU) 2019/1020, gør udbyderen af distributionstjenester gennem brug af enhver frit tilgængelig officiel onlinedatabase eller onlinegrænseflade, der stilles til rådighed af en medlemsstat eller Unionen, eller ved hjælp af den offentligt tilgængelige registreringsliste i henhold til nærværende forordnings artikel 44, stk. 13, eller anmodninger til producenten om at fremlægge dokumentation fra pålidelige kilder, sit bedste for at vurdere, om de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 7, er pålidelige og fuldstændige. Med henblik på nærværende forordning er producenterne ansvarlige for, at de afgivne oplysninger er korrekte.

Hvis udbyderen af distributionstjenester får tilstrækkelig mistanke om eller har grund til at tro, at nogen af de i stk. 7 omhandlede oplysninger fra den pågældende producent er unøjagtige, ufuldstændige eller ikkeajourførte, anmoder den pågældende udbyder af distributionstjenester producenten om straks eller inden for den frist, der er fastsat i EU-retten eller national ret, alt efter hvad der er relevant, at afhjælpe situationen.

Hvis producenten undlader at rette eller supplere disse oplysninger, suspenderer udbyderen af distributionstjenester hurtigt ydelsen af sin tjenester til den pågældende producent for så vidt angår udbuddet af emballage eller emballerede produkter til forbrugere, der befinder sig i Unionen, indtil anmodningen er efterkommet fuldt ud. Udbyderen af distributionstjenester skal oplyse producenten om årsagerne til suspensionen.

9. Hvis en udbyder af distributionstjenester suspenderer ydelsen af sin tjenester i henhold til denne artikels stk. 8, har den pågældende producent ret til at anfægte den beslutning, som udbyderen af distributionstjenester har truffet, ved en domstol i en medlemsstat, hvor udbyderen af distributionstjenester er etableret, jf. dog artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 ⁽⁷⁵⁾.

Artikel 46

Producentansvarsorganisation

1. Producenter kan overdrage det til en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til artikel 47, at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne. Medlemsstaterne kan vedtage foranstaltninger for at gøre det obligatorisk at overdrage opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar til en producentansvarsorganisation.

2. Hvis en eller flere producentansvarsorganisationer er godkendt til at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på producenters vegne på en medlemsstats område, sikrer medlemsstaten, at producentansvarsorganisationen eller -organisationerne og de producenter, der ikke har overdraget opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar til en producentansvarsorganisation, tilsammen dækker hele medlemsstatens område for så vidt angår aktiviteterne i henhold til artikel 47, stk. 3, og artikel 48 og 50. Medlemsstaterne udpeger en uafhængig tredjepart til at føre tilsyn med producentansvarsorganisationernes opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på en koordineret måde eller overdrager dette tilsyn til den kompetente myndighed.

3. Producentansvarsorganisationer sikrer fortrolighed af data i deres besiddelse for så vidt angår fortrolige oplysninger eller oplysninger, der direkte kan henføres til individuelle producenter eller deres bemyndigede repræsentanter.

4. I tillæg til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 3, litra e), i direktiv 2008/98/EF, offentliggør producentansvarsorganisationer på deres websteder mindst én gang om året oplysninger om den mængde emballage, herunder emballage til emballerede produkter, der for første gang er gjort tilgængelige på en medlemsstats område, eller som er udpakket af en producent uden at være en slutbruger, og om de opnåede niveauer for nyttiggjorte og genanvendte materialer i forhold til den mængde emballage, for hvilken de har opfyldt producentansvarsforpligtelser.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at offentlige myndigheder, der er ansvarlige for at tilrettelægge håndtering af emballageaffald, på deres websteder mindst én gang om året skal offentliggøre oplysninger om niveauerne for nyttiggjorte og genanvendte materialer i forhold til den mængde emballageaffald, der genereres på deres område.

5. Producentansvarsorganisationer skal sikre ligebehandling af producenter uanset deres oprindelse eller størrelse uden at pålægge producenter af små mængder emballage, herunder emballage til brug for emballerede produkter, f.eks. små og mellemstore virksomheder, en uforholdsmæssig stor byrde.

⁽⁷⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 57).

Artikel 47

Godkendelse af opfyldelse af udvidet producentansvar

1. I tilfælde af individuel opfyldelse af forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar ansøger en producent eller i tilfælde af kollektiv opfyldelse af forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar en producentansvarsorganisation, der har fået overdraget opfyldelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, om godkendelse af opfyldelse af udvidet producentansvar fra den kompetente myndighed.

2. Når medlemsstaterne vedtager foranstaltninger om fastsættelse af de administrative og proceduremæssige regler, der er omhandlet i artikel 40, stk. 2, fastsætter de kravene til og de nærmere bestemmelser om godkendelsesproceduren. Disse krav og nærmere bestemmelser kan være forskellige for individuel og kollektiv opfyldelse af udvidet producentansvar. Medlemsstaterne fastsætter også nærmere bestemmelser om kontrol af overholdelse, herunder de oplysninger, som producenter eller producentansvarsorganisationer skal give til dette formål. Godkendelsesproceduren skal omfatte krav om verifikation af de etablerede ordninger for at sikre overensstemmelse med kravene i nærværende artikels stk. 3 samt en tidsplan for denne verifikation, som ikke må overstige 18 uger fra indgivelsen af en fuldstændig ansøgning. Denne verifikation foretages af en kompetent myndighed eller en uafhængig ekspert, som udsteder en verifikationsrapport om resultatet heraf. Den uafhængige ekspert skal være uafhængig af den kompetente myndighed og producentansvarsorganisationerne eller de producenter, der er bemyndiget til individuel opfyldelse.

3. De foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe i henhold til stk. 2, omfatter foranstaltninger, der sikrer, at:

- a) kravene i artikel 8a, stk. 3, litra a)-d), i direktiv 2008/98/EF er opfyldt
- b) de foranstaltninger, der er truffet eller betalt af producenten eller producentansvarsorganisationen, er tilstrækkelige til, at alt emballageaffald kan returneres og affaldshåndteres i overensstemmelse med artikel 48, stk. 1 og 5, og artikel 50 gratis for forbrugere med en hyppighed, der står i forhold til det dækkede område og den dækkede mængde emballageaffald med hensyn til mængden og typerne af emballage, herunder emballage til emballerede produkter, der første gang gøres tilgængelige på en medlemsstats område af den eller de producenter, på hvis vegne producentansvarsorganisationen handler, eller emballage udpakket af en sådan producent eller sådanne producenter uden at være slutbrugere
- c) de nødvendige ordninger, herunder foreløbige aftaler, med henblik herpå er indgået med distributører, offentlige myndigheder eller tredjeparter, der håndterer affald på deres vegne
- d) den nødvendige sorterings- og genanvendelseskapacitet er til rådighed for at sikre, at indsamlet emballageaffald efterfølgende undergår indledende behandling og genanvendelse af høj kvalitet
- e) kravet i denne artikels stk. 6 er opfyldt.

4. Producenten eller producentansvarsorganisationen meddeler uden unødigt ophold den kompetente myndighed eventuelle ændringer i oplysningerne i ansøgningen om godkendelse, eventuelle ændringer vedrørende betingelserne for godkendelse, eller endeligt ophør af aktiviteter. Den kompetente myndighed kan beslutte at ændre godkendelsen på grundlag af nogle af eller alle sådanne meddelte ændringer.

5. Den kompetente myndighed kan beslutte at tilbagekalde godkendelsen, navnlig hvis producenten eller producentansvarsorganisationen ikke længere opfylder kravene til tilrettelæggelse af behandling af emballageaffald eller ikke opfylder andre forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar i henhold til de ordninger, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 8 og 8a i direktiv 2008/98/EF eller med denne afdeling, såsom forpligtelserne om indberetning til den kompetente myndighed eller forpligtelserne om underretning om eventuelle ændringer af betingelserne for godkendelse, eller hvis producenten endeligt er ophørt med sine aktiviteter.

6. I tilfælde af individuel opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar stiller producenten eller i tilfælde af kollektiv opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar producentansvarsorganisationen, der har fået overdraget opfyldelsen af disse forpligtelser, en tilstrækkelig garanti, der skal dække omkostningerne ved affaldshåndteringsaktiviteter, som producenten eller producentansvarsorganisationen skylder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, herunder i tilfælde af endeligt ophør af producentens aktiviteter eller insolvens. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere krav til garantien. Garantien kan have form af en offentlig fond, der finansieres af producenters gebyrer, og for hvilken en medlemsstat hæfter solidarisk.

Afdeling 4

Retur-, indsamlings- samt pant- og retursystemer

Artikel 48

Retur- og indsamlingssystemer

1. Medlemsstaterne sikrer, at der etableres systemer og infrastruktur for returnering og særskilt indsamling af alt emballageaffald fra slutbrugere for at sikre, at det behandles i overensstemmelse med artikel 4, 10 og 13 i direktiv 2008/98/EF, og for at lette forberedelsen til genbrug samt genanvendelse af høj kvalitet.

Emballage, som opfylder kriterier for design til genanvendelse som fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne forordnings artikel 6, stk. 4, skal indsamles med henblik på genanvendelse. Forbrænding og deponering af sådan emballage er forbudt, med undtagelse af affald fra efterfølgende behandling af særskilt indsamlet emballageaffald, for hvilket genanvendelse ikke er mulig eller ikke giver det bedste miljøresultat.

2. For at fremme genanvendelse af høj kvalitet sikrer medlemsstaterne, at der er etableret systemer og infrastrukturer for omfattende indsamling og sortering for at lette genanvendelse og sikre, at der er plastråmaterialer til rådighed med henblik på genanvendelse. Sådanne systemer og infrastrukturer kan give prioriteret adgang til genanvendte materialer til brug i anvendelser, hvor det genanvendte materiales særlige kvalitet bevares eller nyttiggøres på en sådan måde, at det kan genanvendes yderligere og anvendes på samme måde og til en lignende anvendelse med minimalt tab af mængde, kvalitet eller funktion.

3. Medlemsstaterne kan fravige forpligtelsen i denne artikels stk. 1 til returnering og særskilt indsamling af affald for visse affaldsformater, forudsat at indsamling af fraktioner af emballageaffald sammen eller indsamling af emballageaffald eller fraktioner af sådant emballageaffald sammen med andet affald ikke påvirker sådan emballages eller sådanne emballageaffaldsfraktioners evne til at undergå forberedelse til genbrug, genanvendelse eller anden nyttiggørelse i overensstemmelse med artikel 4 og 13 i direktiv 2008/98/EF, og forudsat at denne behandling skaber output af en kvalitet, der er sammenlignelig med den, der opnås ved særskilt indsamling.

4. Medlemsstaterne kan sikre, at emballageaffald, som ikke indsamles særskilt, sorteres forud for bortskaffelses- eller energiodnyttelsesoperationer for at fjerne emballage, der er designet til genanvendelse.

5. De i stk. 1 omhandlede systemer og infrastrukturer skal:

- a) være åbne for deltagelse af erhvervsdrivende i de berørte sektorer, de kompetente offentlige myndigheder og tredjeparter, der håndterer affald på deres vegne
- b) dække hele medlemsstatens område og alt emballageaffald fra alle typer emballage og aktiviteter under hensyntagen til befolkningens størrelse, den forventede mængde og sammensætning af emballageaffald samt tilgængeligheden for og nærheden til slutbrugere; de skal omfatte særskilt indsamling i det offentlige rum, på forretningssteder og i beboelsesområder og have tilstrækkelig kapacitet
- c) være åbne for importerede produkter på ikkediskriminerende betingelser, navnlig med hensyn til de nærmere regler for adgang og eventuelle afgifter herfor, og de skal udformes på en sådan måde, at handelshindringer og konkurrenceforvridning undgås.

6. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om offentlige affaldshåndteringssystemers deltagelse i tilrettelæggelse af de systemer, der er omhandlet i stk. 1.

7. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at fremme genanvendelse af emballageaffald, der opfylder kvalitetsstandarderne for brug af genanvendte materialer i relevante sektorer.

*Artikel 49***Obligatorisk indsamling**

Senest den 1. januar 2029 fastsætter medlemsstaterne obligatoriske indsamlingsmål og træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at indsamlingen af de materialer, der er anført i artikel 52, er i overensstemmelse med de genanvendelsesmål, der er fastsat i nævnte artikel, og med de obligatoriske mål for genanvendt indhold, der er fastsat i artikel 7.

*Artikel 50***Pant- og retursystemer**

1. Senest den 1. januar 2029 træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre særskilt indsamling af mindst 90 % pr. år i vægt af følgende emballageformater, der for første gang gøres tilgængelige på markedet i den pågældende medlemsstat i et givet kalenderår:

- a) engangsplastflasker til drikkevarer med en kapacitet på op til tre liter, og
- b) engangsmetalbeholdere til drikkevarer med en kapacitet på op til tre liter.

Medlemsstaterne kan anvende mængden af genereret emballageaffald fra emballage, der er bragt i omsætning, til i overensstemmelse med gennemførelsesretsakterne, der er vedtaget i henhold til artikel 56, stk. 7, litra a), at beregne de mål, der er fastlagt i nærværende stykkes første afsnit, litra a) og b).

2. For at nå målene i stk. 1 træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der indføres pant- og retursystemer for de relevante emballageformater, der er omhandlet i stk. 1, og at der opkræves pant på salgsstedet.

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne fritage erhvervsdrivende i HORECA-sektoren fra at opkræve pant, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) den pantbærende emballage åbnes på salgsstedet
- b) produktet indtages på salgsstedet, og
- c) den tomme pantbærende emballage returneres på stedet.

4. Stk. 2 gælder ikke for emballage til:

- a) kategorier af vinavlsprodukter, der er opført i bilag VII, del II, nr. 1), 3), 8), 9), 11), 12), 15), 16) og 17), i forordning (EU) nr. 1308/2013, eller til aromatiserede vinprodukter som defineret i forordning (EU) nr. 251/2014
- b) produkter svarende til vinprodukter og aromatiserede vinprodukter, og som er fremstillet af andre frugter end druer og af grøntsager og andre gærede drikkevarer henhørende under KN-kode 2206 00
- c) alkoholbaserede spiritusholdige drikkevarer, der svarer til KN-pos. 2208, og
- d) mælk og mejeriprodukter opført i bilag I, del XVI, til forordning (EU) nr. 1308/2013.

Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne fritage engangsplastflasker til drikkevarer og engangsmetalbeholdere til drikkevarer med en kapacitet på mindre end 0,1 liter fra deltagelse i pant- og retursystemer, hvis en sådan deltagelse ikke er teknisk mulig.

5. Medlemsstaterne kan fritages for forpligtelsen i stk. 2 på følgende betingelser:

- a) Den særskilte indsamlingsrate som krævet i henhold til artikel 48 i det relevante emballageformat som indgivet til Kommissionen i henhold til artikel 56, stk. 1, litra c), er 80 % eller derover i vægt af sådan emballage, der gøres tilgængelig på den pågældende medlemsstats område for første gang i kalenderåret 2026, og
- b) Senest den 1. januar 2028 underretter medlemsstaten Kommissionen om sin anmodning om fritagelse og forelægger en gennemførelsesplan indeholdende en strategi med konkrete foranstaltninger, herunder en tidsplan herfor, der sikrer opnåelse af en særskilt indsamlingsrate på 90 % i vægt af emballagen, jf. stk. 1.

Med henblik på litra a) og hvis oplysninger om den særskilte indsamlingsrate endnu ikke er indgivet til Kommissionen, giver medlemsstaten en begrundelse for, hvordan betingelserne for fritagelse fastsat i dette stykke på anden vis er opfyldt. Begrundelsen skal baseres på validerede nationale data og indeholde en beskrivelse af de gennemførte foranstaltninger.

6. Inden for tre måneder efter modtagelse af den gennemførelsesplan, der er forelagt i henhold til stk. 5, litra b), kan Kommissionen anmode medlemsstaten om at revidere planen, såfremt Kommissionen finder, at planen ikke opfylder kravene i stk. 5, litra b). Medlemsstaten forelægger en revideret gennemførelsesplan inden for tre måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning.

7. Hvis den særskilte indsamlingsrate for den emballage, der er omhandlet i stk. 1, i en medlemsstat falder og forbliver under 90 % i vægt af et givet emballageformat, der er bragt i omsætning i tre på hinanden følgende kalenderår, underretter Kommissionen denne medlemsstat om, at fritagelsen ikke længere gælder. Der skal indføres et pant- og retursystem senest den 1. januar i det andet kalenderår efter det år, hvor Kommissionen underrettede den pågældende medlemsstat om, at fritagelsen ikke længere gælder.

8. Medlemsstaterne bestræber sig på at indføre og opretholde pant- og retursystemer, navnlig for engangsglasflasker til drikkevarer og drikkevarekartoner. Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at pant- og retursystemer for engangsemballageformater, navnlig for engangsglasflasker til drikkevarer, også er tilgængelige for genbrugsemballage, hvis det er teknisk og økonomisk muligt.

9. En medlemsstat kan under overholdelse af de almindelige bestemmelser i TEUF, og idet medlemsstaten handler i overensstemmelse med denne forordning, vedtage bestemmelser, som er mere vidtgående end de minimumskrav, der er fastsat i denne artikel, såsom mulighed for at medtage emballage, der er anført i stk. 4, og emballage til andre produkter eller fremstillet af andre materialer.

10. Medlemsstaterne sikrer, at retursteder og -muligheder for genbrugsemballage med et formål og format svarende til dem, der etableres i henhold til stk. 1, er lige så let tilgængelige for slutbrugere, som retursteder og -muligheder er til at returnere engangsemballage til et pant- og retursystem.

11. Senest den 1. januar 2029 sikrer medlemsstaterne, at som minimum de pant- og retursystemer, der er indført i henhold til denne artikels stk. 2 efter denne forordnings ikrafttræden, opfylder minimumskravene i bilag X.

Minimumskravene i bilag X finder ikke anvendelse på pant- og retursystemer, der er indført inden denne forordnings ikrafttræden, og som opfylder det mål på 90 %, der er fastsat i denne artikels stk. 1, senest den 1. januar 2029. Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at eksisterende pant- og retursystemer til engangsemballage opfylder minimumskravene i bilag X, når de første gang tages op til revision. Hvis målet på 90 % ikke er nået senest den 1. januar 2029, skal eksisterende pant- og retursystemer til engangsemballage opfylde minimumskravene i bilag X senest den 1. januar 2035.

Senest den 1. januar 2038 vurderer Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne gennemførelsen af denne artikel og fastlægger, hvordan pant- og retursystemers interoperabilitet kan maksimeres.

12. Minimumskravene i denne forordnings bilag X finder ikke anvendelse i regionerne i den yderste periferi som anerkendt i artikel 349, stk. 3, i TEUF under hensyntagen til deres særlige lokale forhold.

Afdeling 5

Genbrug og genpåfyldning

Artikel 51

Genbrug og genpåfyldning

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at tilskynde til etablering af genbrugssystemer for emballage med tilstrækkelige incitamenter til returnering og af genpåfyldningssystemer på en miljøvenlig måde. Disse systemer skal opfylde kravene i artikel 27 og 28 og bilag VI og må ikke gå på kompromis med fødevarehygiejne og forbrugernes sikkerhed.

2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger kan omfatte:

- a) anvendelse af pant- og retursystemer, der opfylder minimumskravene i bilag X til genbrugsemballage og til andre emballageformater end dem, der er omhandlet i artikel 50, stk. 1
 - b) anvendelse af økonomiske incitamenter, herunder forpligtelser for endelige distributører til at opkræve betaling for brug af engangsemballage og til at oplyse forbrugere om omkostningerne ved en sådan emballage på salgsstedet
 - c) forpligtelser for fabrikanter eller endelige distributører til at gøre en vis procentdel af andre produkter end dem, der er omfattet af målene om genbrug i artikel 29, tilgængelige i genbrugsemballage i et genbrugssystem eller ved genpåfyldning, forudsat at dette ikke fører til forvridninger på det indre marked eller handelshindringer for produkter fra andre medlemsstater.
3. Medlemsstaterne sikrer, at ordninger for udvidet producentansvar og pant- og retursystemer afsætter en minimumsandel af deres budget til finansiering af reduktions- og forebyggelsesforanstaltninger.

Afdeling 6

Genanvendelsesmål og fremme af genanvendelse

Artikel 52

Genanvendelsesmål og fremme af genanvendelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for på hele deres område at nå følgende genanvendelsesmål:
- a) Senest den 31. december 2025 skal mindst 65 vægtprocent af alt genereret emballageaffald genanvendes.
 - b) Senest den 31. december 2025 skal følgende minimumsmål i vægtprocent for genanvendelse opfyldes for følgende specifikke materialer, der indgår i genereret emballageaffald:
 - i) 50 % af plast
 - ii) 25 % af træ
 - iii) 70 % af jernholdige metaller
 - iv) 50 % af aluminium
 - v) 70 % af glas
 - vi) 75 % af papir og pap.
 - c) Senest den 31. december 2030 skal mindst 70 vægtprocent af alt genereret emballageaffald genanvendes.
 - d) Senest den 31. december 2030 skal følgende minimumsmål i vægtprocent for genanvendelse opfyldes for følgende specifikke materialer, der indgår i genereret emballageaffald:
 - i) 55 % af plast
 - ii) 30 % af træ
 - iii) 80 % af jernholdige metaller
 - iv) 60 % af aluminium
 - v) 75 % af glas
 - vi) 85 % af papir og pap.
2. Uden at det berører stk. 1, litra a) og c), kan en medlemsstat udsætte fristerne i stk. 1, litra b) og d), med op til fem år på følgende betingelser:

- a) fravigelsen af målene i udsættelsesperioden er begrænset til et maksimum på 15 procentpoint fra et enkelt mål eller delt mellem to mål
- b) som følge af fravigelsen af målene i udsættelsesperioden må genanvendelsesraten for et enkelt mål ikke blive reduceret til under 30 %
- c) som følge af fravigelsen af målene i udsættelsesperioden må genanvendelsesraten for et enkelt mål, der er fastsat i stk. 1, litra b), nr. v) og vi), ikke blive reduceret til under 60 %, og genanvendelsesraten for et enkelt mål, der er fastsat i stk. 1, litra d), nr. v) og vi), må ikke blive reduceret til under 70 %, og
- d) senest 24 måneder før den pågældende frist, der er fastlagt i denne artikels stk. 1, litra b) og d), underretter medlemsstaten Kommissionen om sin hensigt om at udsætte fristen og forelægger Kommissionen en gennemførelsesplan i overensstemmelse med bilag XI til denne forordning, som kan kombineres med en gennemførelsesplan, der indgives i henhold til artikel 11, stk. 3, litra b), i direktiv 2008/98/EF.

3. Hvis en medlemsstat anmoder om at udsætte den frist, der er fastsat i denne artikels stk. 1, litra d), kan Kommissionen inden for tre måneder efter modtagelse af den gennemførelsesplan, der er indgivet i henhold til denne artikels stk. 2, litra d), anmode medlemsstaten om at revidere planen, hvis Kommissionen finder, at planen ikke opfylder kravene fastsat i bilag XI. Medlemsstaten forelægger en revideret gennemførelsesplan inden for tre måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning. Hvis Kommissionen finder, at den reviderede gennemførelsesplan ikke opfylder kravene i bilag XI, og at det er usandsynligt, at medlemsstaten vil være i stand til at nå målene inden for udsættelsesperioden i henhold til denne artikels stk. 2, afviser Kommissionen gennemførelsesplanen, og medlemsstaten er forpligtet til at opfylde målene inden for de frister, der er fastsat i denne artikels stk. 1, litra d).

4. Senest den 12. februar 2032 reviderer Kommissionen de mål, der er fastsat i stk. 1, litra c) og d), med henblik på at forhøje dem eller fastsætte yderligere mål. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsforslag, hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt.

5. Hvis det er relevant, tilskynder medlemsstaterne til at bruge materialer, der stammer fra genanvendt emballageaffald, til fremstilling af emballage og andre produkter ved at:

- a) forbedre markedsforholdene for sådanne materialer
- b) revidere eksisterende regler, der forhindrer brug af sådanne materialer.

6. En medlemsstat kan under overholdelse af de almindelige bestemmelser i TEUF, og idet medlemsstaten handler i overensstemmelse med denne forordning, vedtage bestemmelser, der er mere vidtgående end de minimumsmål, der er fastsat i denne artikel.

Artikel 53

Regler for beregning af, om genanvendelsesmålene er nået

1. Beregningen til fastlæggelse af, om målene i artikel 52, stk. 1, er nået, foretages efter reglerne i nærværende artikel.
2. Medlemsstaterne beregner vægten af emballageaffald, der er genereret i et givet kalenderår. Beregningen af emballageaffald, der genereres i en medlemsstat, skal være udtømmende.

Metoden til beregning af genereret emballageaffald baseres på følgende tilgange:

- a) den emballage, som er gjort tilgængelig på en medlemsstats område, eller som er udpakket af en producent uden at være en slutbruger, i dette specifikke år, eller
- b) den mængde emballageaffald, der er genereret samme år i den pågældende medlemsstat.

Beregninger foretaget i henhold til dette stykke justeres for at sikre, at resultaterne er sammenlignelige, pålidelige og udtømmende i overensstemmelse med de krav og verifikationer, som skal fastsættes i henhold til den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 56, stk. 7, litra a).

3. Medlemsstaterne beregner vægten af emballageaffald, der er genanvendt i et givet kalenderår. Vægten af genanvendt emballageaffald beregnes som vægten af emballage, som er blevet til affald, der – efter at have undergået enhver nødvendig kontrol, sortering og andre forberedende foranstaltninger for at fjerne affaldsmaterialer, der ikke er ønskede i den

efterfølgende oparbejdning, og for at sikre genanvendelse af høj kvalitet – indgår i genanvendelsesprocessen, hvorved affaldsmaterialer rent faktisk oparbejdes til produkter, materialer eller stoffer.

4. Kompositemballage og anden emballage, der består af mere end ét materiale, beregnes og indberettes pr. materiale indeholdt i emballagen. Medlemsstaterne kan fravige dette krav, hvis et givet materiale udgør en ubetydelig del af en emballageenhed og under ingen omstændigheder mere end 5 % af emballageenhedens samlede masse.

5. Med henblik på stk. 3 skal vægten af genanvendt emballageaffald måles, når affaldet indgår i genanvendelsesprocessen.

Uanset dette stykkes første afsnit kan vægten af genanvendt emballageaffald måles ved outputtet fra enhver sorteringsoperation, forudsat at:

a) sådant outputaffald efterfølgende genanvendes

b) vægten af materialer eller stoffer, der fjernes ved yderligere operationer forud for genanvendelsesprocessen og ikke efterfølgende genanvendes, ikke medtages i vægten af affald, der indberettes som genanvendt.

6. Medlemsstaterne indfører et effektivt system for kvalitetskontrol og sporbarhed af emballageaffald for at sikre, at betingelserne i denne artikels stk. 2-5 opfyldes. Dette system kan bestå af elektroniske registre, der oprettes i henhold til artikel 35, stk. 4, i direktiv 2008/98/EF, eller tekniske specifikationer for kvalitetskravene til sorteret affald. Det kan også bestå af gennemsnitlige tabsrater for sorteret affald for henholdsvis forskellige affaldstyper og affaldshåndteringspraksisser, forudsat at der ikke kan opnås pålidelige data på anden måde. Gennemsnitlige tabsrater beregnes på grundlag af de beregningsregler, der fastsættes i den delegerede retsakt, som vedtages i henhold til artikel 11a, stk. 10, i direktiv 2008/98/EF.

7. Mængden af bionedbrydeligt emballageaffald, der undergår aerob eller anaerob behandling, kan medregnes som genanvendt, hvis denne behandling producerer kompost, afgasset biomasse eller andet output med en tilsvarende mængde genanvendt indhold i forhold til input, som skal anvendes som et genanvendt produkt, materiale eller stof. Hvis outputtet anvendes på jord, kan medlemsstaterne regne det som genanvendt, forudsat at denne anvendelse er til gavn for landbruget eller skaber miljømæssige forbedringer.

8. Den mængde emballageaffaldsmaterialer, der er ophørt med at være affald som følge af en forberedende proces forud for oparbejdningsprocessen, kan medregnes som genanvendt, forudsat at sådanne materialer er bestemt til efterfølgende oparbejdning til produkter, materialer eller stoffer, der skal anvendes til det oprindelige formål eller andre formål. Materialer, som er ophørt med at være affald, og som skal anvendes som brændsel eller andre midler til energifremstilling, eller som skal forbrændes, anvendes til opfyldning eller deponeres, regnes imidlertid ikke som genanvendt.

9. Medlemsstaterne kan medregne genanvendelse af metaller, der er udskilt efter forbrænding af affald, i forhold til den forbrændte andel af emballageaffald, forudsat at de genanvendte metaller opfylder kvalitetskriterierne fastlagt i afgørelse (EU) 2019/1004.

10. Hvis emballageaffald sendes til en anden medlemsstat for at blive genanvendt i denne medlemsstat, må kun den medlemsstat, hvor emballageaffaldet blev indsamlet, medregne det som genanvendt.

11. Emballageaffald, der eksporteres fra Unionen, må kun medregnes som genanvendt af den medlemsstat, hvor det blev indsamlet, hvis kravene i stk. 3 er opfyldt, og hvis eksportøren i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1013/2006 eller forordning (EU) 2024/1157, alt efter hvad der er relevant, forelægger dokumentation for, at eksporten af affald opfylder kravene i nævnte forordning, herunder at behandlingen af emballageaffaldet i et tredjeland fandt sted under forhold, der svarer til kravene i den relevante EU-miljøret.

Artikel 54

Regler for beregning af, om genanvendelsesmålene er nået ved medtagelse af genbrug

1. En medlemsstat kan beslutte at nå et justeret niveau for målene i artikel 52, stk. 1, i et givet år ved at tage hensyn til den gennemsnitlige andel i de forudgående tre år af genbrugelig salgsemballage, der er bragt i omsætning for første gang og er genbrugt inden for et genbrugssystem.

Det justerede niveau beregnes ved at fratrække:

- a) fra målene fastsat i artikel 52, stk. 1, litra a) og c), den i nærværende stykkes første afsnit omhandlede andel af genbrugelig salgsemballage af al salgsemballage, der er bragt i omsætning, og
- b) fra målene fastsat i artikel 52, stk. 1, litra b) og d), den i nærværende stykkes første afsnit omhandlede andel af genbrugelig salgsemballage, bestående af de respektive materialer til emballage, af al salgsemballage bestående af det pågældende materiale, der er bragt i omsætning.

Der må højst tages fem procentpoint af den gennemsnitlige andel af genbrugelig salgsemballage i betragtning ved beregningen af det justerede målniveau.

2. En medlemsstat kan tage den mængde træemballage, som reparerer med henblik på genbrug, i betragtning ved beregningen af de mål, der er fastsat i artikel 52, stk. 1, litra a), litra b), nr. ii), litra c) og litra d), nr. ii).

Afdeling 7

Oplysninger og indberetning

Artikel 55

Oplysninger om forebyggelse og håndtering af emballageaffald

1. I tillæg til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 2, i direktiv 2008/98/EF og i denne forordnings artikel 12, stiller producenter eller producentansvarsorganisationer, som har fået overdraget opfyldelsen af forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar i overensstemmelse med denne forordnings artikel 46, stk. 1, eller de offentlige myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget ved anvendelse af artikel 8a, stk. 2, i direktiv 2008/98/EF, følgende oplysninger vedrørende forebyggelse og håndtering af emballageaffald til rådighed for slutbrugere, navnlig forbrugere, for så vidt angår den emballage, som producenter leverer på en medlemsstats område:

- a) slutbrugerens rolle med hensyn til at bidrage til affaldsforebyggelse, herunder eventuel bedste praksis
- b) tilgængelige genbrugsordninger for emballage
- c) slutbrugerens rolle med hensyn til at bidrage til særskilt indsamling af emballageaffaldsmaterialer, herunder håndtering af emballage, der indeholder farlige produkter eller farligt affald
- d) betydning af de mærker og symboler, der er anbragt, trykt eller indgraveret på emballage i overensstemmelse med denne forordnings artikel 12 eller forekommer i de dokumenter, der ledsager et emballeret produkt
- e) indvirkningen på miljøet og menneskers sundhed eller sikkerhed af u hensigtsmæssig bortskaffelse af emballageaffald, f. eks. som henkastet affald eller i blandet kommunalt affald og de negative miljøpåvirkninger af engangsemballage, navnlig plastbæreposer
- f) komposteringssegenskaber og passende affaldshåndteringsmuligheder for komposterbar emballage i overensstemmelse med denne forordnings artikel 9, stk. 2; forbrugere skal oplyses om, at komposterbar emballage ikke er egnet til hjemmekompostering, og at komposterbar emballage ikke må bortskaffes i naturen.

Forpligtelserne i henhold til dette stykkes første afsnit, litra d), finder anvendelse fra den 12. august 2028 eller fra datoen for anvendelse af den relevante bestemmelse i artikel 12, alt efter hvilken dato der er den seneste.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger ajourføres og tilvejebringes via:

- a) et websted eller andre elektroniske kommunikationsmidler
- b) oplysninger til offentligheden

- c) uddannelsesprogrammer og -kampagner
 - d) skiltning på et eller flere for slutbrugere og forbrugere letforståelige sprog.
3. Hvis oplysninger stilles offentligt til rådighed, sikres fortrolighed af forretningsmæssigt følsomme oplysninger i overensstemmelse med den relevante EU-ret og nationale ret.

Artikel 56

Indberetning til Kommissionen

1. Medlemsstaterne indberetter følgende data til Kommissionen for hvert kalenderår:
- a) data om gennemførelsen af artikel 52, stk. 1, litra a)-d), og data i henhold til bilag XII, tabel 2, om genbrugsemballage
 - b) årligt forbrug af meget lette plastbæreposer, letvægtsplastbæreposer, tykke plastbæreposer og meget tykke plastbæreposer pr. indbygger, særskilt for hver kategori som opført i bilag XII, tabel 4
 - c) særskilt indsamlingsrate for emballage som opført i bilag XII, tabel 5, der er omfattet af forpligtelsen til at indføre pant- og retursystemer fastsat i artikel 50, stk. 2.

Medlemsstaterne kan også fremlægge data om årligt forbrug af bæreposer af andre materialer.

2. Medlemsstaterne indberetter følgende data til Kommissionen for hvert kalenderår:
- a) mængde af emballage, som for første gang er gjort tilgængelig på den pågældende medlemsstats område, eller som er udpakket af en producent uden at være en slutbruger, pr. emballagekategori som opført i bilag XII, tabel 3
 - b) mængde af indsamlet emballageaffald pr. materiale til emballage som omhandlet i artikel 52
 - c) mængde af genanvendt emballageaffald og genanvendelsesrater pr. emballagekategori som opført i bilag XII, tabel 3.
3. Første indberetningsår vedrører:
- a) for så vidt angår forpligtelserne i stk. 1, litra a) og b), og stk. 2 det andet hele kalenderår efter ikrafttrædelsen af gennemførelsesretsakten om fastlæggelse af formatet for indberetning til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 7
 - b) for så vidt angår forpligtelsen i stk. 1, litra c), kalenderåret 2028.

4. Medlemsstaterne indberetter de i stk. 1 og 2 omhandlede data elektronisk senest 19 måneder efter udgangen af det indberetningsår, for hvilket dataene er indsamlet, i det format, som Kommissionen har fastlagt i overensstemmelse med stk. 7.

5. De data, som medlemsstaterne indberetter i overensstemmelse med denne artikel, ledsages af en kvalitetskontrolberetning. Kvalitetskontrolberetningen forelægges i det format, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 7.

6. De data, som medlemsstaterne indberetter i overensstemmelse med denne artikel, ledsages af en beretning om anvendelsen af artikel 53, stk. 7 og 11, og skal omfatte detaljerede oplysninger om gennemsnitlige tabsrater, hvor det er relevant.

7. Kommissionen vedtager senest den 12. februar 2027 gennemførelsesretsakter, der fastlægger:

- a) reglerne for beregning, verifikation og indberetning af data i overensstemmelse med stk. 1, litra a) og c), og stk. 2, herunder metoden til bestemmelse af mængden af genereret emballageaffald, og formatet for indgivelse af disse data
- b) metoden til beregning af årligt forbrug af letvægtsplastbæreposer pr. indbygger, jf. stk. 1, litra b), og formatet for indgivelse af disse data

- c) den korrektionsfaktor, der er omhandlet i artikel 43, stk. 2, for at tage hensyn til stigningen eller faldet i turisme i forhold til basisåret.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 65, stk. 2.

8. Medlemsstaterne kræver, at systemoperatører for genbrugssystemer og alle erhvervsdrivende, der gør emballage tilgængelig i medlemsstaterne, indberetter nøjagtige og pålidelige data til de kompetente myndigheder, således at medlemsstaterne kan opfylde deres indberetningsforpligtelser i henhold til denne artikel, idet der, hvor det er relevant, tages hensyn til de særlige problemer, som de små og mellemstore virksomheder står over for med hensyn til at indberette detaljerede data.

Artikel 57

Emballagedatabaser

1. Senest 12 måneder fra datoen for vedtagelse af gennemførelsesretsakterne omhandlet i artikel 56, stk. 7, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der oprettes harmoniserede databaser om emballage og emballageaffald, hvis dette ikke allerede er sket, med henblik på opfyldelse af deres indberetningsforpligtelser fastsat i artikel 56.

2. De i stk. 1 omhandlede databaser skal omfatte følgende:

a) oplysninger om omfang, karakteristika og udvikling af de enkelte medlemsstaters emballage- og emballageaffaldsstrømme

b) de data, der er anført i bilag XII.

3. Emballagedatabaserne skal være tilgængelige for den brede offentlighed i et maskinlæsbart format, der giver adgang til ajourførte data vedrørende indberetning af og omkostninger ved emballageaffaldshåndtering, og som sikrer interoperabilitet og genbrug af data. De stilles til rådighed på den pågældende medlemsstats officielle sprog gennem:

a) et websted eller andre elektroniske kommunikationsmidler, eller

b) offentlige beretninger.

De i første afsnit omhandlede krav berører ikke kommercielt følsomme oplysninger eller databeskyttelsesregler.

KAPITEL IX

BESKYTTELSESPROCEDURER

Artikel 58

Procedure for håndtering af emballage, der udgør en risiko på nationalt plan

1. Hvis markedsovervågningsmyndighederne i en medlemsstat har tilstrækkelig grund til at antage, at emballage, der er omfattet af denne forordning, udgør en risiko for miljøet eller menneskers sundhed, foretager de, uden at dette berører artikel 19 i forordning (EU) 2019/1020, uden unødigt ophold en evaluering af den pågældende emballage, der omfatter alle krav fastsat i nærværende forordning, som har relevans for denne risiko. De relevante erhvervsdrivende samarbejder i nødvendigt omfang med markedsovervågningsmyndighederne.

Med henblik på første afsnit følger de myndigheder, der er ansvarlige for håndhævelse af denne forordning, op på klager eller indberetninger vedrørende emballages påståede manglende overholdelse af denne forordning og kontrollerer, at der er iværksat passende korrigerende tiltag.

Hvis markedsovervågningsmyndighederne i forbindelse med den evaluering, der foretages i henhold til første afsnit, konstaterer, at emballage ikke opfylder kravene i denne forordning, pålægger de uden ophold den pågældende erhvervsdrivende at træffe passende og forholdsmæssige afhjælpende foranstaltninger inden for en frist, der fastsættes af markedsovervågningsmyndighederne, og som er rimelig og står i rimeligt forhold til arten og, hvor det er relevant, graden af den manglende overensstemmelse, for at bringe emballagen i overensstemmelse med disse krav.

2. Uanset stk. 1 foretager markedsovervågningsmyndighederne, hvis der er risiko for menneskers sundhed i relation til kontaktfølsom emballage, der er omfattet af specifikke retsregler, som har til formål at beskytte menneskers sundhed, og denne risiko overføres til materialet til emballages emballerede indhold, ikke en evaluering af risikoen for menneskers eller dyrs sundhed, der hidrører fra materialet til emballage. I stedet skal de advare de myndigheder, der har kompetence til at evaluere sådanne risici, dvs. de kompetente myndigheder, der er omhandlet i forordning (EU) 2017/625, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 eller (EU) 2019/6 eller direktiv 2001/83/EF.

3. Hvis markedsovervågningsmyndighederne konstaterer, at den manglende overensstemmelse ikke er begrænset til deres område, underretter de Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af evalueringen og om de tiltag, som de har pålagt den erhvervsdrivende at iværksætte.

4. Den erhvervsdrivende sikrer, at der træffes alle passende afhjælpende foranstaltninger med hensyn til al den berørte emballage, der ikke opfylder kravene, og som den erhvervsdrivende har gjort tilgængelig på markedet i hele Unionen.

5. Hvis den erhvervsdrivende ikke træffer tilstrækkelige afhjælpende foranstaltninger inden for den frist, der er omhandlet i stk. 1, tredje afsnit, eller den manglende overensstemmelse varer ved, træffer markedsovervågningsmyndighederne alle nødvendige foreløbige foranstaltninger for at forbyde tilgængeliggørelse af emballagen på deres område, for at trække den tilbage eller for at tilbagekalde den.

Markedsovervågningsmyndighederne underretter uden ophold Kommissionen og de øvrige medlemsstater om disse foranstaltninger.

6. De oplysninger, der i henhold til denne artikels stk. 5 skal indsendes til Kommissionen og de øvrige medlemsstater, meddeles via det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020, og skal omfatte alle tilgængelige detaljer, særlig hvad angår de nødvendige data til identifikation af den emballage, der ikke opfylder kravene, emballagens oprindelse, arten af den påståede manglende overensstemmelse og den pågældende risiko, arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger samt de synspunkter, som den erhvervsdrivende har fremsat, og, hvis det er relevant, de oplysninger, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 61, stk. 1. Markedsovervågningsmyndighederne angiver også, om den manglende overensstemmelse skyldes en af følgende grunde:

- a) at emballagen ikke opfylder de bæredygtighedskrav, der er fastsat i eller i henhold til denne forordning
 - b) mangler ved de harmoniserede standarder eller fælles specifikationer, der er omhandlet i denne forordnings artikel 36 og 37.
7. Andre medlemsstater end den medlemsstat, der har truffet de i stk. 5 omhandlede foranstaltninger, underretter uden ophold Kommissionen og de øvrige medlemsstater om eventuelle vedtagne foranstaltninger og om eventuelle yderligere oplysninger, som de måtte råde over, om den pågældende emballages manglende overensstemmelse og, hvis medlemsstaterne gør indsigelser mod de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 5, om deres indsigelser.
8. Hvis der ikke inden for tre måneder efter modtagelsen af de i stk. 5 eller 7 omhandlede oplysninger er gjort indsigelse af enten en medlemsstat eller Kommissionen mod foreløbige foranstaltninger truffet af en medlemsstat, anses disse foranstaltninger for at være berettigede.

Medlemsstaterne kan fastsætte en længere eller kortere anvendelsesperiode end tre måneder for foreløbige foranstaltninger for at tage hensyn til særlige forhold i forbindelse med de pågældende krav.

9. Medlemsstaterne sikrer, at emballagen trækkes tilbage fra deres marked, eller at der uden ophold træffes andre passende restriktive foranstaltninger over for den pågældende emballage eller fabrikant.

Artikel 59

EU-beskyttelsesprocedure

1. Hvis der efter afslutningen af proceduren i artikel 58, stk. 5 og 6, gøres indsigelse mod en foranstaltning truffet af en medlemsstat i henhold til artikel 58, eller hvis Kommissionen finder, at den nationale foranstaltning er i modstrid med EU-retten, konsulterer Kommissionen uden ophold medlemsstaterne og den relevante erhvervsdrivende og evaluerer den nationale foranstaltning. På grundlag af resultaterne af denne evaluering vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der fastslår, om den nationale foranstaltning er berettiget.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 65, stk. 2.

2. Kommissionen retter den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1, til alle medlemsstaterne og meddeler den uden ophold til dem og til den relevante erhvervsdrivende.

Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, træffer alle medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den emballage, der ikke opfylder kravene, trækkes tilbage fra deres marked, og underretter Kommissionen herom.

Hvis den nationale foranstaltning anses for at være uberettiget, trækker den pågældende medlemsstat den tilbage.

3. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og emballagens manglende overensstemmelse tilskrives mangler ved de harmoniserede standarder omhandlet i denne forordnings artikel 36, anvender Kommissionen proceduren i artikel 11 i forordning (EU) nr. 1025/2012.

4. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og emballagens manglende overensstemmelse tilskrives mangler ved de fælles tekniske specifikationer, der er omhandlet i artikel 37, ændrer eller ophæver Kommissionen uden ophold de pågældende fælles tekniske specifikationer.

Artikel 60

Overensstemmende emballage, der udgør en risiko

1. Hvis en medlemsstat efter at have foretaget en evaluering i henhold til artikel 58 finder, at emballagen, selv om den opfylder de gældende krav, der er fastsat i eller i henhold til artikel 5-12, alligevel udgør en risiko for miljøet eller menneskers sundhed, pålægger den uden ophold den pågældende erhvervsdrivende:

- a) at træffe alle passende foranstaltninger inden for en rimelig frist, som markedsovervågningsmyndighederne fastsætter i forhold til risikoen art og, hvis det er relevant, risikoniveauet, for at sikre, at den pågældende emballage, når den er bragt i omsætning, ikke længere udgør denne risiko
- b) at bringe emballagen i overensstemmelse
- c) at trække emballagen tilbage fra markedet, eller
- d) at tilbagekalde emballagen.

2. Uanset stk. 1 foretager markedsovervågningsmyndighederne, hvis der er en risiko for menneskers sundhed i relation til kontaktfølsom emballage, der er omfattet af specifikke retsregler, som har til formål at beskytte menneskers sundhed, og denne risiko er overført til materialet til emballages emballerede indhold, ikke en evaluering af risikoen for menneskers eller dyrs sundhed, der hidrører fra materialet til emballage. I stedet skal markedsovervågningsmyndighederne advare de myndigheder, der har kompetence til at kontrollere disse risici, dvs. de kompetente myndigheder, der er omhandlet i forordning (EU) 2017/625, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 eller (EU) 2019/6 eller direktiv 2001/83/EF.

3. Den erhvervsdrivende sikrer, at der træffes afhjælpende foranstaltninger med hensyn til al den emballage, der ikke opfylder kravene, og som den erhvervsdrivende har gjort tilgængelig på markedet i hele Unionen.

4. Medlemsstaten meddeler omgående Kommissionen og de øvrige medlemsstater sine konklusioner og efterfølgende tiltag, der er iværksat i henhold til stk. 1. Denne meddelelse skal omfatte alle tilgængelige oplysninger, navnlig de nødvendige data til identifikation af den emballage, som ikke opfylder kravene, emballagens oprindelse og forsyningskæde, arten af den pågældende risiko samt arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger.

5. Kommissionen konsulterer uden ophold medlemsstaterne og den pågældende erhvervsdrivende og evaluerer de trufne nationale foranstaltninger. På grundlag af resultaterne af denne evaluering vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der fastslår, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget, og foreslår om nødvendigt passende foranstaltninger.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 65, stk. 2.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende beskyttelse af miljøet eller menneskers sundhed vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 65, stk. 3, en gennemførelsesretsakt, der finder anvendelse straks.

Kommissionen retter den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i dette stykke, til alle medlemsstaterne og meddeler den omgående til dem og til den relevante erhvervsdrivende.

*Artikel 61***Kontrol med emballage, der indføres på EU-markedet**

1. Markedsovervågningsmyndighederne meddeler uden ophold de myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1020, de foranstaltninger, som er omhandlet i nærværende forordnings artikel 58, stk. 5, hvis en manglende overensstemmelse ikke er begrænset til deres område. Denne meddelelse skal indeholde alle relevante oplysninger, navnlig de nødvendige oplysninger til identifikation af den emballage, der ikke opfylder kravene, og som foranstaltningerne finder anvendelse på, og, hvis der er tale om et emballeret produkt, selve produktet.
2. De myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1020, anvender de oplysninger, som er meddelt i henhold til nærværende artikels stk. 1, til at foretage deres risikoanalyse i henhold til artikel 25, stk. 3, i forordning (EU) 2019/1020.
3. Den i stk. 1 omhandlede meddelelse af oplysninger finder sted ved indlæsning af oplysningerne i det relevante toldrisikoforvaltningsmiljø.
4. Kommissionen udvikler en forbindelse, som skal automatisere den i denne artikels stk. 1 omhandlede kommunikation fra det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 58, stk. 6, til det miljø, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3. Denne forbindelse skal sættes i drift senest 24 måneder fra datoen for vedtagelse af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5.
5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter, der angiver procedureregler og detaljer i gennemførelsesordningerne med henblik på stk. 4, herunder funktionaliteter, dataelementer og databehandling, samt regler for behandling af personoplysninger, fortrolighed og dataansvar for den forbindelse, som er omhandlet i stk. 4.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 65, stk. 2.

*Artikel 62***Formel manglende overensstemmelse**

1. Hvis en medlemsstat får kendskab til et eller flere af følgende forhold, pålægger medlemsstaten den pågældende erhvervsdrivende at bringe den manglende overensstemmelse til ophør:
 - a) EU-overensstemmelseserklæringen er ikke udarbejdet.
 - b) EU-overensstemmelseserklæringen er ikke udarbejdet korrekt.
 - c) QR-koden eller databæreren omhandlet i artikel 12 giver ikke adgang til de oplysninger, der kræves i henhold til nævnte artikel.
 - d) Den tekniske dokumentation, der er omhandlet i bilag VII, er ikke tilgængelig, er ikke fuldstændig eller indeholder fejl.
 - e) De i artikel 15, stk. 6, eller artikel 18, stk. 3, omhandlede oplysninger mangler, er ukorrekte eller er ufuldstændige.
 - f) Et eller flere af de øvrige administrative krav i artikel 15 eller 18 er ikke opfyldt.
 - g) Kravene om begrænsninger for overemballering eller for anvendelse af bestemte emballageformater, jf. artikel 24 og 25, er ikke opfyldt.
 - h) Kravene om etablering, drift eller deltagelse i et genbrugssystem omhandlet i artikel 27 er ikke opfyldt med hensyn til genbrugsemballage.
 - i) Oplysningskravene i artikel 28, stk. 1 og 2, er ikke opfyldt med hensyn til genpåfyldning.
 - j) Kravene vedrørende genpåfyldningsstationer i artikel 28, stk. 3, er ikke opfyldt.
 - k) Målene for genbrug i artikel 29 er ikke nået.
 - l) Genpåfyldningsforpligtelserne, jf. artikel 32, og forpligtelsen til genbrugstilbud, jf. artikel 33, er ikke opfyldt.

- m) Kravene vedrørende genanvendelig emballage i artikel 6 er ikke opfyldt.
- n) Kravene vedrørende minimumsindhold af genanvendt materiale i plastemballage i artikel 7 er ikke opfyldt.
2. Hvis den manglende overensstemmelse omhandlet i stk. 1, litra a)-f), varer ved, træffer den pågældende medlemsstat alle nødvendige foranstaltninger for at forbyde, at emballagen gøres tilgængelig på markedet, eller sikre, at emballagen tilbagekaldes eller tilbagetrækkes fra markedet.
3. Hvis den manglende overensstemmelse omhandlet i denne artikels stk. 1, litra g)-n), varer ved, anvender medlemsstaterne de bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning, som medlemsstaterne har fastsat i overensstemmelse med artikel 68.

KAPITEL X

GRØNNE OFFENTLIGE UDBUD

Artikel 63

Grønne offentlige udbud

1. For at stimulere udbuddet af og efterspørgslen efter miljømæssig bæredygtig emballage vedtager Kommissionen senest den 12. februar 2030 gennemførelsesretsakter, der fastsætter obligatoriske minimumskrav til offentlige kontrakter, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2014/24/EU for emballage eller emballerede produkter eller for tjenesteydelser, der anvender emballage eller emballerede produkter, eller for direktiv 2014/25/EU, og som tildeles af ordregivende myndigheder som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2014/24/EU eller artikel 3, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU eller ordregivende enheder som defineret i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU, hvis emballagen eller de emballerede produkter udgør mere end 30 % af den anslåede kontraktværdi eller af værdien af de produkter, der anvendes i forbindelse med de tjenesteydelser, som er genstand for kontrakten. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. denne forordnings artikel 65, stk. 2.
2. De krav, der er fastsat i de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til stk. 1, finder anvendelse på procedurer for tildeling af offentlige kontrakter, som er omhandlet i nævnte stykke, og som påbegyndes 12 måneder eller senere fra datoen for den pågældende gennemførelsesretsakts ikrafttræden.
3. De obligatoriske minimumskrav til grønne offentlige udbud baseres på kravene fastsat i eller i henhold til artikel 5-11 og på følgende elementer:
- a) værdi og volumen af offentlige kontrakter, der tildeles for emballage eller emballerede produkter eller for tjenesteydelser eller arbejder, der anvender emballage eller emballerede produkter
 - b) ordregivende myndigheders eller ordregivende enheders økonomiske muligheder for at købe mere miljømæssigt bæredygtig emballage eller mere miljømæssigt bæredygtige emballerede produkter, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger
 - c) markedssituationen på EU-plan for den relevante emballage eller de relevante emballerede produkter
 - d) kravenes virkninger på konkurrencen
 - e) forpligtelser vedrørende håndtering af emballageaffald.
4. De obligatoriske minimumskrav til grønne offentlige udbud kan have form af:
- a) tekniske specifikationer som omhandlet i artikel 42 i direktiv 2014/24/EU og artikel 60 i direktiv 2014/25/EU
 - b) udvælgelseskriterier som omhandlet i artikel 58 i direktiv 2014/24/EU og artikel 80 i direktiv 2014/25/EU, eller
 - c) betingelser vedrørende kontraktens gennemførelse som omhandlet i artikel 70 i direktiv 2014/24/EU og artikel 87 i direktiv 2014/25/EU.

Disse obligatoriske minimumskrav til grønne offentlige udbud udarbejdes i overensstemmelse med principperne i direktiv 2014/24/EU og 2014/25/EU for at lette opnåelsen af målene i denne forordning.

5. De ordregivende myndigheder og ordregivende enheder, der er omhandlet i stk. 1, kan i behørigt begrundede tilfælde fravige de krav, der er fastsat i de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til stk. 1, af hensyn til den offentlige sikkerhed eller folkesundheden. De ordregivende myndigheder og ordregivende enheder kan også i behørigt begrundede tilfælde fravige disse krav, hvis de ville medføre uløselige tekniske vanskeligheder.

KAPITEL XI

DELEGEREDE BEFØJELSER OG UDVALGSPROCEDURE

Artikel 64

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 7 og 8, artikel 6, stk. 4, første og tredje afsnit, og stk. 6, artikel 7, stk. 9, stk. 12, andet afsnit, og stk. 13, artikel 11, stk. 2, og artikel 29, stk. 10, stk. 12, sjette afsnit, stk. 13, andet afsnit, og stk. 18, tillægges Kommissionen for en periode på ti år fra den 11. februar 2025. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af tiårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 5, stk. 7 og 8, artikel 6, stk. 4, første og tredje afsnit, og stk. 6, artikel 7, stk. 9, stk. 12, andet afsnit, og stk. 13, artikel 11, stk. 2, og artikel 29, stk. 10, stk. 12, sjette afsnit, stk. 13, andet afsnit, og stk. 18, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 7 eller 8, artikel 6, stk. 4, første eller tredje afsnit, eller stk. 6, artikel 7, stk. 9, stk. 12, andet afsnit, eller stk. 13, artikel 11, stk. 2, eller artikel 29, stk. 10, stk. 12, sjette afsnit, stk. 13, andet afsnit, eller stk. 18, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 65

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er omhandlet i artikel 39 i direktiv 2008/98/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med nævnte forordnings artikel 5 anvendelse.

KAPITEL XII
ÆNDRINGER

Artikel 66

Ændringer af forordning (EU) 2019/1020

I forordning (EU) 2019/1020 foretages følgende ændringer:

1) I bilag I tilføjes følgende punkter:

- »74. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/904 af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (EUT L 155 af 12.6.2019, s. 1)
75. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/40 af 19. december 2024 om emballage og emballageaffald, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904 og om ophævelse af direktiv 94/62/EF (EUT L, 2025/40, 22.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/40/oj>).«

2) Bilag II, punkt 8, udgår.

Artikel 67

Ændring af direktiv (EU) 2019/904

I direktiv (EU) 2019/904 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

- »2. Hvis nærværende direktiv er i strid med direktiv 94/62/EF eller 2008/98/EF, har nærværende direktiv forrang, medmindre andet er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/40 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/40 af 19. december 2024 om emballage og emballageaffald, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904 og om ophævelse af direktiv 94/62/EF (EUT L, 2025/40, 22.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/40/oj>).«

b) Følgende stykke tilføjes:

- »3. Hvis dette direktivs artikel 4 er i strid med artikel 25, stk. 1 og 6, i forordning (EU) 2025/40 for så vidt angår engangsplastemballage opført i nævnte forordnings bilag V, punkt 3, har nævnte forordnings artikel 25, stk. 1 og 6, forrang.«

2) Artikel 6, stk. 5, litra a) og b), udgår fra den 1. januar 2030 eller tre år fra datoen for ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 7, stk. 8, i forordning (EU) 2025/40, alt efter hvilken dato der er den seneste.

3) Artikel 13, stk. 1, litra e), udgår fra den 1. januar 2030 eller tre år fra datoen for ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 7, stk. 8, i forordning (EU) 2025/40, alt efter hvilken dato der er den seneste.

4) Artikel 13, stk. 3, affattes således:

- »3. Kommissionen gennemgår de data og oplysninger, som rapporteres i henhold til denne artikel, og offentliggør en rapport om resultaterne af sin gennemgang. I rapporten vurderes tilrettelæggelsen af indsamlingen af data og oplysninger, data- og oplysningskilder og den metode, der anvendes i medlemsstaterne, samt disse datas og oplysningers fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Vurderingen kan indeholde specifikke anbefalinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes efter medlemsstaternes første rapportering af data og oplysninger og derefter hvert fjerde år.«

5) Del B i bilaget ændres således:

a) Punkt 7, 8 og 9 affattes således:

»7) Fødevarebeholdere af ekspanderet (EPS) eller ekstruderet (XPS) polystyren, dvs. beholdere såsom æsker, med eller uden låg, til fødevarer, som

a) er beregnet til umiddelbar indtagelse enten på salgsstedet eller som takeaway

b) typisk indtages fra beholderen, og

c) er klar til at blive indtaget uden yderligere tilberedning såsom stegning, kogning eller opvarmning,

herunder fødevarebeholdere, der anvendes til fastfood eller andre måltider, som er klar til umiddelbar indtagelse, undtagen drikkevarer, tallerkener og indpakningsposer og -folier indeholdende fødevarer

8) Drikkevarer af ekspanderet (EPS) eller ekstruderet (XPS) polystyren, herunder kapsler og låg til disse

9) Drikkebægre af ekspanderet (EPS) eller ekstruderet (XPS) polystyren, herunder kapsler og låg til disse«.

b) Følgende punkter tilføjes:

»10) Krympefolie, der anvendes i lufthavne eller på togstationer til beskyttelse af bagage under transport

11) Polystyren og anden plast, der anvendes til at beskytte emballerede varer under transport og håndtering

12) Multipakplastringe anvendt som multipakemballage som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 6), i forordning (EU) 2025/40.«

KAPITEL XIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 68

Sanktioner

1. Senest den 12. februar 2027 fastsætter medlemsstaterne regler om sanktioner, der finder anvendelse på overtrædelser af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. De fastsatte sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

2. Sanktionerne for manglende opfyldelse af kravene i artikel 24-29 skal omfatte administrative bøder. Hvis en medlemsstats retssystem ikke giver mulighed for at pålægge administrative bøder, kan dette stykke anvendes på en sådan måde, at den relevante myndighed indleder en bødeprocedure, og at bøden pålægges af de kompetente nationale domstole, idet det sikres, at disse retsmidler er effektive, og at deres virkning svarer til virkningen af de administrative bøder, der er omhandlet i dette stykke. De pålagte bøder skal under alle omstændigheder også være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

3. Medlemsstaterne giver senest den 12. februar 2027 Kommissionen meddelelse om de i stk. 1 og 2 omhandlede regler og foranstaltninger og giver den uden ophold meddelelse om eventuelle senere ændringer, der berører dem.

Artikel 69

Evaluerings

Senest den 12. august 2034 foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning og af dens bidrag til det indre markeds funktion og til forbedring af den miljømæssige bæredygtighed af emballage. Evalueringen skal omfatte en del, som bl.a. omhandler denne forordnings indvirkning på landbrugsfødevaresystemet og på madspild. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om de vigtigste resultater af denne evaluering. Medlemsstaterne giver Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.

*Artikel 70***Ophævelse og overgangsbestemmelser**

1. Direktiv 94/62/EF ophæves med virkning fra den 12. august 2026, med undtagelse af:
 - a) artikel 8, stk. 2, i direktiv 94/62/EF, der finder fortsat anvendelse indtil 30 måneder fra datoen for ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til denne forordnings artikel 12, stk. 6
 - b) artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 94/62/EF, der finder fortsat anvendelse for så vidt angår de væsentlige krav i henhold til nævnte direktivs bilag II, punkt 1, første led, indtil den 31. december 2029
 - c) artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 6, stk. 1, litra d) og e), og artikel 6a i direktiv 94/62/EF, der finder fortsat anvendelse indtil den 31. december 2028
 - d) artikel 12, stk. 3a, 3b, 3c og 4, i direktiv 94/62/EF, der finder fortsat anvendelse indtil den 31. december 2028, med undtagelse af for så vidt angår overførsel af data til Kommissionen, som det fortsat finder anvendelse på indtil den 31. december 2029.
2. Beslutning 97/129/EF ophæves med virkning fra den 12. august 2028.
3. Beslutning 2001/171/EF og 2009/292/EF forbliver i kraft og finder fortsat anvendelse, indtil de ophæves af delegerede retsakter vedtaget af Kommissionen i henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 8.
4. Medlemsstaterne kan opretholde nationale bestemmelser, som begrænser, at emballage bringes i omsætning i de formater og til de anvendelser, der er anført i bilag V, punkt 2 og 3, indtil den 1. januar 2030. Artikel 4, stk. 3, finder først anvendelse på disse nationale foranstaltninger fra den 1. januar 2030.
5. Henvisninger til det ophævede direktiv 94/62/EF gælder som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag XIII til denne forordning.

*Artikel 71***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 12. august 2026.

Artikel 67, stk. 5, finder dog anvendelse fra den 12. februar 2029.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2024.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

BÓKA J.

Formand

BILAG I

Vejledende liste over artikler, der er omfattet af definitionen af emballage i artikel 3, stk. 1, nr. 1)

A. Artikel 3, stk. 1, nr. 1), litra a)

1. Artikler, som er emballage:

Konfektæsker

Filmomslag omkring en CD-æske

Forsendelsesomslag til kataloger og magasiner (med indhold)

Kageservietter solgt med kage

Ruller, rør og tromler, der er spolet et fleksibelt/blødt materiale rundt om (f.eks. plastfolie, aluminium eller papir), dog ikke ruller, rør og tromler, der indgår som en del af en produktionsmaskine og ikke benyttes til at præsentere et produkt som en salgsenhed

Urtepotter, herunder spirebakker, der udelukkende er beregnet til salg og transport

Glasflasker til injektionsvæske

CD-spindler (solgt med CD'er, men ikke beregnet til opbevaring)

Bøjler til tøj (solgt med et klædningsstykke)

Tændstikæsker

Sterile barriersystemer (omslag, bakker og materialer, der er nødvendige for at holde et produkt sterilt)

Genopfyldelige stålflasker til forskellige slags gas, med undtagelse af ildslukkere

Folieposer til te og kaffe

Kasser, der bruges til tandpastatuber

2. Artikler, som ikke er emballage:

Urtepotter, herunder spirebakker, der anvendes i relationer mellem virksomheder i forskellige produktionsfaser eller er beregnet til at blive solgt sammen med en plante

Værktøjskasser

Voksskorper på ost

Pølseskind

Bøjler til tøj (solgt separat)

Printerpatroner

CD-, DVD- og videoæsker (solgt med en CD, DVD eller video indeni)

CD-spindler (solgt uden indhold, beregnet til opbevaring)

Opløselige poser til vaskemidler

Gravlys (beholdere til stearinlys)

Mekaniske kværne (integreret i en genopfyldelig beholder, f.eks. en genopfyldelig peberkværn)

B. Artikel 3, stk. 1, nr. 1), litra b) og c)

1. Artikler, som er emballage:

Mærker, der er hængt direkte på et produkt eller på anden måde anbragt herpå, herunder selvklæbende mærker anbragt på frugt og grøntsager

Mascarabørste, som er en del af beholderens lukkemekanisme

Selvklæbende mærker anbragt på en anden emballageartikel

Hæfteklammer

Plastsleeves

Doseringsanordning, som er en del af lukkemekanismen på en beholder til vaske- og rengøringsmidler

Mekaniske kværne (integreret i en ikkegenopfyldelig beholder, der er fyldt med et produkt, f.eks. en peberkværn fyldt med peber)

2. Artikler, som ikke er emballage:

Radiofrekvensidentifikation (RFID)-etiketter

Dækmærker i form af klistermærker i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/740 ⁽¹⁾

C. Artikel 3, stk. 1, nr. 1), litra d) og e)

1. Artikler, som er emballage, hvis den er designet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet:

Papir- eller plastbæreposer

Engangstallerkener og -kopper

Plastfolie

Madpakkeposer

Aluminiumsfolie

Plastfolie til rent tøj på vaskeri

2. Artikler, som ikke er emballage:

Rørepinde

Engangsbestik

Indpakkingspapir (solgt separat til forbrugere og virksomheder)

Papirbageforme (solgt uden indhold)

Kageservietter solgt uden kage

Engangstallerkener og -kopper, der ikke er beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/740 af 25. maj 2020 om mærkning af dæk for så vidt angår brændstoeffektivitet og andre parametre, om ændring af forordning (EU) 2017/1369 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1222/2009 (EUT L 177 af 5.6.2020, s. 1).

BILAG II

Kategorier og parametre for vurdering af emballages genanvendelighed

Tabel 1

Vejledende liste over materialer til emballage, emballagetyper og -kategorier, jf. artikel 6

Kategori nr.	Dominerende materiale til emballage	Emballagetype	Format (illustrativt og ikkeudtømmende)	Farve / optisk transmission
1	Glas	Glas og kompositemballage, hvoraf størstedelen er glas	Flasker, krukker, flakoner, bølter til kosmetik, kar, ampuller, hætteglas (natronkalkglas), aerosoldåser	—
2	Papir/pap	Papir- og papemballage	Kasser, bakker, multipakemballage, blød papiremballage (f.eks. folier, ark, omslag, låg, kræmmerhuse og indpkningsfolier)	—
3	Papir/pap	Kompositemballage, hvoraf størstedelen er papir/pap	Pap til emballering af væske og papirkopper (dvs. laminert med polyolefin og med eller uden aluminium), bakker, tallerkener og kopper, metalliseret eller plastlaminert papir/pap, papir/pap med plastforinger/-vinduer	—
4	Metal	Stål og kompositemballage, hvoraf størstedelen er stål	Faste formater (aerosoldåser, dåser, malerbølter, kasser, bakker, tromler og rør) af stål, herunder hvidblik og rustfrit stål	—
5	Metal	Aluminium og kompositemballage, hvoraf størstedelen er aluminium – fast	Faste formater (dåser til føde- og drikkevarer, flasker, aerosoler, tromler, rør, dåser, kasser og bakker) af aluminium	—
6	Metal	Aluminium og kompositemballage, hvoraf størstedelen er aluminium – halvfast og fleksibel	Halvfaste og fleksible formater (beholdere og bakker, rør, folier og fleksibel folie) af aluminium	—
7	Plast	PET – hård	Flasker og kolber	Gennemsigtig klar / farvet, uigennemsigtig
8	Plast	PET – hård	Hårde formater, undtagen flasker og kolber (herunder bølter, kar, krukker, kopper, enkelt- og flerlagsbakker og beholdere og aerosoldåser)	Gennemsigtig klar / farvet, uigennemsigtig
9	Plast	PET – blød	Folie	Naturlig / farvet
10	Plast	PE – hård	Beholdere, flasker, bakker, potter og rør	Naturlig / farvet
11	Plast	PE – blød	Folie, herunder flerlagsemballage og multimaterialemballage	Naturlig / farvet
12	Plast	PP – hård	Beholdere, flasker, bakker, potter og rør	Naturlig / farvet
13	Plast	PP – blød	Folie, herunder flerlagsemballage og multimaterialemballage	Naturlig / farvet

Kategori nr.	Dominerende materiale til emballage	Emballagetype	Format (illustrativt og ikkeudtømmende)	Farve / optisk transmission
14	Plast	HDPE og PP – hård	Kasser og paller, plastbølgeplader	Naturlig / farvet
15	Plast	PS og XPS – hård	Hårde formater (herunder mejeriemballage, bakker, kopper og andre fødevarer beholdere)	Naturlig / farvet
16	Plast	EPS – hård	Hårde formater (herunder fiskekasser/hvidevarer og bakker)	Naturlig / farvet
17	Plast	Anden hård plast (f.eks. PVC og PC), herunder multimaterialer – hård	Hårde formater, herunder mellemstore beholdere til bulkvarer, tromler	—
18	Plast	Anden blød plast, herunder multimaterialer – bløde	Poser, blisterkort, termoformet emballage, vakuumpakning, pakning i beskyttende atmosfære/ved kontrolleret luftfugtighed, herunder bløde mellemstore beholdere til bulkvarer, poser, strækfilm	—
19	Plast	Bionedbrydelig plast ⁽¹⁾ – hård (f.eks. PLA og PHB) og blød (f.eks. PLA)	Hårde og bløde formater	—
20	Træ, kork	Træemballage, herunder kork	Paller, bokse, kasser	—
21	Tekstil	Naturlige og syntetiske tekstilfibre	Poser	—
22	Keramik eller porcelænstøj	Ler, sten	Potter, beholdere, flasker, krukker	—

⁽¹⁾ Bemærk venligst, at denne kategori indeholder plast, som er let bionedbrydelig (dvs. den har en dokumenteret evne til at omdanne > 90 % af det oprindelige materiale til CO₂, vand og mineraler gennem biologiske processer inden for seks måneder), uanset hvilke råmaterialer der anvendes til produktion heraf. Biobaserede polymerer, som ikke er let bionedbrydelige, er omfattet af de andre relevante plastkategorier.

Tabel 2

Vejledende liste over materialer til emballage og emballagekategorier omhandlet i artikel 6

Materialer	Kategorier	Forbindelse til bilag II, tabel 1
Plast	PET – hård	Kategori 7 og 8
	PE – hård, PP – hård, HDPE og PP – hård	Kategori 10, 12 og 14
	Folier – bløde	Kategori 9, 11, 13 og 18
	PS, XPS og EPS	Kategori 15 og 16
	Anden hård plast	Kategori 17
	Bionedbrydelig (hård og blød)	Kategori 19

Materialer	Kategorier	Forbindelse til bilag II, tabel 1
Papir/pap	Papir/pap (undtagen pap til emballering af væske)	Kategori 2 og 3
	Pap til emballering af væske	Kategori 3
Metal	Aluminium	Kategori 5 og 6
	Stål	Kategori 4
Glas	Glas	Kategori 1
Træ	Træ og kork	Kategori 20
Andre	Tekstil, keramik/porcelæn og andre	Kategori 21 og 22

Tabel 3

Ydeevneklasser for genanvendelighed

Emballages genanvendelighed udtrykkes i ydeevneklasse A, B eller C.

Fra 2030 er genanvendelighedsydeevne baseret på kriterier for design til genanvendelse. Kriterierne for design til genanvendelse skal sikre cirkularitet med hensyn til anvendelse af de deraf følgende sekundære råmaterialer af tilstrækkelig kvalitet til at erstatte primære råstoffer.

En vurdering baseret på kriterier for design til genanvendelse foretages for hver emballagekategori, der er opført i tabel 1, under hensyntagen til den metode, der er fastlagt i henhold til artikel 6, stk. 4, og de tilknyttede delegerede retsakter samt de parametre, der er fastsat i tabel 4. Efter vægtning af kriterierne pr. emballageenhed klassificeres den i kategori A, B eller C. Når en emballageenheds ydeevneklasse for genanvendelighed er under 70 %, anses den for ikke at være i overensstemmelse med ydeevneklasserne for genanvendelighed, hvorfor emballagen anses for teknisk ikkegenanvendelig, og omsætning heraf begrænses.

Fra 2035 tilføjes en ny faktor til vurderingen af emballages genanvendelighed, nemlig vurderingen genanvendt i stor målestok. Som følge heraf foretages der en ny vurdering på grundlag af mængden (vægten) af det materiale, der reelt genanvendes for hver af emballagekategorierne, i overensstemmelse med den metode, der er fastlagt i gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 5. Tærskler vedrørende årlige genanvendte materialer til emballage for overensstemmelse med vurderingen genanvendt i stor målestok fastlægges under hensyntagen til de mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, nr. 39).

2030		2035			2038		
Ydeevneklasse for genanvendelighed	Design til genanvendelse Vurdering af genanvendelighed pr. enhed, vægtning	Ydeevneklasse for genanvendelighed (for design til genanvendelse)	Design til genanvendelse Vurdering af genanvendelighed pr. enhed, vægtning	Ydeevneklasse for genanvendelighed (for vurderingen genanvendt i stor målestok)	Ydeevneklasse for genanvendelighed	Design til genanvendelse Vurdering af genanvendelighed pr. enhed, vægtning	Ydeevneklasse for genanvendelighed (for vurderingen genanvendt i stor målestok)
Klasse A	Over eller lig med 95 %	Klasse A	Over eller lig med 95 %	Klasse A – genanvendt i stor målestok	Klasse A	Over eller lig med 95 %	Klasse A – genanvendt i stor målestok
Klasse B	Over eller lig med 80 %	Klasse B	Over eller lig med 80 %	Klasse B – genanvendt i stor målestok	Klasse B	Over eller lig med 80 %	Klasse B – genanvendt i stor målestok
Klasse C	Over eller lig med 70 %	Klasse C	Over eller lig med 70 %	Klasse C – genanvendt i stor målestok	Klasse C KAN IKKE BRINGES I OMSÆTNING	Over eller lig med 70 %	Klasse C – genanvendt i stor målestok
TEKNISK IKKEGEN-ANVENDELIG	Under 70 %	TEKNISK IKKEGEN-ANVENDELIG	Under 70 %	IKKE GENANVENDT I STOR MÅLESTOK (under tærsklerne i artikel 3, stk. 1, nr. 39))	TEKNISK IKKEGEN-ANVENDELIG	Under 70 %	IKKE GENANVENDT I STOR MÅLESTOK (under tærsklerne i artikel 3, stk. 1, nr. 39))

Tabel 4

Ikkeudtømmende liste over parametre for fastsættelse af kriterier for design til genanvendelse i henhold til artikel 6

Listen i denne tabel anvendes som grundlag for at fastsætte kriterier for design til genanvendelse, jf. artikel 6, stk. 4. Kriterierne for design til genanvendelse anvendes derefter til at fastlægge de beregninger, der fører til de ydeevneklasser, som er anført i tabel 3. Vurderingen af parametrene på denne liste skal desuden tage hensyn til:

- mulighed for at adskille hver emballagekomponent, enten manuelt af slutbrugere eller i forarbejdningsanlæg
- effektivitet af sorterings- og genanvendelsesprocesser, f.eks. udbytte
- udvikling i sorterings- og genanvendelsesteknologier (for at tage hensyn til det aspekt, at hvis emballage ikke kan sorteres i dag, kan den måske sorteres om to år), og
- bevarelse af sekundære råmaterialers funktionalitet, som muliggør substitution af primære råstoffer.

Der skal tages hensyn til den emballagefunktionalitet, som følgende parametre giver en emballage, ved fastsættelsen af kriterier for design til genanvendelse.

Parametre for kriterier for design til genanvendelse	Parameters relevans
Tilsætningsstoffer	Tilsætningsstoffer vedrører ofte stoffer, der tilsættes materialer for at fremkalde specifikke egenskaber. Tilstedeværelse af tilsætningsstoffer i emballagebeholdere kan føre til ukorrekt sortering af materialer til emballage i sorteringsprocessen og kan forurene de sekundære råmaterialer, der opnås herved
Mærker	Mærkers dækningsrate kan påvirke effektiviteten af sorteringsprocessen. Det materiale, som et mærke er fremstillet af, og typen af lim eller klæbemiddel påvirker også det sekundære råmateriales kvalitet
Sleeves	Sleeves' dækningsrate på emballages hoveddel påvirker sorteringsmulighederne. Anvendelse af sleeves kan desuden påvirke muligheden for at adskille dem fra en emballages hoveddel. Det materiale, som sleeves er fremstillet af, kan påvirke muligheden for såvel at sortere som genanvende emballage.
Lukninger og andre små emballagekomponenter	Lukninger vedrører komponenter, der anvendes til at lukke eller forsegle emballage. Der kan være forskellige typer lukninger – hårde/faste eller bløde/fleksible – såsom forsegling af krympefolie, beklædninger, kapsler, låg, plomberinger, ventiler osv. Det materiale, som lukninger er fremstillet af, kan påvirke muligheden for såvel at sortere som genanvende emballage. Lukninger, som ikke er fastgjort til en emballage, kan øge mængden af henkastet affald. Små emballagekomponenter, som er fastgjort til en emballages hoveddel, kan påvirke muligheden for at adskille og genanvende emballagen. Komponenterne kan desuden gå tabt i sorterings- og genanvendelsesprocessen.
Klæbemidler	Klæbemidler kan anvendes på en sådan måde, at de let kan adskilles i genanvendelsesprocessen eller af slutbrugeren, eller på en måde, hvor de ikke påvirker effektiviteten af sorterings- og genanvendelsesprocesserne. Tilstedeværelse af klæbemiddelrester på emballage kan forringe kvaliteten (renheden) af sekundære råmaterialer. Vaskbare klæbemidler kan sikre, at de kan adskilles fra en emballages hoveddel, og at der ikke er klæbemiddelrester tilovers i sekundære råmaterialer.

Parametre for kriterier for design til genanvendelse	Parameters relevans
Farver	Farver er stoffer, der giver materiale til emballage farve. Kraftigt farvede materialer i papir eller plast kan forårsage sorteringsproblemer og kan forringe kvaliteten af sekundære råmaterialer.
Materialesammensætning	Anvendelse af monomaterialer eller materialekombinationer, der muliggør nem adskillelse og sikrer et højt udbytte af sekundære råmaterialer, er at foretrække.
Barrierer / belægninger	Materiale eller stof, der tilsættes for at fremkalde blokerende egenskaber (barriere), eller en variation af materialer, der anvendes på overfladen for at fremkalde andre egenskaber (belægning). Tilstedeværelse af barrierer eller belægninger i emballage kan vanskeliggøre genanvendelse. Kombinationer, der sikrer et højt udbytte af sekundære råmaterialer, er at foretrække.
Blæk og lak / tryk / mærkning	Blæk og lak er blandinger af farvestoffer med andre stoffer, som påføres materiale i en tryk- eller belægningsproces (blæk), eller en beskyttende belægning fremstillet af harpiks eller celluloseester eller begge dele opløst i et flygtigt opløsningsmiddel (lak). Mærkning vedrører tryk, som påføres salgsemballage direkte med henblik på batchkodning samt andre oplysninger og varemærkning. Anvendelse af blæk med problematiske stoffer hindrer genanvendelse, da sådanne emballageenheder ikke kan genanvendes. Trykfarver kan, når de frigives, forurene genanvendelsesstrømmen gennem vaskevandet. Ligeledes kan trykfarver, som ikke frigives, forringe gennemsigtigheden af genanvendelsesstrømmen.
Produktrester / let tømning	Rester af emballageindhold kan påvirke muligheden for at sortere og genanvende emballage. Emballagedesign bør muliggøre let tømning af emballages indhold, og emballage bør være fuldt drænet, når den bortskaffes.
Let demontering	Komponenter, som er fastgjort til hinanden, kan påvirke muligheden for at sortere og genanvende emballage. Emballagedesign kan lette muligheden for at adskille forskellige komponenter i forskellige materialestrømme.

BILAG III

Komposterbar emballage

Forhold, der skal tages i betragtning, når der stilles krav om eller indføres brug af komposterbar emballage:

- a) Den kan ikke designes som genbrugsemballage, eller produkterne kan ikke bringes i omsætning uden emballage.
- b) Den er designet til at indgå i den organiske affaldsstrøm, når den er udtjent.
- c) Den er af en sådan bionedbrydelig art, at emballagen kan nedbrydes fysisk eller biologisk, herunder anaerobt, hvilket til sidst resulterer i omdannelse til kuldioxid og vand, ny mikrobiel biomasse, mineralske salte og, uden tilstedeværelse af ilt, methan.
- d) Anvendelse heraf øger indsamlingen af organisk affald betydeligt sammenlignet med anvendelse af ikkekomposterbare materialer til emballage.
- e) Anvendelse heraf reducerer forureningen af kompost med ikkekomposterbar emballage betydeligt og forårsager ikke problemer med behandling af bioaffald.
- f) Anvendelse heraf øger ikke forureningen af ikkekomposterbare emballageaffaldsstrømme.

BILAG IV

Metode til vurdering af emballageminimering

Del A

Ydeevnekriterier

1. Produktbeskyttelse: Emballagedesign skal sikre produktbeskyttelse fra tidspunktet for emballering eller påfyldning til et produkts endelige anvendelse med henblik på at forhindre betydelige produktskader, -tab eller -forringelser eller affaldsmængder. Kravene kan omfatte beskyttelse mod mekaniske eller kemiske skader, vibrationer, kompression, fugtighed, væsketab, oxidation, lys, ilt, mikrobiologisk infektion, skadedyr, forringelse af organoleptiske egenskaber osv. og kan indeholde henvisninger til specifik EU-ret, der fastsætter krav til produktkvalitet.
2. Emballagefremstillingsprocesser: Emballagedesign skal være foreneligt med emballagefremstillings- og påfyldningsprocesserne. Emballagefremstillingsprocesserne kan bestemme emballagedesignelementer såsom en beholders form, tykkelsestolerancer, størrelse, mulighed for bearbejdning eller specifikationer, der minimerer affald under fremstillingen. De processer, der anvendes af produktfabrikanter, kan også nødvendiggøre visse emballagedesignelementer såsom modstandsdygtighed over for stød og belastning, mekanisk styrke, pakkelinjehastighed og -effektivitet, stabilitet under transport, varmebestandighed, effektiv lukning, minimumsfrirum eller hygiejne.
3. Logistik: Emballagedesign skal sikre en passende og sikker distribution, transport, håndtering og oplagring af et emballeret produkt. Kravene kan bestå i dimensionel koordinering med henblik på optimal pladsudnyttelse, forenelighed med palleterings- og depalleteringssystemer samt et håndterings- og oplagringssystem og emballeringssystemintegritet under transport og håndtering.
4. Emballagefunktionalitet: Emballagedesign skal sikre emballages funktionalitet under hensyntagen til et produkts formål og særlige forhold, der har ført til salg heraf, f.eks. salg til gaveformål eller i forbindelse med sæsonbestemte begivenheder.
5. Oplysningskrav: Emballagedesign skal sikre, at alle nødvendige oplysninger om selve det emballerede produkt og dets anvendelse, opbevaring og pleje, herunder sikkerhedsanvisninger, kan gives til slutbrugere. Kravene kan omfatte at give produktoplysninger, vejledning vedrørende opbevaring, ibrugtagning og anvendelse, stregkoder og »bedst før«-dato.
6. Hygiejne og sikkerhed: Emballagedesign skal sikre bruger- og forbrugersikkerhed samt produktsikkerhed og hygiejne i hele distributions-, slutanvendelses- og bortskaffelsesfasen af et emballeret produkt. Kravene kan omfatte krav vedrørende design med henblik på sikker håndtering samt børnesikring, forsegling, tyverisikring, sikring mod forfalskning, advarselssymboler, tydelig angivelse af indhold, sikker åbningsanordning eller trykreguleringslukning.
7. Retlige krav: Emballagedesign skal sikre, at emballage og et emballeret produkt kan opfylde kravene i gældende ret.
8. Genanvendt indhold, genanvendelighed og genbrug: Emballagedesign skal sikre genbrugelighed, genanvendelighed og medtagelse af genanvendt indhold som krævet i henhold til denne forordning. Hvis emballage er bestemt til genbrug, skal den opfylde kravene i artikel 11, stk. 1. Dette betyder, at emballagens vægt eller volumen kan skulle forøges ud over, hvad der ellers ville være muligt i henhold til de andre ydeevnefaktorer for f.eks. at muliggøre et større antal ture eller rotationer, lette medtagelse af genanvendt indhold eller styrke genanvendeligheden (f.eks. ved overgang til et monomateriale eller genanvendt indhold fra forbrugsleddet).

Del B

Vurderingsmetode og bestemmelse af emballages minimumsvolumen og -vægt

En vurdering af emballages minimumsvolumen og -vægt, der er nødvendig for at sikre emballagefunktionalitet som beskrevet i artikel 3, stk. 1, nr. 1), skal forklares i den tekniske dokumentation og mindst omfatte:

- a) en beskrivelse af resultatet af vurderingen, herunder nærmere oplysninger om beregningen af emballagens nødvendige minimumsvægt og -volumen; eventuelle variationer mellem produktionsbatcher for samme emballage skal tages i betragtning og dokumenteres
 - b) for hvert af de ydeevnekriterier, der er opført i del A, en beskrivelse, som redegør for de designkrav, der er til hinder for en yderligere reduktion af emballagens vægt eller volumen uden at bringe emballagefunktionaliteten, herunder sikkerhed og hygiejne, i fare for det emballerede produkt, emballagen og brugeren; den anvendte metode til at identificere disse designkrav skal beskrives, og årsagerne til, at det ikke er muligt at reducere emballagens vægt eller volumen yderligere, skal forklares; alle reduktionsmuligheder for et givet materiale til emballage skal undersøges, f.eks. reduktion af overflødige lag, som ikke opfylder en emballagefunktion; det er ikke tilstrækkeligt at erstatte et materiale til emballage med et andet
 - c) alle prøvningsresultater, markedsanalyser eller undersøgelser, som er anvendt til den vurdering, der er foretaget i henhold til litra a) og b).
-

BILAG V

Begrænsninger for anvendelse af emballageformater

	Emballageformat	Anvendelsesbegrænsninger	Illustrativt eksempel
1.	Multipakemballage af engangsplast	Engangsplastemballage, der anvendes på salgsstedet til at gruppere varer, som sælges i flasker, dåser, potter, bøtter og pakninger, der er designet som bekvemmelighedsemballage for at give forbrugere mulighed for eller tilskynde dem til at købe mere end ét produkt. Dette udelukker multipakemballage, der er nødvendig for at understøtte håndtering	Kollationsfolie, krympefolie
2.	Engangsplastemballage til uforarbejdede friske frugter og grøntsager	Engangsplastemballage til under 1,5 kg færdigpakkede friske frugter og grøntsager. Medlemsstaterne kan indføre fritagelser fra denne begrænsning, hvis det godtgøres, at der er behov for at undgå vandtab eller tab af fasthed, mikrobiologiske farer eller fysiske chok eller oxidation, eller hvis der ikke er mulighed for at undgå sammenblanding af økologiske frugter og grøntsager og ikke-økologiske frugter og grøntsager i overensstemmelse med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 ⁽¹⁾ om certificering og mærkning, uden at det medfører uforholdsmæssigt store økonomiske og administrative omkostninger	Net, poser, bakker, beholdere
3.	Engangsplastemballage	Engangsplastemballage til føde- og drikkevarer, der påfyldes og indtages på salgsstedet i HORECA-sektoren, herunder alle spiseområder i og uden for et forretningssted med borde og stole, ståpladser og spiseområder, der tilbydes slutbrugere i fællesskab af flere erhvervsdrivende eller en tredjepart med henblik på indtagelse af føde- og drikkevarer. Virksomheder i HORECA-sektoren, der ikke har adgang til drikkevand, er fritaget	Bakker, engangstallerkener og -kopper, poser, kasser
4.	Engangsplastemballage til smagspræparater, konserver, saucer, kaffebløde, sukker og krydderier i HORECA-sektoren	Engangsplastemballage i HORECA-sektoren, der indeholder enkeltportioner eller -serveringer, som anvendes til smagspræparater, konserver, saucer, kaffebløde, sukker og krydderier, undtagen i følgende tilfælde: a) sådan emballage, der leveres sammen med takeaway i form af tilberedte fødevarer, som er beregnet til umiddelbar indtagelse uden behov for yderligere tilberedning b) sådan emballage, som er nødvendig for at garantere sikkerhed og hygiejne i institutioner, hvor der er medicinsk behov for individuel pleje, såsom hospitalet, klinikker eller plejehjem	Poser, rør, bakker, bokse

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 1).

	Emballageformat	Anvendelsesbegrænsninger	Illustrativt eksempel
5.	Engangsemballage i overnatningssektoren beregnet til individuelle reservationer	Engangsemballage til kosmetik, hygiejneprodukter og toiletartikler til brug i overnatningssektoren som beskrevet i NACE rev. 2 – statistisk nomenklatur for økonomiske aktiviteter, der kun er beregnet til individuelle reservationer og bortskaffes, inden næste gæst ankommer	Shampooflasker, flasker til hånd- og bodylotion, omslag til sæbe
6.	Meget lette plastbæreposer	Meget lette plastbæreposer, bortset fra meget lette plastbæreposer, der er nødvendige af hygiejniske årsager, eller som anvendes som salgsemballage til fødevarer i løs vægt, når det bidrager til at forebygge fødevarespild	Meget tynde poser til dagligvarer i løs vægt

BILAG VI

Specifikke krav til genbrugssystemer og genpåfyldningsstationer

I dette bilag forstås ved:

- a) »retningslinjer for forvaltning«: et genbrugssystems forvaltningsstruktur, som definerer systemdeltagernes rolle, ejendomsret og eventuel påtænkt overdragelse af ejendomsretten til emballage samt andre relevante forvaltnings-elementer i genbrugssystemet som defineret i dette bilag
- b) »lukket genbrugssystem«: et genbrugssystem, hvor genbrugsemballage cirkuleres af en systemoperatør eller en gruppe af samarbejdende systemdeltagere uden ændring af ejendomsretten til emballagen
- c) »åbent genbrugssystem«: et genbrugssystem, hvor genbrugsemballage cirkulerer mellem et uspecificeret antal systemdeltagere, og hvor ejendomsretten til emballagen skifter på et eller flere tidspunkter i genbrugsprocessen
- d) »systemoperatør«: enhver fysisk eller juridisk person, der er systemdeltager og forvalter et genbrugssystem
- e) »systemdeltager«: enhver fysisk eller juridisk person, der deltager i et genbrugssystem og udfører mindst én af følgende handlinger: indsamler emballage fra enten slutbrugere eller andre systemdeltagere, rekonditionerer den, distribuerer den blandt systemdeltagere, transporterer den, fylder den med produkter, pakker den eller tilbyder den til slutbrugere; et genbrugssystem kan omfatte én eller flere systemdeltagere.

Del A

Krav til genbrugssystemer

1. Generelle krav til genbrugssystemer

Alle genbrugssystemer skal:

- a) have en klart defineret forvaltningsstruktur som beskrevet i retningslinjerne for forvaltning
- b) have en forvaltningsstruktur, der:
 - i) sikrer, at formålene med systemet i retningslinjerne for forvaltning og, hvis det er relevant, genbrugsmålene og eventuelle andre formål med systemet kan opfyldes
 - ii) muliggør lige adgang og rimelige betingelser for alle erhvervsdrivende, der ønsker at deltage i systemet
 - iii) muliggør lige adgang og rimelige betingelser for alle slutbrugere
- c) være udformet med henblik på at sikre, at genbrugsemballage, som cirkulerer i systemerne, mindst fuldfører det tilsigtede minimumsantal af rotationer som fastsat i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 2
- d) have regler for deres funktion, herunder krav til brug af emballage, der accepteres af alle systemdeltagere, og som:
 - i) angiver typer og design af emballage, der kan rotere i systemet
 - ii) beskriver de produkter, der skal anvendes, påfyldes eller transporteres gennem systemet
 - iii) angiver vilkår og betingelser for korrekt håndtering og emballagebrug
 - iv) angiver detaljerede krav til rekonditionering af emballage
 - v) angiver krav til indsamling af emballage
 - vi) angiver krav til oplagring af emballage

- vii) angiver krav til påfyldning eller pålæsning af emballage
- viii) angiver regler, der skal sikre en effektiv indsamling af genbrugsemballage, herunder ved at give incitamenter for slutbrugere til at returnere emballage til indsamlingsstederne eller det fælles indsamlingssystem
- ix) angiver regler, der skal sikre lige og rimelig adgang til genbrugssystemet, herunder for sårbare forbrugere
- e) have en systemoperatør, der kontrollerer, at systemet fungerer korrekt, og kontrollerer, om genbrug er mulig på korrekt vis
- f) have indberetningsregler, der giver mulighed for adgang til data om antal påfyldninger eller genbrug (dvs. rotationer pr. kategori) og kasserede enheder, indsamlingsrate (dvs. returrater), salgsenheder eller tilsvarende enheder, herunder materiale eller pr. kategori, eller et gennemsnitligt skøn, hvis beregning ikke er mulig, antal enheder af genbrugsemballage eller genpåfyldelig emballage, der tilføjes systemet, og antal emballageenheder, der er håndteret i henhold til planen for udtjent emballage
- g) sikre, at emballagedesign fastlægges i overensstemmelse med indbyrdes aftalte specifikationer eller standarder
- h) sikre en rimelig fordeling af omkostninger og fordele for alle systemdeltagere
- i) sikre opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar for genbrugsemballage, der anvendes i systemet, og som er blevet til affald.

Åbne genbrugssystemer, som ikke har en systemoperatør, er fritaget fra litra b), nr. i), og litra e), f) og h).

Åbne genbrugssystemer, der er indført inden denne forordnings ikrafttræden, er fritaget fra kravene i litra a), litra b), nr. i) og ii), og litra e), f) og h).

2. Krav til lukkede genbrugssystemer

Ud over de generelle krav til genbrugssystemer, der er anført i punkt 1, skal lukkede genbrugssystemer opfylde følgende krav:

- a) De har omvendt logistik, der letter tilbageførsel af emballage fra slutbrugere til systemdeltagerne.
- b) De sikrer indsamling, rekonditionering og omfordeling af emballage.
- c) Systemdeltagerne er forpligtet til at tilbagetage emballage fra indsamlingsstedet, hvis den er brugt, indsamlet og opbevaret i overensstemmelse med systemreglerne.

3. Krav til åbne genbrugssystemer

Ud over de generelle krav til genbrugssystemer, der er anført i punkt 1, skal åbne genbrugssystemer opfylde følgende krav:

- a) Efter brug af emballage beslutter en systemdeltager, om emballagen skal genbruges eller overføres til en anden systemdeltager med henblik på genbrug.
- b) Systemerne sikrer, at indsamling, rekonditionering og omfordeling af emballage er indført og almindeligt tilgængelig.
- c) Rekonditionering, der opfylder kravene i del B, indgår i systemerne.

Del B

Rekonditionering

1. En rekonditioneringsproces må ikke skabe risici for sundheden og sikkerheden for personer, der er ansvarlige for at udføre rekonditioneringen af emballage, og skal minimere indvirkningen af denne proces på miljøet. Processen skal gennemføres i overensstemmelse med gældende lovgivning om kontaktfølsomme materialer, affald og industrielle emissioner.
2. Rekonditionering skal omfatte følgende operationer, der tilpasses genbrugsemballages format og tiltænkte anvendelse:

- a) vurdering af emballagens tilstand
 - b) fjernelse af emballagens beskadigede eller ikkegenbrugelige komponenter
 - c) overførsel af emballagens fjernede komponenter til en passende nyttiggørelsesproces
 - d) rengøring og vask af emballagen i overensstemmelse med krævede hygiejnebetingelser
 - e) reparation af emballagen
 - f) inspektion og vurdering af emballagens formålstjenlighed.
3. Om nødvendigt foretages rengøring og vask på forskellige stadier af rekonditioneringen og gentages.
4. Et rekonditioneret produkt skal opfylde de sundheds- og sikkerhedskrav, der gælder for det.

Del C

Krav til genpåfyldning

Genpåfyldningsstationer skal opfylde følgende krav:

- a) Genpåfyldningsstationen viser klare og præcise oplysninger om:
 - i) de hygiejnestandarder, som slutbrugeres beholder skal opfylde for at kunne bruges til at købe produkter i en genpåfyldningsstation
 - ii) typerne af og egenskaberne ved beholdere, der kan bruges til at købe produkter gennem genpåfyldning
 - iii) den endelige distributørs kontaktoplysninger for at sikre overholdelse af hygiejnestandarder i henhold til gældende ret.
- b) Genpåfyldningsstationen har en måleanordning eller alternative metoder til at sikre, at slutbrugeren kan vælge at købe en bestemt mængde af et produkt.
- c) Den pris, som slutbrugere betaler, omfatter ikke beholderens vægt.

BILAG VII

Overensstemmelsesvurderingsprocedure

Modul A

Intern produktionskontrol

1. Intern produktionskontrol er en procedure for overensstemmelsesvurdering, hvor en fabrikant opfylder de i punkt 2, 3 og 4 fastsatte forpligtelser og på eget ansvar sikrer og erklærer, at den pågældende emballage opfylder de krav i denne forordnings artikel 5-12, der finder anvendelse på den.

2. Teknisk dokumentation

Fabrikanten udarbejder teknisk dokumentation. Dokumentationen skal gøre det muligt at vurdere, om emballagen er i overensstemmelse med de gældende krav og skal omfatte en fyldestgørende analyse og vurdering af risikoen for manglende overensstemmelse.

Den tekniske dokumentation skal angive de gældende krav og, i det omfang det er relevant for vurderingen, emballagens design, fremstilling og brug. Den tekniske dokumentation skal, hvor det er relevant, mindst indeholde følgende elementer:

- a) en generel beskrivelse af emballagen og dens tilsigtede anvendelse
- b) konstruktions- og produktionstegninger og komponentmaterialer
- c) beskrivelser og forklaringer, som er nødvendige for at forstå de tegninger, der forelægges i henhold til litra b), og oversigterne og brugen af emballagen
- d) en liste over:
 - i) de harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 36, og som anvendes helt eller delvist
 - ii) de fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 37, og som anvendes helt eller delvist
 - iii) andre relevante tekniske specifikationer, der anvendes til måling eller beregning
 - iv) i tilfælde af harmoniserede standarder eller fælles specifikationer, der anvendes delvist, en angivelse af, hvilke dele der er anvendt
 - v) i tilfælde af at harmoniserede standarder eller fælles specifikationer ikke er anvendt, en beskrivelse af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde kravene i punkt 1
- e) en kvalitativ beskrivelse af, hvordan de vurderinger, der er omhandlet i artikel 6, 10 og 11, er foretaget, og
- f) prøvningsrapporter.

3. Fremstilling

Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger, så fremstillingsprocessen og overvågningen heraf sikrer, at den fremstillede emballage er i overensstemmelse med den tekniske dokumentation, der er omhandlet i punkt 2, og med kravene i punkt 1.

4. Overensstemmelseserklæring

Fabrikanten udarbejder en skriftlig overensstemmelseserklæring for hver emballagetype og opbevarer den sammen med den tekniske dokumentation, så den i fem år, efter at engangsemballage er bragt i omsætning, og i ti år, efter at genbrugsemballage er bragt i omsætning, står til rådighed for de nationale myndigheder. Det skal af overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilken emballage den vedrører.

Et eksemplar af overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de relevante myndigheder.

5. Bemyndiget repræsentant

Fabrikantens forpligtelser fastsat i punkt 4 for så vidt angår opbevaring af den tekniske dokumentation kan opfyldes af en bemyndiget repræsentant på fabrikantens vegne og ansvar, forudsat at disse forpligtelser er angivet i en fuldmagt.

BILAG VIII

EU-overensstemmelseserklæring nr. (*) ...

1. Nr. ... (entydig identifikation af emballagen):
2. Navn og adresse på fabrikanten og, hvis det er relevant, fabrikantens bemyndigede repræsentant:
3. Denne overensstemmelseserklæring udstedes alene på fabrikantens ansvar.
4. Erklæringens genstand (identifikation af emballagen, så den kan spores): beskrivelse af emballagen:
5. Erklæringens genstand, der er omhandlet i punkt 4, er i overensstemmelse med den relevante EU-harmoniseringslovgivning: ... (henvisning til andre anvendte EU-retsakter).
6. Henvisninger til de relevante harmoniserede standarder eller de fælles specifikationer, der er anvendt, eller henvisninger til andre tekniske specifikationer, som der erklæres overensstemmelse med:
7. Hvis det er relevant, det bemyndigede organ ... (navn, adresse og nummer) ..., der har foretaget ... (beskrivelse af aktiviteten) ... og udstedt attesten eller attesterne: ... (nærmere oplysninger, herunder attestens eller attesternes dato og, hvis det er relevant, oplysninger om gyldighedsperiode og betingelser for gyldighed).
8. Yderligere oplysninger:
Underskrevet for og på vegne af:
(udstedelsessted og -dato):
(navn og stilling) (underskrift):

(*) (erklæringens identifikationsnummer)

BILAG IX

Oplysninger til registrering og indberetning til det register, der er omhandlet i artikel 44

Del A

Oplysninger, der skal indgives ved registrering

1. De oplysninger, der skal indgives af producenten eller dennes bemyndigede repræsentant for udvidet producentansvar, omfatter:
 - a) producentens navn og (eventuelle) mærkenavne, under hvilke producenten gør sin emballage, herunder emballage til brug for emballerede produkter, tilgængelig på medlemsstatens område, samt producentens adresse, herunder postnummer og sted, gadenavn og -nummer, land, telefonnummer (hvis relevant), internetadresse og e-mailadresse med angivelse af et centralt kontaktpunkt
 - b) ud over de i litra a) omhandlede oplysninger i tilfælde, hvor en producent har bemyndiget en bemyndiget repræsentant til at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på sine vegne: den bemyndigede repræsentants navn og adresse, herunder postnummer og sted, gadenavn og -nummer, land, telefonnummer og e-mailadresse
 - c) producentens nationale identifikationskode, herunder producentens handelsregisternummer eller tilsvarende officielle registreringsnummer, og det europæiske eller nationale skatteregistreringsnummer
 - d) en erklæring om, hvordan producenten opfylder sine forpligtelser i henhold til artikel 45, herunder en attest, som udstedes af producentansvarsorganisationen, hvor artikel 46, stk. 1, finder anvendelse.
2. Hvis en producentansvarsorganisation overdrages at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, omfatter de oplysninger, som producenten skal give, navn og kontaktoplysninger, herunder postnummer og sted, gadenavn og -nummer, land, telefonnummer, internetadresse og e-mailadresse samt producentansvarsorganisationens nationale identifikationskode, herunder producentansvarsorganisationens handelsregisternummer eller et tilsvarende officielt registreringsnummer og det europæiske eller nationale skatteregistreringsnummer, den repræsenterede producents fuldmagt og en erklæring fra producenten eller, hvis det er relevant, producentens bemyndigede repræsentant for udvidet producentansvar eller producentansvarsorganisationen om, at de indgivne oplysninger er sandfærdige.
3. Hvis en producentansvarsorganisation, der har fået overdraget opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar af producenten, jf. artikel 46, stk. 1, opfylder forpligtelsen til at registrere fastsat i artikel 44, oplyser den i tillæg til oplysningerne i henhold til denne dels punkt 1:
 - a) navn og kontaktoplysninger, herunder postnummer og sted, gadenavn og -nummer, land, telefonnummer, internetadresse og e-mailadresse, for de repræsenterede producenter
 - b) hver repræsenteret producents fuldmagt, hvis det er relevant
 - c) hvis producentansvarsorganisationen repræsenterer mere end én producent, en særskilt angivelse af, hvordan hver af de repræsenterede producenter opfylder de forpligtelser, der er fastsat i artikel 45.

Del B

Oplysninger, der skal indgives ved indberetning

1. Oplysninger, der skal indgives ved indberetning i overensstemmelse med artikel 44, stk. 7:
 - a) producentens nationale identifikationskode
 - b) indberetningsperiode
 - c) mængde efter vægt pr. emballagekategori, jf. bilag II, tabel 1, som producenten for første gang gør tilgængelig på medlemsstatens område, eller som producenten udpakker uden at være en slutbruger

- d) ordninger for sikring af producentansvar for emballage, som producenten for første gang gør tilgængelig på medlemsstatens område, eller hvorfra en producent udpakker emballerede produkter uden at være en slutbruger.
2. Oplysninger, der skal indgives ved indberetning i overensstemmelse med artikel 44, stk. 8:
- a) producentens nationale identifikationskode
- b) indberetningsperiode
- c) oplysninger om emballagetyper, jf. dette punkts tabel 1
- d) ordninger for sikring af producentansvar for den emballage, som producenten for første gang gør tilgængelig på medlemsstatens område, eller hvorfra en producent udpakker emballerede produkter uden at være en slutbruger.

Tabel 1

	Mængder efter vægt, som er gjort tilgængelig på medlemsstatens område eller er udpakket
Glas	
Plast	
Papir/pap	
Jernholdigt metal	
Aluminium	
Træ	
Andet	
I alt	

3. Oplysninger, der skal indgives ved indberetning i overensstemmelse med artikel 44, stk. 10:
- a) mængder efter vægt pr. emballageaffaldskategori, jf. bilag II, tabel 2, der er indsamlet i medlemsstaten og sendt til sortering
- b) mængder efter vægt pr. emballageaffaldskategori, der er genanvendt, nyttiggjort og bortskaffet i medlemsstaten eller overført inden for Unionen eller i et tredjeland, jf. bilag XII, tabel 3
- c) mængder efter vægt af særskilt indsamlede engangsplastflasker til drikkevarer med en kapacitet på op til tre liter og engangsmetalbeholdere til drikkevarer med en kapacitet på op til tre liter, jf. bilag XII, tabel 5.

BILAG X

Minimumskrav til pant- og retursystemer

I dette bilag forstås ved:

»systemoperatør«: enhver fysisk eller juridisk person, der har fået overdraget ansvaret for at etablere eller drive et pant- og retursystem i en medlemsstat.

Generelle minimumskrav til pant- og retursystemer

Medlemsstaterne sikrer, at pant- og retursystemer, der er etableret på deres område, opfylder følgende minimumskrav:

- a) En enkelt systemoperatør er etableret eller har licens, eller, hvis der er mere end én systemoperatør, medlemsstaten vedtager foranstaltninger, der sikrer koordinering mellem de forskellige systemoperatører.
- b) Reglerne for forvaltning og tilhørende operationelle regler for et system muliggør lige adgang og rimelige betingelser for alle erhvervsdrivende, der ønsker at deltage i systemet, forudsat at de gør emballage, der tilhører en emballagetype eller -kategori omfattet af systemet, tilgængelig på markedet.
- c) Der indføres kontrolprocedurer og indberetningssystemer, som giver systemoperatøren mulighed for at indhente data om indsamling af emballage omfattet af et pant- og retursystem.
- d) Der fastsættes et minimumsniveau for pant, som er tilstrækkeligt til at opnå de krævede indsamlingsrater.
- e) Der fastsættes minimumskrav til systemoperatørens finansielle kapacitet, således at denne kan udføre sine funktioner.
- f) Systemoperatøren er en almennyttig og uafhængig retlig enhed.
- g) Systemoperatøren varetager udelukkende roller, der følger af reglerne i denne forordning, og eventuelle yderligere roller vedrørende koordinering og drift af pant- og retursystemer som fastsat af medlemsstaterne.
- h) Systemoperatøren koordinerer pant- og retursystemers funktionsmåde.
- i) Systemoperatøren opbevarer skriftligt:
 - i) vedtægter om systemets interne organisation
 - ii) dokumentation for systemets finansieringssystem
 - iii) en erklæring, der dokumenterer, at deres system opfylder kravene i denne forordning samt eventuelle yderligere krav, der er fastsat i den medlemsstat, hvor systemet er i drift.
- j) Et tilstrækkeligt beløb af systemoperatørers årlige omsætning anvendes til offentlige oplysningskampagner om håndtering af emballageaffald.
- k) Systemoperatører giver alle oplysninger, som de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor deres system er i drift, anmoder om med henblik på at overvåge opfyldelsen af kravene i dette bilag.
- l) Medlemsstaterne sikrer, at endelige distributører er forpligtede til at tage pantbærende emballage af det materiale til emballage og emballageformat, som de distribuerer, retur og udbetale slutbrugere pant, når pantbærende emballage returneres, medmindre slutbrugerne har lige så tilgængelige muligheder for at indløse pant efter brug af pantbærende emballage gennem en af de indsamlingskanaler, som for fødevareremballage sikrer genanvendelse af en kvalitet der er anvendelig til fødevarer, og som de nationale myndigheder har godkendt til dette formål.

Denne forpligtelse gælder ikke, hvis et salgsareal ikke muliggør, at slutbrugere kan returnere den pantbærende emballage. Endelige distributører vil dog altid skulle tage den tomme emballage til de produkter, som de sælger, retur.

- m) Slutbrugeren kan returnere pantbærende emballage uden at skulle købe varer. Pant skal udbetales til slutbrugeren.
- n) Al pantbærende emballage, der skal indsamles gennem et pant- og retursystem, er tydeligt mærket, således at slutbrugere let kan se, at sådan emballage skal returneres.
- o) Gebyrer er gennemsigtige.

Ud over minimumskravene kan medlemsstaterne fastsætte yderligere krav, hvis det er relevant, for at sikre opfyldelse af målene i denne forordning, navnlig for at øge renheden af indsamlet emballageaffald, reducere mængden af henkastet affald eller fremme andre mål vedrørende cirkulær økonomi.

Medlemsstater med regioner med stor grænseoverskridende handel skal sikre, at pant- og retursystemer giver mulighed for indsamling af emballage fra andre medlemsstats pant- og retursystemer på udpegede indsamlingssteder, og de skal bestræbe sig på at gøre det muligt at returnere pant, som slutbrugere opkræves, når emballage købes.

BILAG XI

Gennemførelsesplan, der skal indgives i medfør af artikel 52, stk. 2, litra d)

Den gennemførelsesplan, der skal indgives i medfør af artikel 52, stk. 2, litra d), skal indeholde følgende:

- a) en vurdering af tidligere, nuværende og forventede rater for genanvendelse, deponering og anden behandling af emballageaffald og de affaldsstrømme, som det består af
- b) en vurdering af gennemførelsen af de affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer, der er indført i medfør af artikel 28 og 29 i direktiv 2008/98/EF
- c) en begrundelse for, at medlemsstaten mener, at den muligvis ikke vil være i stand til at nå det relevante mål fastlagt i artikel 52, stk. 1, litra b) eller d), inden for den deri fastsatte frist, og en vurdering af den fristforlængelse, som er nødvendig for at nå dette mål
- d) foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de mål, der er fastsat i denne forordnings artikel 52, stk. 1, litra b) eller d), og som finder anvendelse på medlemsstaten i løbet af fristforlængelsen, herunder passende økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger for at skabe incitament til at anvende affaldshierarkiet, jf. artikel 4 i direktiv 2008/98/EF
- e) en tidsplan for gennemførelse af de foranstaltninger, der er anført i litra d), bestemmelse af, hvilket organ der er kompetent til gennemførelse af dem, og en vurdering af hver enkelt foranstaltnings bidrag til opfyldelse af de mål, der gælder i tilfælde af en fristforlængelse
- f) oplysninger om finansiering af affaldshåndtering i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler
- g) foranstaltninger til forbedring af datakvaliteten, hvor det er relevant, med henblik på bedre planlægning og overvågning af resultater inden for affaldshåndtering.

BILAG XII

Data, som medlemsstaterne skal medtage i deres databaser over emballage og emballageaffald (i overensstemmelse med tabel 1-4)

1. For salgs-, multipak- og transportemballage:
 - a) mængder for hver emballagekategori af emballage produceret i medlemsstaten (produceret, importeret og oplagret mængde i tons minus eksporteret mængde) (tabel 1)
 - b) mængder af genbrugsemballage (tabel 2).
2. For affald fra salgs-, multipak- og transportemballage:
 - a) for hver emballagekategori (tabel 3):
 - i) mængder af emballage, der for første gang er gjort tilgængelige på medlemsstatens område, eller af emballage, hvorfra produkter blev udpakket af en producent som ikke er en slutbruger
 - ii) mængder af genereret emballageaffald
 - iii) mængder af bortskaffet, nyttiggjort og genanvendt emballage
 - b) årligt forbrug af meget lette plastbæreposer, letvægtsplastbæreposer og tykke plastbæreposer pr. indbygger, særskilt for hver kategori, jf. artikel 56, stk. 1, litra b) (tabel 4)
 - c) særskilt indsamlingsrate for emballageformater, der er omfattet af returpantssystemer, jf. artikel 50, stk. 1 (tabel 5).

Tabel 1

Mængde af emballage (salgs-, multipak- og transportemballage) produceret på en medlemsstats område

	Produceret mængde i tons	– Eksporteret mængde i tons	+ Importeret mængde i tons	+ Oplagret mængde i tons	= I alt
Glas					
Plast					
Papir/pap					
Jernholdigt metal					
Aluminium					
Træ					
Andet					
I alt					

Tabel 2

Mængde i alt af genbrugsemballage (salgs-, multipak- og transportemballage), der for første gang er gjort tilgængelig på en medlemsstats område

	Mængde i tons af emballage, der for første gang er gjort tilgængelig på medlemsstatens område	Genbrugsemballage		Genbrugelig salgsemballage	
		Tons	Procent af genbrugsemballage i alt	Tons	Procent af genbrugelig salgsemballage i alt
Glas					

	Mængde i tons af emballage, der for første gang er gjort tilgængelig på medlemsstatens område	Genbrugsemballage		Genbrugelig salgsemballage	
		Tons	Procent af genbrugsemballage i alt	Tons	Procent af genbrugelig salgsemballage i alt
Plast					
Papir/pap					
Jernholdigt metal (herunder hvidblik)					
Aluminium					
Træ					
Andet					
I alt					

Tabel 3

Mængde pr. emballagekategori, jf. bilag II, tabel 2, af: emballage, der for første gang er gjort tilgængelig på en medlemsstats område, emballage hvorfra produkter blev udpakket af en producent som ikke er en slutbruger, genereret emballageaffald og emballageaffald, der er bortskaffet, nyttiggjort og genanvendt på en medlemsstats område og eksporteret

Materiale	Kategori	Emballage, der for første gang er gjort tilgængelig på medlemsstatens område eller er udpakket (t)	Generering af emballageaffald (t)	Bortskaffet emballageaffald i alt (t)	Nyttiggjort emballageaffald i alt (t)	Genanvendt emballageaffald i alt (t)	Bortskaffet emballageaffald i alt (t)	Nyttiggjort emballageaffald i alt (t)	Genanvendt emballageaffald i alt (t)
				På medlemsstatens område			Uden for medlemsstatens område		
Plast	PET – hård								
	PE – hård, PP – hård, HDPE og PP – hård								
	Folier – fleksible								
	PS, XPS og EPS								
	Anden hård plast								
	Bionedbrydelig (hård og fleksibel)								
Papir/pap	Papir/pap (undtagen pap til emballering af væske)								
	Pap til emballering af væske								
Metal	Aluminium								
	Stål								
Glas	Glas								

Materiale	Kategori	Emballage, der for første gang er gjort tilgængelig på medlemsstatens område eller er udpakket (t)	Generering af emballageaffald (t)	Bortskaffet emballageaffald i alt (t)	Nyttiggjort emballageaffald i alt (t)	Genanvendt emballageaffald i alt (t)	Bortskaffet emballageaffald i alt (t)	Nyttiggjort emballageaffald i alt (t)	Genanvendt emballageaffald i alt (t)
				På medlemsstatens område			Uden for medlemsstatens område		
Træ	Træ, kork								
Andre	Tekstil, keramik/porcelæn og andre								

Tabel 4

Mængde af meget lette plastbæreposer, letvægtsplastbæreposer, tykke plastbæreposer og meget tykke plastbæreposer pr. indbygger, der forbruges på en medlemsstats område

	Plastbæreposer, der forbruges på medlemsstatens område	
	Antal pr. indbygger	Tons pr. indbygger
Meget lette plastbæreposer plastbæreposer med en vægtykkelse på mindre end 15 mikron		
Lenvægtsplastbæreposer plastbæreposer med en vægtykkelse på mindre end 50 mikron		
Tykke plastbæreposer plastbæreposer med en vægtykkelse på mellem 50 og 99 mikron		

Tabel 5

Særskilt indsamlingsrate for emballageformater, der er omfattet af pant- og retursystemer, jf. artikel 50, stk. 1

	Emballage, der for første gang er gjort tilgængelig på medlemsstatens område (t)	Indsamlet særskilt på medlemsstatens område gennem et pant- og retursystem (t)
Engangsplastflasker til drikkevarer med en kapacitet på op til 3 liter		
Engangsmetalbeholdere til drikkevarer med en kapacitet på op til 3 liter		

BILAG XIII

Sammenligningstabel

Direktiv 94/62/EF	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1 og 2
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1, stk. 3
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2
Artikel 3, stk. 1, første afsnit	Artikel 3, stk. 1, nr. 1)
Artikel 3, stk. 1, andet afsnit, litra a)	Artikel 3, stk. 1, nr. 5)
Artikel 3, stk. 1, andet afsnit, litra b)	Artikel 3, stk. 1, nr. 6)
Artikel 3, stk. 1, andet afsnit, litra c)	Artikel 3, stk. 1, nr. 7)
Artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, nr. i)	Artikel 3, stk. 1, nr. 1), litra a)
Artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, nr. ii)	Artikel 3, stk. 1, nr. 1), litra d) og e)
Artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, nr. iii)	Artikel 3, stk. 1, nr. 1), litra b) og c)
Artikel 3, stk. 1a	Artikel 3, stk. 1, nr. 52)
Artikel 3, stk. 1b	Artikel 3, stk. 1, nr. 55)
Artikel 3, stk. 1c	Artikel 3, stk. 1, nr. 56)
Artikel 3, stk. 1d	Artikel 3, stk. 1, nr. 57)
Artikel 3, stk. 1e	—
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 1, nr. 25)
Artikel 3, stk. 2a	Artikel 11, stk. 1
Artikel 3, stk. 2b	Artikel 3, stk. 1, nr. 24)
Artikel 3, stk. 2c	Artikel 3, stk. 1, nr. 2), og artikel 3, stk. 2
Artikel 3, stk. 11	Artikel 3, stk. 1, nr. 12)
Artikel 3, stk. 12	—
Artikel 4, stk. 1, første afsnit	Artikel 43, stk. 5
Artikel 4, stk. 1, andet afsnit	Artikel 43, stk. 5
Artikel 4, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 43, stk. 5
Artikel 4, stk. 1a, første afsnit	Artikel 34, stk. 1, første afsnit
Artikel 4, stk. 1a, andet afsnit	Artikel 34, stk. 2, andet punktum
Artikel 4, stk. 1a, tredje afsnit	Artikel 34, stk. 2, første punktum
Artikel 4, stk. 1a, fjerde afsnit, litra a)	Artikel 34, stk. 1, andet afsnit

Artikel 4, stk. 1, fjerde afsnit, litra b), første punktum	—
Artikel 4, stk. 1a, fjerde afsnit, litra b), andet punktum	Artikel 34, stk. 4
Artikel 4, stk. 1a, femte afsnit	Artikel 56, stk. 1, litra b)
Artikel 4, stk. 1a, sjette afsnit	Artikel 56, stk. 7, litra b)
Artikel 4, stk. 1b	Artikel 34, stk. 3
Artikel 4, stk. 1c	Artikel 55, stk. 1, litra e)
Artikel 4, stk. 2	Artikel 10, stk. 3
Artikel 5, stk. 1, første punktum	Artikel 51, stk. 1
Artikel 5, stk. 1, litra a)	Artikel 51, stk. 2, litra a)
Artikel 5, stk. 1, litra b)	Artikel 29, stk. 15 og 16
Artikel 5, stk. 1, litra c)	Artikel 51, stk. 2, litra b)
Artikel 5, stk. 1, litra d)	Artikel 51, stk. 2, litra c)
Artikel 5, stk. 2, første afsnit	Artikel 54, stk. 1, første afsnit
Artikel 5, stk. 2, andet afsnit, litra a)	Artikel 54, stk. 1, andet afsnit, litra a)
Artikel 5, stk. 2, andet afsnit, litra b)	Artikel 54, stk. 1, andet afsnit, litra b)
Artikel 5, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 54, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 5, stk. 3	Artikel 54, stk. 2
Artikel 5, stk. 4	Artikel 56, stk. 7, litra a)
Artikel 5, stk. 5	—
Artikel 6, stk. 1, indledningen	Artikel 52, stk. 1
Artikel 6, stk. 1, litra a)	—
Artikel 6, stk. 1, litra b)	—
Artikel 6, stk. 1, litra c)	—
Artikel 6, stk. 1, litra d)	—
Artikel 6, stk. 1, litra e), nr. i)	—
Artikel 6, stk. 1, litra e), nr. ii)	—
Artikel 6, stk. 1, litra e), nr. iii)	—
Artikel 6, stk. 1, litra e), nr. iv)	—
Artikel 6, stk. 1, litra e), nr. v)	—
Artikel 6, stk. 1, litra f)	Artikel 52, stk. 1, litra a)
Artikel 6, stk. 1, litra g), nr. i)	Artikel 52, stk. 1, litra b), nr. i)

Artikel 6, stk. 1, litra g), nr. ii)	Artikel 52, stk. 1, litra b), nr. ii)
Artikel 6, stk. 1, litra g), nr. iii)	Artikel 52, stk. 1, litra b), nr. iii)
Artikel 6, stk. 1, litra g), nr. iv)	Artikel 52, stk. 1, litra b), nr. iv)
Artikel 6, stk. 1, litra g), nr. v)	Artikel 52, stk. 1, litra b), nr. v)
Artikel 6, stk. 1, litra g), nr. vi)	Artikel 52, stk. 1, litra b), nr. vi)
Artikel 6, stk. 1, litra h)	Artikel 52, stk. 1, litra c)
Artikel 6, stk. 1, litra i), nr. i)	Artikel 52, stk. 1, litra d), nr. i)
Artikel 6, stk. 1, litra i), nr. ii)	Artikel 52, stk. 1, litra d), nr. ii)
Artikel 6, stk. 1, litra i), nr. iii)	Artikel 52, stk. 1, litra d), nr. iii)
Artikel 6, stk. 1, litra i), nr. iv)	Artikel 52, stk. 1, litra d), nr. iv)
Artikel 6, stk. 1, litra i), nr. v)	Artikel 52, stk. 1, litra d), nr. v)
Artikel 6, stk. 1, litra i), nr. vi)	Artikel 52, stk. 1, litra d), nr. vi)
Artikel 6, stk. 1a, indledningen	Artikel 52, stk. 2, indledningen
Artikel 6, stk. 1a, litra a)	Artikel 52, stk. 2, litra a)
Artikel 6, stk. 1a, litra b)	Artikel 52, stk. 2, litra b)
Artikel 6, stk. 1a, litra c)	Artikel 52, stk. 2, litra c)
Artikel 6, stk. 1a, litra d)	Artikel 52, stk. 2, litra d)
Artikel 6, stk. 1b	Artikel 52, stk. 3
Artikel 6, stk. 1c	Artikel 52, stk. 4
Artikel 6, stk. 4, indledningen	Artikel 52, stk. 5, indledningen
Artikel 6, stk. 4, litra a)	Artikel 52, stk. 5, litra a)
Artikel 6, stk. 4, litra b)	Artikel 52, stk. 5, litra b)
Artikel 6, stk. 6	Artikel 46, stk. 4
Artikel 6, stk. 7	—
Artikel 6, stk. 10	Artikel 52, stk. 6
Artikel 6, stk. 11	—
Artikel 6a, stk. 1, indledningen	Artikel 53, stk. 1
Artikel 6a, stk. 1, litra a), første punktum	Artikel 53, stk. 2, første afsnit
Artikel 6a, stk. 1, litra a), andet punktum	Artikel 53, stk. 2, andet afsnit, litra a) og b)
Artikel 6a, stk. 1, litra b)	Artikel 53, stk. 3
Artikel 6a, stk. 2, første afsnit	Artikel 53, stk. 5, første afsnit
Artikel 6a, stk. 2, andet afsnit	Artikel 53, stk. 5, andet afsnit
Artikel 6a, stk. 2, andet afsnit, litra a)	Artikel 53, stk. 5, andet afsnit, litra a)
Artikel 6a, stk. 2, litra b)	Artikel 53, stk. 5, andet afsnit, litra b)
Artikel 6a, stk. 3	Artikel 53, stk. 6
Artikel 6a, stk. 4	Artikel 53, stk. 7

Artikel 6a, stk. 5	Artikel 53, stk. 8
Artikel 6a, stk. 6	Artikel 53, stk. 9
Artikel 6a, stk. 7	Artikel 53, stk. 10
Artikel 6a, stk. 8	Artikel 53, stk. 11
Artikel 6a, stk. 9	Artikel 56, stk. 7, litra a)
Artikel 6b	Artikel 41
Artikel 7, stk. 1, første afsnit	Artikel 48, stk. 1 og 4
Artikel 7, stk. 1, andet afsnit	Artikel 48, stk. 5, litra a), b) og c), og artikel 48, stk. 6
Artikel 7, stk. 2	Artikel 44-47
Artikel 7, stk. 3	Artikel 48, stk. 5, litra b), og artikel 48, stk. 1
Artikel 7, stk. 4	Artikel 48, stk. 7
Artikel 8, stk. 1	—
Artikel 8, stk. 2	Artikel 12, stk. 1
Artikel 8, stk. 3	Artikel 12, stk. 5
Artikel 8a	Artikel 12, stk. 1 og 6, og artikel 55, stk. 1, litra f)
Artikel 9, stk. 1	Artikel 4, stk. 1, og artikel 5, 6, 7, 9, 10 og 11
Artikel 9, stk. 2, litra a)	Artikel 36, stk. 3
Artikel 9, stk. 2, litra b)	—
Artikel 9, stk. 3	—
Artikel 9, stk. 4	Artikel 37, stk. 2
Artikel 9, stk. 5	—
Artikel 10	Artikel 6, stk. 4, første afsnit, artikel 9, stk. 6, artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 2
Artikel 11, stk. 1	Artikel 5, stk. 4
Artikel 11, stk. 2	—
Artikel 11, stk. 3	Artikel 5, stk. 7
Artikel 12, stk. 1	Artikel 57, stk. 1
Artikel 12, stk. 2	Artikel 51, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 12, stk. 3a, første afsnit	Artikel 56, stk. 1, litra a)
Artikel 12, stk. 3a, andet afsnit	Artikel 56, stk. 4
Artikel 12, stk. 3a, tredje afsnit	Artikel 56, stk. 3, litra a)
Artikel 12, stk. 3b	Artikel 56, stk. 5 og 6
Artikel 12, stk. 3c	—
Artikel 12, stk. 3d	Artikel 56, stk. 7
Artikel 12, stk. 4	Artikel 56, stk. 8
Artikel 12, stk. 6	Artikel 56, stk. 8

Artikel 13, stk. 1	Artikel 55, stk. 1
Artikel 13, stk. 2	—
Artikel 14	Artikel 42, stk. 1
Artikel 15	—
Artikel 16, stk. 1	—
Artikel 16, stk. 2	—
Artikel 18	Artikel 4, stk. 2, 3 og 4
Artikel 19, stk. 1	—
Artikel 19, stk. 2	—
Artikel 20	—
Artikel 20a, stk. 1	—
Artikel 20a, stk. 2	—
Artikel 20a, stk. 3	—
Artikel 21, stk. 1	Artikel 65, stk. 1
Artikel 21, stk. 2, første afsnit	Artikel 65, stk. 2
Artikel 21, stk. 2, andet afsnit	—
Artikel 21a, stk. 1	Artikel 64, stk. 1
Artikel 21a, stk. 2	Artikel 64, stk. 2
Artikel 21a, stk. 3	Artikel 64, stk. 3
Artikel 21a, stk. 4	Artikel 64, stk. 4
Artikel 21a, stk. 5	Artikel 64, stk. 5
Artikel 21a, stk. 6	Artikel 64, stk. 6
Artikel 22, stk. 1	—
Artikel 22, stk. 2	—
Artikel 22, stk. 3	—
Artikel 22, stk. 3a, første afsnit	—
Artikel 22, stk. 3a, andet afsnit, litra a)	—
Artikel 22, stk. 3a, andet afsnit, litra b)	—
Artikel 22, stk. 3a, andet afsnit, litra c)	—
Artikel 22, stk. 3a, andet afsnit, litra d)	—
Artikel 22, stk. 3a, andet afsnit, litra e)	—
Artikel 22, stk. 3a, andet afsnit, litra f)	—
Artikel 22, stk. 4	—
Artikel 22, stk. 5	—
Artikel 23	—
Artikel 24	Artikel 71, stk. 1
Artikel 25	Artikel 71, stk. 4

Bilag I	Bilag I
Bilag II, punkt 1, første led	Artikel 10 og bilag IV
Bilag II, punkt 1, andet led	Artikel 5 og 6, artikel 11, stk. 1, litra h), og artikel 48, stk. 1
Bilag II, punkt 1, tredje led	Artikel 5, stk. 1
Bilag II, punkt 2	Artikel 11 og bilag IV
Bilag II, punkt 3, litra a)	Artikel 6 og bilag II
Bilag II, punkt 3, litra b)	—
Bilag II, punkt 3, litra c)	Artikel 3, stk. 1, nr. 47), artikel 9 og bilag III
Bilag II, punkt 3, litra d)	Artikel 3, stk. 1, nr. 41), artikel 9 og bilag II
Bilag III	Bilag XII
Bilag IV	Bilag XI